

رصد مراکز دینی جهان اسلام و مسیحیت

۹

شماره

سفر پاپ فرانسیس به سودان جنوبی

بهمن ماه ۱۴۰۱

مرکز ارتباطات و بین‌الملل حوزه‌های علمیه
اندیشکده راهبردی زمانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

۴	مقدمه	■
۵	منابع	■
۶	دریک نگاه	■
۱۵	واتیکان	■
۱۱	سیاسی	«
۱۶۴	فرهنگی - اجتماعی	«
۸۶	شبکه های اجتماعی	«
۹۱	تحلیل	«
۱۷۸	الزهر	■
۱۷۹	سیاسی	«
۱۹۷	فرهنگی - اجتماعی	«
۲۵۶	تحلیل	«
۲۱۲	رابطه العالم الاسلامی	■
۲۱۳	سیاسی	«
۲۱۸	شبکه های اجتماعی	«
۲۲۵	تحلیل	«
۲۲۶	الجامعة الاسلامیة بالمدينة المنورة	■
۲۲۷	سیاسی	«
۲۳۵	فرهنگی - اجتماعی	«
۲۳۲	سازمان دیانت ترکیه	■
۲۳۳	فرهنگی-اجتماعی	«
۲۳۸	سایر مراکز	■
۲۴۱	جمع بندی	■

مقدمه

بولتن خبری-تحلیلی «رصد مراکز دینی جهان اسلام و مسیحیت» بر اساس رصد، پایش و تحلیل اخبار و اطلاعات مرتبط با این مراکز ارائه می گردد.

تمرکز اصلی بولتن بر نهادهای، مراکز مرتبط، شخصیت های برجسته و رسانه ای این مراکز می باشد و از تجمیع اطلاعات آشکار فضای مجازی و شبکه های ماهواره ای و شبکه های اجتماعی در بازه های خاصی تهیه گردیده است.

این بولتن هر مرکز را در چهار بخش اصلی سیاسی، اجتماعی، شبکه های اجتماعی و تحلیلی بررسی کرده و با محوریت شخصیت ها، نهادهای، مراکز و رسانه ها ارائه می دهد.

بخش در یک نگاه ویژه مدیران طراحی شده تا با یک نگاه به مهمترین اخبار و تحلیل ها دسترسی پیدا نمایند.

لازم به ذکر است گزارش تفصیلی، باهدف تحلیل، جریان شناسی، سرنخ یابی و شناسایی روند تغییرات در این بخش ها جمع آوری شده و با تحلیل کارشناس مربوطه همراه است.

برخی منابع خبری بولتن

محورهای خبری در یک نگاه

■ واتیکان سیاسی

- « افشاگری یک روزنامه نگار: کاردینال پل نویسنده مقاله ضدپاپ بوده است
- « تشییع کاردینال ارشد و جنجالی استرالیا در واتیکان
- « پاپ استئمار قاره آفریقا و مردم آن را محکوم کرد
- « کاردینال مولر: جورج پل بهترین مشاور الهیات پاپ فرانسیس بود
- « رهبر کاتولیک‌ها حمله به مناطق غیرنظامی در اوکراین را محکوم کرد
- « واکنش دوست دیرین بندیکت به کتاب جنجالی واتیکان
- « واکنش پاپ به ناآرامی‌ها در پرو
- « دیدار رئیس جمهوری پاراگوئه با پاپ
- « دیدار رئیس جمهوری اکوادور با پاپ
- « پاپ به خویشاوندسالاری متهم شد
- « نامه رئیس جمهور تایوان به رهبر کاتولیک‌های جهان درباره جنگ با چین
- « ابراز نگرانی پاپ از گسترش استفاده از اسلحه در میان غیرنظامیان
- « واکنش پاپ به تحولات سرزمین‌های اشغالی
- « پاپ به قدرت‌های بزرگ: دست از سر آفریقا بردارید!
- « هشدار پاپ به رهبران سودان جنوبی در سایه توقف مذاکرات صلح
- « پاپ منتقدان را به سوءاستفاده از مرگ بندیکت شانزدهم متهم کرد
- « برنامه پاپ برای سفر به هند و مغولستان
- « ۵ کشیش نیکاراگوئه ای به ۱۰ سال زندان محکوم شدند
- « پاپ کاردینال متهم به فساد را به حضور پذیرفت
- « محکومیت اسقف سرشناس نیکاراگوئه به ۲۶ سال زندان

فرهنگی - اجتماعی

- « برگزاری مجمع عمومی اسقف‌های کلیساهای کاتولیک

« آغاز تحقیقات واتیکان درباره دختر ربوده شده چند دهه پیش
« واتیکان در حال بررسی شایعات «پارتی جنسی» در کلیسای جامع
نیوکاسل

« دستور توقف فعالیت های کشیش فرانسوی پس از اتهام سوء استفاده
« پاپ خواستار پایان قوانین ضد همجنسگرایان و پذیرش آنها در کلیسا
« بودجه ۱۰/۷ میلیون دلاری سال گذشته واتیکان برای امور خیریه
« پاپ و رهبران انگلیکن و پروتستان قوانین ضد همجنسگرایی را محکوم

کردند تحلیل

« پایان دوران کم سابقه کلیسا با مرگ بندیکت شانزدهم؛ پاپ فرانسیس
اکنون تنها مسئول است

« بروز مخالفان فرانسیس با مرگ بندیکت شانزدهم
« میراث سیاسی جورج پل: چرا جنگجوی کاتولیک در نهایت در برابری
ازدواج، آب و هوا و سقط جنین شکست خورد
« پاپ فرانسیس با اصلاح ساختار کلیسای روم، قدرت را متمرکز می کند
« جورج پل علم آب و هوا را دگماتیسم مذهبی خطرناک می دانست
« عصر دو پاپ ... جنگ پنهان در نهاد واتیکان
« سفر پاپ به آفریقا در لحظه سرنوشت ساز کلیسا
« اشتباه کاردینال فقید؛ فرانسیس آینده جدیدی را برنامه ریزی می کند
« جنگ مقدس در واتیکان
« مروری بر وضعیت کلیسا در سودان جنوبی
« بررسی آماری؛ آفریقا آینده کاتولیک نیست
« مشخصات یک پاپ فرانسیس آمریکایی؛ جهانی و مذهبی
« آیا پاپ با یک جنگ داخلی در قلب کلیسا روبروست؟
« جنگ داخلی واتیکان
« پاپ فرانسیس، گانسواین و قانون عدم تناقض

■ **الزهر** **سیاسی**

- « شیخ الزهر: مشتاق سفر به عراق هستم
- « دیدار هیئت الزهر از عراق
- « دیدار وزیر خارجه ایتالیا با شیخ الزهر
- « شیخ الزهر: انقلاب ۲۵ ژانویه فصل جدیدی از تاریخ مبارزه مصر را رقم زد
- « الزهر مصر خواستار تحریم کالاهای سوئدی و هلندی شد
- « هشدار الزهر درباره تکرار هتک حرمت قرآن کریم در اروپا
- « الزهر: همراهی مسلمانان با قدس باوری دینی است
- « توافق همکاری نهادهای دینی سوریه و مصر
- « ابراز همبستگی شیخ الزهر با زلزله زدگان ترکیه و سوریه

فرهنگی-اجتماعی

- « واکنش خطیب مسجد الزهر به موج اخیر حملات علیه شیخ شعراوی
- « دیدار هیئت اوقاف عمان با نماینده الزهر
- « مصطفی عبدالرزاق؛ نخستین شیخ غیر ازهری الزهر
- « نشست مسجد الزهر در واکنش به قرآن سوزی
- « توافق همکاری دانشگاه الزهر و دانشگاه علامه اقبال پاکستان

تحلیل

- « نجف چگونه از هیئت حکماء المسلمین استقبال کرد؟

■ **رابطه العالم الاسلامی** **سیاسی**

- « اتحادیه جهان اسلام یورش اسرائیل به جنین را محکوم کرد
- « واکنش اتحادیه جهان اسلام به سوزاندن قرآن کریم در دانمارک
- « پیام اتحادیه جهان اسلام در پی زمین لرزه ترکیه و سوریه

« **تحلیل**

- « رئیس اتحادیه جهان اسلام در خدمت پیشبرد اهداف ولیعهد سعودی

■ الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة

سیاسی

- « دیدار کاردار سفارت فیلیپین با رئیس دانشگاه اسلامی مدینه
- « دیدار سفیر اتحادیه اروپا با رئیس دانشگاه اسلامی مدینه

فرهنگی اجتماعی

- « اختتامیه دوره های علمی دانشجویان بورسیه دانشگاه مدینه

■ سازمان دیانت ترکیه

فرهنگی اجتماعی

- « دیدار وزیر اوقاف و امور اسلامی قطر با رئیس سازمان دیانت
- « نشست رهبران دینی مسلمان به دعوت سازمان دیانت
- « انتقاد رئیس سازمان دیانت به هتک حرمت قرآن کریم

■ سایر مراکز

- « علمای ارشد پاکستان: نمی توان از ترور برای تحمیل احکام شریعت استفاده کرد

وصف مراکز دینی
جہان اسلام و مسیحیت

واتیکان

سیاسی

■ افشاگری یک روزنامه نگار: کاردینال پل نویسنده مقاله
ضدپاپ بوده است!

یک روزنامه نگار ایتالیایی فاش کرد کاردینال «جورج پل» نویسنده یادداشتی ناشناس بود که در آن، دوران زمامداری پاپ فرانسیس به عنوان یک «فاجعه» محکوم شده است.

به گزارش روز جمعه ۱۳ ژانویه (۲۳ دی) «**کاردین**»، این یادداشت که سال گذشته با نام مستعار Demos منتشر شد، پاپ را به سکوت در مورد مسائل اخلاقی، از جمله گشودگی کلیسای کاتولیک آلمان به جامعه دگرباشان جنسی، کشیش‌های زن و اشتراک برای افراد مطلقه متهم می‌کند.

این یادداشت این گونه آغاز می‌شود: «مفسران هر مکتبی، اگرچه به دلایل مختلف اما، اتفاق نظر دارند که این حکمرانی پاپ از بسیاری جهات یا بیشتر جهات، یک فاجعه است».

«...تصمیم‌ها و سیاست‌ها اغلب از نظر سیاسی صحیح هستند، اما در حمایت از حقوق بشر در ونزوئلا، هنگ‌کنگ، سرزمین اصلی چین، و اکنون در تهاجم روسیه، نقص‌ها و ناکامی‌های جدی وجود داشته است.

این مسائل باید توسط پاپ بعدی بازبینی شود. اعتبار سیاسی واتیکان اکنون در سطح پایینی قرار دارد».

«ساندرو ماجیستر»، روزنامه‌نگار ایتالیایی، که خود یک کاتولیک محافظه‌کار است و سابقه طولانی در افشای اسناد معتبر واتیکان دارد، این موضوع را در وبلاگ مربوط به امور مذهبی خود، «ستیمو سیلو»، فاش کرد و افزود: «او از من خواست که آن را منتشر کنم».

پل ۸۱ ساله که بیش از یک سال را در زندان گذراند تا از اتهامات سوء استفاده جنسی تبرئه شود، سه شنبه شب در بیمارستانی در رم بر اثر نارسایی قلبی درگذشت.

پدر جوزف همیلتون، منشی شخصی پل، از اظهار نظر در مورد گزارش مجیستر خودداری کرد و در یک پیام متنی گفت که او «بیشتر در غم و اندوه [کاردینال پل] است».

ماتئو برونو، سخنگوی واتیکان گفت که هیچ نظری ندارد.

به نظر می‌رسد که پل شخصاً از فرانسویس لیبرال‌تر خوشش می‌آید، اما از نحوه اداره کلیسا چندان خرسند نیست. فرانسویس به طور خصوصی در جنجال سوء استفاده، از پل حمایت کرد و در روز تبرئه برای همه کسانی که محکومیت‌های ناعادلانه‌ای را تحمل کرده‌اند، آیین عشای ربانی برگزار کرد.

مجیستر گفت که پل به طور مکرر از خانه او بازدید می‌کرد و در یک بازدید، کاردینال فقید متن انگلیسی زبانی را که می‌خواست بین کاردینال‌ها پخش کند به او نشان داد.

برخورد کلی با بسیاری از موضوعات مورد بحث در این یادداشت

مشابه روشی است که پل در انتظار عمومی از آنها صحبت کرد، از جمله در مصاحبه با رویترز در سال ۲۰۲۰. اما این یادداشت که با هدف انتخاب پاپ بعدی نوشته شده، شخصی تر و کوبنده تر می شود، و از جمله، از برخی افراد خاص نام می برد.

نویسنده ادعا می کند که تحت رهبری فرانسیس، «مسیح از مرکز جابجا می شود» و «میراث سنت ژان پل دوم با محوریت ایمان به مسیح و اخلاق، مورد حمله سیستماتیک قرار گرفته است».

او یکی از کاردینال‌های شمال اروپا را متهم می‌کند که درباره آموزه‌های کلیسا در مورد تمایلات جنسی «صراحتاً بدعت‌گذار» است و از «آزار و شکنجه فعال» کاتولیک‌های سنت‌گرا ابراز تاسف می‌کند.

نویسنده می‌افزاید: «تأثیر سیاسی پاپ فرانسیس و واتیکان ناچیز است. از نظر فکری، نوشته‌های پاپ نشان دهنده انحطاط از معیار سنت ژان پل دوم و پاپ بندیکت است».

این یادداشت نشان دهنده آشنایی خاصی با وضعیت مالی واتیکان است که حدود ۲۵ درصد از متن را به خود اختصاص داده است. پل از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷ وزیر اقتصاد واتیکان بود.

نویسنده در بخشی تحت عنوان «The Next Conclave» (نشست محرمانه بعدی کاردینال‌ها برای گزینش پاپ)، می‌نویسد که شورای کاردینال‌ها «به دلیل نامزدی‌های عجیب و غریب ضعیف شده است»؛ اشاره‌ای آشکار به اقدام فرانسیس در انتصاب کاردینال‌هایی از مناطق دور، با تعداد نسبتاً کمی کاتولیک؛ مانند مغولستان.

در این یادداشت آمده است: «اولین مأموریت پاپ جدید، بازگردانی زندگی طبیعی، احیای شفافیت اعتقادی در ایمان و اخلاق، بازگرداندن احترام مناسب به قانون و اطمینان از این است که نخستین معیار برای نامزدی اسقف‌ها، پذیرش سنت رسولی است».

ملاحظه: جورج پل خزانه دار ارشد واتیکان (۲۴ فوریه ۲۰۱۴ تا ۲۴ فوریه ۲۰۱۹) و عضو شورای مشاوران کاردینال بود؛ او بلندپایه ترین چهره کلیسای کاتولیک بوده که در ارتباط با جرایم جنسی علیه کودکان زندانی شد؛ و بیش از یک سال از مجموع ۶ سال حبس خود را سپری کرد. او در سال ۱۹۶۶ به مقام کشیشی، در سال ۱۹۸۷ به مقام اسقفی و در سال ۲۰۰۳ به مقام کاردینالی رسید. در استرالیا، نسبت به برخی مسائل مانند پناهجویان، شخصیتی مترقی، اما در مسائل عقیدتی و اخلاق، به شدت محافظه کار توصیف می شد. او اغلب نسبت به آنچه «بیرحمی» سرمایه داری لگام گسیخته می نامید، هشدار می داد.

جورج پل، علاوه بر مسائل پناهجویان و محیط زیست، در رابطه با ادیان مختلف نیز دیدگاه هایی جنجالی داشته است؛ او در سال ۲۰۰۶ در اظهاراتی در فلوریدا گفته بود «اگر به دقت به احکام اسلام نگاه کنیم، اسلام یک دین مسامحه گر نیست؛ و امکان تجدید آن بسیار محدود و دور از دسترس است». او همچنین ابراز تردید کرد که اسلام توان تحول الهیاتی داشته باشد، چرا که «از نگاه اسلام، قرآن مستقیماً و بدون واسطه، از سوی خداوند آمده است، اما در مقابل، انجیل نتیجه همکاری بشری با الهام الهی است». پل در عین حال، در سالهای ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ به مناسبت پایان ماه رمضان، در استرالیا سفره افطار ترتیب داد؛ و از لزوم احترام مدارا و دوستی میان افراد جامعه سخن گفت.

جورج پل استرالیایی در مقابل، خود را از تبار یک خاندان به شدت حامی یهود می داند؛ او در سال ۲۰۰۱ در اظهاراتی گفت هنگام مطالعه تاریخ، از بدرفتاری مسیحیان با یهود اندوهگین شده است. پل همچنین از حامیان سرسخت احیای سالگرد هولوکاست و حق اسرائیل در تأسیس یک کشور مستقل به شمار می رفت.

تشییع کاردینال ارشد و جنجالی استرالیا در واتیکان

George Pell

Cardinal George Pell's funeral takes place at Vatican

«جووانی باتیستاری»، رئیس کالج کاردینال‌ها، در حالی که روز شنبه ۱۴ ژانویه (۲۴ دی) ریاست مراسم تشییع جنازه «جورج پل» (George Pell)، در کلیسای سنت پیتر را بر عهده داشت، گفت: «مرگ زود هنگام» کاردینال جنجالی جورج پل «همه ما را غافلگیر کرد».

به نوشته «گاردین»، پل، که بلندپایه ترین مقام کاتولیک استرالیا بود و در اتهام آزار جنسی کودکان، مجرم شناخته و سپس تبرئه شد، تحت عمل جراحی لگن در رم قرار گرفته بود و پس از ایست قلبی در روز سه شنبه در سن ۸۱ سالگی درگذشت. چند روز پیش، او در مراسم تشییع جنازه پاپ بندیکت شانزدهم در همان کلیسای جامع شرکت کرده بود.

تابوت پل توسط هفت نفر از غرفه‌داران برای مراسمی که کمی بیش از یک ساعت به طول انجامید و برای آخرین برکت و ستایش توسط پاپ فرانسیس، به کلیسا منتقل شد.

عزاداران (عمدتاً کاردینال‌ها، کشیش‌ها و راهبه‌ها) در محوطه‌ای

محصور در مقابل محراب جمع شدند در حالی که گروهی از گردشگران از پشت دیوار تماشا می‌کردند.

ری گفت: «مرگ جورج پل همه ما را غافلگیر کرد؛ چند روز پیش از این، او در این کلیسا برای تشییع جنازه بندیکت با ما بود. علیرغم ۸۱ سال سن، از سلامت کامل برخوردار بود. مرگ او زود هنگام بود».

ری در ادامه گفت که «پل در سال‌های آخر زندگی خود به دلیل اتهامات سوء استفاده جنسی از کودکان، از سوی دادگاه استرالیا «به طور ناعادلانه محکوم شد». ری افزود: «او ۴۰ روز را در یک سلول، در دو زندان تحت شدیدترین تدابیر امنیتی گذراند. سپس دادگاه دیگری او را تبرئه کرد. این یک تجربه رنج بزرگ بود، اما او با وقار این سرنوشت را پذیرفت».

پل در بیمارستان «سالواتور موندی» رم پس از انجام یک عمل جراحی لگن که مدت‌ها برنامه ریزی شده بود، درگذشت. او مشکلات قلبی را تجربه کرده بود و در سال ۲۰۱۰ به ضربان ساز مجهز شد.

پیش از مراسم، جسد او در سنت استفان حبشی، یکی از قدیمی‌ترین کلیساهای واتیکان که معمولاً برای غسل تعمید و عروسی استفاده می‌شود، قرار گرفت.

جسد پل برای خاکسپاری به استرالیا منتقل خواهد شد.

پل در سال ۱۹۴۱ در بالارات به دنیا آمد و در سال ۱۹۶۶ منصوب شد. او در سال ۱۹۸۷ اسقف شد و در سال ۲۰۰۳ به مقام کاردینالی رسید؛ و به عنوان اسقف اعظم ملبورن و سپس سیدنی در اواخر دهه ۱۹۹۰ و اوایل دهه ۲۰۰۰ خدمت کرد.

پل - یک محافظه‌کار سرسخت که مخالف ازدواج همجنس‌گرایان، همجنس‌گرایی، سقط جنین و پیشگیری از بارداری بود - پیش از اینکه در سال ۲۰۱۴ مسئول امور مالی واتیکان شود، در کلیسای کاتولیک استرالیا ارتقا یافت و به بلندپایه‌ترین کاتولیک استرالیایی تاریخ تبدیل شد.

در سال ۲۰۱۸، او به آزار و اذیت دو پسر نوجوان در دوره تصدی اسقفی اعظم ملبورن در سال ۱۹۹۶، محکوم شد.

پل که در طول چندین دهه یک چهره سرشناس در استرالیا بود، به دلیل اینکه سقط جنین را یک نقص اخلاقی بدتر از آزار و اذیت روحانیون کاتولیک به کودکان می دانست، مورد انتقاد قرار گرفت.

«جیمز فارل»، معلمی از ایرلند که در میان عزاداران کلیسای سنت پیترز حضور داشت، گفت: «او حتی پیش از اتهامات [آزار جنسی]، یک شخصیت بحث برانگیز و جنجالی در استرالیا بود که به مدافع صریح کاتولیک شناخته می شد. هیچ کس هرگز نمی توانست او را به ترسو بودن متهم کند. من او را نمی شناختم، اما از دیگران شنیدم که در دوران زندان در آرامش و بدون تلخی به سر می برد».

پل حتی پس از مرگش، پس از اینکه فاش شد نویسنده یادداشتی ناشناس بوده که پاپ فرانسیس را به عنوان یک «فاجعه» محکوم می کند، جنجال برانگیز شد.

این یادداشت در مارس گذشته با نامی مستعار در وبلاگ Settimo Cielo منتشر شد؛ یک وبلاگ امور مذهبی که توسط روزنامه نگار ایتالیایی «ساندرو مجیستر»، اداره می شود؛ که خود یک کاتولیک محافظه کار است.

مجیستر که او نیز در میان عزاداران بود، گفت: «او می خواست [این یادداشت] دقیقاً همانطور که نوشته شده بود منتشر شود».

این یادداشت کلیسا را به سکوت در مورد مسائل اخلاقی، از جمله گشودگی کلیسای کاتولیک آلمان به جامعه دگرباشان جنسی، کشیش های زن و اشتراک برای افراد مطلقه متهم کرد.

در این یادداشت از جمله آمده «تصمیم ها و سیاست ها اغلب از نظر سیاسی صحیح» هستند، اما در حمایت از حقوق بشر در ونزوئلا، هنگ کنگ، سرزمین اصلی چین، و اکنون در تهاجم روسیه، نقص ها و کمبودهای جدی وجود داشته است. این مسائل باید توسط

پاپ بعدی مورد بررسی قرار گیرد. اعتبار سیاسی واتیکان اکنون در سطح پایینی قرار دارد».

پل در سپتامبر ۲۰۲۰ پس از تبرئه شدن به رم بازگشت.

مجیستر گفت که پل در سالهای پایانی خود «به طور مستقل حرکت می کرد» در حالی که روابط قوی با جناح مهمی از کالج کاردینال داشت... او قضاوت صریح خود را درباره وضعیت امروز کلیسا ارائه کرد. او دقیقاً همان چیزی را که فکر می کرد، گفت و صراحت او حتی توسط دشمنانش مورد تقدیر قرار گرفت.

پاپ فرانسیس در مصاحبه ای با ایستگاه تلویزیونی ایتالیایی Canale ۵ در ماه دسامبر، از پل به دلیل کارش به عنوان رئیس امور اقتصادی مقرر مقدس، تمجید و درعین حال، به «تهمت هایی» که در استرالیا مواجه شد، اشاره کرد؛ پاپ گفت: او «بی گناه بود، اما آنها از او یک آدم زشت و فقیر ساختند».

با این حال، مجیستر ادعا می کند که پل در طول مدتی که در زندان بود از حمایت قوی واتیکان برخوردار نشد.

ملاحظه: جورج پل به مدت سه سال وزیر دارایی واتیکان بود؛ او به عنوان یکی از افراد مورد اعتماد پاپ فرانسیس و سومین شخصیت مهم کلیسا شناخته می شد.

پل در سال ۲۰۱۹ پس از محکومیت به آزار جنسی دو پسر ۱۳ ساله در دهه ۱۹۹۰ به زندان افتاد. دوازده ماه بعد، دادگاه عالی استرالیا حکم محکومیت پل را پس از یک استیناف موفقیت آمیز لغو کرد. پس از مرگ پل، مشخص شد این کاردینال نویسنده یادداشتی بوده که پاپ فرانسیس را «فاجعه» خوانده است.

پاپ استثمار قاره آفریقا و مردم آن را محکوم کرد

پاپ در آستانه سفر به جمهوری دموکراتیک کنگو، آنچه را که «استثمار آفریقا و مردم آن، بدون توجه به «هوش، عظمت و هنر مردم این قاره» خواند، محکوم کرد.

به نوشته تارنمای شبکه «**دویچه وله**»، رهبر مسیحیان کاتولیک این اظهارات را روز دوشنبه ۱۶ ژانویه (۲۸ دی) چند هفته مانده به آغاز سفرش به آفریقا بیان کرده است.

پاپ فرانسیس در آستانه سفر برنامه ریزی شده خود به این قاره در اواخر ماه جاری، استثمار آفریقا و مردم آن را محکوم کرد. پاپ گفت: «این ایده که وجود آفریقا فقط برای بهره برداری از آن است، بزرگترین بی عدالتی است».

رهبر معنوی کاتولیک‌های جهان در چارچوب اظهارات خود که برای مجله اسپانیایی «موندو نگرو» ایراد کرد، گفت که بسیاری از قدرت‌های جهانی بر غارت آفریقا تمرکز دارند، «اما هوش، عظمت و هنر مردم آن را نمی‌بینند». «قاره سیاه نه تنها از نظر منابع طبیعی غنی است، بلکه دارای «ثروت معنوی» نیز است»؛ پاپ افزود این

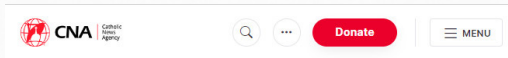
قاره ساکنان زیادی اعم از پسر و دختر دارد که باهوش و تحصیلکرده هستند.

این در حالی است که پاپ اعظم قصد دارد ۳۱ ژانویه تا ۵ فوریه از کنگو و سودان جنوبی بازدید کند. این دیدار قرار بود در ژوئیه سال گذشته انجام شود که به دلیل بیماری زانوی فرانسیس به تعویق افتاد.

پاپ قرار است از کینشاسا، پایتخت کنگو، دیدار کند و در آنجا با قربانیان خشونت در شرق و دیگر مناطق این کشور دیدار خواهد کرد. او سپس به جوبا، پایتخت سودان جنوبی می رود. در این سفر دو تن از برجسته ترین مقامات کلیسای انگلیکن و کلیسای اسکاتلند، (رئیس کلیسای انگلیکن و رئیس کلیسای اسکاتلند)، وی را همراهی می کنند. گفتنی است که کنگو و سودان جنوبی از درگیری های مسلحانه، بلایای طبیعی و بحران های انسانی رنج می برند.

ملاحظه: پیش از این، سفر پاپ به سودان جنوبی و کنگو برای تیرماه ۱۴۰۱ برنامه ریزی شده بود؛ اما واتیکان خردادماه گذشته از لغو این سفر به دلیل زانودرد مزمن و مشکلات حرکتی ناشی از آن خبر داد.

کاردینال مولر: جورج پل بهترین مشاور الهیات پاپ فرانسیس بود

Cardinal Müller: Cardinal Pell was Pope Francis' best theological counselor

کاردینال گرهارد لودویگ مولر، رئیس پیشین دفتر واتیکان، روز چهارشنبه ۱۸ ژانویه (۲۸ دی) گفت، کاردینال «جورج پل» بهترین الهی‌دان در شورای کاردینال‌های پاپ فرانسیس و مشاور خوب پاپ بود.

به نوشته تارنمای **خبرگزاری کاتولیک**، مولر همچنین به مهارت این کاردینال استرالیایی در الهیات اشاره کرد؛ کاردینال پل به طور ناگهانی در سن ۸۱ سالگی بر اثر ایست قلبی در رم درگذشت.

وزیر پیشین دارایی پاپ دوم فوریه در سیدنی استرالیا، پس از مراسم تشییع در کلیسای جامع مریم مقدس به خاک سپرده خواهد شد؛ مراسم تشییع او در کلیسای سنت پیترو در ۱۴ ژانویه برگزار شد.

مولر روز چهارشنبه در مصاحبه‌ای با EWTN گفت که پاپ فرانسیس بیشتر توسط سیاستمداران احاطه شده است تا الهیدانان خوب؛ من فکر می‌کنم [پل] بهترین مشاور پاپ فرانسیس بود.

این مسئول ارشد جماعت دکترین ایمان گفت: «امیدوارم که او شفیع خوبی در بهشت برای همه نیازهای کلیسا و همه چالش‌هایی که داریم باشد».

پل یکی از اعضای افتتاحیه شورای کاردینال‌های پاپ فرانسیس بود؛ شورایی متشکل از ۹ کاردینال که در سپتامبر ۲۰۱۳ برای مشاوره به پاپ تأسیس شد.

دیگر اعضای اصلی شورا عبارت بودند از: کاردینال «پیترو پارولین»، «شان پاتریک اومالی»، «راینهارد مارکس»، «اسکار آندرس رودریگز مارادیگا»، «اسوالد گراسیاس»، «جوزپه برتلو»، «فرانسیسکو خاویر اراوزریز اوسا»، و «لوران مونسنگو پاسنیا».

مولر، که در همان آپارتمان پل در رم زندگی می‌کرد، به شکل‌گیری فکری قوی کاردینال در آکسفورد و دانش او از الهیات پدری و سیستماتیک اشاره کرد.

پل پس از انتصاب به عنوان کشیش در سال ۱۹۶۶ در رم، مدرک کارشناسی خود را در الهیات مقدس از دانشگاه تمدن پاپی دریافت کرد. او سپس تحصیلات دکترا را در دانشگاه آکسفورد آغاز کرد و در سال ۱۹۷۱ در [رشته] تاریخ کلیسا مدرک دکترا گرفت.

مولر گفت: «پل پس از بازگشت از استرالیا، جایی که به روشی بسیار وحشیانه، برخلاف همه شواهد، به شش سال زندان محکوم شد، و ۴۰۰ روز یا بیشتر را در انزوا در زندان به سر برد؛ مرتباً با ما ملاقات داشت».

مولر گفت، کاردینال پل «با زندگی خود و صبر عظیم خود، گواهی به رهایی به واسطه عیسی مسیح بوده است، زیرا عیسی مسیح ما را با رنج خود بر روی صلیب نجات داد. نه اعتراضی کرد، نه با اسلحه انقلاب کرد».

مولر گفت: «او شاهد و نمونه بسیار خوبی برای زندگی مسیحی است، در بعد فکری، بلکه در رنجش از این بی‌عدالتی» محاکمه

و زندان. او افزود که پل در رنج خود از عیسی مسیح و حواریون شهید، پیتر و سنت پل تقلید و پیروی کرد.

رهبر کاتولیک‌های جهان حمله به مناطق غیرنظامی در اوکراین را محکوم کرد

به گزارش **رویترز**، پاپ فرانسیس روز چهارشنبه ۱۸ ژانویه (۲۷ دی) حمله موشکی روسیه به یک ساختمان مسکونی که منجر به کشته شدن ۴۵ نفر از جمله کودکان خردسال در شهر دنیپرو در شرق اوکراین شد را محکوم کرد و آن را دلخراش خواند.

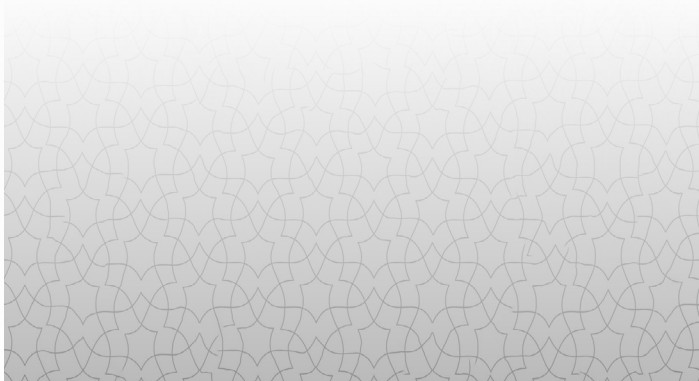
فرانسیس از زمانی که روسیه در فوریه گذشته به اوکراین حمله کرده تقریباً در همه حضورهای عمومی خود در مورد اوکراین صحبت کرده است. فرانسیس این هفته نیز از مخاطبان هفتگی خود در واتیکان خواست برای صلح در اوکراین دعا کنند.

در مجموع ۴۵ نفر در این حمله کشته شده اند.

رهبر مسیحیان کاتولیک گفت: شنبه گذشته یک حمله موشکی دیگر باعث قربانی شدن غیرنظامیان بسیاری از جمله کودکان شد. من در درد دلخراش اعضای خانواده آنها شریک هستم. تصاویر و روایت های این رخداد غم انگیز برای همه افراد باوجدان نوعی عذاب است. نمی توان نسبت به آن بی تفاوت ماند.

اوکراین می گوید که این ساختمان مسکونی توسط موشک Kh-22 روسی مورد اصابت قرار گرفته است. کرملین هم گفته که موج حملات موشکی روز شنبه هیچ ساختمان مسکونی را هدف قرار نداده است.

ملاحظه: رویکرد پاپ نسبت به جنگ اوکراین، انتقادات و جنجال های گسترده ای به همراه داشته است؛ واتیکان همواره از آمادگی خود برای میانجیگری و پایان دادن به درگیری ها سخن گفته، و به موازات آن، مسئله اوکراین به یکی از موضوعات ثابت سخنرانی های رهبر کلیسای کاتولیک تبدیل شده است. این جنگ همچنین به تعمیق بیشتر شکاف میان رهبران کلیسا، و به ویژه سردی روابط رهبران کلیسای کاتولیک و کلیسای ارتدوکس روسیه انجامیده است.

واکنش دوست دیرین بندیکت به کتاب جنجالی واتیکان

AP

Trending News Turkey earthquake Russia-Ukraine war Super Bowl

Cardinal says book by Benedict XVI's secretary 'unseemly'

By NICOLE WINFIELD January 19, 2023

اسقف اعظم وین، دوست دیرینه و شاگرد سابق پاپ بندیکت شانزدهم، تأکید کرده که او بود که نامه ای به معلم سابق خود نوشت و از او خواست در صورتی که آرا در سال ۲۰۰۵ به نتیجه رسید، انتخاب خود به عنوان پاپ را بپذیرد.

به نوشته خبرگزاری **آسوشیتدپرس**، کاردینال «کریستوف شوئنبورن» روز چهارشنبه ۱۸ ژانویه (۲۸ دی) با انتشار بیانیه‌ای افشاگری کتاب جدیدی که توسط اسقف اعظم گئورگ گانسواین، منشی شخصی بندیکت، که بلافاصله پس از مرگ بندیکت در ۳۱ دسامبر در سن ۹۵ سالگی منتشر شد، را تأیید کرد.

کتاب «هیچ چیز جز حقیقت: زندگی من در کنار پاپ بندیکت شانزدهم» عملاً بحث‌برانگیز شده است؛ زیرا پرده از برخی ارتباطات محرمانه برداشت و تنش‌هایی را که در یک دهه زندگی بندیکت به‌عنوان پاپ ممتاز در کنار پاپ فرانسیس [میان آن دو] رخ داده، افشا کرد.

شوئنبورن گفت که انتشار این کتاب یک «بی احتیاطی نامناسب»

بود و از آن فاصله گرفت. در بیانیه سایت اسقف نشینی [اتریش] به نقل از شوئنبورن آمده است: «فکر نمی‌کنم انتشار اینگونه مطالب محرمانه، به ویژه توسط منشی شخصی، درست باشد».

اما با این حال، شوئنبورن یکی از فصل‌های کمتر بحث‌برانگیز کتاب را تأیید کرد؛ و آن، فصل مربوط به انتخاب کاردینال سابق «جوزف راتزینگر» به عنوان پاپ در سال ۲۰۰۵، پس از مرگ سنت جان پل دوم بود؛ بندیکت اندکی پس از انتخاب شدن، به گروهی از زائران آلمانی گفت که وقتی آرا در طول کنفرانس به سمت او رفت، احساس سرگیجه کرد و احساس می‌کرد «گیوتین» روی او فرود می‌آید.

اما او سپس گفت از نامه‌ای که از یک کاردینال ناشناس در روزهای قبل از شروع اجلاس دریافت کرده بود، و از او می‌خواست هر آنچه را خدا برایش در نظر گرفته است، دنبال کند، خرسند شده است.

گانسواین در این کتاب فاش کرده که این شوئنبورن بود که نامه را نوشت، و افزوده که او یکی از معدود افرادی بود که بندیکت را با ضمیر غیررسمی «تو» خطاب می‌کرد؛ چیزی که حتی نزدیک‌ترین همکاران واتیکانی بندیکت تا کنون انجام نداده‌اند. گانسواین نوشت: شوئنبورن و راتزینگر از سال ۱۹۷۲، زمانی که کشیش جوان دومینیکن درسی را که راتزینگر در رگنسبورگ آلمان ارائه داده بود، گذراند و «در حلقه تنگ شاگردان سابقش ماند»، یکدیگر را می‌شناختند.

شوئنبورن در این بیانیه تأیید کرد که «وضعیت این گونه است». اما در نشانه دیگری از مخالفت خود مبنی بر اینکه چنین اطلاعاتی علنی شود، و مدت کوتاهی پس از مرگ بندیکت، وی افزود: «من عمداً در مورد آن تاکنون سکوت کرده‌ام».

شوئنبورن، که یکشنبه ۷۸ ساله می‌شود، از نظر بسیاری به‌عنوان «پاپابیل» یا دارای ویژگی‌های یک پاپ آینده شناخته می‌شود. او که از نسل اشراف و پسر پدر و مادری مطلقه است، وابستگی

شدیدی با بندیکت و متحدان محافظه کارش دارد، اما روابط خوبی را نیز با فرانسیس حفظ کرده است. مهم‌تر از همه، او پس از اینکه فرانسیس مورد حمله محافظه‌کاران قرار گرفت، از ارتباط فرانسیس با زوج‌های طلاق گرفته و ازدواج مجدد به عنوان یک «تحول» طبیعی در دکترین کلیسا دفاع کرد.

واکنش پاپ به ناآرامی‌ها در پرو

پاپ فرانسیس رهبر کلیسای کاتولیک روم روز یکشنبه ۲۲ ژانویه (۲ بهمن) در بخش کوتاهی از سخنان هفتگی اش به زبان اسپانیولی در برابر هزاران تن در میدان سن پیتر، خواستار رعایت حقوق بشر و پایان خشونت در ناآرامی‌های پرو شد؛ که در چند هفته گذشته، نزدیک به ۵۰ قربانی گرفته است.

به گزارش خبرگزاری **رویترز**؛ پاپ آرژانتینی تبار که بیشتر سخنانش را به ایتالیایی بیان می‌کند، ضمن مخالفت با خشونت، گذشته از اصل و سرچشمه آن و قتل و کشتار، افزود: خشونت، امیدواری به یافتن راهکار عادلانه برای مشکلات را نابود می‌کند.

رهبر کلیسای کاتولیک از همه طرف های درگیر در پرو درخواست کرد با ارج نهادن کامل به حقوق بشر و حاکمیت قانون، مسیر گفتگو میان برادران هم میهن را برگزینند. آتش اعتراض ها در پرو از هنگام برکناری «پدرو کاستیلو» رئیس جمهوری این کشور در ماه دسامبر در پی تلاش برای انحلال مجلس قانونگذاری جهت جلوگیری از استیضاح خود شعله ور شده است.

از هنگام اوج گیری تنش ها در روز جمعه و درگیری ماموران پلیس با معترضان و استفاده از گاز اشک آور برای پراکنده کردن تظاهرکنندگانی که هم زمان با برپا کردن آتش سوزی در خیابان ها، بطری شیشه ای و سنگ پرتاب می کردند، ده ها تن زخمی و مصدوم شده اند. این ناآرامی ها که تا روزهای اخیر در جنوب پرو متمرکز بود، دولت را وادار به تمدید دوره وضع اضطراری در ۶ منطقه و نادیده گرفتن رعایت حقوق بشر کرده است.

فرانسیس همچنین خواستار صلح و بخشش دوسویه در میانمار شد؛ حملات هوایی روزهای گذشته نیروهای مسلح به یک روستا در مرکز این کشور، جان دستکم هفت غیرنظامی را گرفته است.

میانمار از هنگام سرنگونی دولت منتخب با آرای همگانی در فوریه ۲۰۲۱ توسط نیروهای ارتش، دچار درگیری شده و جنبش های مقاومت که برخی مسلح هستند در این کشور جنوب شرقی آسیا پدیدار شده است.

ملاحظه: کاتولیک رومی قرن ها مذهب غالب در پرو بوده است؛ «دانشگاه پاپی کاتولیک» و «دانشگاه کاتولیک سان پابلو» در میان ۵ دانشگاه برتر این کشور قرار دارند. در سرشماری سال ۲۰۱۷، حدود ۷۶٪ از افراد بالای ۱۲ سال، خود را کاتولیک، ۱۴٪ انجیلی، و ۴٪ نیز پروتستان، یهودی و.. معرفی کردند.

دیدار رئیس جمهوری پاراگوئه با پاپ

البابا فرنسیس یرستقبل رئیس جمهوری باراغوای السید ماریو عبدو بینیتیز

ماریو ابدو بنیتز، رئیس جمهوری پاراگوئه، صبح روز جمعه، ۲۰ ژانویه (۳۰ دی)، در کاخ حواری واتیکان، با پاپ دیدار کرد؛ به نوشته پایگاه خبری «**واتیکان نیوز**»، ابدو بنیتز پس از آن، با کاردینال پیترو پارولین، نخست وزیر واتیکان، و اسقف اعظم پل ریچارد گالاگر، وزیر امور خارجه و روابط بین الملل نیز دیدار کرده است.

در بیانیه منتشر شده از سوی دفتر رسانه ای مقرر مقدس آمده است که دو طرف در گفتگوهای صمیمانه، به روابط حسنه موجود بین مقرر مقدس و پاراگوئه و تمایل به تقویت آنها و همچنین همکاری با کلیسای محلی پرداخته اند؛ چالش های پیش روی جامعه در پاراگوئه و توجه ویژه به مبارزه با فقر و غلبه بر نابرابری ها نیز از دیگر موضوعاتی بود که در این دیدار مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

این بیانیه افزوده که در این گفت وگوها به موضوعات دیگری از جمله تأثیرات تغییرات آب و هوایی، بیماری همه گیر کرونا، و همکاری بین کشورهای منطقه نیز پرداخته شده است.

ملاحظه: از جمعیت بیش از ۷/۳ میلیونی پاراگوئه، ۹۶٪ مسیحی و ۲/۶٪ نیز بی دین هستند. همچنین ۸۷٪ از جمعیت مسیحی این کشور واقع در آمریکای جنوبی، کاتولیک، و ۸/۸٪ نیز پیرو سایر مذاهب هستند. براساس قانون اساسی، کاتولیک دین رسمی کشور محسوب می شود. اقلیتی از جمعیت پاراگوئه را نیز مسلمانان تشکیل می دهند؛ در سال ۱۹۹۰ یک مرکز اسلامی در «آسونسیون» پایتخت، تأسیس شد؛ که شعبه دیگری نیز شهر «انکرناسیون» دارد. این مرکز عضو «سازمان اسلامی آمریکای لاتین و کارائیب» به مرکزیت آرژانتین است؛ که خود نیز زیرگروه اتحادیه سعودی جهان اسلام به شمار می رود.

در پاراگوئه، حوزه مذهبی کاتولیک به یک منطقه اسقف نشین اعظم، ۷ منطقه اسقف نشین، و دو قلمرو پاپی تقسیم شده است. بیش از ۱۰۰ مدرسه کاتولیک و ۱۴۸ مؤسسه مالی کاتولیک به اشکال مختلف اجتماعی، رفاهی و خیریه در سراسر این کشور فعال هستند.

دیدار رئیس جمهوری اکوادور با پاپ

البابا فرنسیس یستقبل رئیس الإكوادور

استقبل البابا فرنسیس صباح اليوم السبت في الفاتيكان رئيس الإكوادور السيد Guillermo Lasso Mendoza في زيارة رسمية وتم التطرق خلال اللقاء إلى عدد من القضايا ذات الاهتمام المشترك.

پاپ فرانسیس رهبر مسیحیان کاتولیک جهان صبح شنبه ۲۱ ژانویه (۱ بهمن) در واتیکان میزبان رئیس جمهوری اکوادور بود. به نوشته تارنمای «**واتیکان نیوز**»، گیلرمو لاسو مندوزا که در یک سفر رسمی به واتیکان رفته، در این دیدار به گفتگو با پاپ درمورد برخی موضوعات موردعلاقه مشترک پرداخت.

برپایه بیانیه ای که از سوی دفتر رسانه ای واتیکان منتشر شده، مندوزا همچنین با کاردینال پیتر پارولین، نخست وزیر، و اسقف اعظم پل ریچارد گالاگر، وزیر امور خارجه و روابط بین الملل واتیکان نیز دیدار کرده است.

این بیانیه می افزاید: پاپ و رئیس جمهوری اکوادور در این دیدار و گفتگوی صمیمانه از مشارکت کلیسا در زمینه آموزشی، بهداشتی و نیز در عرصه تقویت ارزش های انسانی و معنوی و همچنین فعالیت های خیریه تقدیر و بر اهمیت گفتگوی صادقانه و مستمر میان کلیسا و دولت جهت رویارویی با چالش های اصلی در جامعه تأکید کردند.

دو طرف همچنین درباره اوضاع سیاسی و اجتماعی منطقه و نیز تلاشهای هدفمند جهت تقویت صلح و رشد نیز به گفتگو پرداختند.

برخی مسائل دیگر به ویژه حمایت از زندگی، توجه به کودکان، اصلاح ساختار زندان ها، احترام به ساکنان بومی و فرهنگ آنها و نیز حمایت از محیط زیست، از دیگر موضوعات مطرح شده در این گفتگوها بوده است.

ملاحظه: یک روز پیش نیز رئیس جمهور پاراگوئه، دیگر کشور کاتولیک نشین آمریکای لاتین، با پاپ فرانسیس دیدار داشت. نزدیک به ۷۰٪ جمعیت ۱۸ میلیون نفری اکوادور، کاتولیک هستند. درعین حال، بنابه داده های مرکز ملی آمار این کشور، ۸۰/۴۴٪ جمعیت را کاتولیک های رومی و ۱۷/۳۰٪ را نیز پروتستان ها تشکیل می دهند.

گفتنی است هم اکنون فعال ترین و جدی ترین جریان دینی در آمریکای لاتین، مسیحیت است؛ و مسیحیت بیش از پنج قرن است که در این منطقه حاکمیت مطلق دارد؛ به گونه ای که بیش از ۸۰٪ مردم این منطقه، مسیحی هستند. دین اصلی آمریکای لاتین، مسیحیت کاتولیک است؛ و پس از آن پروتستان ها قرار دارند.

منطقه آمریکای لاتین (شامل بخش اعظم آمریکای جنوبی، مرکزی و بخشی از آمریکای شمالی - یعنی مکزیک)، پرجمعیت ترین منطقه کاتولیک نشین جهان است؛ از همین رو، پاپ و مقامات واتیکان همواره نگاه ویژه ای به این منطقه داشته اند. واتیکان در اغلب کشورهای این منطقه، به ویژه آرژانتین و برزیل، مراکز و دانشگاه های وابسته دارد.

درحال حاضر، اکوادور از سه قلمرو مذهبی اسقف اعظم، ۱۰ قلمرو اسقف، ۷ کشیش وابسته به پاپ و یک حوزه اداری وابسته به پاپ تشکیل شده است.

پاپ به خویشاوندسالاری متهم شد

رسانه‌های ایتالیایی روز یکشنبه ۲۲ ژانویه (۲ بهمن) گزیده‌ای از کتاب جدید کاردینال آلمانی «گرهارد لودویگ مولر» را منتشر کردند؛ که در آن پاپ فرانسیس را به اتهاماتی از جمله خویشاوندسالاری متهم می‌کند؛ و می‌گوید فرانسیس در واتیکان توسط «نوعی حلقه سحرآمیز احاطه شده؛ که از دیدگاه من، افرادی فاقد شرایط سطح لازم الهیات هستند.

به نوشته «**دویچه وله**»، مولر افزوده پاپ این افراد را که «حتی برای انتصاب اسقف‌ها و کاردینال‌ها استفاده می‌شوند» به کانال‌های نهادی ترجیح می‌دهد.

شایان ذکر است که مولر یکی از سه کاردینال آلمانی به شمار می‌رود که مجاز به شرکت در انتخاب پاپ جدید طی یک جلسه محرمانه است. مولر به پاپ فقید بندیکت شانزدهم نزدیک بود؛ که در سال ۲۰۱۲ او را به ریاست «دکترین ایمان» (نهاد) قدرتمند رومی منصوب کرد.

فرانسیس مولر را پس از یک دوره حضور در این سمت، در سال

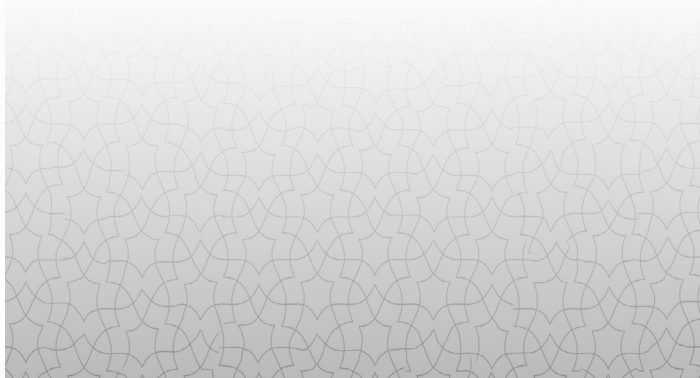
۲۰۱۷ از ریاست کنار گذاشت. مولر به فرانکا جیانسولاتی، کارشناس واتیکان گفت که تأثیر تصمیم فرانسیس برای او «مثل رعد و برقی بود که از آسمان صاف بیرون آمد».

کتاب مولر با عنوان «با حسن نیت» در روزهای آینده منتشر خواهد شد.

قابل ذکر است که مولر در شهر ماینتس آلمان به دنیا آمد و اسقف سابق شهر رگنسبورگ است.

مولر همچنین پاپ را متهم کرد که با کشیش های وابسته به خود، که به دلیل ارتکاب جرایم سوء استفاده جنسی محکوم یا تحت پیگرد قانونی قرار گرفته اند، رفتاری ملایم تر از رفتار با دیگران دارد. مولر همچنین گفته کاردینال ایتالیایی «جیووانی آنجلو پیچو» بدون اینکه فرصتی برای دفاع از خود داشته باشد در مقابل همه جهان تحقیر و مجازات شد.

این کاردینال ایتالیایی در حال حاضر در یک پرونده رسوایی مالی مربوط به خرید ناموجه یک خانه لوکس در لندن محاکمه می شود.

نامه رئیس جمهور تایوان به رهبر کاتولیک‌های جهان درباره جنگ با چین

رئیس جمهوری تایوان روز دوشنبه ۲۳ ژانویه (۳ بهمن) در نامه‌ای به رهبر کاتولیک‌های جهان گفت که جنگ بین تایوان و چین یک گزینه نیست و روابط سالم با پکن تنها با احترام به تاکید مردم تایوان بر حاکمیت و آزادی می‌تواند وجود داشته باشد.

به گزارش خبرگزاری **رویترز**، واتیکان تنها متحد دیپلماتیک اروپایی تایوان به حساب می‌آید و تاییه تحرکات پاپ فرانسیس، رهبر مسیحیان کاتولیک جهان برای بهبود روابط با چین را با نگرانی نظاره گر است. تایوان که دارای یک دولت دموکراتیک است عمدتاً به دلیل فشارهای چین، تنها با ۱۴ کشور دارای روابط رسمی است.

تسای اینگ ون، رئیس جمهور تایوان، در نامه به پاپ فرانسیس، رهبر مسیحیان کاتولیک جهان که در واکنش به پیام پاپ به مناسبت روز جهانی صلح در اول ژانویه نوشت، اظهار کرد: «جنگ در اوکراین باعث شد جهان به ارزش صلح توجه کند و حفظ امنیت منطقه‌ای تبدیل به یک اتفاق نظر مهم شده است.»

تسای اینگ ون بر اساس یک کپی از نامه‌اش که از سوی دفترش در روز دوشنبه انتشار یافت گفت: «من در سخنانی سال گذشته‌ام به مناسبت روز ملی تاکید کردم که صلح و ثبات در تنگه تایوان بنیان توسعه روابط بین دو سوی تنگه تایوان است و تقابل مسلحانه مطلقاً یک گزینه نیست.»

او با اشاره به سخنانی که در تاریخ ۱۰ اکتبر سال گذشته میلادی انجام داد، خاطر نشان کرد: «تنها با احترام گذاشتن به تعهد مردم تایوان به دموکراسی، آزادی و حاکمیت ماست که می‌توانیم بنیانی برای از سرگیری تعامل سازنده در سراسر تنگه تایوان داشته باشیم.»

چین ماه اوت گذشته رزمایش‌هایی را در نزدیکی تایوان اجرا کرده و پکن هرگز توسل به زور برای گرفتن کنترل این جزیره را رد نکرده است.

تسای اینگ ون در نامه خود نوشت، تایوان برای اوکراین، کمک بشردوستانه فرستاده است، و در طی همه گیری کووید-۱۹ برای کشورها تجهیزات محافظتی ارسال کرد چون «امیدوار است که یک تایوان بهتر را به جهان ارائه کند.»

او افزود: گرچه ما هنوز از سازمان بهداشت جهانی بیرون هستیم، اما مطمئن هستیم به دست گرفتن رهبری در حوزه انجام مشارکت‌های مثبت به ایجاد یک «حلقه شریف» کمک می‌کند.

تایوان بارها شکایت کرده که حذف شدنش تحت تاثیر فشارهای چین از سازمان بهداشت جهانی تلاش‌هایش را برای مبارزه با همه‌گیری کووید-۱۹ مختل کرده است. هم سازمان جهانی بهداشت و هم چین اعاهای تایوان را رد کرده‌اند.

ملاحظه: واتیکان یکی از معدود کشورهای اروپایی و جهان است که استقلال تایوان را به رسمیت می‌شناسد و با این کشور روابط دیپلماتیک دارد؛ با این حال، در سال‌های اخیر در سایه گرایش

بیشتر رهبر کلیسای کاتولیک به سمت چین، و به ویژه پس از امضای توافق انتصاب اسقف ها میان چین و واتیکان در سال ۲۰۱۸، روابط با تایوان نیز در هاله ای از ابهام قرار گرفته است.

■ ابراز نگرانی پاپ از گسترش استفاده از اسلحه در میان غیرنظامیان

پاپ فرانسیس از این که استفاده غیرنظامیان از اسلحه برای دفاع از خود در حال تبدیل شدن به یک «عادت» است، ابراز تأسف کرد.

در مصاحبه روز سه شنبه ۲۴ ژانویه (۴ بهمن) با **آسوشیتدپرس**، از پاپ که مکرراً از صنعت تسلیحات انتقاد کرده است، در مورد تعداد زیاد اسلحه در دست غیرنظامیان و کشتارهای مکرر در ایالات متحده سؤال شد. فرانسیس ابراز نگرانی کرد که چگونه توسل به اسلحه به یک «عادت» تبدیل شده است.

«من می گویم زمانی که باید از خود دفاع کنید، تنها چیزی که

باقی می ماند این است که عناصری برای دفاع از خود داشته باشید. نکته دیگر این است که چگونه نیاز به دفاع از خود طولانی و طولانی تر می شود و به یک عادت تبدیل می شود.. به جای تلاش برای کمک به زنده ماندن یکدیگر، تلاش می کنیم تا در قتل و کشتن کمک کنیم.

فرانسیس صنعت اسلحه را به عنوان قاچاق مرگ محکوم کرده است. فرانسیس گفت که می خواهد با گفتن این جمله، توجه ها را به این مشکل جلب کند: «لطفاً، بیایید چیزی بگوییم که جلوی این کار را بگیرد».

خبرگزاری آسوشیتدپرس این پرسش را پیرامون افزایش اسلحه در میان غیرنظامیان، در پی وقوع چندین تیراندازی در روزهای اخیر از جمله در کالیفرنیا، پرسید.

در اینجا چند نکته کلیدی دیگر از مصاحبه آورده شده است:

در مورد «شکبیایی» با چین

پاپ فرانسیس با بیان اینکه «ما باید در چین صبورانه گام برداریم»، تداوم گفتگو با پکن را به عنوان اصل راهنما در تلاش های خود برای محافظت از پیروان مسیحی دانست؛ که اقلیت کوچکی در این کشور آسیایی به شمار می روند.

آسوشیتدپرس این سوال را مطرح کرد که در ادامه مذاکرات دیپلماتیک بین کشورها چه خواهد شد؟

فرانسیس پاسخ داد: «ما در حال برداشتن گام هایی هستیم. به هر مورد (از نامزدهای اسقفی) با یک ذره بین نگاه می شود. پاپ افزود «این نکته اصلی است، گفتگو قطع نمی شود».

فرانسیس در مورد مقامات چینی نیز گفت «گاهی اوقات کمی بسته هستند، گاهی اوقات نه».

پاپ از پاسخ به این پرسش که چگونه رابطه واتیکان با تایوان بر گفتگوها [با چین] تاثیر می گذارد، خودداری کرد. مقرر مقدس یکی از معدود کشورهایی است که به جای چین، روابط رسمی خود را با تایوان حفظ کرده است.

فرانسیس به دلیل توافق سال ۲۰۱۸ با پکن بر سر انتصاب اسقفها در چین، از سوی جناحهای محافظه کار کلیسای کاتولیک مورد انتقاد قرار گرفته است؛ منتقدان از جمله به مسائلی مانند بازداشت و زندان برخی کشیشها از سوی دولت پکن اشاره می کنند. کاردینال جوزف ذن، اسقف ممتاز هنگ کنگ، یکی از سرسخت ترین منتقدان پاپ به شمار می رود.

فرانسیس در این مصاحبه، کاردینال ذن را که ۹۱ ساله است، «پیرمردی جذاب» با «روحی لطیف» نامید. او توضیح داد که وقتی کاردینال در این ماه برای تشییع جنازه پاپ بندیکت شانزدهم به رم آمد، او را به هتل واتیکان (محل زندگی پاپ) دعوت کرد. در مقابل اتاق کار خصوصی پاپ مجسمه ای قرار دارد که بانوی شیشان را به تصویر می کشد. فرانسیس افزود وقتی کاردینال ذن آن مجسمه را دید، «مثل یک کودک شروع به گریه کرد».

ذن سال گذشته در پی رویارویی با مقامات هنگ کنگ به دلیل مشارکت در یک جنبش دموکراسی خواهانه که اکنون خاموش شده، دستگیر شد.

در مورد همجنس گرایی

پاپ فرانسیس انتقادات خود را از تبعیض علیه اعضای جامعه LGBTQ تشدید کرده است. او قوانینی که همجنسگرایی را جرم انگاری می کند، ناعادلانه خواند، اما درعین حال، به آموزه های کلیسای کاتولیک نیز اشاره کرد که فعالیت همجنس گرایی را گناه می داند.

فرانسیس موضع خود را این گونه بیان کرد که: «این

(همجنسگرایی) یک جرم نیست. بله، اما گناه است. بسیار خب، اما بیایید ابتدا بین گناه و جرم تمایز قائل شویم».

در مورد سلامت پاپ و بازنشستگی

از پاپ ۸۶ ساله پرسیده شد تا وضعیت سلامتی خود را ارزیابی کند:

«من در سلامتی خوبی هستم. من نسبت به سنم عادی هستم. ممکن است فردا بمیرم، اما کنترل خود را دارم. من همیشه این نعمت را از خدا می خواهم که به من حس شوخ طبعی بدهد».

سلف او، پاپ بندیکت شانزدهم، اولین پاپ در ۶۰۰ سال گذشته بود که استعفا داد. پس از مرگ بندیکت، از فرانسیس در مورد نیاز به قوانین برای هر گونه بازنشستگی در آینده نیز سوال شد.

او گفت: «با تجربه ها و کارشناسی بیشتر... می توان آن را منظم تر یا تنظیم کرد... اما در حال حاضر به ذهن من خطور نکرده است».

در مورد بحران سوء استفاده جنسی

پاپ گفت قهرمان استقلال تیمور شرقی و برنده جایزه صلح نوبل، در پی اتهامات سوءاستفاده جنسی، و عدم رویارویی با محاکمه یا مجازات و پیگرد، اجازه یافته تا پیش از موعد بازنشسته شود.

فرانسیس همچنین مداخله خود در گزارش پرونده یک هنرمند مشهور یسوعی که تعهد واتیکان به منع سوءاستفاده ها را به شدت زیر سوال برده، تکذیب کرد.

او اذعان داشت که کلیسای کاتولیک هنوز راه درازی برای مقابله با این مشکل دارد.

در مورد تلاش های اصلاحات کلیسای آلمان

پاپ هشدار داد که این خطر وجود دارد که روند اصلاحات در

کلیسای کاتولیک آلمان به دلیل درخواست برای کشیش های متاهل و سایر اقدامات احتمالی لیبرالی، ممکن است به یک «ایدئولوژی» مضر تبدیل شود.

■ واکنش پاپ به تحولات سرزمین های اشغالی

ISCRIDE
f @ t v
Israeli security personnel work at a scene where a suspected incident of shooting attack took place, police spokesman said, just outside Jerusalem's Old City Jan. 28, 2023. Jerusalem spiraled into a weekend of violence as seven Israelis were killed Jan. 27 at a synagogue after prayers and another shooting the next day left two Israelis injured just outside of the Old City in the Palestinian village of Silvan where Jewish settlers have established themselves and an archaeological site. (OSV News photo/Ammar Awad, Reuters)

Pope Francis condemns 'spiral of death' in the Holy Land

January 30, 2023
By Justin McLellan

Filed Under: Feature, News, Vatican, World News

پاپ فرانسیس گفت «مارپیچ مرگ» راه افتاده در سرزمین های مقدس طی روزهای اخیر، اعتماد ناچیز باقیمانده میان فلسطینیان و اسرائیلی ها را به خطر می اندازد.

به گزارش «**کاتولیک نیوز**» رهبر کلیسای کاتولیک که روز یکشنبه ۲۹ ژانویه (۹ بهمن) در مراسم نیایش هفتگی فرشتگان، در میدان سنت پیتر سخنرانی می کرد، گفت به شدت از قتل ۱۰ فلسطینی در یورش نیروهای مبارزه با تروریسم اسرائیل در ۲۶ ژانویه و نیز تیراندازی در بیرون یک کنیسه یهودی که ۲۷ ژانویه هفت کشته برجا گذاشت، اندوهگین است.

پاپ گفت دهها فلسطینی از اوایل امسال در درگیری ها با ارتش

اسرائیل کشته شده اند؛ او همچنین از دولت های اسرائیل و فلسطین خواست راهکاری فوری برای پایان خشونت و آغاز گفتگو و مذاکرات صلح بیابد.

پاپ سپس به گذرگاه لاپین میان ارمنستان و منطقه ناگورنو قره باغ در جنوب قفقاز از دسامبر ۲۰۲۲ اشاره کرد؛ که گروهی از تظاهرکنندگان آذربایجانی آن را مسدود کرده اند؛ و بسیاری از ارمنی های مقیم این منطقه از بازگشت به محل زندگی خود باز مانده اند.

پاپ فرانسیس گفت من به آنهایی که مجبورند تمام زمستان را در این شرایط غیرانسانی سر کنند، نزدیکم.

ملاحظه: وزارت خارجه رژیم صهیونیستی، این تیراندازی در بیرون کنیسه را مرگبارترین حمله به اسرائیلی ها از سال ۲۰۰۸ تاکنون توصیف کرد؛ در سال ۲۰۰۸ تیراندازی در یک مؤسسه دینی یهودی، ۸ تن کشته شدند. حمله اخیر در پی تداوم تشدید تنش ها به دنبال فعالیت نظامی اسرائیل در کرانه باختری که در سال ۲۰۲۲ آغاز شد رخ داد.

پاپ به قدرت های بزرگ: دست از سر آفریقا بردارید!

پاپ فرانسیس رهبر کاتولیک های جهان، روز سه شنبه ۳۱ ژانویه (۱۱ بهمن) از قدرت های خارجی خواست تا دست از غارت منابع طبیعی آفریقا برای «زهر طمع خود» دست بردارند؛ پاپ این اظهارات را در بدو ورود به کنگو بیان کرد؛ ورود پاپ به این کشور با استقبال بی سابقه کنگویی های سپاسگزار همراه بود؛ چرا که توجه جهان را به وضعیت فراموش شده آنها جلب می کرد.

به گزارش **آسوشیتدپرس**، ده ها هزار نفر در جاده اصلی به سمت پایتخت، کینشاسا، صف کشیدند تا از فرانسیس پس از فرود در فرودگاه استقبال کنند؛ برخی از آنها در سه یا چهار ردیف ایستاده بودند؛ و برخی کودکان نیز با لباس فرم مدرسه در صف جلو قرار داشتند.

پاپ ۸۶ ساله است اما به هر حال به کنگو سفر کرد؛ و مردم کنگو آن را فراموش نخواهند کرد.

فرانسیس پس از ورود جدول برنامه های خود را آغاز کرد؛ او استثمار چندین قرنی آفریقا توسط قدرت های استعماری، صنایع استخراج

چند ملیتی امروزی و مداخله کشورهای همسایه در امور کنگو را، که منجر به افزایش درگیری ها در شرق شده است، محکوم کرد.

پاپ در سخنرانی آغازین خود در حضور مقامات دولتی کنگو و هیئت دیپلماتیک در باغ کاخ ملی کینشاسا گفت: «دست از سر جمهوری دموکراتیک کنگو بردارید! دست از سر آفریقا بردارید!». این اظهارات فرانسیس مورد تشویق قرار گرفت.

فرانسیس ثروت عظیم معدنی و طبیعی کنگو را «الماس خلقت» نامید، و از طرف های خارجی خواست که از تکه تکه کردن این کشور برای منافع خود دست بردارند و نقش خود را در «بردگی» اقتصادی مردم کنگو بپذیرند.

نخستین پاپ تاریخ آمریکای لاتین، که مدتهاست سوءاستفاده کشورهای ثروتمند از منابع فقرا برای تحقق منافع خود را مورد انتقاد قرار داده، همچنین گفت: «خفه کردن آفریقا را متوقف کنید؛ این معدنی نیست که بتوان آن را خالی کرد یا زمینی نیست که غارت شود».

این سفر شش روزه که شامل توقف در سودان جنوبی نیز می شود، ابتدا برای ژوئیه برنامه ریزی شده بود، اما به دلیل مشکلات زانوی فرانسیس، که همچنان در روز سه شنبه بسیار جدی بود، به تعویق افتاد؛ تا جایی که او طاقت خوشامدگویی به خبرنگاران را در هواپیما نداشت؛ و مجبور شد از ویلچر استفاده کند.

همچنین قرار بود پاپ توقفی نیز در «گوما» در شرق کنگو داشته باشد، اما منطقه پیرامونی کیوو شمالی، شاهد درگیری شدید میان نیروهای دولتی و گروه شورشی M۲۳ و همچنین حملات شبه نظامیان مرتبط با گروه داعش بوده است.

بر اساس گزارش برنامه جهانی غذا، درگیری ها حدود ۵/۷ میلیون نفر را آواره کرده است که یک پنجم آنها تنها در سال گذشته آواره شده اند.

فرانسیس به جای سفر به آنجا، با هیئتی از مردم شرق که روز چهارشنبه برای یک ملاقات خصوصی در سفارت واتیکان به کینشاسا سفر آمدند، ملاقات کرد. این طرح از آنها می‌خواهد که در مراسمی مشترکاً متعهد شوند که مهاجمان خود را ببخشند.

سیلوی مویتا، دانشجوی اقتصاد در کینشاسا، گفت که ورود پاپ توجه جهانیان و دوربین‌های تلویزیونی را بر کنگو و جنگ در شرق متمرکز خواهد کرد تا نشان دهد که چگونه رنج آن توسط جهانیان فراموش شده است.

«این [رویداد] به جهان اجازه می‌دهد تا پی به جنایاتی که برادران ما در شرق کشور قربانی آن هستند، ببرد؛ و شاید برای یک بار هم که شده اندک انسانیتی که در برخی افراد باقی می‌ماند باعث بیداری آنها شود و جامعه بین‌المللی نه تنها به آنچه در اوکراین می‌گذرد بلکه به آنچه در این کشور می‌گذرد نیز اهتمام ورزد».

رئیس جمهوری کنگو «فلیکس شیسکدی» نیز در سخنرانی خود در حضور پاپ اظهارات مشابهی را بیان کرد؛ او جامعه بین‌المللی را به فراموشی کنگو و «کم‌کاری و سکوت» همدستانه در مورد جنایات رخ داده در شرق این کشور متهم کرد.

شیسکدی گفت: «علاوه بر گروه‌های مسلح، قدرت‌های خارجی مشتاق مواد معدنی در زیر خاک ما با حمایت مستقیم و بزدلانه همسایه‌مان رواندا، مرتکب جنایات بی‌رحمانه‌ای می‌شوند که امنیت را به اولین و بزرگترین چالش برای دولت تبدیل می‌کند».

رواندا به حمایت از شورشیان M۲۳ که در کنگو فعالیت می‌کنند، متهم شده است؛ اتهامی که رواندا بارها آن را رد کرده است.

سخنان تند فرانسیس در آغاز، لحن این سفر را مشخص کرد؛ چرا که پاپ با این سفر قصد دارد پیام صلح، هشدار به جامعه بین‌الملل مبنی بر عدم نگاه به سوی دیگر و به رسمیت شناختن اینکه آفریقا آینده کلیسای کاتولیک است، را برساند.

این قاره یکی از تنها مناطق روی زمین است که شمار کاتولیک ها در آن، هم از نظر انجام آیین های تبلیغی وفادارانه و جدید کشیش ها و هم زندگی مذهبی، رو به رشد است.

کنگو به عنوان کشور آفریقایی با اکثریت جمعیت کاتولیک، شناخته می شود: نیمی از جمعیت ۱۰۵ میلیون نفری این کشور کاتولیک هستند؛ این کشور بیش از ۶ هزار کشیش، ۱۰ هزار راهبه و بیش از ۴ هزار دانشجوی دینی دارد؛ یعنی ۳/۶٪ از کل مردان جوانی که در جهان در حال تحصیل کشیشی هستند.

این موضوع باعث می شود که سفر فرانسیس، پنجمین سفر او به قاره آفریقا در طول ۱۰ سال رهبری کلیسا، اهمیت بیشتری پیدا کند؛ زیرا پاپ یسوعی به دنبال تغییر شکل کلیسا به عنوان «بیمارستان صحرایی برای جان هاب زخمی» است؛ جایی که همه مورد استقبال قرار می گیرند؛ فقرا از جایگاه ویژه ای برخوردارند؛ و رقبا دعوت به صلح می شوند.

گروه های امدادی امیدوار بودند که سفر شش روزه فرانسیس به درگیری های فراموش شده کنگو و سودان جنوبی و هزینه های بشردوستانه فزاینده آنها بپردازد، و توجه بین المللی را در بحبوحه خستگی ناشی از اولویت کمک های جدید در اوکراین، جلب کند.

فرانسیس به درخواست آنها پاسخ داد و به نقش قدرت های استعماری مانند بلژیک در استثمار کنگو اشاره کرد؛ تا زمانی که این کشور با مساحت ۸۰ برابر بلژیک، در سال ۱۹۶۰ استقلال خود را به دست آورد و امروز کشورهای همسایه این نقش را بازی می کنند.

فرانسیس از بلژیک یا هیچ کشور همسایه ای نام نبرد؛ اما از محکوم کردن آنها دریغ نکرد؛ و به نقل از شیسکدی گفت که یک «نسل کشی فراموش شده» در جریان است.

فرانسیس گفت: «زهر طمع، الماس ها را به خون آغشته کرده

است.. باشد که جهان به کارهای فاجعه‌باری که در طول قرن‌ها به ضرر مردم محلی انجام شده است اعتراف کند و این کشور و این قاره را فراموش نکند».

او گفت: «ما نمی‌توانیم به خونریزی‌هایی عادت کنیم که دهه‌ها این کشور را فرا گرفته و باعث مرگ میلیون‌ها نفر شده است که عمدتاً در جاهای دیگر ناشناخته مانده‌اند».

در عین حال، او از مقامات کنگو خواست تا برای منافع عمومی و نه برای منافع قبیله ای، قومی یا شخصی تلاش کنند، و به کار کودکان پایان داده و در آموزش سرمایه گذاری کنند تا «گرانیهاترین الماس» کنگو بتواند درخشان بدرخشد.

مؤمنان کنگو برای رویداد اصلی فرانسیس، یعنی آیین عشای ربانی به کینشاسا هجوم آورده بودند؛ مراسمی که روز چهارشنبه در فرودگاه ندولو برگزار می‌شود و انتظار می‌رود حدود ۲ میلیون نفر را در یکی از بزرگترین گردهمایی‌های نوع خود در کنگو و یکی از بزرگ‌ترین مراسمات فرانسیس تا به امروز بکشاند.

بنرهایی با تصویر پاپ حاوی پیام‌هایی از جمله «پاپ فرانسیس، شهر کینشاسا با شادی از شما استقبال می‌کند» در شهر نصب شده بود.

ژان لوئیس موبینا، ۴۷ ساله، گفت که قبل از ورود پاپ در روز سه شنبه، حدود ۴۵ دقیقه تا فرودگاه کینشاسا پیاده روی کرده است.

موبینا گفت: «او مثل یک زائر فرستاده خدا آمده است...برکت او در قلب ما آرامش خواهد بخشید».

هشدار پاپ به رهبران سودان جنوبی در سایه توقف مذاکرات صلح

پاپ فرانسیس، در یک ماموریت جدید صلح جهانی در جدیدترین کشور جهان، روز جمعه ۳ فوریه (۱۴ بهمن) به رهبران سیاسی سودان جنوبی هشدار داد که اگر به کوتاهی در اجرای توافق صلح ۲۰۱۸ ادامه دهند، تاریخ آنها را به شدت مورد قضاوت قرار خواهد داد.

به گزارش **آسوشیتدپرس**، «جاستین ولبی»، اسقف اعظم کانتربری، و «ایيان گرین شیلدز» مدیر کلیسای اسکاتلند نیز پاپ فرانسیس را در سفر به این کشور با اکثریت جمعیت مسیحی همراهی می کردند؛ آنها امیدوارند آنچه را که فرانسیس «بحران فراموش شده» نامیده است، مورد توجه قرار دهند.

سودان جنوبی در سال ۲۰۱۱ از جمهوری سودان با اکثریت مسلمان استقلال یافت، اما با جنگ داخلی و درگیری مواجه شده است.

هزاران نفر در گرمای ۳۵/۵ درجه سانتیگراد در حالی که رئیس جمهور «سالوا کیئر» از رهبران مذهبی در فرودگاه جوبا، پایتخت، استقبال می کرد، به شادی پرداختند و آواز خواندند؛ مسیحیان،

مسلمانان و رقصندگان سنتی که پرچم‌های واتیکان، سودان جنوبی و بریتانیا را به اهتزاز در می‌آوردند، مسیر کاروان پاپ فرانسیس را احاطه کرده بودند.

«پونی جادالا»، ۴۵ ساله، در حالی که منتظر استقبال از فرانسیس در نخستین سفر پاپ به این کشور بود، گفت: «پاپ نزدیکترین فرد به خدا است؛ بگذارید پاپ به ما صلح بدهد تا این کشور پیشرفت کند و دیگر خونریزی نشود».

رهبران کاتولیک، انگلیکن و پروتستان از رهبران سیاسی کشور خواسته‌اند تا اختلافات خود را کنار گذاشته و برای خیر و صلاح مردم خود تلاش کنند.

فرانسیس اولین سخنرانی خود در خاک سودان جنوبی را در حضور رقبای سابق، «کیئر» و معاونش «ریک ماچار» که در باغ کاخ ریاست جمهوری جمع شده بودند، ایراد کرد.

فرانسیس گفت: «نسل‌های آینده بر اساس کاری که اکنون انجام می‌دهید، یا به نام‌های شما احترام می‌گذارند یا شما را از ذهنشان پاک می‌کنند. همانطور که نیل سرچشمه‌های خود را ترک می‌کند تا مسیر خود را آغاز کند، سیر تاریخ نیز دشمنان صلح را پشت سر می‌گذارد و برای کسانی که صلح جویان واقعی هستند شهرت خواهد داشت».

کیئر، ماچار و دیگر گروه‌های مخالف در سال ۲۰۱۸ توافق نامه صلح را امضا کردند؛ و به پنج سال جنگ داخلی که صدها هزار نفر کشته داشت، پایان دادند. اما مفاد این قرارداد، از جمله تشکیل ارتش یکپارچه ملی، تا حد زیادی اجرا نشده است. تأخیرها باعث شده است که اولین انتخابات ریاست جمهوری این کشور دو سال دیگر به تعویق بیفتد.

در همین حال، درگیری‌ها همچنان ادامه دارد، از جمله حملات این هفته در جنوب که منجر به کشته شدن ۲۷ نفر شد. در کنار

سیل سال گذشته، تعداد آوارگان داخلی این کشور از ۲ میلیون نفر گذشت و سازمان ملل متحد هشدار داده که نیازهای بشردوستانه در حال افزایش است.

فرانسیس و ولبی برای اولین بار در سال ۲۰۱۷ برنامه های خود را برای بازدید از سودان جنوبی اعلام کردند، اما نگرانی های امنیتی بارها این سفر را به تعویق انداخت. فرانسیس در سال ۲۰۱۹ در تلاش برای پیشبرد این روند، با برگزاری یک مراسم دعای مشترک در واتیکان، روی دست و زانو نشست و پاهای رهبران رقیب سودان جنوبی را بوسید و به آنها التماس کرد که صلح کنند.

کیئر، که یک کاتولیک است، روز جمعه در خوشامدگویی به فرانسیس در جوبا، به او گفت: «این ژست تواضع بیهوده نبود. او یادآور شد که در زمان آن اقدام خارق العاده، «ماچار» در تبعید زندگی می کرد، اما امروز آن دو «اینجا نشسته اند و به طور جمعی برای اجرای» مفاد توافق تلاش می کنند».

کیئر سفر فرانسیس به سودان جنوبی را «تاریخی» خواند، و علناً متعهد به بازگشت دولت به مذاکراتی شد که سال گذشته با خودداری گروه های مخالف از امضای توافق صلح، به حالت تعلیق درآمد.

فرانسیس در ترغیب رهبران به صلح، از تشویق ایتالیایی «Basta!» (بس است!) استفاده کرد، و گفت: «خون ریزی بس است؛ درگیری کافی است. خشونت و اتهامات متقابل در مورد اینکه چه کسی مسئول آن است بس است. مردم خود را تشنه صلح نگذارید. زمان جنگ را پشت سر گذاشته و بگذارید زمان صلح طلوع کند».

او خواستار پایان دادن به فساد و توجه ویژه به زنان و مشارکت دادن آنها در تصمیم گیری ها شد. فرانسیس گفت: «هرکسی که نسبت به یک زن عمل خشونت آمیز انجام دهد، آن را نسبت به خدا نیز مرتکب شده است».

کمیسرین حقوق بشر سازمان ملل در سودان جنوبی گزارش داده

است که «تجاوز به العنف گسترده» به عنوان یک سلاح توسط گروه های مسلح در سراسر کشور مورد استفاده قرار گرفته است.

علاوه بر این، سازمان ملل در ماه نوامبر هشدار داد که حدود ۹/۴ میلیون نفر از جمعیت ۱۲/۴ میلیون نفری [سودان جنوبی] امسال به کمک های بشردوستانه و حمایت نیاز دارند که نیم میلیون بیشتر از سال ۲۰۲۲ است. این سازمان همچنین خشونت، محدودیت های دسترسی گروه های امدادی و شرایط آب و هوایی مانند سیل و خشکسالی اشاره کرده است.

در همان زمان، سازمان ملل هشدار داد که بودجه برای افزایش کمک ها کاهش یافته است، زیرا کمک کنندگان پول را به اوکراین و سایر بحران ها می فرستند.

«ولبی» با اذعان به خستگی اهداکنندگان گفت که سازمان های بین المللی تمام تلاش خود را انجام می دهند، اما در عمل با «مخالفت شدید» مواجه می شوند.

او در سخنانی به کیئر و ماچار گفت: «وقتی تعهدات سال ۲۰۱۹ را به یاد می آورم، ناراحت می شوم که این چیزی است که می بینم و می شنوم».

درگیری که این هفته در ایالت کاجو-کجی در ایالت استوای مرکزی منجر به کشته شدن حداقل ۲۷ نفر شد، نشان دهنده خشونت فزاینده در جوامعی است که گاهی لبریز از تسلیحات و تنش های قومی در یکی از فقیرترین کشورهای جهان است.

صلیب سرخ سودان جنوبی گفت که چهار نفر از داوطلبانش در میان کشته شدگان هستند که از خانه هایشان بیرون آورده شده و بی رحمانه به قتل رسیده اند. سودان جنوبی یکی از کشنده ترین کشورها برای امدادگران است.

دیده بان حقوق بشر نیز به نوبه خود از پاپ فرانسیس و رهبران مذهبی خواست تا موضوع معافیت گسترده از مجازات تخلفات در

سودان جنوبی را مطرح کنند. این سازمان از او خواست تا خواستار آزادی فوری و رفع اتهام چند خبرنگاران رادیو دولتی شود؛ که ماه گذشته در ارتباط با انتشار فیلمی از رئیس جمهور ۷۱ ساله بازداشت شده اند.

پاپ منتقدان را به سوءاستفاده از مرگ بندیکت شانزدهم متهم کرد

پاپ فرانسیس روز یکشنبه ۵ فوریه (۱۶ بهمن) برخی از منتقدان خود را متهم کرد که از مرگ پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم برای به دست آوردن امتیازات ایدئولوژیک در تازه ترین شکاف حزبی در کلیسای کاتولیک سوء استفاده کردند.

به گزارش **آسوشیتدپرس**، در جریان یک نشست خبری هوایی پاپ فرانسیس در بازگشت از سفر سودان جنوبی، سؤالاتی پیرامون انتقاداتی که پس از مرگ ۳۱ دسامبر بندیکت شانزدهم، که به عنوان پاپ ممتاز در ۱۰ سال اول سلطنت فرانسیس در واتیکان زندگی می‌کرد، مطرح شد.

در روزها و هفته‌های پس از مرگ بندیکت، منشی قدیمی او و برخی از کاردینال‌های محافظه‌کار با انتشار کتاب‌ها، مصاحبه‌ها و یادداشت‌هایی در انتقاد از پاپ فرانسیس ظاهر شدند. این تفسیر باعث شد که پاپ سابق تازه درگذشته، که نقطه مرجع محافظه کاران و سنت‌گرایان بود، در برابر پاپ فعلی قرار گیرد.

فرانسیس اصرار داشت که شایعات مبنی بر این که با بندیکت اختلاف داشته، یا اینکه بندیکت در مورد تصمیماتی که گرفته ناخرسند بوده، نادرست است و آنها همواره با هم مشورت می‌کرده‌اند و اتفاق نظر داشته‌اند.

فرانسیس گفت: «من فکر می‌کنم مرگ بندیکت مورد سوءاستفاده قرار گرفت... برخی خواستند برای تیم خود امتیاز بگیرند... و تقریباً می‌توانم بگویم افرادی که از چنین آدم خوب و بسیار نزدیک به خدا سوءاستفاده می‌کنند... آن‌ها اخلاق ندارند، آن‌ها افرادی هستند که به یک حزب تعلق دارند، نه به کلیسا».

فرانسیس برای بیان اینکه بندیکت فراتر از چنین حزبی گرایی است؛ به یاد آورد که چگونه پاپ بازنشسته به شکایتی که علیه فرانسیس به دلیل حمایتش از حمایت‌های قانونی از مشارکت همجنس‌گرایان مطرح شده بود، رسیدگی کرد.

زمانی که او اسقف اعظم بوئنوس آیرس بود، کاردینال آن زمان خورخه ماریو برگولیو از قوانین آرژانتین حمایت کرد که به افراد دارای روابط پایدار، از جمله همجنس‌گرایان، اجازه می‌داد از ارث و سایر حقوق برخوردار شوند. او از چنین قانونی به عنوان جایگزینی برای پیشنهادهای آرژانتین جهت قانونی کردن ازدواج همجنس‌بازان حمایت کرد که کلیسای کاتولیک با آن مخالف است.

موضع برگولیو در آن زمان شناخته شده بود، اما او آن را به طور علنی طی مصاحبه‌ای در سال ۲۰۱۹ با رسانه مکزیکي Televisa بیان کرد.

فرانسیس روز یکشنبه فاش کرد شخصی که خود را «الیهیدان بزرگ»

تصور می کرد، در مورد موضع فرانسیس به بندیکت شکایت کرده بود، اما پاپ بازنشسته «نترسید».

«او با چهار متکلم کاردینال درجه یک تماس گرفت و گفت: «این را برای من توضیح دهید».

فرانسیس افزود: «آنها مسئله را برای او توضیح دادند و بدین ترتیب این مسئله خاتمه یافت... این حکایتی است که نشان می دهد پاپ بندیکت چگونه در هنگام شکایت از او اقدام کرد».

■ برنامه پاپ برای سفر به هند و مغولستان

پاپ فرانسیس روز یکشنبه ۵ فوریه (۱۶ بهمن) گفت که قصد دارد سال آینده به هند سفر کند و در حال مطالعه سفر احتمالی به مغولستان در اواخر سال ۲۰۲۳ است که اولین سفر یک پاپ [به این کشور] خواهد بود.

به گزارش خبرگزاری **آسوشیتدپرس**، فرانسیس برنامه سفر آینده

خود را در طول پرواز بازگشت خود از سودان جنوبی به رم تشریح کرد.

او گفت که در نخستین هفته ماه آگوست برای روز جهانی جوانان در لیسبون پرتغال خواهد بود؛ و ۲۳ سپتامبر نیز در نشست اسقفان مدیترانه در مارسلی فرانسه شرکت خواهد کرد.

پاپ گفت که این «احتمال» وجود دارد که از مارسلی به مغولستان پرواز کند که نخستین سفر یک پاپ به این کشور خواهد بود.

فرانسیس با نگاهی به آینده، گفت که فکر می کند در سال ۲۰۲۴ از هند بازدید خواهد کرد؛ برنامه سفر پاپ به هند در سال ۲۰۱۷ به تعویق افتاد.

فرانسیس پس از یک دیدار شش روزه از کنگو و سودان جنوبی با خبرنگاران صحبت کرد؛ جاستین ولبی، اسقف اعظم کانتربری، و کشیش «ایان گرین شیلدز» رئیس کلیسای اسکاتلند در جوبا، پایتخت سودان جنوبی به او پیوستند.

رهبران کاتولیک، انگلیکن و پروتستان یک سفر مشترک جدید انجام دادند تا رهبران سیاسی سودان جنوبی را تشویق کنند که اجرای توافق صلح سال ۲۰۱۸ را که به جنگ داخلی پس از استقلال این کشور در سال ۲۰۱۱ از سودان پایان داد، از سر بگیرند.

ولبی و گرین شیلدز در هواپیمای پاپ به فرانسیس پیوستند و در کنفرانس خبری هوایی او شرکت کردند، که طی آن از آنها پرسیده شد که آیا مایلند در سفرهای آینده نیز به فرانسیس بپیوندند.

ولبی گفت که اگر مفید باشد، «خوشحال خواهد شد» و به شوخی گفت که هواپیمای پاپ «بهترین خط هوایی است که من تا به حال با آن پرواز کرده ام».

گرین شیلدز نیز مشتاق بود اما اشاره کرد که ماموریت او در ماه مه به پایان می رسد.

گرین شیلدز با اشاره تلویحی به هیأت تقریباً تمام مردانه واتیکان که فرانسیس را در سفرهای خارجی او همراهی می‌کند، گفت که «یک زن بسیار توانا» به عنوان رئیس کلیسای اسکاتلند، جایگزین او خواهد شد؛ کشیش «سالی فاستر فولتون»، یک امریکایی است؛ کلیسای اسکاتلند از دهه ۱۹۶۰ رؤسای زن را منصوب کرده است.

او گفت: «خوشحال خواهد شد که همین کار [همراهی پاپ در سفرهای آینده] را انجام دهد».

هیئت واتیکان که بیشتر از کاردینال ها و اسقف ها تشکیل شده، به طور سنتی تنها شامل یک زن است: یک کارشناس پروتکل در دبیرخانه امور خارجه واتیکان. در این سفر فرانسیس از یک راهبه کنگویی نیز به عنوان مهمان شخصی خود دعوت کرد.

ملاحظه: هند که اکنون پرجمعیت ترین کشور جهان به شمار می رود، دارای بیش از ۳۳ میلیون مسیحی (۲/۳٪ کل جمعیت ۱ میلیارد و ۴۲۲ میلیون نفری) است؛ و مسیحیت، پس از هندوئیسم (۷۶٪) و اسلام (۱۵٪) در جایگاه سوم قرار دارد.

کلیسای هند اخیراً شاهد اعتراض برخی رهبران خود به برنامه اصلاحات پاپ فرانسیس بوده؛ که با تهدید مستقیم اسقف اعظم این کشور مواجه شد. اسقف اعظم اندروز تازات دسامبر گذشته در نامه ای شدیدالحن به روحانیون معترض که قصد برگزاری راهپیمایی را داشتند، هشدار داد که «اعتراضات علیه تصمیم کلیسا [به یکسان سازی مراسم عبادی] از همه خطوط عبور کرده است». او افزود که این نافرمانی ها از کلیسای کاتولیک، می تواند به اقدامات تنبیهی از سوی سریر مقدس بیانجامد.

هکشیش نیکاراگوئه ای به ۱۰ سال زندان محکوم شدند

AP

Trending News Turkey earthquake Russia-Ukraine war Super Bowl

5 priests sentenced to 10 years for conspiracy in Nicaragua

February 8, 2023

دادگاه نیکاراگوئه روز دوشنبه ۶ فوریه (۱۷ بهمن)، چهار کشیش کاتولیک رومی را به اتهام توطئه به ۱۰ سال زندان محکوم کرد؛ دولت نیکاراگوئه همواره کلیسا را به حمایت از اعتراضات غیرقانونی طرفدار دموکراسی در این کشور متهم کرده است.

به نوشته «**آسوشیتدپرس**»، یک گروه حقوق بشری در این کشور آمریکای مرکزی به سرعت احکام صادر شده توسط وکلای واحد دفاع حقوقی را محکوم کرد.

این تازه ترین فصل از سرکوب کلیسا توسط رئیس جمهور دانیل اورتگا است. روز یکشنبه نیز، پنجمین کشیش به همین اتهام به ۱۰ سال زندان محکوم شد.

این کشیش ها در محاکمات غیرعلنی که در آن مدافعان منصوب شده از سوی دولت به عنوان وکیل کشیش عمل می کردند، محکوم شدند.

این کشیش ها با اسقف «ماتاگالپا»، رولاندو آلوارز کار می کردند

و یکی از آنها رئیس دانشگاه خصوصی خوان پابلو دوم در پایتخت ماناگوا بود.

آلوارز به اتهام توطئه و «آسیب رساندن به دولت و جامعه نیکاراگوئه» در حبس خانگی است و قرار است به زودی محکوم شود.

دو تن از دانشجویان مدارس دینی و یک تصویربردار که برای این مدارس کار می کرد نیز روز دوشنبه محکوم شدند؛ هر شش متهم سال گذشته دستگیر، و از حق داشتن مناصب سیاسی محروم شدند.

اسقف آلوارز از سال ۲۰۱۸، زمانی که موج اعتراضات علیه دولت اورتگا منجر به سرکوب گسترده مخالفان شد، صدای مذهبی کلیدی در بحث‌ها درباره آینده نیکاراگوئه بود.

دولت در سال ۲۰۲۱ ده ها تن از رهبران اپوزیسیون، از جمله هفت نامزد احتمالی ریاست جمهوری را بازداشت کرد؛ که سال گذشته به زندان محکوم شدند.

اورتگا می گوید اعتراضات دموکراسی خواهانه با حمایت خارجی و با حمایت کلیسای کاتولیک انجام شده است. سال گذشته، او راهبه‌های گروه مذهبی خواهران خیریه مادر ترزا و راهبه پاپ، دیپلمات ارشد واتیکان در نیکاراگوئه را اخراج کرد.

اورتگا، یک چریک مارکسیست سابق که برای اولین بار در سال ۱۹۷۹ پس از سرنگونی دیکتاتوری رئیس جمهور آناستاسیو سوموزا، به قدرت رسید؛ او خشم واتیکان را در دهه ۱۹۸۰ برانگیخت؛ اما به تدریج با کلیسا ائتلاف کرد و در سال ۲۰۰۷ پس از مدت ها دوری از قدرت، دوباره ریاست جمهوری را به دست آورد.

سپس درست چند روز قبل از اینکه سال گذشته برای چهارمین دوره متوالی انتخاب شود، اسقف های کاتولیک کشور را متهم کرد که در سال ۲۰۱۸ یک طرح پیشنهادی سیاسی به نمایندگی از «تروریست

ها، در خدمت یانکی ها» تهیه کرده اند. او همچنین خود اسقف ها را تروریست نامید.

ملاحظه: پاپ فرانسیس شهریورماه گذشته خطاب به هزاران نفر از مردمی که در میدان سنت پیتر جمع شده بودند گفت که از نزدیک رویدادهای «نگران کننده و اندوه برانگیز» در نیکاراگوئه را دنبال می کند که «افراد و نهادهای» در آن حضور دارند. او به بازداشت کشیش ها یا آلواریز اشاره ای نکرد.

پاپ گفت: «می خواهم اعتقاد و امید خود را ابراز کنم که از طریق گفت و گوی باز و صمیمانه، هنوز می توان پایه هایی برای همزیستی محترمانه و مسالمت آمیز پیدا کرد».

پاپ کاردینال متهم به فساد را به حضور پذیرفت

پاپ فرانسیس روز پنجشنبه ۹ فوریه (۲۰ بهمن) در اقدامی غافلگیرکننده، کاردینال آنجلو بچیو، از رهبران پرنفوذ واتیکان را که به اتهام فساد و اختلاس در حال محاکمه است، رسماً به حضور پذیرفت.

به گزارش **رویترز**، اگرچه پاپ و بچیو از زمان برکناری کاردینال در سال ۲۰۲۰ به طور غیررسمی دیدار داشته اند، اما از آن زمان تاکنون، این نخستین بار است که او در فهرست عمومی شرکت کنندگان رسمی در کاخ حواری قرار داشت.

اعطای چنین موقعیت رسمی و سطح بالایی به کاردینال بچیو، این گمانه زنی ها را در برخی رسانه های کاتولیک در پی داشته که ممکن است نزدیکی بین این دو یا بازگشت کاردینال در راه باشد.

کاردینال بچیو یکی از ۱۰ متهم دادگاه فساد است؛ که ژوئیه ۲۰۲۰ با موضوع خرید یک ملک در لندن توسط دبیرخانه امور خارجه آغاز شد.

همه متهمان، که شامل کارمندان واتیکان و واسطه هایی ایتالیایی می شوند، ارتکاب تخلف را رد کرده اند.

فرانسیس در سال ۲۰۲۰ بچیو را از یک مقام دیگر (مقام ارشد روحانیت) نیز به اتهام ارتباط با یک زن برکنار کرد؛ بچیو این اتهام را نیز رد کرده است؛ در این راستا، حقوق کاردینالی او نیز سلب شد. این حقوق از جمله شامل حضور در نشست محرمانه انتخاب پاپ آینده پس از فوت یا استعفای فرانسیس است.

بچیو پیش از اخراج، یکی از پرنفوذترین و قدرتمندترین مقامات واتیکان بود؛ او از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۸ سمت وزارت خارجه را برعهده داشت؛ و از سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ نیز رئیس بخش بررسی نامزدهای احتمالی پاپی در واتیکان بود.

محکومیت اسقف سرشناس نیکاراگوئه به ۲۶ سال زندان

AP

Trending News Turkey earthquake Russia-Ukraine war Super Bowl

Nicaraguan bishop who refused exile gets 26 years in prison

By GABRIELA SELSER and CHRISTOPHER SHERMAN yesterday

در تازه ترین اقدام دانیل اورتگا، رئیس جمهور نیکاراگوئه علیه کلیسای کاتولیک و مخالفان، «رولاندو آلوارز»، اسقف کاتولیک سرشناس، و منتقد سرسخت دولت، روز جمعه ۱۰ فوریه (۲۱ بهمن) به ۲۶ سال زندان و سلب تابعیت محکوم شده است.

به گزارش خبرگزاری «**آسوشیتدپرس**»، بنابه بیانیه منتشرشده از سوی دولت، یک روز پس از امتناع آلوارز از پرواز به ایالات متحده به همراه ۲۲۲ زندانی دیگر، که همگی مخالف اورتگا بودند، یک قاضی دادگاه او را به دلیل تضعیف دولت، انتشار اطلاعات نادرست، و نافرمانی محکوم کرد.

حکم صادرشده از سوی «اکتاویو ارنستو روسشوه»، قاضی ارشد دادگاه استیناف ماناگوا، بلندمدت ترین حکم علیه مخالفان اورتگا طی دو سال گذشته است.

آلوارز در ماه اوت، به همراه چند کشیش و افراد غیرروحانی بازداشت شد. او از سوار شدن به هواپیمایی که قرار بود گروهی از رهبران سیاسی، کشیشان، دانشجویان و فعالان ضددولتی را به واشنگتن

بفرستد، خودداری کرد؛ او سپس به زندان مدلو منتقل شد.

آلوارز یکی از برجسته ترین شخصیت های مذهبی در نیکاراگوئه به شمار می رود.

اندرو چسنا، استاد مطالعات دینی در دانشگاه ویرجینیا می گوید حکم آلوارز شدیدترین سرکوب کلیسای کاتولیک در آمریکای لاتین، از زمان ترور اسقف گواتمالایی، خوان خوزه جراردی در سال ۱۹۹۸ است.

وی افزود: «ساندینیست ها، از زمان به قدرت رسیدن در سال ۱۹۷۹، مانند چند دولت دیگر در آمریکای لاتین، کلیسای کاتولیک را سرکوب کرده اند. پاپ فرانسیس به دلیل ترس از شعله ور شدن اوضاع، از انتقاد از رئیس جمهور اورتگا خودداری کرده است؛ اما بسیاری بر این باورند که اکنون زمان آن فرا رسیده که او به دفاع از آزار دیده ترین کلیسا در آمریکای لاتین بپردازد».

آلوارز، اسقف ماتاگالپا - در ۱۳۰ کیلومتری شمال ماناگوئه، پایتخت-، از سال ۲۰۱۸، زمانی که موج اعتراضات علیه دولت اورتگا بالا گرفت، یکی از چهره های مذهبی کلیدی در این تحولات بوده است.

هنگامی که اعتراضات برای اولین بار آغاز شد، اورتگا از کلیسا خواست تا به عنوان میانجی در مذاکرات صلح عمل کند.

۲۰ ژانویه ۲۰۱۸، صدها دانشجوی معترض به کلیسای جامع ماناگوئه پناه بردند. آلوارز یک ماه پس از شروع اعتراضات گفت: «ما امیدواریم یک سری اصلاحات انتخاباتی، تغییرات ساختاری در اختیارات انتخاباتی، انتخابات آزاد، عادلانه و شفاف و تحت نظارت بین المللی بی قید و شرط انجام شود».

اورتگا اخیرا کلیسا را به توطئه تحت حمایت خارجی برای سرنگونی او متهم کرده است.

دولت تابستان گذشته چندین ایستگاه رادیویی وابسته به کلیسا را تعطیل کرد.

سریر مقدس تا حد زیادی در مورد وضعیت نیکاراگوئه سکوت کرده و معتقد است هرگونه محکومیت عمومی، تنها به تشدید تنش ها میان دولت و کلیسای محلی خواهد انجامید.

آخرین اظهار نظر واتیکان در ماه آگوست بود؛ که پاپ فرانسیس نسبت به حمله به اقامتگاه آلوارز ابراز نگرانی کرد و خواستار گفتگو شد.

آنتونیو گاراستازو، مدیر منطقه ای آمریکای لاتین و کارائیب در بنیاد بین المللی جمهوریخواه در واشنگتن، پیش از صدور این حکم (محکومیت آلوارز)، گفت: «من فکر می کنم کلیسای کاتولیک یکی از اصلی ترین نهادهایی است که رژیم اورتگا واقعا از آن می ترسد. کلیسای کاتولیک در واقع آنهایی هستند که می توانند قلب و ذهن مردم را تغییر دهند».

ملاحظه: اسقف آلوارز یکی از بانفوذترین رهبران کلیسای کاتولیک نیکاراگوئه و از منتقدان دولت به شمار می رود؛ روابط میان کلیسای کاتولیک و دولت نیکاراگوئه پس از سرکوب شدید اعتراضات ضد دولتی در سال ۲۰۱۸ میلادی هنگامی که این کلیسا به عنوان میانجی میان دولت و معترضان عمل کرد، به شدت خدشه دار شده است.

پیشتر نیز اسقف «والادمار سومرتاگ» که از سال ۲۰۱۸ به عنوان سفیر واتیکان در نیکاراگوئه خدمت می کرد، پس از آنکه دانیل اورتگا، استوارنامه این سفیر را که در زبان دیپلماتیک «توافقتنامه» شناخته می شود، پس گرفت، مجبور به ترک این کشور را ترک کند.

فرهنگی اجتماعی

■ برگزاری مجمع عمومی اسقف های کلیساهای کاتولیک

پاپ فرانسیس روز یکشنبه ۱۵ ژانویه (۲۵ دی) در «دعای آنجلوس» خطاب به جامعه مسیحیان حاضر در میدان سنت پیتر اعلام کرد: قبل از مجمع عمومی اسقف های کلیساهای کاتولیک، مراسم احیاء و دعای کلیسایی برای سپردن کار اسقف ها به خداوند برگزار می شود.

به نوشته تارنمای **واتیکان نیوز**، پاپ فرانسیس «هفته سنتی دعای کلیسایی» که هر ساله از هجدهم تا بیست و پنجم ژانویه برگزار می گردد را برای وحدت و انسجام میان جامعه مسیحیت بسیار مهم ارزیابی کرد.

وی ادامه داد: هفته دعای کلیسایی امسال بر اساس فرموده «اشعیا نبی» با شعار «خوبی کن و عدالت را جست و جو نما!» برگزار می شود.

پاپ مراتب شکرگزاری خود به درگاه خداوند بابت هدایت انسان‌ها به سوی همدلی و اخوت را به جای آورد و از روح القدس خواست با هدایای خود انسان‌ها را به سوی روشنی و سعادت راهنمایی کند و حمایت خود از آن‌ها را دریغ نکند.

پاپ فرانسیس تأکید کرد: میان تغییرات سینودی کلیساها (تغییرات و اصلاحاتی که پس از برگزاری مجمع عمومی اسقف‌های ایجاد می‌شود) و اتحاد جامعه مسیحیت ارتباط وجود دارد و به همین دلیل مراسم «شب زنده داری دعای کلیسایی» روز شنبه سی ام سپتامبر در میدان سنت پیتر برگزار می‌شود.

به گفته پاپ در این مراسم کار اسقف‌های شانزدهمین مجمع عمومی اسقف‌های کلیساهای کاتولیک به خداوند سپرده می‌شود.

پاپ همچنین خطاب به جوانانی که در این مراسم شرکت می‌کنند، گفت در طول هفته دعای کلیسایی برنامه‌های خاصی از سوی انجمن تعزیه (انجمنی کلیسایی متشکل از صدها برادر کاتولیک و پروتستان) برای جوانان در نظر گرفته شده است.

رهبر مذهبی کاتولیک‌های جهان گفت: «از همین لحظه به بعد از تمام برادران و خواهران از تمام شاخه‌های مسیحیت دعوت می‌کنم در اجتماع «مردمان خداوند» شرکت کنند».

باید گفت در مجمع عمومی اسقف‌های کلیساهای کاتولیک، اسقف‌های مسیحی از شرق و غرب گرد هم می‌آیند تا به مسائلی چون آموزه (ایمان) و انضباط (عمل) رسیدگی کنند. شورای عمومی اسقف‌های کاتولیک در سطح جهانی برگزار می‌شود و در آن همه کاردینال‌ها، پاتریارک‌ها، اسقفان و آبای برجسته مجموعه‌های رهبانی از سرتاسر جهان شرکت می‌کنند.

آغاز تحقیقات واتیکان درباره دختر ربوده شده چند دهه پیش

«امانوئلا اورلاندی» پیش از ناپدید شدن در شهر واتیکان در شامگاه ۲۲ ژوئن ۱۹۸۳ از کلاس موسیقی بازمی‌گشت. خانواده او و فعالان همچنان خواستار افشای جزئیات هستند و واتیکان را متهم به سرپوش گذاشتن بر ناپدید شدن او می‌کنند.

به نوشته «العربی الجديد»، سرانجام، واتیکان (روز ۲۱ ژانویه/ ۱ بهمن) از آغاز تحقیقات برای افشای حقیقت سرنوشت این دختر که چهار دهه پیش در زمان ناپدید شدنش ۱۵ ساله بود، خبر داد؛ و متعهد شد که این تحقیقات همه جانبه، و برای خانواده او امیدبخش خواهد بود. به نوشته پایگاه خبری «العربی الجديد»، وکیل خانواده اورلاندی با اعلام این خبر، ابراز امیدواری کرد که پاسخ‌هایی در این زمینه دریافت شود.

شبکه «تفلیکس» از طریق یک مجموعه مستند با عنوان «دختر واتیکانی» این پرونده را مطرح کرد؛ و باعث شد برادر دختر ناپدید شده، پیترو اورلاندی، و وکیل خانواده، «لورا سگرو»، دوباره خواستار پاسخی شفاف در مورد این حادثه شوند؛ به ویژه که پیش از این

نیز، نبش قبر دو فرد ناشناس در سال ۲۰۱۹، در تلاش برای ردیابی اثر امانوئلا، نتیجه قطعی در پی نداشت.

در سال ۲۰۱۵، دادستان کل رم، جوزپه پیگناتون، درخواستی برای تحقیق در مورد ناپدید شدن اورلاندی و زن جوان دیگری به نام «میرلا گرگوری» که چند هفته پیش ناپدید شده بود، ارائه کرد.

از آنجایی که ماجرای اورلاندی به یک موضوع افکار عمومی در ایتالیا تبدیل شد، برادرش تلویحاً مسئولین این دولت-شهر کوچک (واتیکان) را متهم، و تأکید کرد که «حقیقت وجود دارد؛ من متقاعد شده‌ام که بسیاری در واتیکان آن را می‌دانند. عناصری وجود دارند که عمداً مورد تحقیق قرار نگرفته اند.

امانوئلا دختر یکی از کارمندان خانه پاپ سابق، ژان پل دوم بود و ناپدید شدن او در دهه‌های گذشته ابهامات زیادی را برانگیخت و به دلیل محرمانه بودن اطلاعات در واتیکان، تحقیقات جنایی یا رسانه ای تکمیل نشد.

تنها صدها متر دورتر از گنبد کلیسای سنت پیترو، دختر دانش آموزی با موهای قهوه ای ناپدید شد و ناپدید شدن او ماده ای غنی برای گمانه زنی ها و شایعات مرتبط با نام های بزرگ واتیکان شد؛ تا جایی که پاپ پل دوم یا مافیای ایتالیایی نیز به دست داشتن در این قضیه متهم شدند.

خانواده‌های دو دختر مفقود شده برای یافتن پاسخ‌های جدی بارها در مقابل مقر مقدس تجمع اعتراضی برپا کردند؛ پس از آن، مجموعه مستند «دختر واتیکانی» انگیزه‌ای قوی برای بازگشت دوباره این پرونده به صحنه بود؛ تا جایی که مقر مقدس نیز به لایوشانی حقیقت متهم شد.

امانوئلا در آن سال، با چهار خواهر و برادرش که در واتیکان در مرکز رم زندگی می کردند؛ پدرش یک مقام اداری در این کشور کوچک بود؛ در حالی که بچه‌ها در مدارس خارج از دیوار واتیکان درس

می‌خواندند و امانولا به موسیقی، و به یک گروه کر پیوست؛ و نواختن فلوت را آموخت. بر اساس آنچه برادر بزرگترش در مصاحبه ها و اظهارات تلویزیونی گفته است، وقتی او ناپدید شد، پلیس هیچ کار جدی برای جستجوی او انجام نداد و تأکید کرد که خانواده او بودند که او را جستجو کردند نه مقامات.

در روزهای اول، تحقیقات پلیس ایتالیا همچنان به مردی مسن مرتبط بود که به دختر پیشنهاد می‌کرد در مغازه عطرفروشی او کار کند، و دیری نپایید که پاپ سابق ژان پل دوم مجبور شد در موعظه خود در ۳ ژوئیه ۱۹۸۳ از او یاد کند. او گفت: «ما ایمان خود را به انسانیت از دست نمی‌دهیم».

اما معتقدان به تئوری توطئه بر این باورند که درخواست پاپ از مسئولین درباره ربایش این دختر، اشاره ای به دخالت افرادی از داخل واتیکان است؛ امری که راه را برای چندین سال صحبت درباره یک توطئه باز کرد.

در همان سال، خانواده از مردی که خود را «آمریکایی» می‌نامید، تماسی دریافت کرد؛ که به آن‌ها گفت از مقامات ایتالیایی بخواهند «مهمت علی آغجا» ترک تبار را که ماه می ۱۹۸۱ قصد ترور پاپ را داشت، در ازای آزادی او آزاد کند. بازگشت امانوئلا اورلاندی اما خود آغا ربودن دختر را محکوم کرد و به پلیس گفت که او توسط KGB آموزش دیده است.

تئوری‌های مرتبط با واتیکان با مافیای ایتالیا ادامه یافت و پلیس ایتالیا سعی کرد برخی از اطلاعاتی را که در مورد ارتباط بین آدم ربایی و یافتن رئیس بانک آمبروزیانا، روبرتو کالوی، در زیر پلی در بریتانیا به دار آویخته شده بود، تأیید کند. پایتخت لندن در سال ۱۹۸۲، زیرا برخی تصور می‌کردند که طایفه مافیایی «دی پدس» بود که این آدم‌ربایی را به‌عنوان نوعی باج‌گیری انجام داد تا پول او را از بانکی که سقوط کرد پس بگیرد.

در سال ۲۰۰۴، بازرسان ایتالیایی این نظریه را دنبال کردند که رهبر

آن باند، انریکو دی بیدیس، با پرونده اورلاندی مرتبط است، به خصوص که او یکی از اعضای سازمان انحصاری کاتولیک و نزدیک به کشیش ها و کاردینال ها بود، اما فایده ای نداشت.

در مستند تازه پخش شده نتفلیکس، سابرینا میناردی، شریک سابق رئیس مافیا که در سال ۱۹۹۰ درگذشت، با اعتراف به وجود همکاری بین مافیا و مقر مقدس، بنزین روی آتش شد؛ او همچنین تئوری توطئه رایج که می گوید «او به مانوئلا اورلاندی، که در روز ربوده شدن در یک خودروی بی‌امو مشکی به او بیهوش شده بود، کمک کرده است» را تأیید کرد؛ و افزود این دختر به خانه‌ای در خارج از شهر برده شد، «و در یازدهمین روز از ربوده شدن او را به رم بازگرداندند، در یک پمپ بنزین کوچک در واتیکان انداختند و توسط یک کشیش یا شخصی که پوشش کشیشی داشت، او را برد.

با انباشته شدن رسوایی ها، موضوع ناپدید شدن این دو دختر به حقایق تجاوزات جنسی در واتیکان مرتبط شد؛ و روزنامه نگار تحقیقی، «امیلیانو فیتیپالدی»، اطلاعاتی دریافت کرد که تأیید می کرد پرونده ای محرمانه درباره امانولا اورلاندی وجود دارد و اینکه پرونده ناگهان ناپدید شد. منبع آن تأیید کرد که او یک کپی از پرونده حاوی جزئیات هزینه های اقامت و درمان دختر در لندن، طی دوره ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۷، در یک اقامتگاه متعلق به کلیسای کاتولیک، که مستقیماً به واتیکان وابسته بود را در اختیار دارد.

درست پیش از آخرین کریسمس، نمایندگان پارلمان و سیاستمداران احزاب Forza Italia و Azzoni خواستار تشکیل یک کمیته پارلمانی برای تحت فشار قرار دادن واتیکان جهت افشای تمام اطلاعات در مورد این موضوع شدند؛ اگرچه هیچ زمینه قانونی برای اجبار سریر مقدس به عنوان یک کشور مستقل وجود ندارد. سناتور کارلو کالندا در اظهاراتی برای رسانه‌های محلی تأیید کرد که «احترام دولت ایتالیا به واتیکان و نقش آن به عنوان یک کشور مستقل و آموزه‌های معنوی آن به هیچ وجه نباید ما را تحت سلطه خود درآورد».

واتیکان در حال بررسی شایعات مربوط به «پارتی جنسی» در کلیسای جامع نیوکاسل

واتیکان در حال بررسی شایعاتی پیرامون «پارتی جنسی» در کلیسای جامع بریتانیا است؛ که گفته می شود در زمان قرنطینه رخ داده است.

به نوشته **گاردین** (۲۲ ژانویه / ۲ بهمن)، کلیسای کاتولیک، در راستای تحقیقات در مورد شرایط استعفای «رابرت برن» از سمت اسقف هگزام و نیوکاسل، در حال بررسی ادعاهایی است که می گوید یکی از کشیشان، نیایشگران را به یک مهمانی خصوصی در اقامتگاهش دعوت کرده است.

گفته می شود افراد متعددی شکایت کرده اند که پدر «مایکل مک کوی»، رئیس کلیسای جامع نیوکاسل، برای شرکت در یک مهمانی در زمانی که تجمعات مجاز نبود، به آنها مراجعه کرده است.

یک منبع این اسقف نشین به ساندی تایمز گفت: «در پی افشای

اطلاعاتی در مورد برگزاری یک مهمانی جنسی در محله های زندگی کشیش ها در نزدیکی کلیسای جامع نیوکاسل، تعدادی از شکایات توسط افراد داخل اسقف نشین مطرح شد.

مک کوی، ۵۷ ساله، در آوریل ۲۰۲۱، چهار روز پس از اینکه متوجه شد تحت بازجویی اداره حفاظت از کودکان و بزرگسالان پلیس «نورث آمبریا» به دلیل سوء استفاده جنسی از کودکان قرار دارد، خودکشی کرد.

او در سال ۲۰۱۹ توسط «بیرن» منصوب، و جایگزین پدر محبوب «درموت دانلی»، برادر بزرگتر «دکلن دانلی» مجری تلویزیونی شد؛ پدر دانلی پس از یک بیماری در ژوئیه ۲۰۲۲ درگذشت.

در حالی که هیچ مدرکی وجود ندارد که برن در این مهمانی حضور داشته باشد، او در ماه دسامبر از سمت اسقفی استعفا داد و به نیایشگران گفت که دفتر او «بار زیادی شده است».

او در نامه ای به روحانیون که در کلیسای جامع سنت مری در نیوکاسل خواند، گفت: «تصمیمات خودم باعث شده بفهمم که اکنون احساس می کنم نمی توانم به مردم اسقف به روشی که می خواهم خدمت کنم».

او در سال ۲۰۱۹ منصوب شد، و پیش از آن به عنوان دستیار اسقف نشینی بیرمنگام و به عنوان استاد سخنرانی آکسفورد از سال ۱۹۹۳ تا ۲۰۱۱ خدمت کرده بود.

در نامه ای که توسط ساندی تایمز مشاهده شد، اسقف اعظم لیورپول، «مالکوم مک ماهون» که تا زمان تعیین جانشین «برن» اداره اسقف نشینی را بر عهده دارد و تحقیقات در مورد استعفای او را هدایت می کند، گفت که مشاوران پاپ از او خواسته اند تا «گزارشی عمیق از وقایع منتهی به استعفای اسقف بایرن» تهیه کند.

آژانس استانداردهای حفاظت کاتولیک (CSSA) هفته گذشته یک

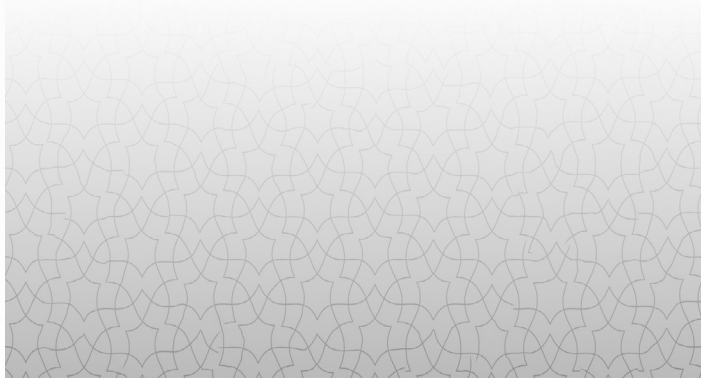
«بررسی دقیق حفاظتی برنامه ریزی نشده» را در این اسقف نشین آغاز کرد.

استیو اشلی، مدیر اجرایی CSSA گفت که این نهاد مستقل است و «استقلال کامل» دارد؛ وی گفت: دامنه کار تحقیقاتی هرگونه تخلف گزارش شده، تخلفات ادعایی، نگرانی های حفاظتی و فرهنگ حفاظت در کل حوزه را پوشش می دهد.

نذیر افضل، دادستان کل سابق شمال غرب انگلیس، رئیس CSSA، افزود: «نباید شک کرد که در مورد حفظ امنیت مردم سنگ تمام خواهیم گذاشت و این شامل بررسی فرهنگ حفاظت در هکسام و نیوکاسل است».

اسقف نشین اعلام کرد که داوطلبانه خود را به CSSA و کمیسیون امور خیریه ارجاع داده و «به کار سازنده و سریع با هر دو سازمان ادامه خواهد داد و در جایی که لازم باشد، نه از شایعات و اطلاعات نادرست، بلکه از حقایق و شواهد ارائه شده، پیروی می کند».

این سازمان افزود که «کاملاً متعهد به حفاظت به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از زندگی و خدمت کلیسا است».

دستور توقف فعالیت های کشیش فرانسوی پس از اتهام سوء استفاده

AP

AP NEWS

Trending News Super Bowl Turkey earthquake

French priest restricted, not defrocked, after abuse claims

By NICOLE WINFIELD January 18, 2023

واتیکان روز چهارشنبه ۱۸ ژانویه (۲۸ دی) به یک کشیش برجسته فرانسوی که سال‌ها به مقر مقدس در مورد مسائل جنسی و همجنس‌گرایی هشدار می‌داد، دستور داد تا فعالیت روان‌درمانی خود را متوقف کند؛ این دستور پس از طرح ادعاهایی صادر شد که این کشیش را به سوءاستفاده جنسی در مراقبت‌های درمانی خود متهم کرده است.

به گزارش **آسوشیتدپرس**، واتیکان در عین حال، علیرغم چندین شکایت مستند، کشیش «تونی آناترلا» را عزل یا تحریم نکرد؛ رویدادی که می‌تواند به عنوان شاهد دیگری مبنی بر عدم تمایل سریر مقدس به اعمال تدابیر سختگیرانه برای مجازات کشیشانی که بزرگسالان را مورد آزار قرار می‌دهند، باشد.

«نادیا دباچ»، وکیل قربانیان، گفت: «این یک ناامیدی بزرگ برای قربانیان است، زیرا تجاوزات جنسی انجام شده توسط تونی آناترلا از اهمیت خاصی برخوردار است، چرا که در یک زمینه درمانی رخ داده است».

رسانه‌های فرانسوی و کاتولیک در طول سالها، ادعاهایی را از سوی چندین مرد و روحانی که به آناترلا فرستاده شده، گزارش کرده اند؛ که تمایلات همجنس‌گرایانه داشته اند، اما گفته می‌شود که پس از آن تحت درمان جنسی او قرار گرفته‌اند. آناترلا یکی از برجسته ترین متخصصان کلیسای کاتولیک در مورد همجنس گرایی به شمار می رفت و به عنوان عضو مشاور خانواده و دفاتر بهداشت واتیکان خدمت می کرد.

آموزه‌های کلیسا اعمال همجنس‌بازی را «یک اختلال ذاتی» می‌داند و واتیکان در سال ۲۰۰۵ سیاستی را با هدف جلوگیری از کشیش شدن مردانی که تمایلات همجنس‌گرای «عمیق» دارند، صادر کرد.

در بیانیه ای که روز سه شنبه منتشر شد، اسقف نشین پاریس خاطرنشان کرد که سیستم قضایی فرانسه آناترلا را به صورت کیفری تحت تعقیب قرار نداده، زیرا اتهامات علیه او فراتر از قانون محدودیت بوده است.

در این بیانیه آمده است که اداره دین واتیکان پس از تحقیقات کلیسایی که در سال ۲۰۱۶ آغاز شد، اقدامی علیه آناترلا صادر کرد تا «فورا از تمام فعالیت‌های حرفه‌ای به‌عنوان یک درمانگر چشم‌پوشی کند».

این اداره که به پرونده‌های سوء استفاده جنسی از افراد زیر سن قانونی رسیدگی می‌کند، به این دلیل درگیر شد که یکی از مدعیان ۱۶ ساله بود؛ که گفت توسط آناترلا، نویسنده دهها کتاب در مورد جنسیت، ازدواج، نوجوانی و زندگی خانوادگی مورد آزار قرار گرفته است.

دباچ گفت ما نمی دانیم چرا شهادت او مورد توجه قرار نگرفت؛ او افزود که از دفتر خواسته است تا از محدودیت های این پرونده چشم پوشی کند، کاری که قبلاً به طور منظم انجام می شد.

در حالی که واتیکان حداقل مجازات را تعیین کرده، اسقف اعظم پاریس «رسماً» از آناترلا خواست تا کلیه انتشارات سرمقاله، خدمات عمومی و شرکت در کنفرانس ها را متوقف کند؛ و او را از (آیین) شنیدن اعتراف منع کرد و از او خواست که زندگی محتاطانه ای در نیایش داشته باشد.

با این حال، این درخواست صرفاً یک «اخطار» «تحت مجازات تحریم های متعارف» بود، که نشان می داد حتی اسقف اعظم نیز قادر به اعمال مجازات های شدیدتر برای او نبود؛ روزنامه رسمی کنفرانس اسقف های ایتالیا، Avvenire، در سال ۲۰۱۸ گزارش داده بود که وکلای کلیسای آناترلا استدلال کرده اند که او هیچ جنایتی مرتکب نشده است.

دباج اقدامات اسقف نشینی را قوی خوانده و خاطرنشان کرد که او اساساً از انجام هر کاری به عنوان کشیش، به جز برگزاری مراسم عشای ربانی در خلوت و انفرادی، و همچنین تصمیم برای اعلان مجازات منع شده است.

او گفت که بیانیه اسقف نشینی در وب سایت خود، «همچنین دلیلی بر این است که تمایل دارد همه از مجازات های اعمال شده علیه او مطلع شوند». او گفت که چنین شفافیتی نادر و مثبت است.

واتیکان مقرراتی از جمله محدودیت یا برکناری را برای مجازات کشیشانی وضع کرده که کودکان زیر سن قانونی را مورد آزار جنسی قرار می دهند، وضع کرده است. واتیکان پیوسته از قانون محدودیت برای موارد مربوط به سوء استفاده از خردسالان چشم پوشی کرده است. اما قوانین حقوقی داخلی مقرر مقدس اخیراً شروع به شناسایی سوء استفاده از بزرگسالان، و سوء استفاده از قدرت و سوء استفاده های معنوی که اغلب با چنین جنایاتی همراه است، کرده است.

اخیراً، پرونده دیگری در مورد یک کشیش و هنرمند برجسته

یسوعی، کشیش «مارکو ایوان روپنیک»، که توسط ۹ زن به سوء استفاده معنوی و جنسی مربوط به دهه ۱۹۹۰ متهم شده بود، به تیر اخبار تبدیل شد.

اداره دکنترین ایمان از چشم پوشی از قانون محدودیت در این پرونده خودداری کرد؛ اگرچه یک سال پیش اعلام کرد که روپنیک به دلیل ارتکاب یکی از بزرگترین جنایات کلیسا، با استفاده از اعتراف برای تبرئه زنی که با او رابطه جنسی داشته، از کلیسا اخراج شده است.

پاپ خواستار پایان دادن به قوانین ضد همجنس گرایان و استقبال از آنها در کلیسا شد

پاپ فرانسیس قوانینی که همجنس گرایی را «ناعادلانه» می‌داند، مورد انتقاد قرار داد و گفت که خدا همه فرزندان را همان‌طور که هستند دوست دارد؛ او همچنین از اسقف‌های کاتولیک حامی این قوانین خواست از افراد LGBTQ+ در کلیسا استقبال کنند.

به نوشته **گاردین**، رهبر کلیسای کاتولیک روز سه شنبه ۲۴ ژانویه (۴ بهمن) در مصاحبه ای گفت: «همجنس گرایی جرم نیست».

فرانسیس اذعان کرد که اسقف‌های کاتولیک در برخی از نقاط جهان از قوانینی حمایت می‌کنند که همجنس‌گرایی را جرم‌انگاری می‌کند یا علیه افراد LGBTQ+ تبعیض قائل می‌شود. خود پاپ به این موضوع در قالب «گناه» اشاره کرده؛ و چنین نگرش‌هایی را به پیشینه‌های فرهنگی نسبت داد. پاپ فرانسیس گفت که اسقف‌ها به‌ویژه باید تحت یک فرآیند تغییر قرار گیرند تا شأن و منزلت همه را به رسمیت بشناسند.

او گفت: «این اسقف‌ها باید روند تغییر دین را داشته باشند» و افزود که باید «لطفاً همانطور که خدا برای هر یک از ما مهربانی دارد، مهربانی را اعمال کنند».

اظهارات فرانسیس، که توسط مدافعان حقوق همجنس‌گرایان به عنوان یک نقطه عطف مورد استقبال قرار گرفت، نخستین سخنی است که از سوی یک پاپ در مورد چنین قوانینی بیان شده است. این اظهارات همچنین با رویکرد کلی پاپ نسبت به افراد LGBTQ+ و اعتقاد او به اینکه کلیسای کاتولیک باید از همه استقبال کند و تبعیض قائل نشود، سازگار است.

به گفته The Human Dignity Trust، که برای پایان دادن به چنین قوانینی تلاش می‌کند، حدود ۶۷ کشور یا حوزه قضایی در سراسر جهان، فعالیت جنسی توافقی همجنس‌گرایان را جرم‌انگاری می‌کنند، که ۱۱ مورد از آنها ممکن است مجازات اعدام را اعمال کنند. کارشناسان می‌گویند حتی در مواردی که قوانین اجرا نمی‌شوند، به آزار و اذیت، انگ زدن و خشونت علیه افراد LGBTQ+ کمک می‌کنند.

در ایالات متحده، علیرغم حکم دادگاه عالی در سال ۲۰۰۳ که آنها را مغایر با قانون اساسی اعلام کرد، بیش از ۱۲ ایالت هنوز قوانین ضد همجنس‌گرایی مردان را دارند.

فرانسیس با «ناعادلان» خواندن چنین قوانینی گفت که کلیسای کاتولیک می تواند و باید برای پایان دادن به آنها تلاش کند: «[کلیسا] باید این کار را انجام دهد.. باید این کار را انجام دهد».

فرانسیس به نقل از تعالیم کاتولیک گفت که همجنسگرایان باید مورد استقبال و احترام قرار گیرند و نباید به حاشیه رانده شوند یا مورد تبعیض قرار گیرند.

فرانسیس گفت: «ما همه فرزندان خدا هستیم و خدا ما را همانطور که هستیم و به خاطر قدرتی که هر یک از ما برای کرامت خود می جنگد، دوست دارد».

اظهارات فرانسیس پیش از سفر به آفریقا بیان می شود؛ جایی که چنین قوانینی، مانند خاورمیانه، رایج است. بسیاری از این قوانین مربوط به دوران استعمار بریتانیا هستند، و یا از قوانین اسلامی الهام گرفته اند. برخی از اسقف های کاتولیک قویاً آنها را به عنوان قوانینی سازگار با آموزه های واتیکان تأیید کرده اند، در حالی که برخی دیگر، این قوانین را نقض حیثیت اولیه انسانی دانسته و خواستار لغو آنها شده اند.

فرانسیس روز سه شنبه گفت که باید بین «جرم» و «گناه» در رابطه با همجنس گرایی تمایز قائل شد. آموزه های کلیسا معتقد است که اعمال همجنس بازی گناه آمیز یا «ذاتاً یک اختلال» است، اما با همجنس گرایان باید با وقار و احترام رفتار شود.

فرانسیس این موضع را بیان کرد: «این جرم نیست. بله، اما گناه است. بسیار خب، اما بیایید ابتدا بین گناه و جرم تمایز قائل شویم».

او افزود: «این نیز گناه است که با یکدیگر مهربانی نکنیم».

فرانسیس آموزه های کلیسا که مدت ها کاتولیک های همجنس گرا را آزار می داد، تغییر نداده است. اما او ارتباط با افراد LGBTQ+ را یکی از ویژگی های بارز دوران پاپی خود قرار داده است.

اظهارات پاپ به طور خاص نه به افراد تراجنسیتی یا غیر دودویی، بلکه فقط به همجنس گرایی اشاره داشت؛ اما طرفداران گنجاندن بیشتر LGBTQ+ ها در کلیسای کاتولیک، از اظهارات پاپ به عنوان یک پیشرفت و تحول مهم استقبال کردند.

ملاحظه: مسئله همجنسگرایان و حقوق آنها، یکی از مسائل کلیدی اختلافات در میان رهبران کلیسای کاتولیک به شمار می رود؛ پاپ به عنوان رهبر جناح متمایل به لیبرالیسم و اصلاحات، اگرچه همجنسگرایی را گناه دانسته، اما بر لزوم حمایت از حقوق آنها تأکید کرده و گفته آنها نیز باید در کلیسا مورد پذیرش و استقبال قرار گیرند. در مقابل، کاتولیک های محافظه کار، به شدت مخالف این دیدگاه و سیاست رهبر کلیسای کاتولیک هستند؛ و آن را نوعی بدعت می خوانند.

اکنون به نظر می رسد پاپ فرانسیس، که سیاست یکپارچه سازی جهان مسیحیت را نیز دنبال می کند، با قاطعیت و صراحت بیشتری برای دفاع از همجنسگرایان وارد عمل شده است.

Vatican funding for charitable works totals \$10.7 million in 2022; \$2.2 million alone goes to needs in Ukraine

کمک ۲/۲ میلیون دلاری به اوکراین تنها بخشی از بودجه امور خیریه واتیکان در سال ۲۰۲۲ بوده است؛ واتیکان همچنین در این سال ۸/۵ میلیون دلار دیگر نیز به امور خیریه (تجهیزات پزشکی، غذا،

بهداشت و مسکن افراد نیازمند) در سراسر جهان هزینه کرده است.

کاردینال کرایوسکی در گفتگو با OSV News گفت این پولها براساس نیازها و از طریق کشیش های اینجا در رم توزیع می شود؛ زیرا پدر مقدس اسقف رم است؛ همچنان که توسط کشیشان محله در سراسر ایتالیا، و توسط سفیران پاپ (راهبه های پاپ) در سراسر جهان سازماندهی و توزیع می شود.

پاپ فرانسیس در سال ۲۰۱۳ کاردینال کرایوسکی را به عنوان «المونر» (امین صدقه رسان یا مأمور پخش صدقه و خیرات از سوی کلیسا) منصوب کرد. دفتر خیرات پاپی (Elemosineria Apostolica) در ژوئن ۲۰۲۲ به «اداره خدمات امور خیریه» تغییر نام داد؛ و کاردینال کرایوسکی از آن زمان ریاست آن را برعهده دارد.

کاردینال کرایوسکی تاکنون پنج بار به اوکراین جنگ زده، سفر کرده است؛ در سفر نخست در مارس ۲۰۲۲، در نیایش ادیان برای صلح در شهر «لویو» شرکت کرد. در سفر دوم آمبولانس اهدایی و برکت داده شده توسط پاپ فرانسیس را به بیمارستان «لویو» تحویل داد. در سفر سوم نیز در عید پاک، آمبولانس دیگری از سوی پاپ را به بیمارستان کییف تحویل داد. با این حال، آنچه در سرتاسر جهان خبرساز شد، تصویری از رئیس امور خیریه پاپی بود که بر سر گورهای دسته جمعی تازه کشف شده در بوچا دعا می کرد.

کاردینال کرایوسکی در سفر چهارم، در اواسط سپتامبر، از شرق اوکراین بازدید کرد؛ و هنگام توزیع کمک ها با اسقف «سوبیلو» در زاپوریژیا از حادثه تیراندازی جان سالم به در برد. روز بعد، او از گورهای دسته جمعی در شرق شهر ایزیوم بازدید کرد.

آخرین سفر کاردینال کرایوسکی در سال ۲۰۲۲ به اوکراین، به مناسبت کریسمس بود؛ که او لباس های گرم کمکی را به اوکراین برد.

پاپ و رهبران انگلیکن و پروتستان قوانین ضد همجنسگرایی را محکوم کردند

اظهارات پاپ فرانسیس در محکومیت «قوانین ناعادلانه» ضد همجنسگرایان، و نیز دعوت به پذیرش آنها در کلیساها مورد حمایت و تأیید رئیس تشریفاتی انجمن انگلیکن و وزیر ارشد پروتستان قرار گرفت.

به نوشته **آسوشیتدپرس**، این سه رهبر مسیحی روز یکشنبه ۵ فوریه (۱۶ بهمن) در یک کنفرانس خبری مشترک بی‌سابقه در هواپیمای پرواز بازگشت از سودان جنوبی به خانه، درباره حقوق دگرباشان جنسی صحبت کردند؛ آنها در یک سفر سه روزه باهدف تلاش برای پیشبرد روند صلح در سودان جنوبی، به این کشور جوان آفریقایی رفته بودند.

از آنها در مورد اظهارات اخیر پاپ فرانسیس در گفتگو با آسوشیتدپرس پرسیده شد که گفته بود قوانینی که همجنسگرایی را جرم انگاری می‌کنند «ناعادلانه» هستند و «همجنس‌گرا بودن جرم نیست».

سودان جنوبی یکی از ۶۷ کشوری است که همجنس گرایی را جرم انگاری می کند؛ و ۱۱ مورد از آنها مجازات اعدام دارند. طرفداران LGBTQ می گویند که حتی در مواردی که چنین قوانینی اعمال نمی شود، به فضای آزار، تبعیض و خشونت کمک می کند.

در طول کنفرانس خبری در راه بازگشت به رم، فرانسیس به طور مشخص این جمله را تکرار نکرد که «همجنس گرا بودن جرم نیست»؛ شاید برای اینکه میزبانان سودان جنوبی اش را که در ابتدا به اظهارات او اعتراض کرده بودند، تحریک نکند.

مایکل ماکوئی لوت، وزیر ارتباطات سودان جنوبی، پس از مصاحبه پاپ با آسوشیتدپرس و قبل از سفر او به این کشور گفت: «اگر او (پاپ فرانسیس) به اینجا بیاید و به ما بگوید که ازدواج همجنس گرایان، همجنس بازی، قانونی است، ما پاسخ منفی خواهیم داد».

روز یکشنبه، فرانسیس به اظهارات خود در ۲۴ ژانویه به آسوشیتدپرس اشاره کرد و بار دیگر گفت که چنین قوانینی «ناعادلانه» هستند. او همچنین نظرات قبلی را تکرار کرد که والدین هرگز نباید فرزندان همجنسگرای خود را از خانه بیرون بیندازند.

او گفت: «محکوم کردن چنین کسی گناه است. جرم انگاری افرادی که تمایلات همجنس گرایی دارند بی عدالتی است».

«افراد با تمایلات همجنس گرایی فرزندان خدا هستند. خدا آنها را دوست دارد. خداوند آنها را همراهی می کند».

«جاستین ولبی»، اسقف اعظم کانتربری، به یاد می آورد که حقوق دگرباشان جنسی در دستور کار کلیسای انگلستان قرار دارد و گفت زمانی که این موضوع در مجمع عمومی کلیسا مورد بحث قرار گیرد، سخنان خود پاپ را نقل خواهد کرد.

«کاش مثل پاپ شیوا و واضح صحبت کرده بودم». ولبی گفت: من کاملاً با هر کلمه ای که او گفت موافقم.

اخیراً، کلیسای انگلستان تصمیم گرفت برکت را برای ازدواج های مدنی همجنس گرایان مجاز کند، اما گفت که زوج های همجنس باز نمی توانند در کلیساهای آن ازدواج کنند. واتیکان هم ازدواج همجنس گرایان و هم برکت دادن به اتحادیه های همجنس را ممنوع می داند.

ولبی به خبرنگاران گفت که موضوع جرم انگاری در دو کنفرانس قبلی لمبث - انجمن گسترده تر انگلیکن، که شامل کلیساهایی در آفریقا و خاورمیانه (که قوانین ضد همجنس گرا رایج تر بوده و اغلب از حمایت اسقف های محافظه کار برخوردار است)، مطرح شده است.

ولبی گفت که کنفرانس برزرگتر لمبث دو بار با جرم انگاری مخالفت کرده است.

انجمن جهانی انگلیکن سالهاست که بر سر اختلافات شدید در ۴۲ استان آن در مورد به رسمیت شناختن ازدواج همجنس گرایان و تعیین روحانیون LGBTQ دچار تنش است.

در این میان، ولبی هم به عنوان اسقف ارشد کلیسای انگلستان و هم به عنوان رهبر تشریفاتی انجمن انگلیکن، که یکی از بزرگترین جوامع مسیحی جهان است، در وسط قرار گرفته است. ولبی به «اختلاف عمیق» میان استان ها بر سر مسائل دگرباشان جنسی اذعان کرده و گفته است که نه کنفرانس لمبث و نه او به طور فردی صلاحیت تنبیه یک استان عضو یا تحمیل مطالبات بر آن را ندارند.

کشیش «ایان گرین شیلدز»، مدیر پروتستان کلیسای اسکاتلند که در این سفر و کنفرانس خبری نیز شرکت داشت، نیز در این رابطه اظهاراتی بیان کرد.

او گفت: «در قرائت من از چهار انجیل هیچ جایی وجود ندارد که عیسی را ببینم که کسی را از خود دور کند». «هیچ جای در چهار

انجیل وجود ندارد که کسی غیر از عیسی، به طرف مقابلش اظهار محبت کند».

«و این تنها تعبیری است که ما به عنوان مسیحی، شاید بتوانیم به هر انسانی، در هر شرایطی بدهیم».

کلیسای اسکاتلند ازدواج همجنس گرایان را مجاز می داند.

آموزه‌های کاتولیک معتقد است که با همجنس‌گرایان باید با وقار و احترام رفتار شود، اما اعمال همجنس‌گرایانه «ذاتاً نوعی اختلال است».

شبکه‌های اجتماعی

توییت پاپ درباره سودان جنوبی و کنگو

Pope Francis ✓
@Pontifex

The [#DemocraticRepublicOfTheCongo](#) and [#Africa](#) deserve to be respected and listened to. They deserve to find space and receive attention. Stop choking Africa: it is not a mine to be stripped or a terrain to be plundered. May Africa be the protagonist of its own destiny!

9:15 PM · Jan 31, 2023 · 635.1K Views

1,767 Retweets 145 Quote Tweets 8,737 Likes

پاپ فرانسیس روز ۳۱ ژانویه (۱۱ بهمن) در توییتی نوشت: «جمهوری دموکراتیک کنگو و آفریقا سزاوار احترام و شنیده شدن هستند. آنها سزاوار آن هستند که جایگاه خود را یافته و توجه ها را جلب کنند. دست از خفه کردن آفریقا بردارید: آنجا یک معدن نیست که استخراج یا غارت شود. باشد که آفریقا قهرمان و صاحب اصلی سرنوشت خود باشد».

ملاحظه: پاپ این اظهارات را در بدو ورود به آفریقا و جمهوری کنگو بیان کرد؛ دیدار او از این دو کشور آفریقایی، پس از چندین بار تعویق به دلایل مختلف امنیتی، سلامت و مشکلات جسمی و... سرانجام انجام می شود؛ آخرین بار، سفر پاپ به سودان جنوبی و کنگو که قرار بود تیرماه گذشته انجام شود، به دلیل دردزانی مزمن به تعویق افتاد.

دعای پاپ برای مهاجران جان باختہ

EWTN Vatican
@EWTNVatican

VIDEO | Pope Francis prays for migrants who have died while seeking to cross the Sahara Desert and Mediterranean Sea, as he greets journalists aboard the papal plane en route to the Democratic Republic of Congo.

توییت‌ر شبکه **EWTN Vatican** روز ۳۱ ژانویه (۱۱ بهمن) ویدئویی از پاپ فرانسیس در پرواز سفر به جمهوری کنگو منتشر کرده؛ که در گفتگو با خبرنگاران، مهاجرانی که در صحرای بزرگ آفریقا و مدیترانه جان باخته اند، دعا می کند.

ملاحظه: پاپ در گذشته نیز بارها به موضوع مهاجران و مشکلات آنها پرداخته؛ و از جمله، مدیترانه را گورستان مهاجران خواند؛ او نوک پیکان انتقادات خود را به سمت اروپا گرفته و مهرماه گذشته، در اظهاراتی کم سابقه، رفتار اروپاییان با مهاجران را نفرت انگیز و جنایتکارانه توصیف کرد.

پیام پاپ در پی زمین لرزه ترکیه و سوریه

Vatican News

Feb 6 · 🌐

Pope Francis is saddened by the huge loss of life caused by earthquakes in Turkey and in Syria. His words of closeness and assurances of prayers came in telegrams sent to the apostolic nuncios of the two countries. ... See more

VATICANNEWS.VA

Pope grieving for victims of quakes in Turkey and Syria - Vatican News

فیسبوک رسمی واتیکان نیوز: پاپ فرانسیس روز ۶ فوریه (۱۷ بهمن) با ارسال پیامهایی به سفیران ترکیه و سوریه در واتیکان، از جان باختن شمار بسیار زیادی از افراد در پی زمین لرزه در این دو کشور، ابراز تأسف و اندوه کرد.

ملاحظه: پاپ همچنین در سخنرانی های مختلف هفتگی و... از مسیحیان خواسته برای زلزله زدگان دعا کنند. زمین لرزه های شدید ۷/۷ ریشتری روز دوشنبه در جنوب شرق ترکیه و شمال سوریه، دهها هزار کشته و زخمی برجا گذاشته و بخش های بزرگی از شهرها و روستاها را ویران کرده است.

بدعت پاپ در خصوص همجنسگرایان

توییت «**لایف سایت کاتولیک**» روز ۷ فوریه (۱۸ بهمن) در واکنش به اظهارات رهبر کلیسای کاتولیک درباره همجنسگرایی، به نقل از «مادر مریم» نوشت: «پاپ فرانسیس می گوید همجنسگرایی را مورد بحث [و نقد] قرار ندهید. بسیار خب، این یک بدعت است و خانواده ها را ویران خواهد کرد».

ملاحظه: Life Site یک نشریه و پایگاه خبری محافظه کار کاتولیک کانادایی است؛ که با هدف مبارزه و مخالفت با سقط جنین تأسیس شده؛ و همواره مقالاتی در مخالفت با پیشگیری از بارداری، همجنسگرایی و حقوق ترانجسیتی، و همچنین مقالات بسیاری در انتقاد از پاپ فرانسیس منتشر می کند. از این رسانه همچنین به عنوان راست افراطی، فوق محافظه کار و محافظه کار اجتماعی یاد می شود.

■ تناقض دیدگاه پاپ با کتاب مقدس؟

← Tweet

Bro. Eddie C. Villanueva ✓
@Bro_Eddie

Pope Francis said " Homosexual practice is not a crime but A SIN!".GOD said" Homosexual offenders can not be accepted in the Kingdom of Heaven!"(1 Corinthians 6:9-10).

11:20 AM · Feb 9, 2023 · 15K Views

87 Retweets 10 Quote Tweets 263 Likes

«**ادی سی ویلانوا**» نماینده پارلمان فیلیپین روز ۹ فوریه (۲۰ بهمن) در توییتری نوشت: « پاپ فرانسیس گفته اعمال همجنسگرایانه جرم نیست بلکه گناه است... [اما] خداوند گفته مجرم‌ام همجنسگرا نمی‌تواند در بهشت پذیرفته شوند».

ملاحظه: اشاره ویلانوا به اظهارات اخیر پاپ فرانسیس است که چندین بار به حمایت از همجنسگرایان پرداخته و خواستار پذیرش و استقبال از آنها در کلیساها شده است.

ویلانوا بنیانگذار کلیسای «مسیح خداوند سراسر جهان است» (JILCW)، در فیلیپین است؛ این کلیسای بزرگ خود را به عنوان کلیسای انجیل کامل، مسیح محور و مبتنی بر انجیل، با ۵ میلیون عضو در ۶۰ کشور از سال ۲۰۱۸ توصیف می‌کند.

تحلیل

پایان دوران کم سابقه کلیسا با مرگ بندیکت شانزدهم؛ پاپ فرانسیس اکنون تنها مسئول است

Rome, Italy 05.01.2023: Pope Francis greets the coffin. Pope Francis in St. Peter's Basilica in the Vatican celebrates the mass for the funeral of Pope Emeritus Benedict XVI, Joseph Ratzinger © Marco Iacobucci Epp / shutterstock.com

تارنمای خبری-تحلیلی **Fair Observer** روز ۱۳ ژانویه (۲۳ دی) در مقاله ای تحلیلی به قلم «واس شنوی»، نویسنده، روزنامه نگار و تحلیلگر، به بررسی دوران حکومت پاپ فرانسیس پس از مرگ بندیکت شانزدهم پرداخته است:

پاپ فرانسیس موعظه خود را در مراسم تشییع پاپ بازنشسته قبلی، بندیکت شانزدهم، این گونه پایان داد: «خوشا به دوست وفادار! امیدوارم شادی ات از شنیدن صدای او همیشگی و پایدار باشد». مرگ بندیکت شانزدهم در روز پایانی سال ۲۰۲۲، به کنترل تاریخی اروپایی-ایتالیایی بر کلیسای مقدس روم پایان داد. پاپ لهستانی ژان پل دوم، نخستین پاپ غیر ایتالیایی و اروپایی از قرن شانزدهم بود و پس از او، کاردینال آلمانی راتزینگر بود که مسئولیت پاپ بندیکت شانزدهم را بر عهده گرفت.

پاپ فرانسیس، که پیش از تصدی مسئولیت پاپی، کاردینال

برگولیو بود، نخستین پاپ آمریکای لاتین در تاریخ مسیحیت و اولین پاپ غیر اروپایی در بیش از ۱۳۰۰ سال اخیر، از سال ۷۴۱ پس از میلاد است. همچنین این نخستین بار در تاریخ مقرر مقدس است که پاپ حاکم، مراسم تشییع جنازه سلف خود را انجام می دهد. گفتنی است که بیش از ۶۰۰ سال از زمان وجود دو پاپ به طور همزمان می گذرد.

این دو، برای آخرین بار در مراسم تشییع جنازه بندیکت شانزدهم، بود؛ که پاپ فرانسیس روی یک صندلی چرخدار در ۱۵ قدمی تابوت بندیکت شانزدهم قرار داشت؛ آخرین تصویر آنها شامل یک ژست پایانی و فراموش نشدنی بود: پاپ فرانسیس سرش را خم کرده و دستش را روی تابوت پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم گذاشته است، سپس تابوت منتقل می شود، و همزیستی ناخوشایند دو پاپ طی بیش از یک دهه، پایان می یابد.

نبرد برای آینده کلیسای کاتولیک

در میانه بحران‌ها، افشاگری‌ها و رسوایی‌های پیاپی در واتیکان، بندیکت شانزدهم تصمیم گرفت در فوریه ۲۰۱۳ از مقام پاپی روم کناره گیری کند. این اقدام مورد انتقاد سنت گرایان قرار گرفت. ژروئیت جیانفرانکو گیرلاندا، در مقاله‌ای طولانی و کاملاً مستدل، مشروعیت شخصیت «پاپ ممتاز» را به شدت رد کرده است؛ او یکی از برجسته‌ترین منابع حقوق کلیسا و رئیس سابق دانشگاه پاپی گریگوریان بوده است، این مقاله که در ۲ مارس ۲۰۱۳ در La Civiltà Cattolica منتشر شد، پس از بررسی و صدور مجوز از سوی دبیرخانه امور خارجه واتیکان، به چاپ رسید.

درگذشت بندیکت شانزدهم اکنون به این مرحله از «دو پاپی» پایان داده است؛ با این حال، مراسم تشییع جنازه منجر به حملات جدیدی به پاپ پاپ فرانسیس شد و خطوط گسل روشنی را در کلیسای کاتولیک روم مشخص کرد. سنت‌گرایان که متحدانه پاپ بندیکت شانزدهم را پرچمدار خود می‌دانستند، در مقابل اصلاح‌طلبان حامی پاپ فرانسیس قرار گرفته‌اند. این شکاف

همچنین سؤالاتی را در مورد آینده واتیکان و مذهب کاتولیک؛ که دقیقاً مانند سیاست، در قاره اروپا دچار چند دستگی شده، ایجاد کرده است.

نخستین گلوله، حتی پیش از تشییع جنازه بندیکت شانزدهم، از سوی اسقف اعظم گئورگ گانسواین، رئیس اداره خانواده پاپی و احتمالاً نزدیکترین دستیار پاپ بندیکت شانزدهم شلیک شد. سنت گرایان فهرستی از شکایات علیه پاپ فرانسیس دارند؛ از نادیده گرفتن توصیه بندیکت شانزدهم در مورد «تبلیغات جنسیتی» تا توقف مراسمات سنتی لاتین در داخل واتیکان.

در سال ۲۰۱۹، پاپ بازنشسته نامه ای ۶۰۰۰ کلمه ای نوشت؛ و در آن، به آزار جنسی روحانیون پرداخت، و بحران را به شکست کلیسا و آموزه های اخلاقی اجتماعی نسبت داد. در این نامه از سکولاریزاسیون غرب ابراز تأسف شد. پاپ بندیکت در این نامه همچنین به انقلاب جنسی دهه ۱۹۶۰ به عنوان یک تحول سمی اشاره کرد؛ که پس از آن، مؤسسات دینی پر از «گروه های همجنس گرا» شدند. این موضع، در تضاد با موضع رسمی پاپ فرانسیس بود که قدرت و فساد روحانیون را عامل سوء استفاده جنسی می دانست.

این تعارض فقط کلامی نیست، بلکه فرهنگی نیز هست. اغلب به نظر می رسد که پاپ فرانسیس، که در مواقعی مانند یک کشیش ساده به رفتار خود ادامه می دهد، به شدت با رفتار نخبه گرایانه سنت گرایانه کاهن اعظم ماکسیموس مخالف است؛ برای مثال، او به شدت با رئیس قدرتمند کنفرانس اسقف های ایالات متحده، موسینور «تیموتی بروگلیو» مخالف است. به نظر می رسد بروگلیو منافع سیاسی آمریکا را در کلیسا را ترویج می کرد و رفتار ارتش آمریکا در عراق را نادیده می گرفت؛ پاپ فرانسیس دیدگاه بسیار متفاوتی دارد.

سنت گرایان در مقابل اصلاح طلبان

بروگلیو مانند گانسواین یک سنت گرا است. او به عنوان منشی کاردینال افسانه ای تارسیزیو برتونه، دومین مرد قدرتمند واتیکان

در دوران پاپ ژان پل دوم، خدمت کرد. اسقف های ایالات متحده که بروگلیو نماینده آنهاست، نسبت به رفتار پاپ فرانسیس با دومین کاتولیک کاخ سفید، یعنی جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، ناخرسند و نگران هستند. رئیس جمهور از سقط جنین حمایت می کند و خود را یک کاتولیک پایبند می داند. با این حال واتیکان از بایدن خواسته که از حضور در مراسم تشییع جنازه بندیکت شانزدهم خودداری کند. در عین حال، بایدن علیرغم مواضع سیاسی پاپ فرانسیس در مورد سقط جنین و جنسیت، که مخالف عقاید سنت گرای کلیسا است، رابطه گرمی با پاپ فرانسیس دارد.

اسقف های ایالات متحده مایلند پاپ فرانسیس از نفوذ خود بر رئیس جمهور ایالات متحده استفاده کند، اما پاپ از انجام این کار خودداری می کند. اگرچه تعداد کاردینال های ایالات متحده کم است، اما آنها سهم قابل توجهی در خزانه واتیکان دارند. این موسسه عالی رتبه در حال حاضر علاوه بر بحران سیاسی با یک بحران مالی بزرگ نیز مواجه است.

سنت گرایان در حال بحث در مورد کنفرانس بعدی هستند که پس از مرگ یا استعفای فرانسیس برگزار می شود؛ تا پایان سال ۲۰۲۲، پاپ فرانسیس ۱۱۳ کاردینال را منصوب کرد. از این تعداد، ۸۳ نفر واجد شرایط انتخاب پاپ بعدی هستند. باید توجه داشت که در مجموع ۱۳۲ کاردینال برای انتخاب پاپ وجود دارد.

اکنون که با مرگ بندیکت شانزدهم، دست اصلاحات پاپ فرانسیس باز شده، انتظار می رود که او کالج کاردینال ها را از اصلاح طلبان پر کند؛ تا دستور کار او را برای ارتقای راهبه ها و زنان به مناصب ارشد، اجازه دادن به مردان متاهل برای کشیشی در مناطقی که فاقد کشیش هستند، و اعطای مناصب ارشد واتیکان به غیر روحانیون کاتولیک، اجرا کنند. سنت گرایان بر این باورند که این یک فاجعه برای کلیسای کاتولیک است.

پاپ فرانسیس همچنین به طور فعال در بحث تغییرات آب و هوا و بهبود روابط با اسلام مشارکت داشته است. او ترجیح داده است

به جای کشورهایی که کلیسای کاتولیک در آنها محبوب و در حال رشد است، از کشورهایی دیدن کند که کاتولیک ها در آن یک اقلیت کوچک هستند. سنت‌گرایان این کار را در زمانی که کلیساها خالی هستند و منابع مالی واتیکان رو به کاهش است، دارای نتایج معکوس می‌دانند. آنها ترجیح می‌دهند که پاپ فرانسیس از کشورهایی در آسیا و آمریکای لاتین بازدید کند که در آن کاتولیک ها معتقد و پایبند هستند و تعداد آنها در حال افزایش است.

قدرت، نفوذ و شفافیت

پاپ به عنوان رئیس دولت، کارآمدترین و پیچیده ترین سرویس اطلاعاتی جهان را نیز در اختیار دارد. اگرچه واتیکان هرگز یک سرویس اطلاعاتی رسمی نداشته است، اما همه می‌دانند که پاپ ژان پل دوم نقش کلیدی در فروپاشی دیوار برلین ایفا کرد. ظاهراً پاپ لهستانی از شبکه واتیکان و همکاری با سیا برای تضعیف کمونیسم بی‌خدا استفاده کرد. واتیکان با جایگاه جهانی خود، از عمیق ترین جنگل های آفریقا گرفته تا محله های فقیرنشین آمریکای لاتین، از مناطق دورافتاده قبیله ای در هند تا انبوه جنگل های تاریک اندونزی، به صدها میلیون پیرو و همچنین کشیش هایی که در جوامع زندگی می‌کنند دسترسی دارد. واتیکان به دلیل دسترسی و منابع خود، روابطی قوی با سرویس های اطلاعاتی در سراسر جهان ایجاد کرده است. منابع اطلاعاتی واتیکان قابل اعتماد، ناب و محلی هستند.

کلیسای پاپ فرانسیس به شدت برای شفافیت اقتصادی و سیاسی تلاش کرده است؛ در نتیجه قدرت کلیسا با سازمان های اطلاعاتی تضعیف شده است. در زمان پاپ آرژانتینی، واتیکان بیشتر بر نقش شبانی خود تمرکز کرده است تا نقش محافظت از مومنان در دوران جنگ سرد.

پاپ فرانسیس ترجیح می‌دهد از شبکه ای از همکاران نزدیک و قابل اعتماد استفاده کند تا به دستوراتی مانند Opus Dei. کاردینال ها و سران فرقه ها همواره برای جلب اعتماد پاپ

لابی کرده اند. این تأثیری را که آنها در مقر مقدس اعمال می کنند مشخص می کند. در دوران پاپ ژان پل دوم و حتی بندیکت شانزدهم، «اوپوس دی» بسیار قدرتمند بود. اکنون، انجمن عیسی («یسوعیان») بسیار قدرتمندتر است.

سنت گرایان نیز صریحاً با توافق محرمانه واتیکان و چین که در سال ۲۰۱۸ امضا شد، مخالفت می کنند. مقر مقدس از سال ۱۹۵۱ با چین رابطه نداشته و جمهوری چین (تایوان) را به جای جمهوری خلق چین به رسمیت می شناسد. با این حال، در زمان پاپ فرانسیس، واتیکان یک توافقنامه دو ساله با جمهوری خلق چین در سال ۲۰۱۸ امضا کرد. این قرارداد در اکتبر ۲۰۲۰ با وجود مخالفت ایالات متحده تمدید شد. سال گذشته این توافق با وجود اینکه واتیکان چین را به نقض آن در نوامبر ۲۰۲۲ متهم کرده بود، برای دو سال دیگر تمدید شد.

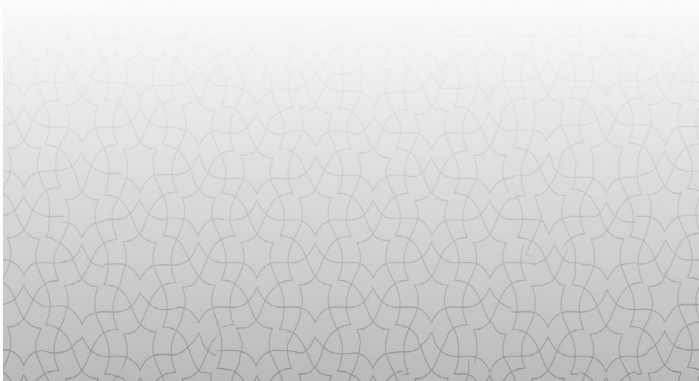
اگرچه این توافق چین کمونیستی را به رسمیت نمی شناسد، اما کاتولیک های رومی آن را خیانت به کلیساهای کاتولیک زیرزمینی در هنگ کنگ و سرزمین اصلی چین می دانند؛ بسیاری آن را تسلیم در برابر حزب کمونیست چین می دانند. حزب کمونیست چین با انتصاب اسقف ها و کنترل فعالیت های مذهبی، در پی کنترل مذهب کاتولیک رومی (همانند وضعیت بودیسم تبتی) است. در اکتبر ۲۰۱۸، مقامات پکن زیارتگاه های ماریان را در چین ویران کردند، درست همانطور که اخیراً زیارتگاه های بودایی اختصاص داده شده به پادماسامباوا در تبت تحت اشغال چین را تخریب کردند.

چین تنها یک کابوس سیاسی است که پاپ به عنوان رئیس دولت باید با آن مقابله کند. اقلیت کاتولیک ها و مسیحیان که احساس می کنند از سوی کلیسا در خاورمیانه، از جمله فلسطین، رها شده اند نیز، کابوس دیگری است. گسترش اسلام در آفریقا و آسیای جنوب شرقی برخلاف مسیحیت (که روند کاهشی داشته)، باعث نگرانی واتیکان شده است. در آمریکای لاتین تحت حکومت پاپ فرانسیس، گسترش کلیساهای انجیلی به زیان کلیسای

کاتولیک رومی پدیده ای قدرتمندی است. در هند، به تازگی دولت سیاست صدها ساله تبلیغی (موسوم به تبشیر) را به چالش می کشد؛ پاپ فرانسیس نیز مانند عیسی مسیح تاجی از خار بر سر دارد.

منتقدان از خود می پرسند که آیا پاپ فرانسیس ۸۶ ساله که از بیماری های متعددی رنج می برد، می تواند چالش جوان سازی و اصلاح یک نهاد تقریباً ۲۰۰۰ ساله را داشته باشد. پس از درگذشت پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم، پاپ بیمار آرژانتینی استعفای خود را بعید دانست.

در ۱ ژانویه، دوران پاپی فرانسیس اول بدون دسیسه های پنهانی آغاز شد. اظهارات او نشان می دهد که بعید است جهان دوباره دو پاپ همزمان را به خود ببیند. با حذف بندیکت شانزدهم محافظه کار، پاپ فرانسیس اکنون تلاش خواهد کرد تا واتیکان را دگرگون و متحول سازد.

بروز مخالفان فرانسیس با مرگ بندیکت شانزدهم

همزمان با مرگ جورج پل، کاردینال ارشد و جنجالی استرالیا، **واشنگتن پست** در مقاله ای به قلم «چیکو هارلان» مدیر دفتر این روزنامه در رم، به یادداشت انتقادی او علیه پاپ فرانسیس پرداخته است:

سال گذشته، یکی از شخصیت‌های بلندپایه در واتیکان، یک روزنامه‌نگار را به جلسه ای محرمانه دعوت کرد و یادداشت هفت صفحه‌ای را به او تحویل داد، که نقدی تند و تیز از مقام پاپی پاپ فرانسیس بود. این یادداشت که به همه چیز از مسائل اخلاقی گرفته تا مسائل مالی اشاره می‌کرد، با درخواستی در مورد نوع پاپی که باید در کنفرانس بعدی (شورای کاردینالها) انتخاب شود، پایان می یافت؛ به طور خلاصه، کسی که مخالف و برعکس فرانسیس باشد.

در این یادداشت که با نام مستعار «دموس» امضا شده، آمده است: «نخستین مأموریت پاپ جدید، بازگرداندن زندگی عادی، احیای شفافیت اعتقادی در ایمان و اخلاق، و بازگرداندن احترام مناسب به قانون خواهد بود».

ساندرو مجیستر، روزنامه نگار، این متن را در ماه مارس گذشته در وبلاگ واتیکانی خود، Settimo Cielo منتشر کرد.

اما پس از آن یک تحول تازه رخ داد؛ پس از مرگ نویسنده مورد ادعا در هفته گذشته، مجیستر احساس کرد می تواند هویت او را فاش کند: کاردینال جورج پل، غول محافظه کار جهان کاتولیک!

مجیستر به واشنگتن پست گفت: «او می خواست آن [یادداشت] را منتشر کند، زیرا به نظرش ایجاد گفتگو در مورد کلیسا مفید بود».

این افشاگری، همراه با دیگر انتقادات اخیر از پاپ، به سرعت این تصور را که مرگ پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم در ۳۱ دسامبر، رهبر نمادین جناح محافظه کار کلیسا، می تواند مخالفت با فرانسیس را کاهش دهد، از بین برد. برخی از ناظران کلیسا انتظار داشتند که این ممکن است لحظه ای رهایی بخش برای فرانسیس باشد؛ او سرانجام تنها چهره واتیکانی خواهد بود که لباس سفید می پوشد. اما این وضعیت تا آنجا تداوم دارد که مرحله جدیدی رخ دهد، مرحله ای که دسیسه و تنش، ویژگی بارز آن است.

افشاگری مجیستر در زمانی رخ داد که واتیکان درگیر کتاب منشی شخصی و مورد اعتماد بندیکت بود؛ که چندین لحظه تنش بین پاپ سابق و پاپ فعلی را برجسته می کرد.

گویا این درام کافی نبود؛ مجله Spectator (یک مجله محافظه کار مستقر در لندن)، پس از مرگ جورج پل، مقاله دیگری - با امضای او - منتشر کرد که در آن، پروژه کلیسایی چند ساله در حال انجام را که محور دیدگاه فرانسیس برای کلیسا بود، به باد انتقاد گرفته است؛ طرح پاپ فرانسیس همچنین شامل گوش دادن و توجه به پایگاه مردمی کاتولیک و ملاحظه «غنا» دیدگاه های مختلف کلیسا است.

پل این فرآیند را «یک کابوس سمی» نامید که با یک مجمع بزرگ در اکتبر به اوج خود می‌رسد.

انتقادهای پل به طور مشخص به منزله یک فراخوان واضح برای محافظه‌کاران است، که مدت‌ها نگران بودند فرانسویس اکنون که خطر توهین شخصی به سلف خود را نمی‌پذیرد، جسورتر شود.

کاردینال پل، پس از اینکه به اتهام تعرض به دو پسر نوجوان در کشورش استرالیا مجرم شناخته شد، بیش از یک سال را در سلول انفرادی گذرانده بود؛ اما این محکومیت توسط دادگاه عالی کشور در سال ۲۰۲۰ لغو شد. هنگامی که او به رم بازگشت، سکوی خود را در میان محافظه‌کاران پس گرفت و آنها آنچه را به عنوان دفاع از او می‌دیدند، جشن گرفتند.

مشخص نیست که آیا فرانسویس برنامه ای برای اسناد تاریخی جدید دارد یا خیر. اما دستکم، او می‌تواند امسال با جایگزینی چندین کاردینال میانه‌رو که ریاست دپارتمان‌های اصلی را بر عهده دارند، مهربی به‌روز بر واتیکان بگذارد. او همچنین در مجمع اکتبر، لحظه سرنوشت ساز کلیسا، با توجه به موضوعاتی - مانند همجنسگرایی و نقش زنان در کلیسا - که در بحث گنجانده خواهد شد، دستی خواهد داشت.

یک سند کاری صادر شده توسط واتیکان، که برپایه مشورت با کلیساهای محلی تنظیم شده، به صراحت می‌گوید که نه قطعی است و نه منعکس کننده آموزه های کلیسا است. اما به درخواست‌های متعددی برای گشودگی بیشتر کلیسا اشاره می‌کند؛ از جمله [گشودگی به روی] کسانی که «بین تعلق به کلیسا و روابط محبت‌آمیز خود احساس تنش و اضطراب دارند مانند: طلاق‌گرفته‌ها، والدین مجرد، افرادی که در یک ازدواج چندهمسری زندگی می‌کنند، افراد LGBTQ، و غیره».

پل، در Spectator، آن را «آمیزه ای ... از حسن نیت عصر جدید» نامیده؛ که عهد عتیق را نادیده می‌گیرد.

مایک لوئیس، بنیانگذار وبسایت Where Peter Is (تارنمایی که هدف آن کمک به محافظه کاران در درک زمامداری فرانسیس است) می گوید: «بر اساس آنچه در نیمه اول ژانویه دیدیم، تصور من این است که این مقاومت در برابر پاپ فرانسیس فقط تشدید خواهد شد. من فکر می کنم این ترس وجود دارد که همه چیز در [مجمع] از نظر الهیات اخلاقی کاتولیک از هم بپاشد».

لوسا اسکارافیا، مورخ و سردبیر پیشین مجله واتیکان، گفت از این پس، مخالفت با فرانسیس احتمالاً «برای همه رایگان» خواهد شد.

او به عنوان نمونه به اسقف اعظم «گئورگ گانسواین»، محافظ قدیمی بندیکت اشاره کرد، که اندکی پس از مرگ بندیکت، افشاگری هایی از این دست را انجام داد.

گانسواین، در کتاب خود، به لحظات گرم و صمیمی بین فرانسیس و بندیکت اشاره می کند؛ و در عین حال توضیح می دهد که چطور بندیکت احساس می کرد که اقدام فرانسیس در اعمال محدودیت ها بر مراسمات لاتین یک «اشتباه» است. گانسواین می نویسد که او اختلافات خاص خود را با فرانسیس داشت؛ و هرگز قادر به ایجاد «جوی مورد اعتماد» با پاپ نبود.

اسکارافیا می افزاید در داخل کلیسا «هرج و مرج عظیمی» وجود دارد و بندیکت - که عموماً، حتی هنگام مخالفت با پاپ، به او وفادار بود- نمونه ای بود که احتمالاً در محدودسازی و مهار خشونت سایر منتقدان فرانسیس، مؤثر بود.

به گفته اسکارافیا «مرگ بندیکت پایان تعادل بود».

فرانسیس نزدیک به ۱۰ سال به عنوان پاپ با مخالفت و دو قطبی عمیق - نه فقط با کاتولیک های عادی، بلکه با کسانی که در بالاترین رده های کلیسا هستند- تعریف شده است؛ کاردینال ها در طول سال ها او را به ایجاد سردرگمی اخلاقی متهم کرده اند و

در مورد مواضعش توضیح خواسته اند؛ و حتی در یک نمونه سند کلیسا را بدعت خوانده اند.

حتی بر اساس آن استانداردها، یادداشت «دموس» به طور غیرمعمولی جامع و شخصی است. این یادداشت، پی درپی پاپ را در مسائل مختلف مورد سرزنش قرار می‌دهد: «سکوت» او در برابر اسقف‌های مترقی آلمان، اصلاحات مالی ناکافی، تمایل او برای «کمک به دادستانی کل» و نادیده گرفتن «روند قانونی» در محاکمه جاری تقلب در واتیکان.

بخش پایانی یادداشت - با عنوان «نشست بعدی شورای کاردینال های گزینش پاپ جدید» - خواستار [انتخاب] پاپ جدیدی است که درک کند سرزندگی کاتولیک ریشه در «آموزه های مسیح» دارد، نه در «انطباق با جهان. این نقد بازتاب یکی از رایج ترین شکایات محافظه کاران درباره فرانسیس است: اینکه او مایل بوده مواضع کاتولیکی را به بهای گوش دادن به دیدگاه‌های مختلف محو کند.

در میان ناظران کلیسا بحث هایی وجود دارد که آیا یادداشت «دموس» تنها توسط پل نوشته شده است یا با کمک دیگران. «جورج وایگل»، زندگی‌نامه‌نویس پاپ، می‌گوید برخی از این نکات برای کسانی که به طور منظم با پل، که به‌خاطر شخصیت ستیزه جو و تخصص مالی‌اش معروف بود، «کاملاً آشنا» است.

«توماس ریس»، کشیش یسوعی، در مقاله ای برای سرویس اخبار دین، نوشته که پل در نوشتن این یادداشت ناشناس «از خط عبور کرد».

ریس افزوده: «پل برای اولین بار در زندگی خود را ترسو نشان داد.. بحث کردن با پاپ پشت درهای بسته یک چیز است.. ضربه زدن به او از پشت چیز دیگری است».

میراث سیاسی جورج پل: چرا جنگجوی کاتولیک در نهایت در برابری ازدواج، آب و هوا و سقط جنین شکست خورد

George Pell

George Pell's political legacy: why the Catholic warrior ultimately lost on

کاردین: چندساعت پس از مرگ جورج پل، جریانی بی وقفه از سیاستمداران برای ادای احترام به وی هجوم بردند.

از میان نخست وزیران پیشین «تونی ابوت» و «جان هوارد»، رهبر فعلی لیبرال «پیتر داتون»، خزانه دار سابق «جو هاک» و حامیان لیبرال فدرال و ایالتی، کاردینال پل به گونه ای متفاوت، به عنوان یک «قدیس»، مردی با «صداقت عالی»، «شهید»، «یک رهبر مذهبی قوی و مصمم» توصیف شد؛ که در مواجهه با آزار و اذیت سیاسی ناعادلانه «شجاعت ثابتی از خود نشان داد».

این ادای احترام، که همه در مورد یافته‌های نکبت‌بار کمیسیون سلطنتی کودک آزاری درباره پل، سکوت کردند، به عنوان یادآوری نفوذ و تأثیرگذاری او بر زندگی سیاسی استرالیا بود.

پل به عنوان جنگجوی محافظه‌کاری کاتولیک و بلندپایه ترین مقام کلیسا در تاریخ استرالیا، روابط عمیقی با رهبران سیاسی محافظه‌کار

مانند «هوارد» و «ابوت» برقرار کرد و از قدرت و نفوذی برخوردار بود که کمتر رهبر مذهبی دیگری می‌توانست به آن ببالد.

مایلز پاتندن، پژوهشگر ارشد دانشگاه کاتولیک استرالیا، مورخ و محقق مذهبی، می‌گوید که قدرت پل به عنوان یک نیروی سیاسی «نباید دست کم گرفته شود».

به گفته پاتندن، او در یک دوره طولانی، از تحسین و شاید حتی چالپلوسی چهره‌های اصلی حزب لیبرال استرالیا را برخوردار بود؛ همچنان که روز گذشته، «تونی ابوت» گفت باید او را «قدیس روزگاران» بدانیم.

او مطمئناً یک راهنمای معنوی برای بسیاری از سیاستمداران محافظه‌کار استرالیایی بود، حتی اگرچه نحوه یا زمان رأی دادن به سیاست‌هایی مشخص را هدایت نکرده باشد.

اما، مانند بسیاری از ایام زندگی او، ارزیابی میراث سیاسی پل ساده نیست.

قدرت بی‌چون و چرای او در درون کلیسا و توانایی او در پیچاندن گوش رهبران محافظه‌کار برای جلوگیری از پیشرفت در مسائلی که پل آن را تهدیدی برای کاتولیک‌سم سنتی می‌دانست، کافی نبود.

در مورد مسائل کلیدی زمان خود (یعنی برابری ازدواج، تغییرات آب و هوایی و سقط جنین) قدرت پل از سوی کلیسا - که پیروان و اقتدار اخلاقی آن با شتاب کاهش یافت - محدود شد.

پاتندن می‌گوید: «من می‌توانم بگویم بخشی از مهارت پل به عنوان یک عامل سیاسی، این بود که محدودیت‌های موقعیت و جایگاهش را می‌دانست.

او مانند بسیاری دیگر از کاتولیک‌های ارشد نسل خود، متوجه شد که نمی‌توان مؤمنان را به راحتی فقط با اعلام اسقف‌ها درباره آنچه باید انجام دهند، بسیج کرد.

«بنابراین پل مدافعی سرسخت برای موضعی شد که آنها را ترجیح می داد. بیشتر استرالیایی‌ها استدلال‌ها یا لحن او را قانع‌کننده نمی‌دانستند، اما به نظر می‌رسد بسیاری از آنها متقاعد شدند.

در سال ۲۰۰۱، سالها پیش از پیوستن به کمپین برابری ازدواج، پیترو فورنس به عنوان مشاور محلی در شورای شهر سیدنی جنوبی کار می‌کرد.

این شورا درگیر تصویب یک مرکز تزریقی برنامه ریزی شده تحت نظارت پزشکی در «کینگز کراس» بود که جمعیت خواهران خیریه (یک جماعت کاتولیک)، به طور ناگهانی از برنامه های راه اندازی آن انصراف دادند.

فورنس می‌گوید: «این پل بود که تصمیم گرفت... بدون اطلاع قبلی، به خواهران خیریه، که قرار بود این مرکز را اداره کنند، دستور دهد تا از پروژه کنار بکشند». «کلیسا متحد شد، قدرت را به دست گرفت و خشم خواهران مطیع را برانگیخت».

تقریباً یک دهه بعد، فورنس، که اکنون مجری ملی برابری ازدواج در استرالیا است، دوباره با مخالفت سیاسی مستقیم پل مواجه شد.

فورنس توسط کاردینال و اسقف اعظم سیدنی به پل نامه نوشته، و به دنبال ملاقات و تضمینی بود که «روحانیت کاتولیک در مقام روحانی خود، علیه ازدواج مدنی همجنس بازان مبارزه نخواهند کرد».

فورنس نوشت: «به طور خلاصه، همانطور که ما به حق شما برای عدم ازدواج با شرکای همجنس در مراسم مذهبی احترام می‌گذاریم، ما نیز از شما می‌خواهیم که به حق ما برای ازدواج طبق قانون مدنی احترام بگذارید». ما می‌دانیم که برخی از روحانیونی که از نقش روحانی خود برای دفاع از اصلاحات استفاده می‌کنند، ممکن است تحت اختیار مستقیم شما به عنوان اسقف اعظم

سیدنی نباشند، اما با این وجود، به دلیل اختیاراتی که نقش شما به عنوان کاردینال کلیسای کاتولیک استرالیا، به شما می دهد، به شما نامه می نویسیم».

پل گفت که این کار را نخواهد کرد.

او گفت: «من می توانم به شما اطمینان دهم که قصد ندارم هیچ کشیشی را که می خواهد با مردم خود در مبارزه فعال علیه ازدواج همجنس گرایان در استرالیا کار کند، مانعت کنم».

او پیشنهاد ملاقات با فورنس را داد، اما تنها با این شرط که موضع کلیسا در مورد ازدواج همجنس گرایان به عنوان «شکلی از تعصب و تبعیض» را به رسمیت بشناسد.

فورنس به یاد می آورد: «همیشه تا حدی مغرور بود، در آخرین ایمیلش پیشنهاد داد که در دفترش ملاقاتی داشته باشیم تا بتوانم با یک زوج متاهل (جنس مخالف) ملاقات کنم که می توانند به زبان خودشان توضیح دهند که ازدواج چقدر برایشان مهم است». وقتی موافقت کردم و قول دادم که یک زوج همجنسگرا را بیاورم تا همین کار را انجام دهند، او به سادگی تمام مکاتبات را بدون هیچ توضیحی قطع کرد».

پل فعالانه دولت را علیه ازدواج همجنسگرایان تحت فشار گذاشت. او در یک تحقیق در مجلس سنا گفت که دولت باید با آن (ازدواج همجنسگرایان) مخالفت کند زیرا «محروم کردن عمدی» فرزندان از داشتن پدر و مادر ظالمانه است.

او سقط جنین را یک شکست اخلاقی بدتر از آزار روحانیت توصیف کرد و در مخالفت خود با تغییرات اقلیمی از زبان افراطی مشابهی استفاده کرد و آن را نوعی بت پرستی دانست.

او گفت: «در گذشته، مشرکان حیوانات و حتی انسان ها را بیهوده قربانی می کردند تا خدایان دمدمی مزاج و بی رحم را آرام کنند. امروز آنها خواستار کاهش انتشار دی اکسید کربن هستند».

پاتندن، پژوهشگر مذهبی با دانش گسترده در مورد پل، می گوید که او «نیروی تقویت کننده» در مورد مسائل مربوط به ازدواج همجنسگرایان و آب و هوا بود.

و با این حال، او در نهایت نتوانست استرالیایی ها را در مورد این مسائل متقاعد کند یا حمایت سیاسی و اجتماعی از تغییر را متوقف کند.

مسئله برابری ازدواج، پس از اعلام حمایت اکثریت قاطع از آن، به قانون تبدیل شد و نظرسنجی ها همچنان نشان می دهد که اکثریت قریب به اتفاق استرالیایی ها تغییرات آب و هوایی را یک مشکل جدی و مبرم می دانند که نیاز به اقدام فوری دارد؛ حتی اگرچه هزینه های قابل توجهی داشته باشد.

پاتندن می گوید به نظر می رسد دیدگاه پل در مورد مسائل اخلاقی، این است که «نسل فعلی کاتولیک ها نباید آموزه هایی را که توسط نسل های قبلی توسعه داده شده بود، به طور یکجانبه تغییر دهند، زیرا کلیسای جهانی نه تنها زنده ها، بلکه مردگان و نوزادان متولد نشده را نیز شامل می شود.

»به نظر می رسد او نسبت به استدلال هایی که می گوید آموزه های کلیسا در مورد این موضوعات تکامل یافته است، و در نتیجه همیشه در طول زمان تکامل خواهد یافت، شک و تردید داشت».

این ویژگی تا آخرین لحظه صادق بود. شش ماه پیش، پل در یک سخنرانی عمومی بسیار نادر، مصاحبه ای با یک آژانس تلویزیونی کاتولیک آلمانی انجام داد تا علناً به کاتولیک های آلمانی که به کلیسا پیشنهاد کرده بودند آموزه های خود در مورد همجنس گرایی را تغییر دهد، هشدار دهد.

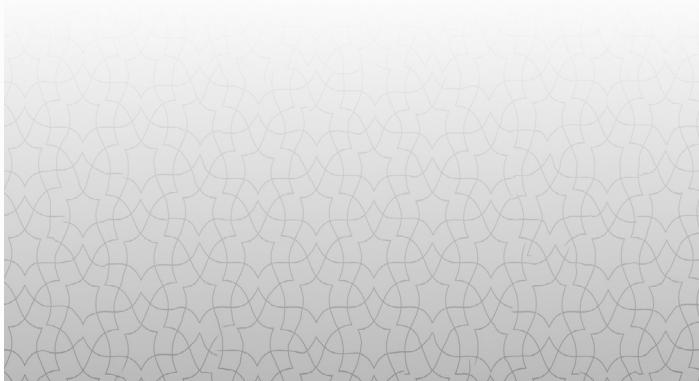
در سال ۲۰۲۱، زمانی که کاتولیک های آلمانی قصد داشتند روزی را برای همجنسگرایان اعلام کنند، محکومیت مشابهی صادر کرده بود.

اسقف های این کشور سال ها به بحرانی که در حال شکل گیری بود پاسخ می دادند. کاتولیک ها به تعداد بی سابقه کلیسا را در آلمان ترک کردند و در سال ۲۰۲۱، برای اولین بار در تاریخ این کشور، کمتر از نیمی از کشور، با کلیسا ارتباط داشت.

پل گفت کاتولیک های آلمانی با حمایت از رویکردی لیبرال تر، «در مسیری اشتباه» پیش می روند.

او گفت: «منظورم کاملاً واضح است که یک مسیحیت لیبرال شده، چه کاتولیک یا پروتستانسم لیبرال شده، در یک نسل یا بیشتر، در آگنوستیک ادغام می شود».

«اگر شما از سیاست های جهان پیروی کنید و فقط به گونه ای پیش بروید که آنها تایید کنند، هیچ کس علاقه ای نشان نخواهد داد».

پاپ فرانسیس با اصلاح ساختار کلیسای روم، قدرت را متمرکز می کند

Analysis: Pope Francis centralizes authority with reform of Diocese of Rome

By Andrea Gagliarducci for CNA

January 15, 2023 Catholic News Agency

Print

تارنمای خبری-تحلیلی «**Catholic World Report**»؛ ۱۵ ژانویه (۲۵ دی): به طور گسترده ای پیش بینی می شد که اصلاحاتی بنیادین در کلیسای کاتولیک رم در راه است، زیرا پاپ فرانسیس مدتی است در مورد آن فکر می کند.

اما هیچ کس انتظار نداشت که این اتفاق در ششم ژانویه، یک روز پس از تشییع جنازه سلف فرانسیس به عنوان اسقف رم، پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم رخ دهد.

با این اصلاحات، پاپ فرانسیس قاطعانه زمام معاونت یا سلسله مراتب کلیسا را به دست گرفت. [اکنون] همه چیز متمرکز است و همه چیز باید حداقل به طور رسمی، تحت کنترل و از زیر دست پاپ بگذرد.

کاردینال «آنجلو دی دوناتیس»، معاون کلیسای پاپ، نقش خود را عمیقاً کاهش یافته می بیند. اسقف های کمکی، پیوند مستقیم

خود را با پاپ تقویت می کنند. در نهایت، پاپ روشن کرده که او همچنین به طور رسمی ریاست شورای اسقفها را بر عهده دارد؛ نهادهی جدید که به عنوان «نمایه ای از سینودالیت» تأسیس شده است.

داستان پس زمینه

با این حال، پیش از پرداختن به برخی جزئیات فرمان جدید، بیان برخی جزئیات اساسی ضروری می نماید.

آخرین اصلاح ساختار معاونت رم توسط ژان پل دوم در سال ۱۹۹۸ با قانون اساسی حواری Ecclesia In Urbe ترسیم شد. پاپ فرانسیس برای اصلاحات جدید، چند بخش از آن سند را کپی و جایگذاری کرد. در برخی موارد، بازنویسی هایی حداقلی انجام شده تا بر برخی جزئیات (به جای برخی جزئیات دیگر) تأکید شود. در موارد دیگر، تغییرات بزرگتری ایجاد شد، اما این تغییرات باعث تغییرات بنیادین و اساسی در سند نمی شود.

این اصلاحات دو ویژگی کلی از شیوه قانون گذاری پاپ فرانسیس را ارائه می کند: استفاده از شوراهای کمیسیون ها و الزام آن ها به ارائه گزارش مستقیم به او.

واضح است که پاپ اسقف رم است و جانشین کلیسای پاپ، معاون و دستیار اوست. با این حال، پاپ فرانسیس در این مورد فراتر می رود؛ و با قانون اساسی جدید، مستقیماً حوزه های صلاحیت اسقف های کمکی را مشخص می کند.

پاپ فرانسیس به این ترتیب تمایل خود را برای اعمال کنترل شخصی بیشتر بر هر اتفاقی که در معاونت می افتد نشان می دهد. در عین حال، این انتخاب همچنین گواهی بر «گسست» در رابطه اعتماد با معاون او، یعنی کاردینال «دوناتسی» است.

اگرچه فرانسیس در سال ۲۰۱۴ از «دی دوناتسی» دعوت کرد تا در کوریای روم سخنرانی و موعظه کند، اما او هرگز کاندیدای پاپ برای

جانشینی «کاردینال والینی» نبود؛ آن کاردینال «پائولو لوژودیس» بود.

با این حال، پاپ فرانسیس می‌خواست ابتدا با کشیش‌های رم که ۸۰ درصد آن‌ها دوناتسی را ترجیح می‌دادند، مشورت کند. بنابراین غیرممکن بود که پاپ به آنها گوش ندهد. او دوناتسی را به معاونت (و کاردینالی) منصوب کرد و «لوژودیس» را به عنوان اسقف اعظم اسقف نشین معتبر سیهنا و همچنین مقام کاردینالی تعیین کرد.

در ماه مه گذشته، در مجمع عمومی کنفرانس اسقف‌های ایتالیا، واضح به نظر می‌رسید که پاپ فرانسیس انتصاب کاردینال لوژودیس را به عنوان رئیس جدید کنفرانس ترجیح می‌دهد.

برنامه این بود که لوژودیس به عنوان اسقف رم، به جانشینی کاردینال دوناتسی منصوب شود؛ که دوره پنج ساله خود را به پایان رسانده بود؛ بدین ترتیب، لوژودیس به عنوان فرد اصلی ارتباط با پاپ در رم و در میان اسقف‌های ایتالیایی تبدیل می‌شد.

با این حال، اسقف‌های ایتالیایی، کاردینال «ماتئو زوپی»، اسقف اعظم بولونیا را ترجیح دادند، که برای پاپ فرانسیس چندان خوشایند نبود.

لوژودیس نیز، آن گونه که همه تصور می‌کردند، به عنوان جانشین اسقف نشین رم انتخاب نشد. در همین حال، به نظر می‌رسید که رابطه اعتماد بین دوناتسی و پاپ در سال ۲۰۲۰ قطع شده باشد؛ یعنی زمانی که در آغاز قرنطینه COVID-۱۹، دوناتسی تصمیم گرفت کلیساهای رم را ببندد. هنگامی که پاپ فرانسیس بعداً تأکید کرد بستن کلیساها به صلاح نیست، دوناتسی فرمان [بستن کلیساها] را پس گرفت؛ اما اعلام کرد که همه تصمیمات با توافق پاپ گرفته شده است. همچنین در سال‌های اخیر موارد دیگری از ناهمسویی [میان پاپ و دوناتسی] وجود داشته است.

با این حال، اکنون به نظر می‌رسد که پاپ قصد دارد در سال جاری، با پایان مأموریت دوناتسی فرد دیگری را به جای او منصوب کند. نشانه این امر نیز آن که در فرمانی که پاپ زمینه ها و صلاحیت های شبانی اسقف های کمکی را تعیین کرده، نامی از دوناتسی برده نشده است. البته ممکن است حضور او را بدهیم بدانیم، اما تحلیل کلی این است که تغییر ایجاد خواهد شد.

رویداد جدید کدام است؟

تازه های معرفی شده توسط پاپ فرانسیس چیست؟ ابتدا، مقام اسقف دبیر کل حذف می شود، در حالی که قائم مقام (یا معاون قائم مقام مطران) دفاتر دبیرخانه کل را مدیریت می کند. منشی اسقف نیز وظیفه ناظم کوریا را بر عهده دارد. در این وضعیت، همه چیز به قائم مقام محول می شود که به این ترتیب اختیارات و جایگاه او افزایش می یابد.

پاپ قائم مقام را از میان اسقف های کمکی انتخاب کرد و در این مورد «بالداسار رینا» انتخاب شد. اسقف «رینا» اهل اسقف نشین رم نیست، بلکه از «آگریجنتو» فراخوانده شده است. منطق پاپ این است که با آوردن نیروهای تازه نفس و خارجی، زنجیرهای احتمالی قدرت را بشکند.

اصل ۲۰ قانون اساسی می گوید پیش از انتصاب هر کاندیدای کشیشی یا شماسی، باید گزارشی درباره او ارائه شود. همچنین، در این مورد، نامزدها باید پس از کسب موافقت شورای اسقف ها، توسط نایب کاردینال به پاپ معرفی شوند. بنابراین، به نظر می رسد که معاون عملاً یک کمیساریا باشد: او نامزدها را انتخاب نمی کند، بلکه آنها را به پاپ معرفی می کند و تنها پس از تأیید شورای اسقف ها می تواند این کار را انجام دهد.

این شورا به عنوان «نخستین ارگان سینودالی» شناخته شده است و باید «حداقل سه بار در ماه» به ریاست پاپ تشکیل جلسه دهد. تنها در غیاب پاپ، جانشین کاردینال می تواند ریاست شورا

را که متشکل از معاون و اسقف کمکی است، به عهده بگیرد. با این حال، پاپ می خواهد «دستور کار هر جلسه را در اسرع وقت» دریافت کند.

در نهایت، یک کمیسیون مستقل نظارت نیز ایجاد شده است. این کمیسیون دارای مقرراتی است که باید توسط پاپ تأیید شود؛ شش عضو آن توسط پاپ منصوب می شوند که می توانند حداکثر برای دو دوره پنج ساله در سمت خود باقی بمانند.

در فرمان پاپ، همچنین خدمات حمایت از خردسالان و افراد آسیب پذیر نیز اضافه شده که گزارش آن از طریق اسقف کمکی منصوب شده توسط او، به شورای اسقف ها ارائه می شود.

آثار اصلاحات

قانون اساسی همچنین نواحی و دفاتر نمایندگی را مجدداً تغییر داده و برای هر اسقف کمکی وظیفه خاصی را تعریف می کند.

فراتر از سازماندهی مجدد، باید توجه داشت که چگونه پاپ به عنوان اسقف واقعی رم وارد عمل می شود. همه چیز باید از طریق تصمیمات پاپ انجام شود، در حالی که پیش از این، قائم مقام کاردینال از اعتماد و اختیار برخوردار بود. با این حال، برای اولین بار، قائم مقام پاپ به عنوان «کمکی» تعریف می شود. بنابراین، او با کاهش قابل توجه اعتبارش، یک کمکی در میان افراد کمکی است.

با این تمرکز [قدرت]، پاپ فرانسیس احتمالاً می خواهد بر خطر «سوء استفاده» در داخل معاونت غلبه کند.

شایان ذکر است که در ژوئن ۲۰۲۱، پاپ فرانسیس دستور بازرسی از خود معاونت را صادر کرد. این بازرسی به بازرس کل سریر مقدس، «الساندرو کاسینیس ریگینی» سپرده شد. این نخستین باری بود که معاونت، دفاتر حسابداری، دفاتر ثبتی و شرکت های تعاونی را بازرسی می شود.

با این حال، پاپ، در عمل، هر بار که اصلاحات یا دستور جدیدی انجام می شود، به تمام بخش های کوریا بازرس فرستاده است. بنابراین، این بازرسی قبلاً تغییر سرعت در معاونت را پیش بینی کرده بود، تغییری که باعث شد پاپ فرانسیس به طور فزاینده ای در رهبری یکه تاز شود.

جورج پل علم آب و هوا را دگماتیسم مذهبی خطرناک می دانست

News Opinion Sport Culture Lifestyle

World UK Coronavirus Climate crisis Environment Science Global development More

George Pell

Analysis

George Pell saw climate science as a dangerous religious dogma - in the end his hardline stance held the church back

گراهام ریدفان، نویسنده و تحلیلگر، در مقاله ای در **گاردین** نوشت:

کاردینال فقید «جورج پل» میراثی از انکار علم آب و هوا به جای گذاشت که - در سالهای آخر عمر - از واقعیت و موقعیت کلیسای کاتولیک بیش از پیش فاصله گرفت.

پل برای دهه ها در ستون های روزنامه ها و سخنرانی ها، انکار آب و هوا را ترویج کرد تا علم گرمایش جهانی را نادیده بگیرد و طرفداران محیط زیست را هیستریک و در چنگال یک شبه دین معرفی کند.

پل در مصاحبه‌ای در سال ۲۰۱۱ با رسانه‌های کاتولیک گفت: «در گذشته، مشرکان حیوانات و حتی انسان‌ها را در اقداماتی بیهوده قربانی می‌کردند تا خدایان دمدمی مزاج و ظالم را آرام کنند. امروز آنها خواستار کاهش انتشار دی اکسید کربن هستند».

پل اغلب استدلال می‌کرد که تغییرات آب و هوایی بیشتر طبیعی بوده و دانشی که انتشار گازهای گلخانه‌ای انسانی را با گرم شدن سیاره زمین مرتبط بداند، ثابت نشده است.

پروفسور تیم استفنز، کارشناس حقوق بین‌الملل محیط زیست در دانشگاه سیدنی که چندین بار در مورد این موضوع با پل مکاتبه کرده است، می‌گوید: «او واقعاً بسیار پربار بود و آثار زیادی در انکار آب و هوا نوشت» که نظر می‌رسید که بخش زیادی از وقت خود را به آن اختصاص داده است.

او بیش از حد درگیر این دیدگاه راست‌گرایانه فرهنگی بود که تغییرات آب و هوایی یک فریب یا توطئه است.

من در یک پیشنهاد واقعی به او نوشتم تا به جای سخن از توطئه، اطلاعات اصلی و رایج بیشتری به او بدهم. واضح بود که هیچ تاثیری نداشت و ذهنش کاملاً بسته بود».

پل که این هفته در سن ۸۱ سالگی در رم درگذشت، از موقعیت خود به عنوان بلندپایه ترین کاتولیک استرالیا برای رد قاطعانه نگرانی‌ها در مورد بحران آب و هوا استفاده کرد.

استفنز که یک کاتولیک است، می‌گوید: «فقط این نبود که او نکات انکار آب‌وهوا را تکرار می‌کرد، بلکه عمیقاً در ادبیات مخالف نیز تحقیق و از آن نقل قول می‌کرد».

در یک ستون در سال ۲۰۰۸، پل نوشت که گرمایش جهانی «توقف» یافته، زیرا برخی از نقاط کره زمین شاهد هوای سرد و بارش برف غیرمعمول بوده است.

او نوشت: «اینها حقایقی ناخوشایند برای باند تغییرات آب و هوا بود ... باندی غیر قابل تحمل با ادعاهای بلند و اغراق آمیز مبنی بر این که این موضوع حل شده است و اجماع بی چون و چرای دانشمندان فرضیه گرمایش زمین خطرناک و ناشی از انسان را تأیید می کند».

پل در سال ۲۰۰۹ با استناد به کتابی از پروفیسور یان پلیمر، چهره‌شناس معدن و زمین‌شناس استرالیایی نوشت: «شواهد نشان می‌دهد که چرخ‌ها از فاجعه آب و هوایی در حال سقوط هستند».

پل در مهمترین سخنرانی خود در مورد تغییرات آب و هوایی در سال ۲۰۱۱ در لندن در «اتاق فکر شکاک» (بنیاد سیاست گرمایش جهانی که توسط لرد نایجل لاوسون، خزانه دار بریتانیایی در دوره تاچر تأسیس شده بود)، سخنرانی کرد.

پل مجموعه‌ای از نکات را گرد آورد که دانشمندان آب و هوا آن‌ها را بررسی کرده و به‌عنوان «وحشتناک»، «مزخرف مطلق» و «نقص» رد کرده اند.

پنج سال بعد، تونی ابوت، نخست‌وزیر سابق استرالیا، راه دوست و مربی خود را دنبال کرد و همان سخنرانی سالانه را با مضامین مشابه در همان اتاق فکر ایراد کرد.

در آستانه کنفرانس آب و هوای پاریس در سال ۲۰۱۵، کوین راد، نخست وزیر سابق، علناً پل را که در حال صعود به رتبه های ارشد در واتیکان بود، به چالش کشید.

اما استفنز می گوید که دیوار سد انکار آب و هوای پل در سال ۲۰۱۵ شکسته شد، زمانی که پاپ فرانسیس بخشنامه خود را در مورد محیط زیست - Laudato Si - منتشر کرد و خواستار اقدام جهانی در مورد تغییرات آب و هوایی جهت کاهش خطر عواقب جدی برای اکوسیستم و بشریت شد.

او می‌گوید: «پل در میان اسقف‌های استرالیا فردی پرت بود. اما این، مانع از انتقاد او [از علم آب و هوا] نشد».

«نیل اورمرود»، استاد بازنشسته الهیات که قبلاً در دانشگاه کاتولیک استرالیا بوده است، می‌گوید که پل این بخشنامه را نادیده گرفت.

او می‌گوید: «برای پل فرقی نمی‌کرد. اما این بخشنامه مدت‌ها پس از اینکه جورج پل به پاورقی در تاریخ تبدیل شد، به یادگار خواهد ماند.

اورمرود به یاد می‌آورد که در سال ۲۰۰۹ با پل در مورد تغییرات آب و هوایی صحبت کرد و از بدبینی او شوکه شد.

اورمرود می‌گوید: «او در آن زمان کارفرمای من بود. بخشی از مسئله این بود که جورج یک حیوان سیاسی بود و او در دنیای ضد کمونیست‌ها بزرگ شد و با فروپاشی کمونیسم، آنها به یک مخالف جدید نیاز داشتند تا نگرانی‌های خود را متمرکز کنند.

او واقعاً جنبش سبز در حال ظهور را شکل جدیدی از کمونیسم می‌دانست. او از آنها به عنوان هندوانه یاد کرد؛ که از بیرون سبز اما از داخل قرمز است. او آن را نئوپاگان می‌دانست.

پل و ابوت نظرات مشابهی در مورد اعتبار علم آب و هوا و جنبش زیست محیطی گسترده‌تر داشتند؛ هر دو معتقد بودند که محیط زیست نوعی تعصب مذهبی خطرناک است.

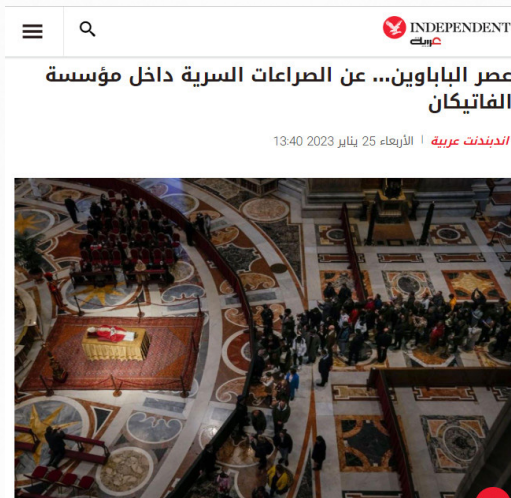
اورمرود می‌گوید: «پل برای حفظ این موضع بسیار سخت‌انکار تغییرات اقلیمی، به ابوت کمک معنوی کرد».

او می‌افزاید «حتی زمانی که تعلیم پاپ در جهت مخالف حرکت می‌کرد، شک‌گرایی پل پوششی برای افرادی مانند ابوت فراهم می‌کرد که می‌توانستند به شک‌گرایی پل به‌عنوان سازگار با اعتقادات مذهبی‌شان اشاره کنند.

اورمرود می‌گوید در میان سلسله مراتب کلیسا، موضع تندرو پل، کلیسا را عقب نگه داشته و هرگونه واکنشی به تهدید فزاینده تغییرات آب و هوایی را خاموش کرده است.

«موضع پل در مورد آب و هوا ناامیدکننده بود، اما این تنها یکی از ناامیدی‌ها بود». در مورد طیف وسیعی از مسائل اجتماعی، چه جنسیت یا روابط صنعتی، او از نظر سیاسی یک خط بسیار محافظه کارانه در پیش گرفت و خود را با این جنبش‌های سیاسی واپس‌گرایانه همسو کرد؛ و این ما را عقب نگه داشت».

عصر دوپاپ ... جنگ پنهان در نهاد واتیکان

مرگ پاپ بندیکت شانزدهم در واپسین ساعات سال گذشته میلادی، واکنش‌ها و تحلیل‌های بسیاری در پی داشت؛ در همین راستا، پایگاه خبری «**ایندپندنت عربی**» روز چهارشنبه ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳ (۵ بهمن) در تحلیلی به این موضوعات پرداخته که پاپ بندیکت در چه شرایطی استعفا داد؟، آیا نقشه‌ای «ماسونری» برای ترور او وجود داشت؟ و حقیقت ناهمانگی بین او و پاپ فرانسیس چیست؟ :

ادیان، «مطلق» تعریف می‌شوند و جدال مطلقات، غیرقابل تقسیم

است، این جدال، مبارزه وجودی است که هر کدام، دیگری را نفی می کند، زیرا حول محور و با نام خدا و ادعای حقیقت مطلق است.

معمولاً در نهادهای مذهبی بزرگ، درگیری های گسترده ای رخ می دهد؛ که برخی از آنها منجر به قتل و مرگ می شود؛ اما دسیسه ها و توطئه ها همیشه وجود دارد.

تنها چند روز انگشت شمار پس از مرگ پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم، تمام جهان، به جز خود واتیکان، از انتشار کتابی حاوی دقیق ترین اسرار زندگی یک انسان شگفت زده شدند، به خصوص که نویسنده آن، از ۱۷ سال پیش (۲۰۰۵-۲۰۲۲) شاگرد روحانی و منشی اداری پاپ بوده است.

عنوان کتاب «هیچ چیز جز حقیقت / زندگی من با پاپ بندیکت شانزدهم» است.

نویسنده کتاب، اسقف اعظم آلمان، «گئورگ گانسواین» است که مدت ها کاردینال راتزینگر (نام پاپ بندیکت، پیش از به تخت نشستن او) را همراهی می کرد.

به نظر نمی رسد که این کتاب مقاله ای ستایش آمیز در مدح شخص بندیکت باشد؛ اگرچه در بسیاری از صفحات کتاب، او یک قهرمان معنوی دانسته می شود، که به زودی باید از یک سو به درجات واعظان (معلمان کلیسا)، و از دیگر سو، به درجه یک قدیس روحانی ارتقا یابد.

بدیهی است که هدف کتاب افشای حقیقت بسیاری از تهمت ها، مانورهای تاریک، اسرار و رسوایی هایی است که شهرت پاپ را لکه دار کرده است، به ویژه آنهایی که منجر به استعفای نهایی او شد.

گانسواین فقط منشی پاپ فقید نبود، بلکه حافظ اسرار و حامی او به ویژه در دوران انزوا بود. بندیکت برای او مانند یک پدر روحانی بود و او را دارای ردپایی در تاریخ و چراغ روشن الهیات در مسائل اعتقادی و در حکمت دنیوی می دانست.

انتشار این کتاب رویداد غافلگیرکننده‌ای به نظر نمی‌رسد؛ چرا که همه انتظارش را داشتند، اما شگفتی واقعی آن در سرعت ارائه، عرضه، و دستیابی به رکورد بالاترین فروش است؛ به ویژه که این کتاب تنها یک رمز از دوره‌های جنجالی و شاید بی‌سابقه پاپ در تاریخ مقرر مقدس را رمزگشایی می‌کند؛ چرا که دو پاپ به طور همزمان وجود داشتند، اگرچه یکی از آنها بازنشسته بود.

داستان های داخل خانه

این کتاب که توسط انتشارات ایتالیایی «Edizione Bimi»، در حدود ۳۰۰ صفحه منتشر شده، حاوی بسیاری از اسناد محرمانه است؛ و «ساویر گئتا» روزنامه نگار نیز در نگارش آن مشارکت داشته است.

جورج گانسواین، نویسنده کتاب، حدود ۶۶ سال سن دارد و در شهر واتیکان زندگی می‌کند. رسانه‌های اروپایی به دلیل ویژگی‌های برجسته‌اش، او را «جرج فوق‌العاده» نامیدند. او در دو دهه گذشته دو نقش مهم را ایفا کرده است:

نخست: منشی شخصی بندیکت بوده است.

دوم: مدیر خانواده پاپی؛ یعنی نهادی که در واتیکان مسئول پاپ، توده‌ها و مراسمات بوده است.

سطرهای داغ و هیجان انگیز کتاب با توصیف گانسواین از بندیکت به عنوان فردی بی تفاوت نسبت به شایعات واتیکان آغاز می‌شود؛ که در سطح معنوی و فکری بسیار بالاتری از همتایان کاردینال خود حرکت می‌کند و مشتاق بازنشستگی آرام در میان کتاب های کتابخانه واتیکان است، تا دوران تحصیلی خود را در زمینه تحقیق و نویسندگی تکمیل کند.

هنگامی که پاپ ژان پل دوم در سال ۱۹۸۱ کاردینال راتزینگر را به عنوان مسئول آنچه به عنوان «جمعیت دکترین و ایمان» شناخته می‌شود، انتخاب کرد، شرط راتزینگر [برای پذیرش این مسئولیت] این بود که توانایی و اختیار خود را در نوشتن و تولید الهیات حفظ کند.

فشار استعفا

آیا راتزینگر با ژان پل اول، پیش از گشودن راه های اختلاف با فرانسیس، اختلاف داشت ؟

بله، این اتفاق افتاد و یکی از شگفتی های کتاب است؛ آن هم در سال ۱۹۸۶، زمانی که ژان پل دوم سران مذاهب و ادیان را از سراسر جهان فراخواند تا در شهر «آسیزی» ایتالیا گرد هم آیند و با هم برای صلح در جهان دعا کنند.

واضح بود که راتزینگر محافظه کار تمایلی به گام برداشتن در این مسیر، که پاپ فرانسیس بعداً آن را در بیشترین حد و اندازه ارتقا داد، نداشت.

یکی از مهم ترین صحنه هایی که جهان نمی دانست و گانسواین در کتاب خود گنجانده است، داستان مخالفت راتزینگر با پاپی است و سخنان او خطاب به کاردینال ها، پس از تشییع جنازه ژان پل دوم، نشان داد که او هیچ تمایل و چشم داشتی به احراز این مقام ندارد، با این که می دانست این «تیغ تیز»، یعنی انتخاب او برای جانشینی پیترو، به قول خودش به گردن او بسیار نزدیک بود.

آیا کاردینال معروف اتریشی، «کریستوف شونبورن»، نقش آشکاری در فشار آوردن به راتزینگر برای پذیرش این مسئولیت داشت ؟

به نظر می رسد که چنین است، همچنان که که گانسواین در کتاب خود به آن اشاره کرده؛ و در روزهای گذشته خشم شونبورن را برانگیخته است، اگرچه او منکر این نبود که راتزینگر را در مسیر پذیرش موقعیت جدید، از طریق سخنرانی معروف به «سخنرانی گیوتین»، ترغیب کرده است.

نکته مهمی که بسیاری از مردم در مورد آن تعجب می کنند، موضوع استعفای پاپ بندیکت است که چگونه این اتفاق افتاد و چرا به شکل غیرعادی رخ داد.

گانسواین در این کتاب می نویسد در ژوئیه ۲۰۱۳، روز جهانی جوانان در برزیل نزدیک می شد، به نظر می رسید بندیکت نگران ناتوانی جسمی خود بود و این که به دلیل مشکلات ریوی قادر به صحبت آزادانه نباشد.

در ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۲، بندیکت، به منشی خود گانسواین اطلاع داد که قصد دارد راه را برای یک پاپ جدید جوانتر و پرنرژری باز کند.

منشی برای مدت کوتاهی سعی کرد او را متقاعد کند که در این مقام بماند، اما متوجه شد که «کاملاً بی فایده» است.

بندیکت در نامه کناره گیری خود به مقرر مقدس، که در محرمانه ترین حالت پیش نویس شده بود، به نظر می رسید که یک عارف زاهد است که به رابطه خود با خدا فکر می کرد تا با انسان ها.

شاید هرکسی که کتاب گانسواین را بخواند بپرسد: آیا عکس‌های زیبایی که دوربین‌های ملاقات فرانسیس از سلفش گرفته‌اند، واقعاً شکل واقعی رابطه بین آن دو را منعکس می‌کنند یا در پشت صحنه اختلافاتی وجود داشته است که هزینه برخی از آن‌ها را خود گانسواین پرداخته است؟

نخستین نقطه اختلاف بین فرانسیس و بندیکت زمانی ظاهر می شود که فرانسیس بلافاصله پس از انتخاب خود به عنوان پاپ، از زندگی در آپارتمان کاخ حواری که به طور سنتی برای پاپ‌ها در نظر گرفته شده بود، خودداری کرد؛ این آپارتمان تقریباً به اندازه اقامتگاهی است که فرانسیس در «خانه سنت مارتا»، در کنار کاخ حواری انتخاب کرد؛ با علم به اینکه واتیکان همچنان هزینه نگهداری مداوم آپارتمان های پاپی را پرداخت خواهد کرد.

این داستان یک پرسش را مطرح می‌کند: آیا فرانسیس یک ریاضت‌طلب واقعی بود یا یک پروپاگاندا که دورانی متفاوت با دوران بندیکت را پایه گذاری می کند؟

واضح بود که تفاوت های آشکاری بین گرایش های محافظه کارانه بندیکت و دیدگاه های متمایل به چپ فرانسیس - که از سرزمین الهیات رهایی بخش آمده- وجود دارد.

مهم ترین موارد اختلافات، نگاه فرانسیس به مسئله سقط جنین، پیشگیری از بارداری و همجنس گرایی بود، زیرا فرانسیس نمی خواست نقش قاضی و جلال را به عهده بگیرد؛ جمله معروفی که او بیان کرد این بود که «من کیستم که دیگران را قضاوت کنم؟».

موضوع اصلی اختلاف، در سال ۲۰۲۰ رخ داد؛ زمانی که «مجمع آمازون» کلیساهای کاتولیک در آمریکای لاتین برگزار شد؛ و در آن اظهاراتی درباره اجازه دادن به مردان متاهل برای منصوب شدن به کشیشی مطرح شد؛ رویدادی که در تاریخ کلیسای لاتین بی سابقه است.

از حقایق تا شایعات

در آن زمان کتابی با عنوان «از صمیم قلب... کشیشی، تجرد کشیشان و بحران کلیسای کاتولیک» به قلم کاردینال «رابرت سارا»، رئیس سابق جماعت عبادت، با مشارکت پاپ بازنشسته، منتشر شد؛ که باعث شد پاپ فرانسیس گانسواین را از سمت خود به عنوان مدیر خانواده پاپ برکنار کند.

این رویداد در ژانویه ۲۰۲۰ رخ داد؛ و گانسواین احساسات خود در آن زمان را این گونه توصیف می کند: «از تصمیم فرانسیس که تقریباً برای من تلافی بود، شوکه شده بودم و زبانم بند آمده بود».

بزرگترین بخش اختلافات بین فرانسیس و بندیکت، در سال ۲۰۱۶ رخ داد، زمانی فرانسیس نخستین رساله خود را به نام «Amores Letizia» یا «لذت عشق» منتشر کرد؛ که باعث شوک شدید بندیکت در مورد [مسائل مطرح شده در آن پیرامون] اعطای عشا ربانی به طلاق گرفته و ازدواج مجدد در خارج از کلیسا شد.

به نظر می رسد که اقتدار کشیش در تصمیم گیری های خود

از بالا، بین فرانسیس و بندیکت محسوس باشد، چنان که در مورد اینکه آیا یک پاپ واقعی و یک جانشین هم ردیف با او در واتیکان وجود دارد یا خیر، صحبت های زیادی شده است.

به عنوان مثال، در موارد مشخصی، فرانسیس از سلف خود بندیکت درخواست کرد که در برخی از بازدیدهایش، مانند بازدید از جامعه Sant'Egidio، در رم، او را همراهی نکند؛ که به وضوح باعث شد بندیکت تا حدودی آزرده خاطر شود.

بار دیگر، بندیکت ناراضیتی خود را از توصیف فرانسیس از او به عنوان «پدربزرگ دانا» ابراز کرد؛ با در نظر گرفتن این نکته که اختلاف سنی بین آنها فقط ۹ سال است، و بندیکت بزرگتر از فرانسیس است؛ بندیکت معتقد بود که مناسب تر است او را «برادر بزرگتر» توصیف کند.

در صفحات همین کتاب، به داستان دیگری مربوط به افشای نامه ای از بندیکت می پردازیم، که در آن او از تغییر قوانین دعای لاتین قدیمی توسط فرانسیس، که از سوی محافظه کاران واتیکان یک جریان چپ جدید در کلیسا به رهبری فرانسیس دانسته شده، ابراز ناراحتی می کند.

تسویه حساب ها

آیا خاطرات گانسواین نوعی تسویه حسابهای قدیمی [او] با محافل سری در واتیکان، و به طور مشخص، با پاپ فرانسیس است؟

در اولین سخنرانی فرانسیس پس از تشییع جنازه بندیکت، مشخص بود که اخبار کتاب منتشر شده است؛ و به همین دلیل بود که فرانسیس هشداري ظریف اما واضح فرستاد: «شیطان بزرگ شیطان است، که همیشه به بدگویی از دیگران فاصله گرفتن از برادران و خواهران و عدم ایجاد اجتماع می پردازد».

در آن روز، فرانسیس، در حالی که سخنرانی خود را خطاب به فردی نامشخص بیان می کرد، افزود: «از تو می خواهم تلاش کنی که

تا سخن پراکنی و شایعه نکنی. شایعات یک بیماری همه گیر زشت تر و بدتر از کرونا است. بیا بید تلاش کنیم تا شایعات نکنیم».

صفحات کتاب بازتاب دهنده مبارزه شدیدی است که امروز در داخل واتیکان بین دو جبهه در جریان است.

گانسواین، یک الهی‌دان محافظه‌کار، از شیوه‌هایی که جناح‌های سنتی و مترقی در کلیسا از پاپ‌ها بهره‌کشی می‌کنند ابراز ناخرسندی می‌کند.

او می‌گوید: «مشکل در واقع، وجود دو پاپ زنده نیست، بلکه تولد و توسعه دو گروه حزبی است، زیرا با گذشت زمان مشخص شد که دو دیدگاه متمایز از کلیسا وجود دارد و این دو گروه تنش ایجاد کردند؛ که توسط دیگرانی که با پوپایی کلیسا ناآشنا بودند نیز تکرار شد».

سوال بسیار مهم: آیا گانسواین در خاطرات خود تمام داستان‌های مخفیانه‌ای را که در طول ۱۰ سال استعفای بندیکت رخ داده، آورده است؟

بیا بید با آنچه در کتاب آمده شروع کنیم، آن طور که گانسواین می‌گوید، ایده اولیه بندیکت این بود که استعفای خود را در پایان سخنرانی کریسمس خود خطاب به کوریا روم (دولت پاپ) در ۲۱ دسامبر ۲۰۱۲ ارائه کند؛ او می‌خواست آنها را از قصد خود برای استعفا از مقام پاپی در ۲۵ ژانویه ۲۰۱۳، به مناسبت روز تغییر دین سنت پل اطلاع دهد.

وقتی او این مسئله را در اواسط اکتبر ۲۰۱۲ به من گفت، من پاسخ دادم: «پدر مقدس، اجازه دهید بگویم که اگر این کار را به این شکل انجام دهید، امسال هیچ کس کریسمس را جشن نخواهد گرفت، نه در واتیکان و نه در هیچ جای دیگری، این مثل دوش آب سرد خواهد بود...». بندیکت نکته را فهمید و سرانجام زمان ۱۱ فوریه را برای اعلام خبر استعفای خود انتخاب کرد.

اما روایت دیگری با درجه خطر بالا وجود دارد که گانسواین به آن اشاره نمی کند؛ اگرچه اشاره هایی ترسناک و هیجان انگیز در مورد آن وجود دارد.

آیا بندیکت به ویژه پس از بحران موسوم به «اسناد واتیلیکس» تحت تهدید ترور فیزیکی و نه اخلاقی، استعفا داد؟

در اواسط دسامبر ۲۰۱۲، یعنی همان زمانی که گانسواین گفت که بندیکت می خواهد استعفا دهد، سه کاردینال ارشد به نام های: «هرانس»، «تومکو» و «دی گیورگی»، پرونده ای حاوی نتایج تحقیقاتی را که بندیکت درباره اسناد درزیافته درخواست کرده بود، به وی تحویل دادند. این اسناد در روزنامه ایتالیایی «Il Fatto Quotidiano» آن را منتشر شده بود.

از گمانه زنی ها درباره نتایج تحقیقات، به نظر می رسد که خطراتی جدی زندگی پاپ بندیکت را تهدید می کند و اسقف های عالی رتبه در واتیکان شناسایی شده اند که با لژ ماسونی کلیسای کشف در ارتباط بوده و مشتاقانه در پی قتل بندیکت محافظه کار هستند.

طرفداران این روایت بر این باورند که بندیکت نگران جان خودش نبود، زیرا سن بالایی داشت، اما ترس او از تأثیرات منفی بود که اگر واقعاً موفق به کشتن او شوند، می توانست بر خود کلیسا بازگردد؛ و مرگ او به این شکل زلزله به پاپ خواهد کرد؛ و یک جنگ قدرت خانمان سوز، خصومت هایی داخلی میان روحانیون در واتیکان، در رابطه با مسئله جانشینی را در پی خواهد داشت.

این روایت خطرناک و هیجان انگیز است و غیرممکن نیست؛ به ویژه که در گذشته نیز حوادث مشابهی وجود داشته است؛ و شاید آخرین آنها ابهامات در مورد نحوه مرگ پاپ ژان پل اول در سال ۱۹۷۸ بود، و اینکه آیا او به دلیل برنامه اش برای پاکسازی بانک های واتیکان و سازماندهی منابع مالی آن کشته شد یا خیر؟ برنامه ای که با اهداف گروه های حاکم در داخل، که نه برای کلیسا، بلکه به نفع خود کار می کنند، تضاد داشت.

صفحات کتاب گانسواین به جالب ترین سوال می پردازد: آیا نیروهای ماسونی وارد قلب شهر واتیکان شده اند و در جایی کار می کنند که [در حقیقت] باید جای جانشین پیتر کبیر، ارشد رسولان باشد؟

روزگاری به مناسبت جشن رسولان در ۲۹ ژوئن ۱۹۷۲، پاپ پل ششم در موعظه خود در آن روز گفت: «شیطان از شکاف های کلیسا وارد شده است».

کاردینال لهستانی تبار، کارول ووتیلا، در سال ۱۹۷۷، یعنی یک سال پیش از رسیدن به مقام پاپی، در یک سخنرانی گفت: «ما با بزرگترین رویارویی در تاریخ روبرو هستیم که بشریت قبلاً هرگز شاهد آن نبوده است. ما با یک مسابقه نهایی بین کلیسا و کلیسای دروغین، بین انجیل و انجیل جعلی مواجه هستیم، این رویارویی در برنامه های مشیت الهی قرار می گیرد، و یک چالش است و کلیسا باید آن را بپذیرد».

یک موضوع نهایی که به آینده سلطنت فرانسیس مربوط می شود اینکه آیا او ممکن است تجربه استعفای سلف خود، بندیکت، را تکرار کند؟

سرانجام، فرانسیس اعلام کرد که استعفای خود را زودتر آماده کرده است، و حتی به طور رسمی آن را به مقامات در کوریای روم تسلیم کرده، تا هر گاه چهار ناتوانی در انجام وظایف پاپی شود، مورد استفاده قرار گیرد.

اما فرانسیس به خوبی می داند که بسیاری، با جهت گیری ها و رویکردهای لیبرالی و چپ گرایانه او، همسو نیستند؛ و برای او سخت خواهد بود که در دوران حیاتش شاهد پاک شدن تاریخ پاپی خود باشد.

اینجاست که پارادوکس بزرگ ظاهر می شود؛ که هیچ کس نمی تواند آن را پیش بینی کند؛ و باعث می شود واتیکان با آینده ای پر از تغییرات و تحولات شایان مراقبت و تأمل رویارو شود.

سفر پاپ به آفریقا در لحظه سرنوشت ساز کلیسا

THE CONVERSATION

Academic rigour, journalistic flair

Q 5a

Pope Francis' visit to Africa comes at a defining moment for the Catholic church

Published: January 16, 2023 2:45pm CET

حدود دو هفته مانده به سفر پاپ فرانسیس به دو کشور آفریقایی، تارنمای خبری-تحلیلی **The Conversation** روز ۱۶ ژانویه (۲۶ دی) در تحلیلی به بررسی ابعاد مختلف این رویداد پرداخته است:

پاپ فرانسیس در طول سفر برنامه ریزی شده خود به جمهوری دموکراتیک کنگو و سودان جنوبی در فوریه ۲۰۲۳، قصد دارد با کاتولیک های آفریقایی گفتگو کند، و همچنین به سخنان رهبران سیاسی و جوانان آفریقایی نیز گوش دهد.

این دیدار در لحظه ای سرنوشت ساز، که مقام پاپی نسبتاً مترقی محسوب می شود، رخ می دهد.

پاپ فرانسیس یک رایزنی جهانی در مورد آینده کلیسای کاتولیک تشکیل داده است. این رایزنی که فرآیند سینودی نامیده می شود ، در سال ۲۰۲۱ آغاز شد و در سال ۲۰۲۴ به پایان می رسد.

این بلندپروازانه ترین گفتگویی است که از زمان اصلاحات شورای دوم واتیکان در سال ۱۹۶۵ تاکنون برای ایجاد تغییرات در اعتقادات و

اعمال کاتولیک انجام شده است. این تحول، برای کاتولیک های اصلاح طلب هیجان انگیز، اما برای کاتولیک های محافظه کار ناراحت کننده است.

روند جاری سینودال، خطوط گسل کاتولیک مدرن را در مورد مسائل زنان، مجرد، جنسیت، ازدواج، روحانیت و سلسله مراتب آشکار کرده است. اینکه پاپ فرانسیس - که امسال، پایان یک دهه از پاپ شدن خود را جشن می گیرد- چگونه این مسائل تفرقه افکن فزاینده را مدیریت می کند، تا حد زیادی میراث او را مشخص خواهد کرد.

سؤالات مهم این است که چگونه یک سفر دیگر پاپ به آفریقا در این مرحله، به چالش ها و فرصت هایی می پردازد که آفریقایی ها از طریق فرآیند سینودال شناسایی می کنند؛ و این موضوع در وضعیت کاتولیک در آفریقا چه نقشی دارد.

تأثیر کاتولیک آفریقا

کلیسای کاتولیک شاهد پرشتاب ترین رشد خود در آفریقا است (آمارهای اخیر، رشد ۲/۱ درصدی را بین سال های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ نشان می دهد). از جمعیت ۱۳۶ میلیاردی کاتولیک جهان، ۲۳۶ میلیون نفر آفریقایی هستند (۲۰٪ از کل).

افزایش فزاینده شمار کاتولیک های آفریقایی به همین سادگی نیست؛ آنها در حال اختراع و تفسیر مجدد مسیحیت هستند؛ و با زبانی جدید و پر نشاط معنوی، و شیوه هایی منحصر به فرد، پرستش خدا را ترویج می دهند.

کلیسای کاتولیک در آفریقا با توجه به گسترشی که داشته، در موقعیت خوبی قرار دارد تا محرک اصلی زندگی اجتماعی، سیاسی و معنوی باشد؛ در بسیاری از محیط ها، که در آن ساختار جامعه به دلیل جنگ، بلایای انسانی و بیماری ضعیف است، کلیسا جامعه ای از امید را فراهم می کند.

برای مثال، جمهوری دموکراتیک کنگو با ۲۱۸۵ مرکز بهداشتی

کاتولیک بیشترین تعداد مراکز بهداشتی کاتولیک را در آفریقا دارد؛ پس از آن کنیا با ۱۰۹۲ و نیجریه با ۵۲۴ مرکز قرار دارند؛ علاوه بر این، اسقف‌ها اعتراضات مسالمت آمیزی را علیه خشونت در جمهوری دموکراتیک کنگو و نیجریه راه انداخته اند.

یکی دیگر از ویژگی‌های مهم کاتولیک در این قاره، این است که شاهد «برجسته شدن [نقش] جوانان» است. یکی از امور محوری در حمایت پاپ فرانسیس از آفریقا، درخواست او از کلیساها، گروه‌های مذهبی و دولت‌ها برای ابراز همبستگی با جوانان است.

پاپ این موضوع را اخیراً در نوامبر ۲۰۲۲ در جریان رایزنی با جوانان آفریقایی بیان کرد. او استثمرات آفریقا توسط نیروهای خارجی و نابودی آن با جنگ‌ها، ایدئولوژی‌های خشونت‌آمیز و سیاست‌هایی که آینده جوانان را ربوده است، محکوم کرد.

چرا کنگو و سودان جنوبی؟

سفر پاپ فرانسیس به آفریقا، در راستای بخشی از مشورت و رایزنی کلیسایی است؛ او پیام یک کلیسای فروتن و مهربان را به برخی از چالش‌برانگیزترین نقاط آفریقا، یعنی جمهوری دموکراتیک کنگو و سودان جنوبی می‌برد.

این دو کشور تأثیر سرمایه داری نئولیبرال و تأثیرات برده داری، استعمار و امپریالیسم را به تصویر می‌کشند. آنها با هم مخرب‌ترین تحولات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی را در تاریخ مدرن آفریقا شاهد بوده‌اند.

پاپ فرانسیس به طور ویژه برای گوش دادن به سخنان فقرا، جوانان و زنانی که در درگیری‌ها مورد تجاوز قرار گرفته‌اند، به آفریقا می‌رود؛ او همچنین امیدوار است که بتواند به زخم‌های پنهان آزار جنسی روحانیون در کلیسا رسیدگی کند.

برخی مخالفان

پاپ فرانسیس بدون شک در این سفر با استقبال گرمی روبرو

خواهد شد. اکثر کاتولیک های آفریقایی پیام او را در مورد یک کلیسای فقیر و مهربان می پذیرند؛ زیرا این پیام از مشکلات و چالش های آنها سخن می گوید.

اما بسیاری از کاتولیک های آفریقایی، به ویژه رهبران عالی رتبه کلیسا، وجود دارند که هنوز از این دستور کار اصلاحات استقبال نکرده اند. دو پاپ قبلی یک گرایش متمرکز را تشویق کردند که وفاداری بی چون و چرای اسقف های آفریقایی به روم را ترویج می کرد؛ در نتیجه، این اسقف ها در برابر تلاش های الهی دانان آفریقایی برای مدرن سازی و آفریقایی کردن عقاید و شیوه های کاتولیک برای برآوردن نیازها و شرایط محلی مقاومت کردند.

این امر منجر به ناراحتی برخی اسقف های آفریقایی از برنامه های مترقی پاپ فرانسیس در مورد الهیات آزادی بخش، گشودگی به کاتولیک های همجنس گرا، محکومیت امتیازات و قدرت روحانی، و گنجاندن زنان در رهبری جریان اصلی شده است.

برخی از اسقف های کاتولیک در این قاره، به جای اینکه یک کلیسای قوی شبیه آفریقا باشند، سنت های قرون وسطایی، مانند آیین های رومی و لاتین را پذیرفته اند؛ که کاتولیک های عادی آفریقایی، به ویژه جوانان را از خود دور می کند.

نقش آینده آفریقا

پاپ فرانسیس بارها از نقش دادن به آفریقا در کلیسا و در جهان سخن گفته است.

بسیاری از کاتولیک های آفریقایی تعجب می کنند که چگونه این اتفاق می افتد، که برای نخستین بار در بیش از ۳۰ سال، تنها یک آفریقایی وظیفه اجرایی مهمی در واتیکان دارد. این اسقف اعظم «پروتاس روگامبوا» از تانزانیا است؛ که سمت منشی بخش بشارت مردمان، بخشی در دفاتر مرکزی واتیکان را برعهده دارد.

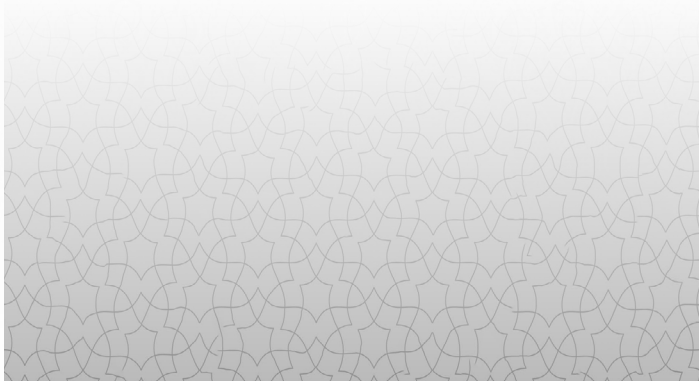
بسیاری از کاتولیک های آفریقایی امیدوارند که پاپ فرانسیس

در سفر فوریه ۲۰۲۳ برخی از انتصابات آفریقایی خود در واتیکان را اعلام کند.

آنها همچنین امیدوارند که او یک کمیسیون پاپی برای آفریقا ایجاد کند؛ مشابه کمیسیون آمریکای لاتین که در سال ۱۹۵۸ ایجاد شد. این یک راه مهم برای نقش دادن به کاتولیک های آفریقایی در کلیسای رم خواهد بود.

پاپ فرانسیس از مشکلات بهداشتی که منجر به لغو این سفر در ژوئیه گذشته شد، به طور کامل بهبود نیافته است. اما او این سفر را انجام می دهد زیرا معتقد است آفریقا مهم است.

با جلساتی که پاپ با آفریقایی ها، به ویژه جوانان برگزار می کند، امید است که کلیسای کاتولیک در آفریقا بتواند به بررسی علل جنگ و رنج در جمهوری دموکراتیک کنگو و سودان جنوبی و موانع اصلاح کلیسا در آفریقا کمک کند.

اشتباه کاردینال فقید ؛ پاپ فرانسیس آینده جدیدی را برنامه ریزی می کند

تارنمای خبری-تحلیلی **Fair Observer** (۲۱ ژانویه / ۱ بهمن): چندین دهه سوء استفاده جنسی از کودکان، عدم شفافیت مالی و ترک کلیسا توسط کاتولیک ها، قدیمی ترین موسسه جهان را به چالش می کشد. اتهامات گزارش شده توسط کاردینال فقید جورج پل مبنی بر اینکه پاپ فرانسیس یک «فاجعه» بوده نابجاست؛ فرانسیس صرفاً پاسخی به چالش های زمان ما است و کلیسا را برای آینده آماده می کند.

زمانی نه چندان دور، درگذشت یک شخصیت برجسته، حتی اگر بحث برانگیز بود، دستکم تمجید و ستایش بی صدا از دستاوردها و خویشن داری نسبت به کاستی های او را در پی داشت.

قطعاً در مورد مرگ اخیر کاردینال جنجالی استرالیا «جورج پل»، که در اوایل کارش به اتهام سوء استفاده جنسی از کودکان از سمت شماره سه واتیکان (مدیریت امور مالی کلیسا) برکنار شد، این گونه نبود. اگرچه در دادگاهی در استرالیا به اتهام سوء استفاده جنسی از

کودکان محکوم شد، اما بعداً در دادگاه تجدید نظر تبرئه شد. با این وجود، «پل» نمادی تاریخی از مبارزه چندین دهه کلیسا با کودک آزاری روحانیون و ناکامی های رهبری آن در رسیدگی موثر به این مسئله باقی ماند. این مناقشه همچنان بر سر کلیسا سنگینی می کند.

فرانسیس بار دیگر هدف حمله

مرگ پل تنها فرصت دیگری برای اشاره به مبارزه مداوم کلیسا با رسوایی کودک آزاری آن نبود؛ بلکه همچنین فرصتی بود تا رهبری پاپ فرانسیس را در قدیمی ترین مؤسسه ادامه دار جهان مورد انتقاد قرار گیرد. (اگرچه یهودیت حدود ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سال پیش از مسیحیت بوده، اما آن ساختار نهادی یا چارچوب رهبری کلیسای کاتولیک را ندارد.) با این حال، اینکه فرانسیس منتقدانی دارد، مطمئناً چیز تازه ای نیست. از زمان انتخاب پاپ در سال ۲۰۱۳، او بخاطر دیدگاه های لیبرال یا مترقی خود هدف حملات بوده است.

رسانه ها آکنده از گزیده هایی از یادداشت ناشناس پل است که رهبری پاپ را به عنوان یک «فاجعه» مورد انتقاد قرار می داد. به نظر می رسد این یادداشت توسط کاردینال متوفی و وزیر پیشین دارایی نوشته شده است. گذشته از هر چیز دیگری، پل [در این یادداشت] تأکید می کند که پس از فرانسیس، کلیسا «باید زندگی عادی، شفافیت اعتقادی در ایمان و اخلاق، احترام مناسب به قانون را باز یابد و اطمینان حاصل کند که اولین معیار برای نامزدی اسقف ها پذیرش سنت رسولی» است. پل همچنین از دست دادن اعتبار کلیسای کاتولیک را به گردن فرانسیس می اندازد. در نهایت، به نظر می رسد، اظهارات فرانسیس در مورد موضوعاتی مانند تهاجم وحشیانه و کاملاً غیرقابل توجیه روسیه به اوکراین و سرکوب شدید حقوق بشر توسط چین در هنگ کنگ و چین، صرفاً نشان دهنده عدم تمرکز روحانی و تغییر جهت از مسیر واقعی کلیسا است.

این روزها بدون شک برای کلیسا و برای خود فرانسیس روزهای سختی است. با این حال، ابر تاریک عظیمی که هنوز در ذهن بسیاری از کاتولیک‌ها (از جمله این نویسنده) بر فراز کلیسا سایه افکنده، در فیلم پل ناگفته مانده است: موضوع هنوز حل نشده همدستی کلیسا در آزار جنسی چندین دهه ای از کودکان. تلاش‌ها در دادگاه‌های مدنی در سطح ایالتی در ایالات متحده برای رسیدگی به جنایات غیرقابل توصیف کشیش‌ها و تلاش‌های مستند کلیسا برای سرپوش گذاشتن بر این جنایات آغاز شده است. همچنان که در مورد پل در استرالیا پیش از تبرئه وی، در بریتانیا و سایر نقاط اروپا، این دادگاه‌های مدنی هستند که اقدام می‌کنند، نه کلیسا. کلیسا آنگونه که می‌خواسته، نتوانسته به طور کامل به «ابزار شیطان» که به آن حمله کرده است رسیدگی کند.

کاتولیک رو به افول

رسوایی سوء استفاده جنسی از کودکان و توفانی که بر سر پاپ فرانسیس راه افتاد، تنها نشان می‌دهد که در واقعیت کلیسا چه می‌گذرد. به استثنای آفریقا، کاتولیک‌ها [در دیگر نقاط] کلیسا در حال ترک کلیسا هستند. کاهش شمار کاتولیک‌های آمریکایی با کاهش کلی اعضای کلیسا در سراسر ایالات متحده مطابقت دارد. بر پایه گزارش گالوپ، در سال ۲۰۲۰، ۴۷ درصد از بزرگسالان آمریکایی به کلیسا، کنیسه یا مسجد رفت و آمد داشتند که بیش از ۲۰ درصد نسبت به ابتدای قرن کاهش داشته است. این نخستین بار است که اعضای کلیسا در آمریکا به زیر ۵۰ درصد کاهش یافته است. این رقم تا سال ۱۹۹۰ در حدود ۷۰ درصد ثابت مانده بود.

آنچه که به ویژه قابل توجه است این است که در حالی که عضویت در بین به اصطلاح سنت‌گرایان و «بومرها» بیش از ۶۵ درصد باقی مانده است، در بین «جن زرز»، «میلنیا» و «جن ایکسرس» به شدت کاهش یافته است. این روندها باید برای همه کلیساهای کشور نگران‌کننده باشد. به نظر می‌رسد که کاتولیک‌ها ممکن است با این روند مخالف باشند. اعضای کاتولیک در سراسر کشور بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۷ افزایش یافت،

اما تعداد کلیساها نزدیک به ۱۱ درصد کاهش یافت و تا سال ۲۰۱۹، تعداد کاتولیک‌ها دو میلیون نفر کاهش داشته است.

با کاهش اعضای جوان تر، اعضای جوان تر این خسارت را جبران نمی‌کنند. درصد کاتولیک‌هایی که می‌گویند «عضو» یک کلیسا هستند، بر خلاف اذعان به مذهب کاتولیک خود، از سال ۲۰۰۰ تقریباً ۲۰ واحد کاهش یافته است. بنابراین، کاتولیک‌ها حتی اگرچه ممکن است ایمان خود را اظهار بدارند، اما به کلیساها نمی‌روند. کاهش آمار کاتولیک‌ها، مشابه روند کاهشی پروتستان‌ها است. [در این میان]، گروهی که سریع‌ترین رشد را از نظر ایمان مذهبی دارند، در واقع «غیروابسته‌ها» هستند، افرادی که هیچ گرایش مذهبی ندارند.

همچنین گفته نشده که کاهش این آمار از نظر مالی برای کلیسای کاتولیک چه معنایی دارد. با توجه به عدم شفافیت سریر مقدس، حتی در مورد اعضای خود، به سختی می‌توان آمارهای ثابتی در مورد امور مالی کلیسا بدست آورد. با این حال، در میان آن دسته از کاتولیک‌های سراسر جهان که به کلیسای خود کمک می‌کنند، عموماً اعتقاد بر این است که آمریکایی‌ها بالاترین امتیاز را دارند. علاوه بر این، واتیکان سرمایه خود را به شدت در ایالات متحده سرمایه‌گذاری می‌کند. کاتولیک‌های آمریکایی نفوذ کمی در کلیسای خود دارند، مگر از طریق کمک‌های مالی خود، که احتمالاً با کاهش اعضا کاهش می‌یابد. حتی در میان کسانی که به کلیسا پایبند هستند، انزجار از رسوایی سوء استفاده جنسی از کودکان و میلیون‌ها پولی که کلیسا اکنون مجبور به پرداخت به قربانیان در سراسر کشور است، باعث شده تا کمک‌های مالی خود را کاهش دهند یا حتی متوقف کنند.

کاهش عضویت در کلیسا و حتی دینداری، به ویژه در میان کاتولیک‌ها، در ایالات متحده یک پدیده منحصر به فرد نیست. ارقام مشابهی در سراسر غرب ثبت شده است، اگرچه سقوط در اروپا در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ پیش‌بینی شده بود. [کاتولیک‌ها] حتی نیروهای مستحکم کاتولیک مانند ایرلند، اسپانیا و ایتالیا، که

سنگر نهایی کاتولیک هستند، شاهد افول بوده اند. روند کاهشی در آمریکای لاتین، زادگاه پاپ فرانسیس نیز، در همان جهت است. نکته قابل تأمل آن که مسیحیت انجیلی در حال افزایش است و به نظر می رسد آماده است که جای کلیسای کاتولیک را بگیرد.

«چرایی» آن افول، به تعداد افراد پاسخ دارد. یقیناً در میان بسیاری از کاتولیک های هم سن و سال من، نسل های بی شمار و نسل های قبل از آن، احساس گناه، نیروی محرکه ایمان آنها بوده است. و کلیسای آن روز به طرز ماهرانه ای عصای گناه را مخصوصاً علیه زنان به کار گرفت. در حالی که کشیش های جدیدتر دریافته اند که استراتژی «آنها تا زمانی که بدهند گناهکارند» دیگر قابل تحمل نیست؛ اگرچه این نام همچنان پابرجاست، به ویژه که سنت گرایان هنوز حتی در کلیسای فرانسیس هم غالب هستند.

پیشرفت گرایی + جمعیت شناسی، راه آینده؟

با این حال، در اینجا نقطه داده یک نفر است. در دنیایی که فراگیری، مدارا و مراقبت، به ویژه در میان نسل هزاره، اکسرها و زررها و حتی بومرها در حال افزایش است، فراخوان پل برای «بازگشت به زندگی عادی، شفافیت اعتقادی در ایمان و اخلاق، احترام مناسب به قانون» به طور مشخص غیرجذاب و حتی غیر مسیحی است. تکامل ترقی گرایی - کلمه ای که بدون شک پل و سنت گرایانش را آزار می دهد - و به ویژه جمعیت شناسی، این رویکرد را به یک نسخه ناموفق و نسخه ای برای انحطاط مداوم تبدیل می کند.

چیزی که ممکن است واقعاً پل و دیگران را ناراحت کند، این است که فرانسیس ممکن است واقعاً این را به رسمیت بشناسد. دفاع از حقوق بشر، حفاظت و مدیریت مسئولانه محیط زیست، محکوم کردن آشکارای جنگ های ناعادلانه و مرگبار، و حتی دراز کردن دست خوشامدگویی به سوی همجنس گرایان و زوج های مطلقه، در واقع بیشتر شبیه به مسیح است. اگرچه فرانسیس مطمئناً می تواند در این مورد و در مورد مسائل دیگر قاطعانه تر باشد.

اگر تمایل پل برای بازگشت به زندگی عادی و شفافیت اعتقادی به معنای ادامه حذف زنان از کشیشی و تحقیر نقش آنها در کلیسا، ممنوعیت طلاق و جلوگیری از بارداری و ممنوعیت ازدواج و عضویت زوج‌های دگرباشان جنسی است، پس انتظار تشدید کاهش شمار کاتولیک‌ها و نیز افزایش تعطیلی کلیساها را باید داشت. کلیسایی که پاپ بندیکت شانزدهم تازه درگذشته تصور کرده، قطعاً تحقق خواهد یافت؛ بسیار کوچکتر، اما شاید قوی‌تر؛ و باید گفت خیلی قدیمی‌تر.

کلیسای پل کلیسای کاتولیک گذشته است. به نظر می‌رسد فرانسویس چشمش به چیز دیگری است. شاید آینده؟

جنگ مقدس در واتیکان

تارنمای خبری-تحلیلی «**The New European**»: «آن را تو روی من و رک بگو» این طرز صحبت ممکن است توسط رئیس یک باند تنه‌کار در یک فیلم گانگستری، نگام مخالفت متحدان سابقش بیان

شود. آن چه موضوع را دوچندان شگفت‌انگیز می‌کند این است که کسی که در واقع این سخن را به زبان آورد، پاپ فرانسیس ۸۶ ساله بود؛ او این جمله را در واکنش به انتقادات جناح سنت‌گرا و محافظه‌کار کلیسای کاتولیک علیه پاپ بیان کرد. این زمزمه‌ها مدتها پیش از مرگ پاپ بازنشسته بندیکت در شب سال نو آغاز شد و از زمان پایان یافتن مراسم رسمی عزاداری بر حجم و شدت آن افزوده شد.

در روزهای اخیر، آنها جنجال آنها چنان بالا رفته که فرانسیس احساس کرد باید به آنها رسیدگی شود و مصاحبه ای با خبرگزاری آمریکایی آسوشیتدپرس انجام داد. پاپ با اذعان به اینکه ترجیح می دهد به خاطر «آرامش»، اختلافات به صورت خصوصی مطرح شود، چندیست که آنها را با «جوشی که کمی شما را آزار می دهد» مقایسه کرد و افزود: «تنها خواسته من این است که آنها این کار (انتقادات) را رو در روی من انجام دهند؛ زیرا این باعث می شود همه ما رشد کنیم، درست است؟».

این اظهارات او نمی تواند مورد توجه آگاهان به امور واتیکان که آشکارا از اهداف لیبرالی فرانسیس و برنامه های اصلاحات بیشتر او انتقاد می کنند، قرار نگیرد. از جمله آنها، کاردینال محافظه‌کار تندرو آلمانی «گرهارد لودویگ مولر» و اسقف اعظم «گئورگ گانسواین»، منشی شخصی بندیکت در تقریباً دو دهه گذشته است؛ که در خاطرات تازه منتشر شده‌اش گفته تصمیم فرانسیس برای محدودسازی مراسمات سنتی لاتین «دل رئیس سابقش را شکسته است».

منتقد دیگر، کاردینال جنجالی استرالیایی «جورج پل»، ۱۱ روز پس از بندیکت به طور ناگهانی درگذشت، اما او پیش از آن، یادداشتی سرگشاده با نامی مستعار نوشته بود؛ که در آن حکومت پاپ فرانسیس را «کابوسی سمی» خوانده و رد کرده است. چهارمین منتقد، اسقف اعظم ایالات متحده، «تیموتی بروگلیو» است؛ که آشکارا در اندیشه استعفای خود فرانسیس است؛ در حالی که گزارش روزنامه های ایتالیایی از «طرح محرمانه» کاردینال های

ارشد برای تحت فشار قرار دادن پاپ و اجبار او به استعفا خبر داد.

چگونه ممکن است چنین اتفاقی رخ دهد؟

انتظار می رفت انتخاب نخستین پاپ از آمریکای لاتین - اولین پاپ غیر اروپایی در ۱۳۰۰ سال گذشته - آغازگر دوره جدیدی از گشایش، تساهل و اتحاد باشد؛ با این حال یک دهه بعد، به نظر می رسد کلیسا بیش از پیش از هم گسسته و چنددسته شده است. همانطور که سعی می کردم میراث پاپ فقید و تأثیر آن بر برنامه پیچیده فرانسیس برای مدرن سازی کلیسا را درک کنم، به سال ۲۰۰۸ و لحظه ای عجیب در یک هواپیما بر فراز بیابان استرالیا فکر کردم.

سفر بندیکت به آن سوی کره زمین (استرالیا) به مناسبت روز جهانی جوان، که تقریباً در اوایل دوران پاپی او انجام شد، یک پیروزی جهانی روابط عمومی بود. ویدئوهایی از انبوه جوانانی که برای دیدن او در سواحل بندر جذاب سیدنی تجمع کرده بودند، در سراسر جهان پخش شد و برای مدت کوتاهی چهره عبوس او را زنده کرد. حتی یک ملاقات که مدتها انتظار آن می رفت - و به دقت مدیریت شده - با بازماندگان خشمگین سوء استفاده جنسی در استرالیا نیز نتوانست حال و هوای هیجان انگیز محفل او را کاهش دهد. خاکسپاری بندیکت در همان لباده ای که با آن مراسم عشای ربانی را در سیدنی برگزار کرده بود، حامل پیام های بسیاری در مورد موفقیت این سفر است.

او تنها چهار سال و نیم پیش رفت؛ پیرمردی که آخرین مراسم عشای ربانی خود در کسوت پاپی را شب کریسمس در رم برگزار کرد، خسته به نظر می رسید؛ و رسانه ها - از نیویورک تایمز تا اشیگل در زادگاهش آلمان - به دشمن تبدیل شده بودند نه دوست.

تقدیر این بود که بندیکت در طی تکان دهنده ترین سال های افشای آزار جنسی روحانیون از خردسالان، خود را در راس بارک سنت پیتر بیابد. در طول هشت سال، اسناد درزیافته همچنین

رسوایی‌های زیادی را فاش کرده بود: فساد مالی، باج‌گیری روحانیون همجنس‌گرا، طرح‌های پولشویی، اتهامات مربوط به یک حلقه جنسی در واتیکان که بسیاری از آن‌ها در کوریا (بدنه مرکزی مدیریت امور کلیسای کاتولیک روم) و به دست کسانی که بندیکت آنها را «کثافت‌ها» خواند، انجام شد. در حالی که حامیان، نگاهشان به گذشته است و اصرار دارند که او قاطعانه در برابر «مارسیال ماسیل دگولادو»، بیگامیست سریالی و پدوفیلی که نظم مذهبی مکزیک، لژیون‌های مسیح را پایه‌گذاری کرد، ایستاد، این حرکت قاطع او، جدیت و ماهیت گسترده بحران در دوران تصدی اش را رد می‌کند. او خود را به عنوان یک کاردینال کم ارزش جلوه داد.

در زمان استعفای بندیکت، گمانه زنی‌ها مبنی بر این بود که او این تصمیم را پس از دریافت گزارش جامعی درباره «لابی‌های واتیکان (همجنس‌بازان)» گرفته؛ که توسط یک تیم تحقیقاتی ویژه به رهبری سه کاردینال، جوزف تامکو، جولیان هرانز و. سالواتوره دی جورجی تهیه شده بود. پاپ در پی اولین رسوایی موسوم به واتیلیکس که با محکوم شدن پیشخدمت شخصی او، پائولو گابریله، به سرقت اسناد محرمانه از آپارتمان‌های پاپ، به اوج خود رسید، دستور تحقیق را صادر کرده بود. اعتقاد بر این است که بندیکت پس از خواندن و تأمل در گزارش، به این نتیجه رسیده است که به سادگی استقامت جسمی یا ذهنی برای پاکسازی واقعی کوریا را ندارد.

ناظران واتیکان اتفاق نظر دارند که زمامداری پاپ بندیکت با رسوایی خدشه دار شده است، اما میراث الهیات او قابل توجه است و قرار است به کانون مطالعه نسل‌های آینده علمای دینی وارد شود.

«متیو اشمالز»، استاد مطالعات دینی در کالج صلیب مقدس در ماساچوست، معتقد است که میراث بندیکت شانزدهم دوگانه و پیچیده است: یکی به عنوان پاپ و دیگری به عنوان الهیات: «در مورد میراث شخصی او ... که با موضوعی که بیشتر مربوط به بندیکت بود تعریف می‌شود - اینکه چگونه کلیسای کاتولیک هنوز می‌تواند در دنیای مدرن تغییر ایجاد کند».

اد کاندون، وکیل حقوقی و یکی از بنیان‌گذاران The Pillar، این تحلیل را یک گام جلوتر می‌برد و استدلال می‌کند که بزرگترین میراث بندیکت، در واقع، تحویل کاتولیک به پاپ فرانسیس است.

او می‌گوید: «ممکن است غیرمنطقی به نظر برسد، اما [این] مهم‌ترین و تعیین‌کننده‌ترین میراث پاپ بندیکت شانزدهم به‌عنوان فرماندار کلیسای جهانی است... این بدان معنا نیست که او در مقام ریاست جمهوری دستاوردهای کمی داشته است □ برعکس». اما از لحظه ای که بندیکت استعفای خود را قریب به یک دهه پیش خواند، بسیاری از ناظران کلیسا پیش بینی کردند که این اقدام تعیین کننده دوران سلطنت او خواهد بود.

گفته می‌شود زمانی که بندیکت تصمیم خود را برای کناره‌گیری داوطلبانه اعلام کرد، اولین پاپ در ۶۰۰ سال گذشته شد که این کار را انجام داد، او کاردینال محافظه کار میلانی، «آنجلو اسکولا»، را برای جانشینی خود ترجیح می‌داد؛ امری که زمینه ساز یک همزیستی ناآرام با فرد منتخب، پاپ فرانسیس شد.

با این حال، این ۱۰ سال غیرمنتظره زندگی او به عنوان پاپ بازنشسته بود که تنش‌های درونی در حال جوشش بین سنت گرایان و اصلاح طلبان در کلیسای کاتولیک را برجسته کرد؛ تنش‌هایی که در عرض چند روز پس از تشییع جنازه او در عرصه عمومی فوران کرد.

به همان اندازه که فرانسیس برای گسترش جذابیت کلیسا و اصلاح ساختارهای اجتماعی آن، از بحث در مورد ازدواج مجدد کاتولیک‌ها پس از طلاق، پیشگیری از بارداری و حتی کشیش‌های متاهل بیشتر اقدام می‌کند، به نظر می‌رسد که بندیکت تجسم کاتولیک محافظه کار است. ارتباط فرانسیس با کاتولیک‌های همجنس‌گرا با کتاب او با نام «من کیستم که قضاوت کنم؟» برجسته می‌شود. این اظهار نظر فرانسیس در یک کنفرانس مطبوعاتی، اندکی پس از انتخابش در سال ۲۰۱۳، کاملاً در تضاد با ممنوعیت ورود همجنسگرایان به مدارس دینی و روحانیت توسط بندیکت بود.

نخستین برخورد بزرگ در سال ۲۰۱۹ رخ داد؛ زمانی که پاپ بازنشسته نامه ای ۶۰۰۰ کلمه ای منتشر کرد که در آن سوء استفاده جنسی روحانیون را به شکست کلیسا و آموزه های اخلاقی اجتماعی نسبت داد. بندیکت نوشت: «سکولاریزاسیون در غرب و انقلاب جنسی دهه ۱۹۶۰ منجر به ایجاد مدارس دینی مملو از «گروه های همجنس گرا» شد». این اظهارات در تضاد مستقیم با دیدگاه پاپ فرانسیس است که آزار جنسی توسط روحانیون را محصول قدرت و فساد می داند.

در ماه مارس گذشته، زمانی که یادداشتی ناشناس مجله خبری ایتالیایی L'Espresso که به شدت از مقام پاپی فرانسیس انتقاد می کرد، در میان شورای کاردینال های گزینشگر دست به دست شد، و تنش ها در صحنه عمومی بروز یافت. این سند، پاپ کنونی را به عنوان «یک فاجعه از بسیاری یا بیشتر جنبه ها» خوانده و فرانسیس را متهم کرد که در برابر بدی ها، از همجنس گرایی و ترویج زنان کشیش گرفته تا امکان ازدواج روحانیون، سکوت کرده است.

این سند با اشاره مستقیم به تصمیم فرانسیس در سال ۲۰۲۱ برای سرکوب مراسم سنتی لاتین، نوشت: «این سکوت، در مقابل آزار و شکنجه فعال سنت گرایان و صومعه های متفکر بیشتر می شود». پاپ این تصمیم را در پی آن گرفت که چنین مراسمی را عامل تجمع مخالفان محافظه کار می دانست.

این کشمکش الهیاتی و همچنین فرهنگی، تنها ۱۱ روز پس از مرگ بندیکت، زمانی که ساندرو مایستر فاش کرد که نویسنده سند ناشناس کسی نیست جز کاردینال استرالیایی، جورج پل، که او نیز به تازگی به طور غیرمنتظره ای درگذشته، چرخشی غیرمنتظره پیدا کرد.

این خبر بسیاری را شوکه کرد؛ زیرا پل، علیرغم محافظه کاری الهیاتی اش، به عنوان متحد فرانسیس و حامی اصلاحات دیده و شناخته می شد. فرانسیس دوران پاپی خود را با اخراج گروهی

از کاردینال‌های قدرتمند و عمدتاً ایتالیایی از پست‌های کلیدی و جایگزینی آنها با نسل جدیدی از افراد خارجی با مأموریت نظارتی جدید جهت ریشه‌کن کردن فساد آغاز کرد.

این استرالیایی سرسخت یکی از اولین انتصابات استراتژیک بود که به‌عنوان نخستین تزار مالی واتیکان با حمایت تیمی از متخصصان مستقل، از جمله، «لیبرو میلون» مدیر عامل سابق Deloitte، و فروچیو پانیکو، کارشناس حسابرسی و مدیریت ریسک ایتالیایی، منصوب شد. پل و تیمش موظف به رهبری عملیات پاکسازی و اصلاحی بازوهای مالی و سرمایه‌گذاری واتیکان شدند که از مدتها پیش وعده داده شده بود. پل و تیم او پرده از یک سلسله تخلفات برداشتند که در نهایت بازرسان را به معامله بدنام املاک لندن و کلاهبرداری فساد مالی چند میلیون پوندی مرتبط با آن سوق داد. اما دو کارشناس عادی، به خاطر دردرس‌سازی، کار خود را از دست دادند.

این واقعیت که «میلون» و «پانیکو» اکنون برای اخراج غیرمنصفانه شکایت کرده‌اند - و ۱۱ مقام سابق واتیکان مرتبط با این معامله و دارایی کلیسا در حال حاضر به اتهام فساد مالی محاکمه می‌شوند - به وضوح نشان می‌دهد که برنامه اصلاحات فرانسیس با هیجان شروع شد اما اجرای آن بسیار نافرجام به نظر می‌رسد.

کار پل به نمایندگی از سنت گرایان به همین جا ختم نشد و مشخص شد که در روزهای پیش از مرگش، مقاله نگران‌کننده دیگری را برای «اسپکتیتور» نوشته بود که در آن مجمع کاتولیک آتی پاپ فرانسیس را «کابوس سمی» توصیف کرده است. کاردینال پل نمی‌دانست که چند روز پس از مرگ پاپ بندیکت خواهد مرد و باید برای رویارویی با خشم نه تنها پاپ فرانسیس، بلکه با ارتش روحانیون اصلاح‌طلب حامی او - از جمله در آلمان زادگاه بندیکت - آماده می‌بود؛ که دو سال گذشته را صرف کار بر روی یک کتابچه ۴۵ صفحه‌ای سینود، که با تحقیر به عنوان یکی از «غیر منسجم‌ترین اسنادی که تا کنون از رم ارسال شده»، و با «اصطلاحات لغت نئومارکسیستی... ضد سنت رسولی» نوشته شده، رد شده است.

فرانسیس می‌داند که برنامه اصلاحاتی که از این مشورت بیرون می‌آید، بدون شک در میراث او نقشی اساسی خواهد داشت. ممکن است به اندازه شورایی که اکنون به عنوان واتیکان دوم شناخته می‌شود، رادیکال باشد؛ شورایی که بین سال‌های ۱۹۶۲ و ۱۹۶۵ جرقه برخی از بزرگترین تقابل‌ها را بین سنت‌گرایان و اصلاح‌طلبان در تاریخ کلیسا زد. [و] در نهایت، برنامه وسیعی از تجدید کلیسا، از عبادت جدید به زبان‌های محلی گرفته تا جایگزینی مراسمات لاتین و پذیرش تاریخی گفتگو با سایر ادیان و مذاهب را تولید کرد.

سند کاری کنونی مجمع، با عنوان «فضای خیمه خود را بزرگ کنید»، به زبان خاص فرانسیسکن و روح رسالتی ارائه شده است، که فضایی را برای تنوع ایجاد می‌کند و «با شجاعت تعالیم معتبر [مسیح] را اعلام می‌کند و در عین حال شاهدهی بر شمول و پذیرش رادیکال» است. سنت‌گرایان به رهبری پل و برخی سایت‌های خبری کاتولیک و کاردینال‌های ارشد ایالات متحده فریاد می‌زدند: «انسان از این ظرف برگ خشک، چه می‌تواند درست کند؟ این برونریز حسن نیت عصر جدید؟»

کاردینال جوزف راتزینگر، در سخنرانی خود در کنفرانس سال ۲۰۰۵ که او را به عنوان پاپ انتخاب کرد، نکته مشابهی را، اگرچه با ظرافت و وضوح بیشتری بیان کرد. او به کاردینال‌های رأی‌دهنده گفت که داشتن یک ایمان روشن مبتنی بر مرام کلیسا، اغلب به عنوان بنیادگرایی خوانده می‌شود، در حالی که نسبی‌گرایی □ این که انسان اجازه یابد به اینجا و آنجا پرتاب شود و هر باد عقیدتی که وزید او را با خود ببرد- نمی‌تواند پاسخ به مدرنیته باشد. او هشدار داد: «ما در حال ساختن یک دیکتاتوری نسبی‌گرایی هستیم که هیچ چیز را به عنوان نهایی به رسمیت نمی‌شناسد و هدف نهایی آن صرفاً منیت و خواسته‌های خود شخص است».

طی سال گذشته، و علیرغم تشدید تنش‌های اخلاقی و مخالفت‌های داخلی، پاپ فرانسیس موفق شد اصلاحات مالی خود را ادامه دهد و دستور داد که تمام ادارات واتیکان دارایی‌های سهام و

حساب‌های سرمایه‌گذاری خود را در بانک‌های خارجی و ایتالیایی ببندند و آنها را به یک سازمان متمرکز معروف به اداره میراث سریر مقدس (APSA) منتقل کنند. او ضرب الاجل‌های سختی را تعیین کرد و به صراحت هشدار داد که تخلفات را تحمل نمی‌کند. همه پیشنهادها سرمایه‌گذاری جدید اکنون باید تحت قوانین جدید مورد بررسی قرار گیرند که همچنین تمام ادارات واتیکان را از توانایی سرمایه‌گذاری مستقل و بدون بررسی متمرکز وجوه خود محروم می‌کند.

متیو اشمالز معتقد است اصلاحات سرمایه‌گذاری جدید پاپ فرانسیس قابل توجه است و محدودیت‌های جدید در سرمایه‌گذاری سوداگران به دیدگاه او برای «کلیسای فقرا» کاتولیک تطابق دارد.

البته باید کارهای بیشتری انجام شود، به ویژه در بحبوحه شواهد مستمری مبنی بر اینکه مقامات ارشد کوریا مصمم هستند به امتیازات مالی خود پایبند باشند. اما در حال حاضر، همه نگاه‌ها به دادگاه واتیکان است که سه تحقیق همزمان را دنبال می‌کند: معامله بدنام Sloane Avenue لندن. ادعای اختلاس توسط کاردینال آنجلو بچیو از منابع مالی مؤمنان کاتولیک در زادگاهش ساردینیا. و فعالیت‌های دوستش، سیسیلیا ماروگنا، یک کارشناس اطلاعاتی خودخوانده که می‌گوید از سوی مقر مقدس برای مذاکره در مورد آزادی گروگان‌ها «استخدام» شده است - و متهم به صرف باج برای کالاهای لوکس است.

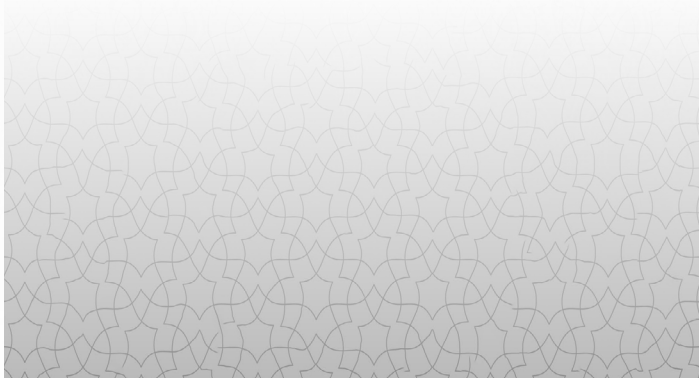
اشمالز می‌گوید که نتایج قانونی موفق و عادلانه می‌تواند راه را برای اصلاحات واقعی اقتصادی بیشتر هموار کند.

اگرچه پاپ در مصاحبه‌اش با آسوشیتدپرس گفت که به استعفا فکر می‌کرده، اما خود او گفته است که می‌خواهد به برنامه تغییر خود ادامه دهد و قصد دارد تا زمانی که سلامتی‌اش اجازه می‌دهد در این کار بماند.

با این حال، در پشت صحنه، به خوبی می‌دانیم که اسقف‌های ایالات متحده قبلاً توجه خود را به کنفرانس بعدی معطوف کرده‌اند که در زمان و در صورت استعفا یا مرگ پاپ فرانسیس برگزار می‌شود. آنها به رهبری بروگلیو محافظه کار تندرو، به دنبال جانشینی بیشتر در قالب بندیکت هستند؛ کسی که به جای دموکراتیک کردن کلیسا، اقتدار اسقف‌ها را برای حکومت بازگرداند.

با این حال، تا به امروز، فرانسیس مسیر خود را روشن کرده است. از ۱۱۳ کاردینالی که وی منصوب کرده است، ۸۳ نفر واجد شرایط انتخاب پاپ بعدی هستند؛ اما تنها ۲۸ نفر از آنها اروپایی هستند. با رفتن بندیکت، فرانسیس انگیزه خود را برای ادامه انباشت کالج کاردینال‌ها با اصلاح طلبانی که از تمایل او برای گسترش خیمه کاتولیک حمایت می‌کنند، تجدید کرده است.

در پایان، زندگی یک دهه غیرمنتظره بندیکت، که در سایه افکار عمومی شکل گرفته در زمان خود، زندگی کرد، به وضوح نشان داد که «بازنشستگی» پاپ قدم زدن در پارک نیست.

مروری بر وضعیت کلیسا در سودان جنوبی

در آستانه سفر پاپ فرانسیس به سودان جنوبی، تارنمای «**واتیکان نیوز**» رسانه رسمی واتیکان، روز پنجشنبه ۲۶ ژانویه (۶ بهمن) در گزارشی به وضعیت مسیحیت و کاتولیک و نیز اوضاع جاری در این کشور پرداخته است:

در حالی که پاپ فرانسیس برای آغاز سفر حواری خود به دو کشور آفریقایی آماده می شود، ما مروری بر کلیسای کاتولیک در سودان جنوبی ارائه می دهیم:

تاریخ مسیحیت در سودان جنوبی ارتباط تنگاتنگی با تاریخ سودان دارد که این ملت جوان آفریقایی تا ۹ ژوئیه ۲۰۱۱ بخشی از آن بود.

اصلیت

مسیحیت نخستین بار توسط کلیسای بیزانس در قرن ششم به این سرزمین راه یافت. کلیسای محلی بعداً به ایلخانی قبطی اسکندریه منتقل شد. پایان پادشاهی مسیحی نوبیا، در اوایل قرن چهاردهم، منجر به ناپدید شدن تقریباً کامل مسیحیت شد و تنها

تعداد کمی از جوامع فرانسیسکن در منطقه باقی ماندند.

در اواخر قرن نوزدهم، مبلغ ایتالیایی سنت دانیل کامبانی (۱۸۳۱-۱۸۸۱)، بنیانگذار مبلغان قلب عیسی و جماعت مادران پرهیزگار نیگریزیا، که به عنوان خواهران مبلغ کمبوی نیز شناخته می شوند، بار دیگر مسیحیت را در این کشور تبلیغ کردند؛ و توانستند دوباره کلیسا را در سودان، و به ویژه در سودان جنوبی که هنوز هم در آنجا فعال است، تأسیس کنند.

فعالیت تبلیغی فشرده آنها به مسیحیت این امکان را داد که بین سالهای ۱۹۰۱ تا ۱۹۶۴ با سرعت فزاینده ای گسترش یابد و هویت ملی مردم سودان جنوبی را متمایز از جمعیت عرب و مسلمان شمال تقویت کند.

مخالفت شدید آنها با سیاست‌های اسلامی‌سازی و عربی‌سازی که پس از استقلال سودان از حاکمیت انگلیس و مصر، از سوی خارطوم انجام شد، به جنبش جدایی‌خواهی دامن زد؛ که منجر به دو جنگ داخلی شد؛ و بین سال‌های ۱۹۵۵-۱۹۷۲ و ۱۹۸۳-۲۰۰۵ کشور را ویران کرد؛ و سرانجام در سال ۲۰۱۱ با یک همه پرسی، به استقلال سودان جنوبی انجامید.

ملتی با اکثریت مسیحی

از امروز، بیش از نیمی از جمعیت سودان جنوبی مسیحی هستند؛ و کاتولیک‌ها، حدود ۵۲٪ از جمعیت را تشکیل می دهند؛ پس از آن انگلیکن‌ها، پرسبیتی‌ها و دیگر فرقه‌های پروتستان، قرار دارند؛ در حالی که ارتدکس‌ها (قبطی، اتیوپیایی و یونانی-ارتدوکس) کمتر از ۱٪ جمعیت را تشکیل می دهند. همچنین تعداد قابل توجهی از پیروان ادیان سنتی آفریقایی (که طبق برخی منابع، در واقع اکثریت هستند) وجود دارد.

آزادی مذهبی

از زمان استقلال سودان جنوبی، کلیسای محلی از آزادی کامل مذهبی

برخوردار است و توانسته خود را دوباره سازماندهی کند و کار شبانی خود را بدون محدودیت انجام دهد؛ قانون اساسی سودان جنوبی به صراحت آزادی عبادی و برابری مذاهب را به رسمیت می شناسد و سودان جنوبی روابط دیپلماتیک با مقرر مقدس دارد.

علاوه بر این، در موارد متعدد، رهبران سیاسی محلی از حمایت کلیساهای مسیحی از صلح و ملت‌سازی ابراز قدردانی کرده‌اند و سهم آنها را در توسعه انسانی، اجتماعی و مدنی جامعه سودان جنوبی ستایش کرده‌اند. با این حال، در طول سال‌ها نیز گاه اصطکاک‌ها و تلاش‌هایی از سوی مقامات برای خفه کردن انتقاد کلیسا وجود داشته است. این اتفاق در سال ۲۰۱۴ زمانی رخ داد که ارتش آزادی‌بخش خلق سودان (SPLA) دستور تعطیلی موقت برخی از رادیوهای کاتولیک متهم به دخالت در امور سیاسی کشور را به دلیل اظهار نظر در مورد جنگ داخلی جدید که در سال ۲۰۱۳ آغاز شد، صادر کرد.

تعهد کلیسا برای صلح و توسعه در سودان جنوبی

کلیسا در سودان جنوبی، از زمانی که ملت این کشور برای استقلال در حال مبارزه بود، همواره صلح را مورد توجه قرار داده است. کلیسای کاتولیک و شورای کلیساهای سودان جنوبی (SSCC) که یکی از اعضای آن است، تا به امروز برای ترویج گفت‌وگو و آشتی در میان درگیری‌های سیاسی و درگیری‌های قومیتی با هم همکاری می‌کنند.

تجدید نظر و میانجیگری

در طول ده سال گذشته اسقف‌ها، مبلغان مذهبی و دیگر رهبران مسیحی درخواست‌های بی‌شماری را برای راه‌حل مسالمت‌آمیز برای درگیری‌های مسلحانه ارائه کرده‌اند که با اختلاف بین دو رقیب در SPLA، رئیس‌جمهور سالوا کیئر (یک دینکای قومی) و معاون برکنار شده‌اش آغاز شد. رئیس‌جمهور ریک ماچار (از نژاد نوئر)، اما به زودی یک شخصیت قومی به خود گرفت و نهادهای

ضعیف سودان جنوبی و اختلافات عمیق تاریخی در میان جوامع سودان جنوبی را آشکار کرد.

این درخواست‌ها از جمله شامل بیانیه ای است که در ژوئیه ۲۰۱۷ توسط رئیس کنفرانس اسقف‌ها (SCBC)، اسقف ادوارد هیورو کوسالا از تومبورا-یامیبو، به مناسبت ششمین سالگرد استقلال منتشر شد. این بیانیه خواستار توقف کامل درگیری‌هایی شد که در ژوئیه ۲۰۱۶ پس از امضای توافقنامه حل و فصل مناقشه در جمهوری سودان جنوبی (ARCSS) در آگوست ۲۰۱۵ از سر گرفته شده بود؛ و از طرف‌ها خواست تا از گفت‌وگوی ملی جدید توسط رئیس‌جمهور کیئر و همه مردم سودان جنوبی جهت دعای بی‌وقفه برای صلح حمایت کنند.

تعهد کلیسا برای آشتی ابتدا از طریق میانجیگری مستقیم انجام می شود؛ کلیساهای محلی از سال ۲۰۱۳، زمانی که کیئر، اسقف بازنشسته کاتولیک در منطقه «توریت»، «پارید تابان»، و اسقف اعظم انگلیکان «دانیل دنگ بول» را جهت رهبری کمیته تازه تاسیس برای فرآیند آشتی ملی، دعوت کرد، در تسهیل گفتگوها مشارکت داشتند.

حمایت کلیساهای سراسر جهان از سودان جنوبی

تلاش‌های میانجی‌گری کلیساهای سودان جنوبی فعالانه از سوی کلیسا در سراسر جهان و مقر مقدس مورد حمایت قرار گرفته است، همچنان که «ابتکار رم» که در سال ۲۰۲۰ از سوی جامعه ایتالیایی Sant'Egidio برای آوردن جنبش‌های مخالف به میز مذاکره راه‌اندازی شد، گواهی بر این ادعاست. این مذاکرات در سایه تداوم درگیری‌ها، همچنان ادامه دارد.

کلیسا از طریق پروژه‌هایی در سطح مردمی با هدف آموزش شهروندان سودان جنوبی در مورد مسائل صلح و آشتی را ترویج می‌کند.

کلیساهای سودان جنوبی همچنین در ارائه کمک های بشردوستانه به حدود دو میلیون آواره داخلی که از خشونت گریخته اند، پیشتاز هستند.

علاوه بر این، کلیسای محلی، که توسط چندین سازمان و مؤسسه خیریه کاتولیک خارجی حمایت می شود، فعالانه در ترویج توسعه انسانی، که یک عامل کلیدی برای صلح است، مشارکت دارد. فقر فزاینده ناشی از تغییرات آب و هوایی، فقدان فرصت های تحصیلی و شغلی برای جوانان، و آفت کودکان سرباز، مانع از صلح پایدار در کشور می شود.

بسیاری از آژانس های کلیسا در سودان جنوبی فعالیت می کنند؛ که «خدمات امداد کاتولیک» ایالات متحده (CRS)، «کاریتاس» ایتالیا، «پزشکان با آفریقا CUAMM» و چندین جماعت مذهبی از آن جمله هستند.

در سال ۲۰۰۸، به درخواست کنفرانس اسقف های سودان، اتحادیه بین المللی سران برتر (UISG) و اتحادیه سران ارشد (USG)، پروژه همبستگی با سودان جنوبی را راه اندازی کردند که بین سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۸ موفق به آموزش ۴۷۵ معلم مدارس ابتدایی، ۱۹۰ پرستار و ماما، بیش از ۱۰۰۰ کشاورز و بیش از ۱۵۰۰ کارگزار شبانی با حمایت ۲۶۰ جماعت، اهداکنندگان خصوصی و آژانس های بین المللی شد؛ این پروژه با همکاری نزدیک کلیسای محلی، یک کالج تربیت معلم، یک مؤسسه آموزشی بهداشتی، یک مزرعه پایدار با برنامه توسعه، و خدمات شبانی را اداره می کند.

نزدیکی پاپ فرانسیس به مردم سودان جنوبی

پاپ فرانسیس بارها نگرانی دائمی خود را نسبت به مصیبت مردم سودان جنوبی ابراز، و در طول سال ها درخواست های متعددی برای صلح در این کشور و همچنین تعدادی ابتکارات مهم ارائه کرده است؛ از جمله، مراسم ویژه نیایش برای سودان جنوبی و جمهوری دموکراتیک کنگو که او در کلیسای سنت پیتر در ۲۳ نوامبر

۲۰۱۷ ریاست آن را بر عهده داشت و روز دعایی که او در ۲۳ فوریه ۲۰۱۸ اعلام کرد؛ و سفر به این کشور، به همراه جاستین ولبی، رئیس کلیسای انگلیکن و اسقف اعظم کانتربری.

در تابستان ۲۰۱۷ او همچنین طرح «پاپ برای سودان جنوبی» را راه اندازی کرد که کمک مالی حدود نیم میلیون دلاری برای حمایت از پروژه های بهداشتی، آموزشی و کشاورزی در این کشور بود.

سپس، در ۱۱ آوریل ۲۰۱۹، پاپ و اسقف اعظم ولبی از بالاترین مقامات مدنی و کلیسایی سودان جنوبی دعوت کردند تا به یک اعتکاف جهانی در واتیکان بپیوندند. در پایان این مراسم در «کاسا سانتا مارتا»، او در اقدامی بسیار مهم، با بوسیدن پای رئیس جمهور کیئر و رقیش ماچار، خواستار صلح شد.

در ۹ ژوئیه ۲۰۲۱، پاپ فرانسیس، و اسقف اعظم ولبی، به همراه مدیر وقت مجمع عمومی کلیسای اسکاتلند، جیم والاس، پیامی مشترک به رهبران سودان جنوبی نوشتند و ضمن ابراز خرسندی از پیشرفت حاصل شده در روند صلح، بر لزوم «تلاش های بیشتر» جهت برخورداری مردم سودان جنوبی «از ثمرات کامل استقلال» تأکید کردند؛ این پیام همچنین قصد آنها برای بازدید از سودان جنوبی را به محض فراهم شدن شرایط تأیید کرد.

سرانجام، پاپ فرانسیس در پیامی ویدئویی که در تاریخ ۲ ژوئیه ۲۰۲۲ پس از به تعویق افتادن سفر حواری خود به دو کشور منتشر کرد، مجدداً بر محبت خود به مردم جمهوری دموکراتیک کنگو و سودان جنوبی تأکید کرد و از آنها خواست «امید خود را از دست ندهند».

بررسی آماری؛ آفریقا آینده کاتولیک نیست

CRUX

f in t y v e

Q ☰

Running the numbers, Africa isn't the Catholic future – it's the present

By John L. Allen Jr.
Jan 25, 2023 | Editor

Share f in t y v e

تارنمای خبری-تحلیلی **Cruxnow**: در حالی که این روزها آژانس‌های خبری و اهالی رسانه‌های اجتماعی کاتولیک به «نبرد کتاب‌ها» در واتیکان می‌پردازند، تا ببینند چه کسی می‌تواند جذاب‌ترین تیترها یا توییت‌ها را درباره چن جلد جدید بحث‌برانگیز داشته باشد، اما گروه‌های دیگر خوشبختانه، هنوز به چیزهایی که واقعاً مهم هستند، توجه دارند.

به عنوان مثال، مرکز تحقیقات کاربردی در حواری (CARA) در دانشگاه جورج تاون، که از سال ۱۹۶۴ به بررسی اعداد و ارقام مربوط به دین جهانی، به ویژه کاتولیک می‌پردازد.

پست ۲۳ ژانویه در یک وبلاگ وابسته به CARA با عنوان «۱۹۶۴» که توسط مارک گری ویرایش شده، داده‌هایی را در مورد میزان آیین عشاء ربانی در ۳۶ کشور با جمعیت قابل توجه کاتولیک ارائه می‌دهد. این بر اساس نتایج آخرین چرخه بررسی ارزش‌های جهانی (WVS) است که از سال ۱۹۸۱ روند ارزش‌ها را در تقریباً ۱۰۰ کشور بررسی کرده است.

آن چه جای تعجب ندارد، اینکه براساس یافته اصلی، عشای ربانی در کشورهای در حال توسعه، به ویژه در آفریقا، بسیار بیشتر است.

در نیجریه، ۹۴ درصد از کاتولیک ها می گویند که حداقل هر هفته در مراسم عشای ربانی شرکت می کنند و پس از آن کنیا با ۷۳ درصد قرار دارد. لبنان با ۶۹ درصد و فیلیپین با ۵۶ درصد در این رتبه بندی حضور دارند. در مقابل، بالاترین درصد در اروپا، مربوط به لهستان با ۵۲ درصد است؛ و در اروپای غربی بهترین عملکرد را ایتالیا با ۳۴ درصد داشته است.

مطالعه WVS همچنین از افراد می پرسد که، فارغ از اینکه چند بار در مراسم مذهبی شرکت می کنند یا خیر، آیا خود را «مذهبی» می دانند یا خیر. وبلاگ CARA خاطرنشان می کند که این دو چیز همیشه با هم مرتبط نیستند؛ برای مثال، درصد زیادی از لبنانی ها می گویند که به مراسم عشای ربانی می روند. اما سهم کاتولیک هایی که خود را «مذهبی» می دانند بیشتر از بریتانیا نیست.

طبق تحلیل CARA، همبستگی بهتری میان عشای ربانی و دینداری از یک سو و سرانه تولید ناخالص داخلی از سوی دیگر است. به جز چند مورد استثنایی، هر چه کشوری فقیرتر باشد، مذهبی بودن آن بیشتر است.

این استثناها عبارتند از برزیل و ایتالیا؛ که با توجه به تولید ناخالص داخلی سرانه، عشای ربانی به ترتیب کمتر و بیشتر است.

در این گزارش آمده است: «مکانیسم های دقیق مرتبط با توسعه اقتصادی و ثروت که بر مشارکت کاتولیک ها در دین و شناسایی مذهبی شان تأثیر می گذارد، نامشخص است».

فقط برای اینکه نشان دهیم این چیزها چقدر اهمیت دارد، بیاید کمی با اعداد بازی کنیم:

اول از همه، یک واقعیت جالب: بر اساس داده های WVS، جایزه بیشترین تعداد کاتولیک های منظم، به فیلیپین با ۴۷ میلیون نفر

می‌رسد؛ که با فاصله کمی بالاتر از مکزیک با ۴۵/۶ میلیون نفر قرار دارد.

با این حال، جایی که همه چیز واقعا جالب می‌شود، در آفریقا است.

بیایید با نیجریه شروع کنیم؛ با توجه به اینکه وابستگی مذهبی در بزرگترین کشور مختلط مسلمان/مسیحی جهان به شدت سیاسی شده، به دست آوردن آمار دقیق مذهبی در آنجا بسیار دشوار است. برآوردها از جمعیت کاتولیک، از ۲۰ میلیون تا ۴۵ میلیون یا بیشتر متغیر است، اما در این نوشته بیاید، از آمار واتیکان، یعنی ۳۲/۵ میلیون استفاده کنیم.

اگر ۹۴ درصد از این افراد هفته ای یک بار در مراسم عشای ربانی شرکت کنند، این به معنای ۳۰/۵ میلیون کاتولیک است.

در مقابل، پنج کشور بزرگ کاتولیک در اروپای غربی، ایتالیا، اسپانیا، فرانسه، آلمان و پرتغال هستند. با استفاده از درصدهای داده‌های WVS، آنها در مجموع، حدود ۳۰/۴ میلیون کاتولیک دارند که هر یکشنبه [در مراسم عشای ربانی] حضور می‌یابند.

به عبارت دیگر، نیجریه به تنهایی تقریباً به اندازه کل اروپای غربی است که به طور منظم آیین کاتولیک را انجام می‌دهند.

در واقع، نابرابری جهانی بسیار بیشتر از آن چیزی است که داده‌های WVS نشان می‌دهد. به عنوان مثال، کشوری که بیشترین جمعیت کاتولیک در آفریقا را دارد، جمهوری دموکراتیک کنگو با ۴۵ میلیون نفر است؛ با این حال اما در مجموعه داده های WVS نامی از آن دیده نمی‌شود.

اگر نرخ حضور در عشای ربانی در نیجریه و کنیا را به عنوان یک نوع پایه آفریقایی در نظر بگیریم، به ۸۳/۵ درصد می‌رسد. اعمال این میانگین در کنگو به این معنی است که ۳۷/۵ میلیون کاتولیک هر یکشنبه در مراسم عشای ربانی شرکت می‌کنند.

به هر حال، بخش بزرگی از این ۳۷/۵ میلیون نفر احتمالاً هفته آینده هنگامی که پاپ فرانسیس برای دیدار ۳۱ ژانویه تا ۳ فوریه به این کشور سفر می کند، در خیابان های کینشاسا خواهند بود.

نیجریه، کنیا و کنگو مجموعاً نشان دهنده مجموعه وسیعی از ۸۰ میلیون زائر در هفته خواهند بود که تقریباً یک چهارم بیشتر از مجموع کل اروپا و آمریکای شمالی است.

در اینجا یک اصطلاح جالب دیگر برای مقایسه وجود دارد.

دو کشور بزرگ کاتولیک در جهان برزیل و مکزیک هستند که به ترتیب ۱۲۳ و ۹۷ میلیون نفر جمعیت کاتولیک دارند؛ با این حال، مکزیک دارای نرخ حضور ۴۷٪ و برزیل فقط ۸٪ است که به این معنی است که با هم، حدود ۵۵/۴ میلیون کاتولیک هر یکشنبه در کلیسا حاضر می شوند.

در همین حال، نیجریه و کنگو با هم، ۶۸ میلیون زائر در هفته دارند؛ به عبارت دیگر، دو کشور بزرگ کاتولیک آفریقا از دو کشور بزرگ آمریکای لاتین حدود ۲۰ درصد عملکرد بهتری دارند.

با بررسی و تدقیق بیشتر، این شکاف افزایش می یابد؛ کلمبیا، با بالاترین نرخ حضور در آمریکای لاتین با ۵۴ درصد، ۳۶ میلیون کاتولیک دارد، یعنی ۱۹/۴ میلیون نفر به طور منظم در آیین عشاء ربانی حضور می یابند؛ اوگاندا با جمعیت مشابه کاتولیک ۳۴ میلیونی، ۲۸/۴ میلیون نفر در هفته (معادل ۳۸ درصد) بالاتر است.

در حالی که کاتولیک رسماً حدود ۱/۳ میلیارد پیرو در سراسر جهان دارد، بخش قابل توجهی از این آمار تقریباً اسمی است.

در بسیاری از اصطلاحات کاتولیک، مدتهاست گفته می شود که آفریقا آینده کلیسا است. اما با نگاهی به اعداد و ارقام، آفریقا آینده نیست؛ اکنون است و مدتی است که بوده است.

مشخصات یک پاپ فرانسیس آمریکایی؛ جهانی و مذهبی

CRUX

f in t y n e

Q ☰

Profile of a 'Pope Francis American': Bernardin, global and religious

By John L. Allen Jr.
Feb 2, 2023 | Editor

Share f in t y n e

تارنمای خبری-تحلیلی **Cruxnow**: هنگامی که کاردینالها در سال ۲۰۱۳ تصمیم گرفتند نخستین پاپ تاریخ از آمریکای لاتین را انتخاب کنند، احتمالاً این نتیجه مشخص بود که پاپ جدید در مورد ایالات متحده کمی دوگانه خواهد بود. با توجه به تاریخچه مشهود دخالت آمریکا در منطقه، بسیاری از روحانیون آمریکای جنوبی دارای رابطه عشق و نفرت با ایالات متحده هستند.

ازجمله می توان احساسات مختلط فرانسیس را در انتصاب کاردینال های جدید تشخیص داد.

پاپ بندیکت شانزدهم به طور افسانه ای طرفدار آمریکا، و از تحسین کنندگان بزرگ نسخه آمریکایی جدایی کلیسا از دولت بود. این علاقه در توزیع کلاههای قرمز (انتصاب کاردینالها) نمود یافت؛ و او تنها در ۵ اداره، طی ۸ سال، ۹ آمریکایی را منصوب کرد؛ که عبارت بودند از: ویلیام لودا، شان اومالی، جان فولی، دانیل دی ناردو، ریموند برک، دونالد وورل، ادوین اوبراین، تیموتی دولان و جیمز هاروی.

در مقابل، فرانسیس در طول تقریباً ده سال، هشت مدیر منصوب کرده؛ که تنها ۵ آمریکایی در میان آنهاست: بلز کوپیچ، کوین فارل، جوزف توبین، ویلتون گریگوری، رابرت مک الروی.

البته برخی از اینها، بخشی از یک الگوی گسترده تر تحت مدیریت دوره فرانسیس است؛ که دور زدن مراکز تثبیت شده قدرت را به نفع انتصاب کاردینالهای جدید از مناطق پیرامونی دنبال می کند. این فقط آمریکایی ها نیستند که نادیده گرفته می شوند؛ در ایتالیا، حوزه های میلان، جنوا و تورینو همگی به جای کاردینال ها، از سوی اسقف اعظم مدیریت می شوند.

با این حال، فرانسیس با انتصاب رابرت پریوست، به عنوان مسئول جدید حوزه اسقفی واتیکان در ۳۰ ژانویه، احتمالاً در نخستین کنگره به رهبری خود، این مرد ۶۷ ساله را به عنوان ششمین کاردینال آمریکایی منصوب می کند.

او موظف نیست پریوست را ارتقا دهد اما حتی برای فرانسیس کاملاً غیرسنتی، احتمالاً کمی عجیب است که مقام مسئول اسقف ها کاردینال نباشد؛ این حوزه، از اوایل قرن ۱۹ بی وقفه توسط یک کاردینال اداره می شده است..

در هر صورت، استفاده از یک آمریکایی برای مدیریت «کارخانه اسقف» واتیکان، مطمئناً این تصور را که پاپ دشمنی یکسانی با روحانیون ایالات متحده دارد، رد می کند.

در نتیجه ما اکنون به اندازه کافی نمونه بزرگی داریم که بتوانیم نمایه ای از نوع آمریکایی های جذاب برای پاپ را ترسیم کنیم:

در آغاز، فرانسیس آشکارا آمریکایی هایی را که از آن چه می توان جناح «لیبرالی» یا «مترقی» کلیسا نامید، الهام گرفته اند، مانند مکتب کاتولیک آمریکایی کاردینال جوزف برناردین، را بیشتر ترجیح می دهد تا محور «جان اوکنور»، «برنارد لو» و «فرانسیس جورج»؛ که در زمان پاپ ژان پل و بندیکت به قدرت رسیدند.

گریگوری که از جنوب شیکاگو است، از سال ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۳ در دوره برناردین، اسقف کمکی بوده است. پریوست نیز یک شیکاگویی است که در دوره برناردین در کلیسا تحصیل کرد. کوپیچ اکنون پست برناردین را در شیکاگو دارد؛ درحالی که مک الروی، تحت در حوزه اسقف اعظم فقید، جان کوین، در سانفرانسیسکو است؛ یکی از متحدان کلیدی برناردین که در دوره ریاست برناردین بر کنفرانس اسقفان ایالات متحده، جانشین او بود.

حتی برای کسانی که ارتباط مستقیمی با برناردین ندارند، کاردینال های آمریکایی [منصوب] فرانسیس، بازتاب احیای میراث او هستند.

دوم؛ فرانسیس آشکارا مایل است آمریکایی های منصوب او، چاشنی بین المللی داشته باشند؛ به ویژه در رابطه با مبلغان.

پریوست هشت سال گذشته را به عنوان اسقف مبلغ در پرو گذرانده است. فارل ایرلندی تبار است؛ اگرچه خود را آمریکایی می داند. مک الروی، به عنوان اسقف سن دیگو، در حقیقت در مرز بین ایالات متحده و آمریکای لاتین استاده است. توبین ۱۳ سال را به عنوان رئیس «ردمپتوریست» (گروه خدمت به فقیران)، گذراند و در رم، و بازدید از نمایندگی های سراسر جهان زندگی کرد. کوپیچ فرزند مهاجران کروات است که به شش زبان تسلط دارد. گریگوری نیز در رم، در آنتیوم پاپی «سنت آنسلم» تحصیل کرده است.

سوم؛ فرانسیس که خود یک یسوعی است، به نظر می رسد که به پیشوایان آمریکایی که یا اعضای فرقه های مذهبی هستند یا دستکم تجربه ای از زندگی مذهبی دارند، امتیاز ویژه می دهد.

توبین و پریوست در گذشته رئیس امور دینی بوده اند؛ فارل در اوایل زندگی حرفه ای خود، عضو «لژیون مسیح» بوده است. گریگوری مزه زندگی بندیکتی را در سنت آنسلم چشید. همچنان که کوپیچ در صومعه و مدرسه مایکل بندیکتن نبراسکا تحصیل کرده است. درعین حال، مک الروی عملاً یک یسوعی افتخاری

دارای مدرک تحصیلی از دانشگاه سانتا کلارا و دانشگاه گریگوریان در رم است؛ و نویسنده ثابت مجله یسوعی آمریکا است.

احتمالا پاپ که برای ایده «سینودالینته»، یعنی تصمیم گیری براساس مشورت گسترده، زمان صرف کرده، بر این باور است که برخی تجربیات در زندگی دینی به تقویت رویکرد مشورتی حکومتداری کمک می کند.

کوتاه سخن آن که «پاپ فرانسیس آمریکایی» در سیاست، ترقی خواه، در نگرش، جهانی و در آفرینش و هستی، مذهبی است؛ اگر به دنبال آمریکایی بعدی هستید که تحت حکومت این پاپ ارتقا می یابد، احتمالا چک لیست بعدی برای بکارگیری وجود نخواهد داشت.

آیا پاپ بایک جنگ داخلی در قلب کلیسا روبروست؟

Pope Francis faces 'civil war' at heart of church

Issued on: 11/02/2023 - 04:08
Modified: 11/02/2023 - 04:07

فرانس ۲۴: از برنامه های اصلاحات او گرفته تا روابط خارجی اش، انتقاد از پاپ فرانسیس پس از مرگ سلف او بندیکت شانزدهم تشدید شده؛ و درست در زمانی که کلیسای کاتولیک درگیر گفتگوی جهانی است، یک فضای «جنگ داخلی» را به نمایش گذاشته است.

بندیکت، متکلم محافظه کار آلمانی که پیش از استعفا در سال ۲۰۱۳ به مدت هشت سال پاپ بود، در ۳۱ دسامبر در سن ۹۵ سالگی درگذشت.

چند روز پس از مرگ او، نزدیکترین دستیارش، گئورگ گانسواین، نگرانی های بندیکت را در مورد برخی از تغییرات ایجاد شده توسط جانشین، پاپ فرانسیس، به ویژه تصمیم او برای محدودسازی مراسم لاتین آیین عشاء ربانی، افشا کرد.

این انتقاد تازگی نداشت. بسیاری از جناح محافظه کار کوریایی روم، که بر کلیسا حکومت می کند، مدت ها است گلایه دارند که پاپ آرژانتینی اقتدارگرا است و بیش از حد بر مسائل شبانی

متمرکز است، و به سختگیری های الهیاتی بهایی نمی دهد.

اما به دنبال آن، مرگ کاردینال استرالیایی جورج پل رخ داد، و متعاقب آن فاش شد که او یادداشتی ناشناس نوشته است که سال گذشته منتشر شد و در آن، مستقیماً به فرانسیس حمله کرده است.

در این یادداشت، حکومت پاپ فعلی به عنوان یک «فاجعه» توصیف شده بود و از جمله «شکست های سنگین» دیپلماسی واتیکان تحت نظارت وی مورد انتقاد قرار گرفت.

پل، مشاور نزدیک پیشین فرانسیس به دلیل سوء استفاده جنسی از کودکان زندانی شد، اما در سال ۲۰۲۰ تبرئه شد.

سپس، در پایان ماه، کاردینال آلمانی «گرهارد مولر» کتابی را منتشر کرد که در آن هیزمی بر آتش می افزاید.

رئیس سابق جماعت قدرتمند واتیکان برای دکترین ایمان، «آشفته‌گی اعتقادی» فرانسیس را محکوم، و از نفوذ «دایره جادویی» در اطراف او انتقاد کرد.

جنگ داخلی

کتاب مولر باعث حیرت برخی در داخل واتیکان شد.

یکی از مقامات ارشد دبیرخانه امور خارجه گفت: «وقتی شما کلاه کاردینالی را می پذیرید، موافقت می کنید که از پاپ حمایت و به او کمک کنید. انتقادات در خلوت صورت می گیرد نه در ملاء عام».

خود پاپ فرانسیس یکشنبه گذشته در پرواز بازگشت از سودان جنوبی، به خبرنگاران گفت که منتقدان او از مرگ بندیکت برای پیشبرد اهداف خود «سوء استفاده» کرده اند.

او گفت: «کسانی که از چنین شخص خوب، چنین مرد خدایی سوء

استفاده می کنند... خوب من می گویم که آنها افراد غیراخلاقی هستند، آنها افرادی هستند که متعلق به یک حزب هستند، نه به کلیسا».

مارکو پولیتی کارشناس ایتالیایی واتیکان می گوید: کتاب مولر «مرحله جدیدی در تشدید غیرقابل توقف توسط دشمنان پاپ است».

او به خبرگزاری فرانسه گفت: «یک جنگ داخلی در قلب کلیسا وجود دارد که تا آخرین روز سلطنت پاپ ادامه خواهد داشت».

مشاوره های جهانی

این تنش ها در حالی رخ می دهد که کلیسای کاتولیک رایزنی گسترده جهانی را در مورد آینده خود انجام می دهد: «مجمع سینودال» که توسط پاپ فرانسیس در سال ۲۰۲۱ راه اندازی شد.

این مجمع که با هدف تمرکززدایی از حکومت کلیسا طراحی شده، پرده از اختلافات جدی برداشته است؛ به عنوان مثال، کلیسای کاتولیک آلمان نسبت به رم تمایل بیشتری به اصلاحات نشان می دهد.

بحث ها شامل همه چیز می شود، از جایگاه زنان در کلیسا گرفته تا نحوه رسیدگی به رسوایی سوء استفاده جنسی از کودکان، از اینکه آیا کشیش ها باید ازدواج کنند یا نه، تا نحوه استقبال کلیسا از معتقدان به همجنسگرایی.

پولیتی می گوید با مجمعی که قرار است در سال ۲۰۲۴ به پایان برسد، «ما وزن جریان های مختلف درون کلیسا را خواهیم دید».

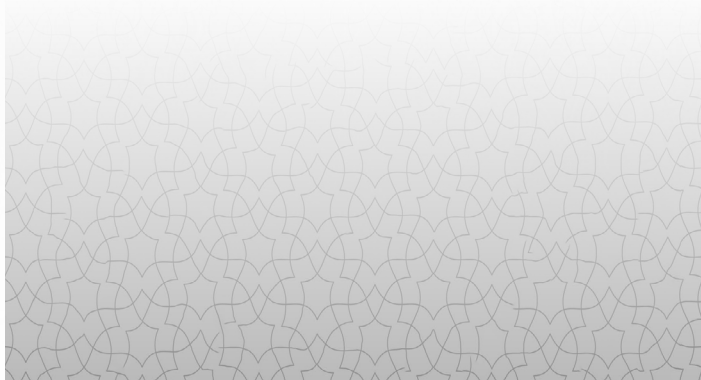
او افزود منتقدان پاپ فرانسیس در حال حاضر به یک «جریان فکری که قادر به تأثیرگذاری بر اجلاسیه بعدی» و در نتیجه پاپ بعدی هستند، نزدیک شده اند.

اگر فرانسیس فوت کند یا استعفا دهد، یک گردهمایی، گردهمایی جهانی کاردینال‌ها برگزار می‌شود.

پاپ گفته است که مایل است از الگوی بندیکت پیروی کند و در صورتی که سلامتی او را از انجام کارش باز دارد، استعفا دهد.

اما علیرغم مشکلات زانو که باعث شده در ماه‌های اخیر از ویلچر استفاده کند، همچنان فعالیت دارد.

این پیرمرد ۸۶ ساله روز یکشنبه با کنایه گفت: «این زانو آزاردهنده است، اما من آرام آرام ادامه می‌دهم و خواهیم دید چه می‌شود».

جنگ داخلی واتیکان

THE CORNER | RELIGION

The Vatican Civil War

Share ➔

40

Listen to article ▶

By MICHAEL BRENDAN DOUGHERTY

January 31, 2023 10:33 PM

Over at *Unherd*, Damian Thompson takes stock of what has happened since the death of Pope Emeritus Benedict XVI. And it looks like open civil war.

دامیان تامپسون، نویسنده و روزنامه نگار در مقاله ای که در تارنمای **National Review** نیز منتشر شده، به رویدادهای اخیر واتیکان، پس از مرگ بندیکت شانزدهم، و جورج پل پرداخته است:

در ساعات اولیه روز دوم ژانویه، جسد پاپ بازنشسته بندیکت شانزدهم کاملاً پوشیده از صومعه کوچک واتیکان که در آخرین روز سال ۲۰۲۲ در آن درگذشت، به کلیسای سنت پتر منتقل شد. تصویری از جابجایی جسد او در یک وسیله نقلیه منتشر شده است. این تکان دهنده است، اما نه به این دلیل که یک پاپ سابق مرده را نشان می دهد؛ درست است که دوربین های مگاپیکسلی امروزی درخشش مومی جنازه را با جزئیاتی کامل مخابره می کردند، اما زمانی که بندیکت در سنت پیترز دراز کشیده بود، این امر آشکارتر بود (و به هر حال، ما بریتانیایی ها زیاده حساس هستیم زیرا تابوت را برای عزاداران باز نمی کنیم).

نه: نکته تکان دهنده در مورد آن عکس این است که بندیکت شانزدهم، بزرگترین الهی دان کاتولیک قرن بیستم و همچنین یک

پاپ مورد احترام، در یک ون سفید حمل می شود... و همه با احترام رفتار می کنند، اما واتیکان به چه فکر می کرد؟ ... در مراسم مرثیه، فرانسیس موعظه ای ایراد کرد که در آن فقط یک بار نام سلف خود را ذکر کرد و برای شرکت در مراسم تشییع در سرداب خود را به زحمت نینداخت. حتی رابرت میکنز، خبرنگار واتیکان، منتقد کهنه کار بندیکت، نوشت که پاپ بازنشسته «مستحق مراسم بهتری بود».

اکنون فرانسیس دارد بهای آن را می پردازد. به محض اینکه بندیکت در قبر گذاشته شد، اولین لرزش زمین لرزه ای که تهدیدی برای دفن جانشین زنده او است، احساس شد. جنگ داخلی کاتولیک وارد مرحله جدیدی شده است. دشمنان پاپ او را به طرفداری از بدعت گذاران، بددهان ها، دیکتاتورها، مانورهای سادیستی علیه سنت گرایان، انحراف مسیر عدالت، درک ضعیف دترین کاتولیک و.. متهم کرده اند. محافظه کاران کاتولیک سال ها نگران بودند که وقتی پاپ سابق سرانجام درگذشت، فرانسیس آزاد خواهد بود تا برنامه های خود را دنبال کند. برای نزدیک به ۱۰ سال او از تغییر رسمی آموزه های کاتولیک در مورد طلاق و همجنس گرایی خودداری کرد، و خود را محدود کرد تا نگاهی به لیبرال های تندرو داشته باشد؛ و درعین حال، هیچ فرصتی را برای لگد زدن به سنت گرایان از دست نداد.

در تحولی که ۳۰ سال پیش غیرقابل تصور بود، محله ها و جوامع توده ای لاتین تعداد نامتناسبی از کشیش ها و عبادت کنندگان جوان را جذب می کنند... بیشتر آنها در حال دمیدن جان تازه ای به کلیسایی در حال مرگ هستند. پاپ فرانسیس از آنها متنفر است. در سال ۲۰۲۰، بدون هیچ هشدار، بسیاری از توده های لاتین آنها ممنوع شد.

پاپ آرژانتینی با مرگ سلف علمی خود، می توانست بی پروا به کار خود ادامه دهد. و بنابراین منتقدان محافظه کار او تصمیم گرفتند ابتدا انتقام خود را بگیرند. اسقف اعظم گئورگ گانسواین، منشی خصوصی بندیکت، چند ساعت پس از مرگ رئیسش ضربه ای وارد

کرد؛ او گفت که پاپ سابق از ممنوعیت مراسمات عشای لاتین توسط فرانسیس «دلشکسته» شده بود و جای تعجب نیست؛ چرا که این بندیکت بود که در نامه رسولی خود در سال ۲۰۰۷ بار دیگر نیايش های قدیمی را ارائه کرد. در ۱۲ ژانویه، گانسوین به سرعت کتابی به نام Nothing But the Truth (هیچ چیز جز حقیقت) منتشر کرد؛ او در این کتاب ادعا می‌کرد بندیکت بر این باور بود که فرانسیس در تفسیر دلایل خود برای صدور این سند دچار اشتباه شده است؛ او همچنین احساس می‌کرد جانشینش رویکردی خطرناک و بی‌دقت را به آموزه های کاتولیک در مورد مسائل جنسی اتخاذ می‌کند.

در همان هفته بمب های خبری بیشتری پخش شد. کاردینال جورج پل، رئیس سابق امور مالی واتیکان، پس از یک عمل معمول در ۱۰ ژانویه به طور ناگهانی درگذشت. چند ساعت بعد، نشریه Spectator مقاله ای از کاردینال پل منتشر کرد که در آن، به شدت طرح پاپ فرانسیس برای برگزاری یک «سینود در مورد سندیکا» در آینده را مورد حمله شدید قرار داده بود؛ که دستور کار آن توسط کاتولیک های لیبرالی دیکته شده، که از انتصاب زنان حمایت می کنند و مایل به آرام کردن لابی LGBT+ هستند. پل گفت که مجمع در حال شکل گیری، یک «کابوس سمی» خواهد بود و «اصطلاحات نئومارکسیستی» سند کاری را مورد تحقیر قرار می دهد.

پیش از این هرگز کاردینال استرالیایی به این صراحت اظهار نظر نکرده بود - یا اینطور به نظر می رسید، تا اینکه «ساندرو ماجیستر» شیطن ساز مشهور واتیکانی فاش کرد که پل نویسنده یادداشتی است که سال گذشته بین کاردینال ها پخش شد. کاردینال پل - که زمانی یکی از نزدیکترین مشاوران فرانسیس بود- این حکومت پاپی را «یک فاجعه از بسیاری یا بیشتر جنبه ها» یک «فاجعه» خوانده، و پاپ را متهم کرد که در برابر صداهای «بدعت‌گرایانه» که خواستار لغو ممنوعیت کلیسا برای زنان کشیش و همجنس‌گرایان هستند، سکوت کرده است، در حالی که «آزار و شکنجه فعال سنت‌گرایان» و نوشتن اسناد پاپی را تشویق

می‌کند؛ و این نشان‌دهنده «انحطاط» فکری از استانداردهای ژان پل دوم و بندیکت شانزدهم است.

پل به کاردینال‌های همکار خود هشدار داد که کلیسا به سمت ورشکستگی پیش می‌رود. او پاپ را متهم کرد که دادگاه واتیکان کاردینال «آنجلو بچیو» و دیگر متهمان به اتهامات فساد بزرگ را با تغییر اهداف قانونی به «رسوایی بین‌المللی» تبدیل کرده است. این یک مثال معمولی پل بود: اگرچه بچیو دشمن سرسخت او در کوریا بود، اما زمانی که در استرالیا به اتهامات واهی سوء استفاده جنسی به زندان افتاد، خودش قربانی یک خطای قضایی وحشتناک شده بود و نمی‌خواست یکی از کاردینال‌های همکار را ببیند که از «روند قانونی لازم» محروم شده است. این یادداشت به شنود تلفنی منظم که همه را در کوریا می‌ترساند، عادت فرانسیس به حکمرانی از طریق احکامی که اجازه درخواست تجدیدنظر را نمی‌دهد، و خیانت واتیکان به کاتولیک‌های چینی و اوکراینی اشاره کرده است. در این یادداشت آمده است: «پدر مقدس در میان روحانیون جوان از حمایت اندکی برخوردار است».

وقتی که نام نویسنده یادداشت ناشناس فاش شد، پل از تماشای گروه رو به کاهش تحسین‌کنندگان فرانسیس که مانند گربه‌های سوخته می‌پرند، خرسند بود. با توجه به اینکه او روز قبل فوت کرده بود، نتوانستند خاطره او را حفظ کنند. آنها نمی‌توانند جزئیات بسیار دقیق در یادداشت را به چالش بکشند. و شاید برخی از آنها متوجه شدند که جورج پل هرگز یک سنت‌گرا نبوده است و هنگامی که فرانسیس انتخاب شد، معتقد بود که او ممکن است مرد مناسبی برای این کار باشد. ناامیدی او ناشی از برخوردهای شخصی اش با پاپ بود که او را فردی فریکار، اما مضطرب و بدتر از آن، کاملاً غیر متعهد به مذهب کاتولیک می‌دانست.

پس از آن، به نظر می‌رسید که یک بمب دیگر فرود آمده است. در ۲۰ ژانویه، بندیکت شانزدهم از درون قبر، از آخرین کتاب خود با عنوان «مسیحیت چیست؟» سخن گفت؛ که در طول دوران زندگی خود مایل به انتشار آن نبود؛ زیرا هر چیزی که او می‌گفت

باعث ایجاد هیستری از سوی لیبرال های آلمانی می شد. آیا جوزف راتزینگر بالاخره با خورخه ماریو برگولیو، که واقعاً او را با به باد دادن حکمش در مورد توده های لاتین تحقیر کرده بود، تسویه حساب کرده بود؟ پاسخ منفی بود، همانطور که هر کسی که بندیکت را می شناخت باید حدس می زد. کتاب او مجموعه ای از مقالات است، بی نهایت بهتر نوشته شده و البته محافظه کارتر از نوشته های فرانسیس- اما پاپ بازنشسته فقید، این را اشتباه می دانست که پس از مرگش، وعده وفاداری به جانشینش را بشکند.

اما جای دیگری در جستجوی کتابی از کاردینال گرهارد مولر باشید، که توسط بندیکت به سمت مسئول جماعت دکترین ایمان منصوب شد و در سال ۲۰۱۷ بدون اخطار یا توضیح توسط فرانسیس اخراج شد. مولر، محافظه کار میانه رو با دوستانی لیبرال که یک پل بین دو پاپ به نظر می رسید، به گونه ای قابل درک، خشمگین بود. او به تازگی از عدم انسجام الهیاتی این مقام عالیقدر پاپی انتقاد کرده است. در ۲۷ ژانویه، یک مصاحبه طولانی با مولر با عنوان «حسن نیت» در ایتالیا منتشر شد. در آن مصاحبه، کاردینال ۷۵ ساله آلمانی گفت که پاپ فرانسیس خود را با «نوعی حلقه جادویی ... متشکل از افرادی که به نظر من از نظر الهیات آماده نیستند» احاطه کرده است. اصلاحات پاپی در کوریا یک فاجعه بود، و آن را به «کسب و کاری که برای کمک به «مشتریان» کار می کند، تشبیه کرد؛ و کنفرانس های اسقفی، را به مثابه یک شرکت چند ملیتی دانست که دیگر یک نهاد کلیسایی نیست.

با این حال، آنچه که مصاحبه مولر را برای فرانسیس مرگبار می کند این است که این اولین بار است که یک کاردینال توجه ها را به طرفداری پاپ از روحانیون متهم به سوء استفاده جنسی جلب می کند. مولر به «وضعیت ویژه» ای که به اسقف گوستاوو زانچتا داده شده است اشاره می کند؛ یک شاگرد آرژانتینی فرانسیس که به محض پاپ شدن او را اسقف کرد. در سال ۲۰۱۷، زانچتا به دلیل اتهامات سوء استفاده از روحانیون و سوءمدیریت مالی مجبور شد از سمت اسقف نشین خود در «اوران» استعفا دهد. فرانسیس بلافاصله شغلی را برای زانچتا در واتیکان ایجاد کرد که

بر اموال و دارایی های مالی مقرر مقدس نظارت می کرد. با این حال، زمانی که زانچتا در آرژانتین به جرم آزار دو روحانی مذهبی - علیرغم امتناع مرموز واتیکان از ارائه تحقیقات خود به دادگاه در مورد اتهامات، متهم شد- این انتصاب غم انگیز پایان یافت.

این حداقل سومین باری بود که فرانسیس برای دفاع از یک متحد آمریکای لاتین که به طور قابل قبولی متهم یا محکوم به سوء استفاده جنسی شده، پا پیش گذاشته، و آبروی خود را به خطر انداخته است. اکنون سؤالاتی در مورد آنچه که پاپ در مورد یکی دیگر از دوستان روحانی خود می دانست وجود دارد؛ همکار یسوعی او، مارکو روپنیک، هنرمند مشهوری که آوازه او در کلیساهای سراسر جهان و واتیکان پیچیده است. در سال ۲۰۱۵ کشیش اسلونیایی یک راهبه تازه کار را اغوا کرد و سپس [در آیین اعتراف] او را از گناه همخوابگی با او تبرئه کرد. او در ژانویه ۲۰۲۰ توسط دادگاه کلیسا به این جرم بزرگ - که منجر به تکفیر خودکار می شود - محکوم شد. اما تکفیر رسمی او تا می ۲۰۲۰ انجام نشد و در همان ماه لغو شد زیرا او توبه کرده بود.

با این حال، در بین محکومیت و تکفیر رسمی، از روپنیک خواسته شد که موعظه های روزه را در مارس ۲۰۲۰ در واتیکان ایراد کند و فرانسیس آن را تأیید و امضا کرد. آیا او (پاپ) واقعاً از محاکمه روپنیک به دلیل اغوا و عفو یک تازه کار اطلاعی نداشت؟ به ویژه که در ژوئن ۲۰۱۹ به عنوان اقدامی «مقدماتی»، به روپنیک دستور داده شده بود که بدون اجازه در ملاء عام موعظه نکند یا اعترافات زنان را نشنود. اما این هنوز بدترین رویداد نبود. در دسامبر گذشته، وبسایت های ایتالیایی ادعا کردند که روپنیک مظنون به سوء استفاده سریالی از زنان در دهه نود است. پس از انتشار این گزارش ها، یک خواهر مذهبی سابق با یک روزنامه ایتالیایی مصاحبه کرد و ادعا کرد که در طول دهه هشتاد و نود، روپنیک نیمی از اعضای جامعه ای از زنان متعهد را که در اسلونی تأسیس کرد، مورد آزار و اذیت قرار داد. او ادعا کرد که روپنیک از او خواسته «بازی های اروتیک را در استودیوی خود انجام دهد ... آن «بازی ها» به طور فزاینده ای پورنوگرافیک شدند.

سپس مشخص شد که در سال ۲۰۲۱، سازمان یسوعی تحقیق درباره اتهامات ۹ زن را آغاز کرده بود، اما هیچ کاری انجام نشد؛ زیرا واتیکان با استناد به قانون محدودیت های خود از تحقیق در مورد آنها خودداری کرد. در سال ۲۰۲۲، یسوعیان خواستار لغو این قانون شدند؛ زیرا جرایم ادعا شده بسیار «وحشتناک» بود، اما واتیکان دوباره نپذیرفت. در ژانویه ۲۰۲۲، روپنیک یک ملاقات خصوصی با فرانسیس داشت. ما چیزی در مورد آن نمی دانیم، اما می دانیم که در ماه فوریه اسقف نشین رم سخنرانی روپنیک در مورد عشق ربانی را در کانال یوتیوب خود منتشر کرد.

در دسامبر گذشته، کاردینال نایب اسقف رم، آجلو دی دوناتسی، بیانیه ای صادر کرد و مدعی شد که رم «فقط در زمان های اخیر» از اتهامات روپنیک مطلع شده است. این بیانیه در پایان گفته اسقف نشین او «از بصیرت کشیش عالی خود تسلی یافت». این باعث شد که یک خبرنگار کهنه کار واتیکان، کریستوفر آلتیری از «کاتولیک وورلد ریپورت»، ادعا کند که دوناتسی، با رمز صحبت می کرده است. او نوشت: «اصولاً، کاردینال دی دوناتسی به همه کسانی که زبان کریال را می خوانند و می فهمند می گوید که در این مسئله، تصمیم گیرنده پاپ فرانسیس است». این درست قبل از مرگ بندیکت و پل، و هجوم کتاب هایی بود که پاپ فرانسیس را مورد انتقاد قرار می دادند. ناظران واتیکان برای چند روز رسوایی روپنیک را فراموش کردند، سپس با نگرانی فزاینده شروع به پرسیدن این سوال کردند که آیا فرانسیس طرفدار پنهانکاری است یا خیر.

به نظر می رسد پاپ وحشت کرده است. در ۲۴ ژانویه، او یک مصاحبه طولانی به زبان اسپانیایی با نیکول وینفیلد از آسوشیتدپرس انجام داد؛ قطعا او (وینفیلد) یکی از انتخاب های مطمئن تر برای پاپ نگران درباره سؤالات است. فرانسیس خواستار جرم زدایی همجنسگرایی در همه جا شد؛ خواسته ای که تیتز خبرگزاری آسوشیتدپرس شد؛ وینفیلد با اشاره به این که این موضوع می تواند چه نقطه عطفی برای افراد دگرباش جنسی باشد، اذعان کرد که پاپ به این موضوع در قالب «گناه» اشاره کرده است. در واقع، او دگرباشی جنسی را یک گناه دانسته، که از

آموزه های کلیسای کاتولیک نیست. در نتیجه، او مجبور شد نامه‌ای عجولانه به پدر جیمز مارتین، فعال یسوعی حقوق همجنس‌گرایان بنویسد و توضیح دهد که منظور او این است که تمام اعمال جنسی خارج از ازدواج گناه هستند، اگرچه «شرایط ممکن است تقصیر را کاهش داده یا از بین ببرد». برای منتقدان او، این نمونه ای از فرانسسیس در بدترین حالتش بود: آمیزه ای از سردرگمی، طفره رفتن و حيله گری.

به ناچار، هر دو طرف در جنگ داخلی کاتولیک، او را در این موضوع مورد حمله قرار دادند - که برای پاپ شرم آور بود، اما حداقل توجه ها را از پاسخ بسیار لغزنده ای که به پرسشی در مورد دوستش روپنیک داد منحرف کرد. به نقل از آسوشیتدپرس: فرانسسیس منکر هرگونه نقشی در رسیدگی به پرونده روپنیک شد، و گفت تنها برای حفظ مجموعه دوم اتهامات ۹ زن در همان دادگاهی که مورد اول را شنیده بود، مداخله اجرایی داشته است. تنها حرف او این بود که «اجازه دهید در دادگاه عادی ادامه یابد، زیرا در غیر این صورت، مسیرهای رویه ای تقسیم می شود و همه چیز به هم می خورد» و افزود: «لذا این مسئله ارتباطی با من ندارد».

همچنان که «Altieri» نیز نوشته این کاملاً بی معنا است؛ و شما نمی توانید همزمان ادعا کنید که در یک موضوع رویه ای مداخله کرده اید و «هیچ ارتباطی به این موضوع نداشته اید». سپس این سؤال اساسی وجود دارد که چرا واتیکان اینقدر مصمم بود که محاکمه روپنیک را با استناد به قانون محدودیت هایی که فرانسسیس به راحتی می توانست از آن چشم پوشی کند، خاتمه دهد. کسی در رم باید تلاش بیشتری برای حمایت فرانسسیس از زانچتا و دیگران انجام دهد. در اینجا ما با بی میلی خشم برانگیز خبرنگاران معتبر واتیکان مواجه می شویم که نمی خواهند حاکم فاسدترین کشور مستقل اروپای غربی را تحت نظارت و بررسی قرار دهند؛ که هر رئیس جمهور یا نخست وزیری ممکن است با آن مواجه شود.

در نتیجه، بیشتر کاتولیک ها و حتی برخی از کاردینال هایی که

در کنفرانس سری بعدی رای خواهند داد، از میزان بحران اطلاعی ندارند. و به همین دلیل بود که کاردینال پل، با قلبی سنگین، آن یادداشت ناشناس را نوشت. او هر کاری که در توان داشت انجام می داد تا مطمئن شود که پاپ بعدی یک کاتولیک ارتدوکس باشد؛ این چیزی نبود که کنفرانس های سری قلبی نگران آن باشند، اما برخی از کلاه قرمزهایی که فرانسیس توزیع کرده بود بر سر روحانیونی نشسته که دیدگاه های پروتستان و کاتولیک لیبرال تری دارند. متأسفانه ابتدا پل درگذشت و به ما یادآوری کرد که مردی که توسط کاتولیک های بی شماری به عنوان بدترین پاپ چند قرن گذشته تلقی می شود دارای یک دارایی گرانبها است: او خوش شانس است.

پاپ فرانسیس، گانسواین و قانون عدم تناقض

CRUX

f in t y n e

Q ☰

Of Pope Francis, Gänswein and the law of non-contradiction

By John L. Allen Jr.
Feb 9, 2023 | Editor

Share f in t y n e

تارنمای خبری-تحلیلی **Crux Now** : ۹ فوریه (۲۰ بهمن): یک اصل اساسی در منطق، قانون عدم تناقض است؛ که می گوید یک گزاره و متضاد آن، نمی توانند هر دو در یک زمان صادق باشند؛ فرمول این اصل با حرف P نشان داده می شود.

برای ناظران واتیکان، انتخاب حرف P باید به ویژه مناسب به نظر برسد؛ زیرا به تازگی تناقض ظاهری آبدار و قوی میان یک پاپ و یک روحانی برجسته بروز یافته است.

پاپ فرانسیس روز یکشنبه در نشست خبری هنگام بازگشت از جوبا، پایتخت سودان جنوبی، به پرسشی درباره تنش ها در کلیسای کاتولیک پرداخت؛ که به نظر می رسید پس از مرگ پاپ بندیکت شانزدهم در ۳۱ دسامبر، علنی شد.

فرانسیس در پاسخ خود، برخی افراد ناشناس را متهم کرد که مرگ بندیکت را به «ابزاری» برای کسب امتیازات سیاسی تبدیل می کنند؛ او اصرار داشت که بندیکت از جهت گیری های جدیدی که فرانسیس تعیین کرده، «ناخرسند» نبوده است.

فرانسیس گفت: «او همیشه در کنار من بود و حمایت می کرد؛ اگر مشکلی داشت به من می گفت و با هم صحبت می کردیم. مشکلی وجود نداشت».

پاپ افزود: «برخی داستان هایی که می گویند بندیکت به خاطر کاری که پاپ جدید انجام داد، ناراحت بود، شایعات است؛ برعکس، من برای تصمیم گیری با بندیکت مشورت کردم و او موافقت بود».

پاپ فرانسیس تصریح کرد: «می خواستم به وضوح بگویم پاپ بندیکت کیست، و این که او ناخرسند و خشمگین نیست».

به نظر می رسد این اظهارات مستقیماً با اظهارات اسقف اعظم آلمان، گئورگ گانسواین، نزدیکترین دستیار پاپ بندیکت، در تضاد است.

گانسواین در گفتگوهای رسانه ای و مجموعه ای از خاطرات پس از مرگ بندیکت، به ناامیدی پاپ فقید از چند تصمیم پاپ فرانسیس، از جمله مراسم عشای ربانی لاتین و کاتولیک های طلاق گرفته و متأهل اشاره کرد.

گانسواین در مصاحبه ای با Die Tagespost، در مورد تصمیم پاپ فرانسیس در سال ۲۰۲۱، برای ممنوعیت عشای قدیم لاتین (که مجوز آن توسط بندیکت صادر شده بود)، گفت «این تصمیم ضربه بسیار سختی به او (بندیکت) وارد کرد... من فکر می کنم قلب پاپ بندیکت را شکست».

به سختی می توان یک قلب ظاهراً شکسته را با این ادعا که بندیکت «اخم نمی کرد»، درست کرد.

گانسواین در کتاب خود واکنش بندیکت را توضیح داده است. او نوشته: «در سطح شخصی، او با تغییر مسیر قاطعی مواجه شد، و آن را یک اشتباه خواند؛ زیرا تلاش برای صلح را، که ۱۴ سال پیش از آن انجام شده بود، به خطر انداخت».

بندیکت به ویژه فکر می کرد که ممنوعیت برگزاری مراسم عشاء ربانی قدیمی در کلیساها را اشتباه می دانست.

همچنین، به سختی می توان میان اصطلاحاتی مانند «اشتباه» و ادعای چندباره فرانسیس درباره «موافقت» بندیکت، سازگاری برقرار کرد.

با این حال، هرکس با منطق آشنا باشد، می داند که پیش از توسل به قانون تناقض، باید امکان واحتمال ابهام را رفع کرد؛ بدین معنا که اصطلاحات فرضی به یک شیوه به کار نمی روند.

یک مثال کلاسیک در تدریس قیاس منطقی کاربرد دارد:

«هیچ چیز بهتر از خدا نیست؛ ساندویچ ژامبون بهتر از هیچ چیز است؛ بنابراین ساندویچ ژامبون بهتر از خداست».

این استدلال را «مغالطه دلالی» می گویند؛ یعنی درحالی که به نظر می رسد در اینجا تنها سه اصطلاح «هیچ چیز»، «خدا»، و «ساندویچ ژامبون» به کار رفته، اما در واقع، چهار اصطلاح وجود دارد؛ چرا که «هیچ چیز» در دو معنای متفاوت به کار می رود.

بنابراین، آیا ممکن است حرفهای فرانسیس و گانسواین در واقع متفاوت باشد؟ جواب واضح، قطعاً بله است.

به عبارتی، این گونه نیست که الزاماً یک نفر دروغ بگوید. شاید فرانسیس بگوید روابطی صمیمانه با بندیکت داشته و شاید گانسواین، بدون نفی این موضوع، بگوید با این حال، برخی اختلافات نیز وجود داشته است.

قطعاً برخی تنشها میان اردوگاه فرانسیس و حلقه گانسواین وجود دارد؛ اما با این حال، این که تناقضی عملی میان این دو وجود داشته باشد، بستگی به این دارد که چقدر منطقی باشیم.

وصف مراکز دینی
جهان اسلام و مسیحیت

دانشگاه الازهر مصر

سیاسی

■ شیخ الازهر: مشتاق سفر به عراق هستم

شیخ الازهر در دیدار با رئیس دیوان اوقاف اهل سنت عراق از تمایل خود برای سفر به این کشور خبر داد. به نوشته تارنمای خبری «بغداد الیوم»، شیخ احمد الطیب روز جمعه ۱۳ ژانویه (۲۳ دی) میزبان «مشعان الخزرچی» رئیس دیوان اوقاف اهل سنت عراق بود.

اوقاف اهل سنت عراق در بیانیه ای با اعلام این خبر گفت در آغاز دیدار، شیخ الازهر با تبریک انتصاب خزرچی به ریاست این سازمان تأکید کرد الازهر روابط تاریخی تنگاتنگی با عراق در زمینه های گوناگون آموزشی، تبلیغی و فرهنگی دارد؛ و محتوای آموزشی الازهر آکنده از مشارکات علمی برجسته علمای گذشته و حاضر عراق است.

شیخ احمد الطیب افزود دانشگاه الازهر میزبان دانشجویان

عراقی است که علوم دینی و عربی و نیز علوم نوین مانند پزشکی، مهندسی و غیره را می آموزند.

رئیس دیوان اوقاف اهل سنت عراق نیز با ابراز خرسندی از این دیدار، شیخ الازهر را نمادی علمی و دینی و برجسته خواند که پیوسته برای اتحاد ملت‌های عربی و اسلامی و گسترش صلح، تسامح و یاری مسائل امت اسلامی تلاش می کند.

خرزرجی همچنین بار دیگر دعوت دولت و ملت عراق از شیخ الازهر برای دیدار از این کشور را تکرار کرده و گفت عراقی ها بسیار مشتاق انجام این دیدار در اسرع وقت هستند تا به تقویت روح اتحاد و برادری میان اقشار و گروه های مختلف ملت عراق کمک کند.

شیخ الازهر نیز با اعلام تمایل خود برای سفر به عراق گفت این کشور برای همه اعراب و مسلمانان عزیز است؛ چرا که تاریخی سرشار از تلاشها و اقدامات خالصانه در حفظ هویت و غنی سازی فرهنگ اسلامی و عربی دارد.

احمد الطیب همچنین ابراز امیدواری کرد که دیدارش از عراق گامی در مسیر یکپارچه سازی امت اسلامی و تقویت آن در برابر چالش های بزرگ باشد.

ملاحظه: این دومین دعوت مقامات عراقی از شیخ الازهر برای سفر به این کشور است. پیش از این، عادل عبدالمهدی نخست وزیر وقت و رئیس مجلس عراق مارس ۲۰۲۱ (شهریور ۱۴۰۰) دعوتنامه ای رسمی برای شیخ الازهر فرستادند. ژوئیه همان سال، شیخ الازهر اعلام کرد که در آینده ای بسیار نزدیک به عراق سفر خواهد کرد. بعدتر الازهر همچنین اواسط مهرماه را به عنوان موعد انجام این سفر اعلام کرد؛ که دیدار از بغداد، نجف، موصل و اربیل، و همچنین ملاقات با آیت الله سیستانی را نیز شامل خواهد شد. اما این سفر به علت حوادث پس از انتخابات ۲۰۲۱ عراق به تعویق افتاد.

همچنین گفتنی است شیخ احمد الطیب اخیراً در سفر به بحرین و در جریان کنفرانس موسوم به « گفتگوی شرق و غرب برای همزیستی انسانی » از همه علمای مسلمانان با همه مذاهب و مکاتب، و به ویژه عالمان شیعه خواست تا با شتاب گفتگوی جدی اسلامی-اسلامی را با هدف وحدت امت و ریشه کنی فتنه ها آغاز کنند.

دیدار هیئت الازهر از عراق

یک هیئت از شورای حکماء المسلمين از ۱۴ تا ۱۸ ژانویه (۲۴ تا ۲۸ دی) از عراق دیدار می کند؛ این دیدار در راستای دعوت شیخ احمد الطیب، شیخ الازهر و رئیس شورای حکماء المسلمين برای تقویت گفتگوی اسلامی-اسلامی صورت می گیرد.

به نوشته تارنمای «**اليوم السابع**»، این سفر شامل دیدارهایی با رهبران، علما و مراجع دینی سنی و شیعه، و به منظور بررسی راهکارهای تقویت گفتگوی اسلامی، و فعالسازی ابتکار شیخ الازهر

در تقویت جایگاه اسلام و وحدت مسلمانان و همچنین به منظور تأکید بر برادری دینی به عنوان یک انگیزه برای برادری انسانی، است.

این دیدار، که قرار است برخی از شهرهای عراق، از جمله بغداد، نجف و اربیل را در بر بگیرد، با هدف ایجاد پل های ارتباطی فعال با همه گروه های عراقی، جهت زمینه سازی برای گفتگوی سازنده و ایجاد مرحله ای جدید از تفاهم میان همه فرقه ها و گروه های اسلامی صورت می گیرد.

این سفر مدت کوتاهی پس از دعوت شیخ احمد الطیب، شیخ الازهر و رئیس شورای حکماء المسلمین از علمای دینی اسلام در سرتاسر جهان، و با مذاهب، فرقه ها و مکاتب مختلف، جهت شتاب در برگزاری گفتگویی اسلامی-اسلامی و جدی به منظور تأکید بر وحدت، نزدیکی و نیز برادری دینی و انسانی و از بین بردن عوامل تفرقه و فتنه انگیزی فرقه ای انجام می شود.

احمد الطیب پیش تر، آمادگی خود و علمای ارشد در الازهر و شورای حکماء المسلمین را برای برگزاری چنین گفتگوی صمیمانه ای جهت عبور از مسائل گذشته و تقویت جایگاه اسلام و اتحاد مواضع اسلامی و نیز تحقق اهداف اسلام اعلام کرده بود.

ملاحظه: گفتنی است این دیدار هیئت الازهر در راستای دعوت چندماه پیش شیخ احمد الطیب در بحرین، از همه علمای جهان اسلام و به ویژه علمای شیعه برای برگزاری گفتگویی درون اسلامی به منظور تحقق وحدت اسلامی و ریشه کنی فتنه ها و تفرقه صورت می گیرد. احمد الطیب در بحرین - در کنفرانس گفتگوی شرق و غرب برای برادری انسانی- گفت او شخصا به همراه علمای ارشد حکماء المسلمین، صمیمانه و با آغوش باز برای انجام چنین گفتگوهای آمادگی دارند.

یک روز پیش از این، رئیس دیوان اوقاف اهل سنت عراق در قاهره با شیخ الازهر دیدار کرده بود؛ این مقام عراقی در

این دیدار، برای دومین بار از شیخ الازهر برای سفر به عراق دعوت کرد؛ شیخ الازهر نیز ابراز امیدواری کرد این سفر در اسرع وقت انجام شود. مقامات عراقی سال گذشته نیز از شیخ الازهر دعوت کرده بودند.

دیدار وزیر خارجه ایتالیا با شیخ الازهر

البوم السابع للإعلان 31 يناير 3

الرئيسية < أخبار عاجلة

شيخ الأزهر لوزير خارجية إيطاليا: لن يخرج العالم من أزماته إلا بالعودة إلى الدين

الإنشين، 23 يناير 2023 11:02 ص

جانب من اللقاء

انتونیو تاجانی، وزیر خارجه ایتالیا و هیئت همراه روز دوشنبه ۲۳ ژانویه (۳ بهمن) در قاهره با شیخ الازهر دیدار و گفتگو کرد.

به نوشته تارنمای «اليوم السابع»، دوطرف درباره راهکارهای افزایش همکاری و گفتگوی دینی و فرهنگی میان شرق و غرب گفتگو کردند. شیخ الازهر با خوشامدگویی به هیئت ایتالیایی و تقدیر از علاقه وزیر خارجه این کشور برای دیدار از الازهر گفت که او خاطرات شخصی از نخستین دیدارشان در فلورانس و در کنفرانس گفتگوی شرق و غرب دارد؛ که در آنجا، آنتونیو را به عنوان فردی دارای دیدگاه سیاسی و دیپلماتیک حکیمانه شناخت که دین و اخلاق را به رسمیت می شناسد.

شیخ الازهر تأکید کرد گفتگو راه نجات انسانیت برای خروج از بحران های معاصر است؛ و هرگونه دیدگاهی برای گفتگو که مستند به ارزش های دینی و اخلاقی نباشد، نمی تواند مفید باشد؛ چرا که بازگشت به دین، تنها راه امن برون رفت از این مشکلات است.

احمد الطیب همچنین به تلاشهای الازهر در زمینه گفتگو میان پیروان ادیان اشاره کرد که به تقویت همکاری و هم افزایی میان نهادهای دینی جهان کمک کرده؛ و الازهر در این گام ها توانسته به ارزش های مشترک میان ادیان پردازد؛ که با امضای «سند تاریخی برادری انسانی» با پاپ فرانسیس، رهبر کلیسای کاتولیک، به اوج خود رسید.

الطیب تأکید کرد ما همچنان به تلاشهای بسیار بیشتر برای خاموش کردن آتش جنگها و درگیری ها که با نام دین ترویج می شوند، و میلیون ها فقیر، زن و کودک قربانی آنها هستند، نیاز داریم؛ چرا که -به گفته وی- صدای تفنگ تنها با صدای حکمت و گفتگوی جدی و حقیقی خاموش می شود.

او خاطرنشان کرد پاسخ و همراهی غرب با دعوت به گفتگوی با شرق بسیار کند و آهسته است؛ همچنان که برخی کشورها اصرار به برخی رفتارها و اقداماتی دارند که گفتگو میان پیروان ادیان را مختل می کند؛ این کشورها همچنین مبالغ هنگفت و کارزارهای گسترده و تهاجم فرهنگی بی سابقه ای را برای ادامه سیاست استعماری به کار می گیرند که شرق طی دو قرن گذشته تلخی آن را چشیده است.

شیخ الازهر همچنین برای برگزاری کنفرانسی از علمای اسلام و روحانیون کلیسا جهت یافتن راهکارهایی برای این اقدامات و توافق بر سر جرم انگاری هرگونه اهانت به مقدسات و نمادهای ادیان و احترام به فرهنگ ملت ها اعلام آمادگی کرد.

وزیر خارجه ایتالیا نیز گفت شیخ الازهر شخصیتی فرزانه و مورد پذیرش جهانی است که نقشی کارآمد و مؤثر در جهان و به ویژه در منطقه خاورمیانه دارد.

انتونیو تاجانی همچنین با تقدیر از پیشنهاد شیخ الازهر برای برگزاری کنفرانس مشترک علمای ادیان جهت جرم انگاری اهانت به مقدسات، تأکید کرد گفتگو تنها راه صلح است؛ و گفتگو میان پیروان ادیان مهم است تا همه در صلح و امنیت زندگی کنند. همه باید برای تقویت گفتگو و رهایی از پیش داوری درباره اسلام که اخیراً به افزایش اسلام هراسی انجامیده تلاش کنند.

ملاحظه: وزیر امور خارجه ایتالیا روز گذشته (یکشنبه) نیز با «عبدالفتاح السیسی» رئیس جمهوری مصر دیدار داشته است. در این دیدار، همکاری های مشترک در زمینه های گوناگون مانند صنعت، کشاورزی و امنیت انرژی و نیز مقابله با مهاجرت غیرقانونی و تروریسم مورد بحث و بررسی قرار گرفت. دیدار رئیس جمهوری مصر و وزیر خارجه ایتالیا در بحبوحه بحران اقتصادی مصر انجام گرفته است.

■ شیخ الازهر: انقلاب ۲۵ ژانویه فصل جدیدی از تاریخ مبارزه مصر را رقم زد

در سایه بی تفاوتی رسمی و قابل تأمل نسبت به انقلاب بیست و پنجم ژانویه ۲۰۱۱، احمد الطیب، شیخ الازهر، سالگرد این انقلاب را به رئیس جمهور عبدالفتاح سیسی، وزارت کشور و همه مردم مصر تبریک گفت؛ احمد الطیب درعین حال، پیش از آن، روز پلیس -که همزمان با این واقعه است- را تبریک گفته است.

به نوشته تارنمای خبری «**العربی الجديد**»، الازهر روز سه شنبه (۲۴ ژانویه / ۴ بهمن) در بیانیه ای گفت از «فداکاری های گرانقدر و جانفشانی های نیروهای شجاع پلیس در حماسه اسماعیلیه، در راه حفظ امنیت، ثبات و دفاع از وطن» تقدیر و به آن افتخار می کند.

الازهر افزوده «آنها (نیروهای پلیس) بدین ترتیب صفحه ای از صفحات افتخار و شرافت را در تاریخ مصر رقم زدند، تا این واقعه به تاریخی تبدیل شود که هرساله عزم مصری ها را برای کار، تلاش و ساخت وطن تجدید می کند».

در این بیانیه همچنین آمده: «الازهر همچنین سالگرد انقلاب بزرگ ۲۵ ژانویه، که فصل جدیدی را در تاریخ مبارزه مصر، و تلاش برای پیشرفت وطن رقم زد به رئیس جمهوری و همه مصری ها تبریک می گوید؛ و از خداوند می خواهد که رئیس جمهورمان را در ادامه مسیر سازندگی و توسعه موفق بدارد؛ و همه عوامل رفاه و ثبات را برای مصر تسهیل نماید؛ و مصر و ملت آن را از هرگونه بدی مصون بدارد».

عبدالفتاح سیسی رئیس جمهوری مصر از زمان به قدرت رسیدن هرساله به مناسبت انقلاب ۲۵ ژانویه یک سخنرانی تلویزیونی داشت، اما در سال جاری در اقدامی بی سابقه، نسبت به این واقعه بی تفاوت بود.

عبدالفتاح سیسی همزمان با سالگرد انقلاب ۲۵ ژانویه، برای مشارکت در مراسم «روز جمهوری» در دهلی نو پایتخت هند به سر می برد؛ مصر و هند همچنین در این روز، هفتاد و پنجمین سال آغاز روابط دیپلماتیک میان دو کشور را جشن می گیرند.

ملاحظه: انقلاب ۲۵ ژانویه مصر اشاره به راهپیمایی ها و اعتراضات مردمی ۵ بهمن ۱۳۸۹ در این کشور دارد؛ که به الهام از انقلاب تونس شکل گرفت؛ و سرانجام به سقوط رژیم حسنی مبارک منجر شد. نخستین جرقه های این انقلاب، حدود ۱۰ روز پیش از آن ؛ یعنی ۱۵ ژانویه زده شد؛ که گروهی از مردم در حمایت از انقلاب مردم تونس، در مقابل سفارت این کشور در قاهره دست به تظاهرات زدند.

با این حال، و علیرغم موفقیت اولیه انقلاب مصر در سرنگونی رژیم حسنی مبارک، اما دولت برخاسته از رأی مردم کمتر از دو سال بعد، با کودتای ارتش و حمایت دولت های خارجی، سقوط کرد؛ و ژنرال عبدالفتاح السیسی به قدرت رسید.

الازهر مصر خواستار تحریم کالاهای سوئدی و هلندی شد

الازهر مصر روز سه شنبه ۲۴ ژانویه (۴ بهمن) در اعتراض به هتک حرمت قرآن کریم و سوزاندن نسخه‌هایی از آن در سوئد و هلند، خواستار تحریم کالاهای سوئدی و هلندی شد.

راسموس پالودان رئیس یکی از احزاب سوئدی ضد اسلام روز شنبه گذشته نسخه‌ای از قرآن را مقابل سفارت ترکیه در استکهلم پایتخت سوئد آتش زد. این کار با حمایت شدید پلیس انجام شد که از نزدیک شدن افراد به او هنگام ارتکاب این کار جلوگیری کرد.

براساس گزارش **عربی ۲۱**، روز دوشنبه نیز ادوین واگنسولد، رئیس حزب ضد اسلام پگیدا در هلند نسخه‌ای از قرآن را در شهر لاهه هلند به آتش کشید.

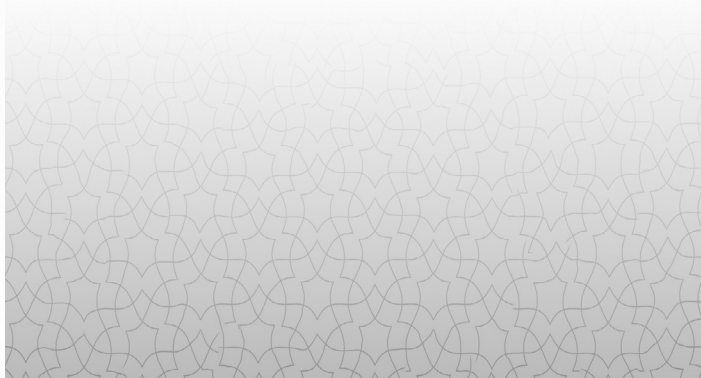
الازهر مصر با صدور بیانیه‌ای از ملت‌های عربی و اسلامی خواست همه کالاهای هلندی و سوئدی را تحریم و موضعی قوی و یکپارچه در حمایت از کتاب خداوند اتخاذ کنند. الازهر اعلام کرد تحریم واکنش مناسبی به حکومت‌های این دو کشور به سبب اهانت به یک و نیم میلیارد مسلمان و ادامه ارتکاب جرائم وحشیانه و زشت به بهانه آزادی بیان به شمار می‌رود.

الازهر همچنین بر ضرورت پابندی ملت‌های عربی و اسلامی به این تحریم و آگاهی دادن به فرزندان و جوانان و زنان در خصوص آن تاکید کرد و افزود ملت‌های عربی و اسلامی باید بدانند هرگونه کوتاهی در این خصوص به منزله کوتاهی در حمایت از دین است.

الازهر ادامه داد این عناصر منحرف ارزش این دین را که چیزی از آن نمی‌دانند و با تعرض به آن مسلمانان را تحریک می‌کنند، درک نخواهند کرد مگر آن که با زبان مادیات و اقتصاد که فقط زبان آن را می‌فهمند با آن‌ها صحبت شود.

به آتش کشیده شدن قرآن کریم در استکهلم باعث خشم اعراب و مسلمانان شد و روز سه شنبه محمد الحسن ولد الددو علامه موریتانیایی بر ضرورت تحریم سوئد و تولیدات آن پس از ارتکاب این عمل تاکید کرد.

او تاکید کرد همه کشورهای اسلامی باید روابط خود را با دولت سوئد قطع کنند تا رسماً به سبب این جرم عذرخواهی کند و ادعای همبستگی آن‌ها با مسلمانان هم فایده‌ای ندارد، زیرا واقعی نیست.

هشدار الازهر درباره تکرار هتک حرمت قرآن کریم در اروپا

دیدبان الازهر هتک حرمت مجدد قرآن کریم در کشورهای اروپایی را تحریک عمدی احساسات مسلمانان توصیف کرد؛ به نوشته تارنمای خبری «**القاهره ۲۴**»، دیدبان الازهر روز شنبه ۲۸ ژانویه (۸ بهمن) در واکنش به هتک حرمت قرآن کریم اعلام کرد که تمام جهان رویداد جنایتکارانه‌ای را دنبال کردند که توسط گروه حامی راسموس پالودان، سیاستمدار افراطی راست‌گرا که یک حزب ضد مهاجرت در دانمارک را رهبری می‌کند، انجام شد.

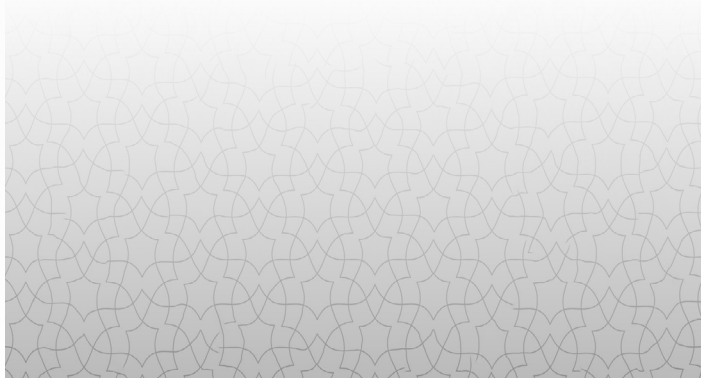
او با سوزاندن یک نسخه از قرآن در استکهلم، پایتخت سوئد و فیلمبرداری و پخش این موضوع از طریق شبکه‌های اجتماعی باعث شد تا واکنش‌های جهانی گسترده‌ای در محکومیت این اقدام ایجاد شود و خشم صدها میلیون مسلمان در سراسر جهان برانگیخته گردد. آنچه در اینجا قابل توجه است، این است که این حادثه اولین بار در نوع خود نبود، چرا که در سال‌های گذشته چندین بار حادثه آتش زدن قرآن کریم تکرار شده است.

دیدبان الازهر در بیانیه خود که در همین رابطه منتشر کرده، آورده

است: هتک حرمت و توهین به قرآن کریم به سوئد و دانمارک محدود نشده و در سال‌های اخیر در کشورهای مختلفی صورت گرفته است که از آن جمله می‌توان به آمریکا، انگلستان، فرانسه، نروژ، هلند و آلمان هم اشاره کرد.

در این بیانیه تصریح شده است: بنابراین موضوع آتش زدن قرآن امری عمدی است که هدف تحریک مسلمانان را برای ما آشکار می‌کند. این یک موضوع اعتراضی شخصی نیست؛ بلکه اقدامی از پیش طراحی شده است که با هدف حمله به تمام مسلمانان جهان دنبال می‌شود.

دیدبان الازهر در پایان بیانیه خود آورده است: اجازه دادن به این جنایتکاران برای تکرار این تحریکات که تحت شعار آزادی بیان انجام می‌شود، اقدامی غیرقابل قبول است و مانع از تلاش برای ترویج صلح و گفت‌وگوی بین ادیان می‌شود.

الازهر: همراهی مسلمانان با قدس باوری دینی است

الایثنین، 13 فبرایر

للإعلان

اليوم السابع

الرئيسية عاجل سياسة تقارير حوادث تليفزيون اليوم السابع

الرئيسية < تقارير مصرية

وكيل الأزهر بمؤتمر القدس: تحرير الأقصى وعودته للمسلمين
وعد صادق في كتاب الله

الأحد، 12 فبراير 2023 03:10 م

وكيل الأزهر بمؤتمر القدس

محمد الضويني، عضو مؤسسه دينی الازهر روز يكشنبه ۱۲ فوریه (۲۳ بهمن) در سخنرانی خود در کنفرانس «حمایت از قدس» در مقر دبیرخانه کل اتحادیه عرب تأکید کرد که همراهی مسلمانان شرق و غرب جهان با قدس، مسجدالاقصی و فلسطین باوری دینی است.

به نوشته **اليوم السابع**، الضوينی گفت: معراج پیامبر(ص) تنها یک معجزه نبود؛ بلکه بخشی از اعتقاد و باور مسلمانان است. به همین دلیل است که ارتباط مسلمانان در سراسر جهان با مسجدالاقصی، قدس و فلسطین، ارتباطی از روی باور و اعتقاد است.

نماینده الازهر تصریح کرد: معجزه معراج که پروردگار جهانیان پیامبر ما محمد(ص) را با آن گرمی داشت، در دل مسلمانان جاودانه خواهد ماند. خداوند در قرآن مسجد الحرام و مسجدالاقصی را به هم پیوند زده و در آیات بعد هم از فساد بنی اسرائیل گفته است. گویی که اشاره آن به ضرورت حفظ مسجدالاقصی توسط مسلمانان و نگهداری آن در مقابل فساد است.

الضوينی تأکید کرد: آزادسازی مسجدالاقصی و بازگرداندن آن به

مسلمانان، وعده‌ای صادقانه در کتاب پروردگار است. پس بازگشت مسجدالاقصی به مسلمانان امری قطعی است و گذشت زمان مشخص کننده این امر خواهد بود. ان شاء الله که به زودی این امر محقق خواهد شد.

ملاحظه: کنفرانس حمایت از قدس که روز یکشنبه از سوی اتحادیه عرب در قاهره برگزار شد، در بیانیه پایانی خود، از جمله بر حمایت از فلسطین و مقاومت این کشور، لزوم حمایت از اماکن مقدس اسلامی و مسیحی در قدس، توقف اقدامات اسرائیل در تغییر وضعیت تاریخی و انسانی این شهر و.. تأکید کرد.

این درحالی است که عبدالفتاح سیسی، رئیس جمهوری مصر در این کنفرانس خطاب به «ملت و دولت اسرائیل» گفت: «زمان پایه گذاری فرهنگ آشتی و همزیستی، و بلکه پذیرش میان ملت های منطقه فرا رسیده است؛ و از همین رو، ما با ابتکار صلح عربی، که ضامن صلح عادلانه و فراگیر است، دست خود را دراز کرده ایم؛ پس بیایید با هم آن را اجرایی کنیم و صفحه دردها ورنجها را برای نسلهای آینده، چه فلسطینی و چه اسرائیلی، ببندیم».

توافق همکاری نهادهای دینی سوریه و مصر

وزیر الأوقاف؛ سوریه و مصر کانتا عبر التاريخ الرفاعة الأساسية لنشر الاعتدال
ومحاربة الفكر الإرهابي

«محمد عبدالستار السید» وزیر اوقاف سوریه که به مصر سفر کرده است، یکشنبه شب ۵ فوریه (۱۶ بهمن) با «علی جمعه» رئیس کمیته امور مذهبی پارلمان مصر و عضو هیأت ارشد علمای دانشگاه الازهر دیدار و دو طرف درخصوص همکاری نهاد دینی رایزنی کردند.

به گزارش خبرگزاری «سانا» سوریه، دو طرف در این دیدار در خصوص تلاش مشترک در زمینه دینی، توسعه روابط دینی میان دو کشور، سازوکارهای هماهنگی و همکاری میان دو نهاد ریشه دار در سوریه و مصر تأکید کردند.

جمعه و السید همچنین بر حفظ میانه روی اسلام و مقابله با جریان‌های تندرو و رادیکال تأکید کردند.

السید در این دیدار گفت که سوریه‌ای‌های مقیم مصر بهترین سفرای کشورشان هستند.

وزیر اوقاف سوریه همچنین مهم‌ترین عوامل پیروزی کشورش بر

تروریسم را یکپارچگی و اتحاد ملت سوریه با طیف های مختلف آن دانسته است.

ملاحظه: وزارت اوقاف سوریه اعلام نکرده این سفر بنا به دعوت رسمی مصر انجام شده یا خیر؛ اما ناظران معتقدند سفر محمد السید به مصر دارای پیام های سیاسی است. روابط سوریه و مصر به ویژه از آغاز خیزش های عربی، و تحریم سوریه از سوی اغلب کشورهای عربی شاهد تنش بوده است؛ اما اخیرا و به دنبال پیروزی ارتش سوریه بر گروه های تروریستی، رفته رفته این تنش ها نیز فروکش کرده است.

■ ابراز همبستگی شیخ الازهر با زلزله زدگان ترکیه و سوریه

شورای حکماءالمسلمین مصر به ریاست احمد الطیب، شیخ الازهر، جان باختن دهها تن در سوریه و ترکیه و زخمی شدن صدها نفر دیگر در پی وقوع زمین لرزه شدید روز دوشنبه را تسلیت گفت.

به نوشته «القاهره ۲۴»، شورای حکماء المسلمین روز دوشنبه ۶ فوریه (۱۷ بهمن) همچنین با ابراز همبستگی کامل با ملت های سوریه و ترکیه، خواستار اقدام فوری جامعه جهانی برای کمک به نجات افراد از زیر آوار شد.

در همین راستا، همچنین شوقی علام، مفتی مصر نیز با صدور پیامی زمین لرزه ویرانگر در سوریه و ترکیه و جان باختن و مصدومیت صدها تن در این حادثه را تسلیت گفت.

ملاحظه: گفتنی است بامداد دوشنبه زمین لرزه بزرگی مناطق جنوبی ترکیه و شمال سوریه را به شدت لرزاند؛ شدت این زمین لرزه ۷/۷ ریشتر اعلام شد. تاکنون دهها هزار نفر در پی این حادثه کشته و زخمی شده اند.

فرهنگی اجتماعی

■ خطیب مسجد الازهر قاهره به موج اخیر حملات علیه شیخ شعراوی واکنش نشان داد.

به نوشته تارنمای خبری «عربی ۲۱» شیخ ابراهیم الهدهد، رئیس پیشین دانشگاه الازهر، در خطبه های نماز جمعه ۱۳ ژانویه (۲۳ دی)، شعراوی را یک «عالم ربانی» توصیف کرد.

الهدهد در خطبه ای که از تلویزیون مصر پخش شد، گفت: «ترفع جایگاه علما در میان مردم از سوی خداوند، منشأ کینه و حسد و توهین جاهلان و مدعیان علم در طول زمان بوده است». وی افزود: «لذا از حمله این روزهای برخی جاهلان به علمای ربانی، ازجمله شیخ محمد متولی الشعراوی تعجبی نمی کنیم».

او ادامه داد: هر که علما را مورد حمله قرار دهد صرفاً یک چرخه در چرخ دنده ای است که خرد می شود و تاریخ مانند

او را خرد می کند، پس چیزی جز خشم دانشجویان و دوستداران علما نصیب او نمی شود...».

خطیب مسجد الازهر افزود: هجمه به علما چیز تازه ای نیست، و در کل تاریخ بشریت وجود داشته است؛ هر گاه اهل کینه و نفرت، راهنمایی را می بینند که به راه حق رهنمون می سازد، کینه در جانسان می پیچد و شروع به دروغ و تهمت ناروا به آنها می کنند... اما به زودی با خشم مردم مواجه می شوند و ضرر می کنند».

ملاحظه: شیخ محمد متولی شعراوی، از علمای دینی الازهر مصر و وزیر پیشین اوقاف این کشور و نیز یکی از مشهورترین مفسران معاصر قرآن بود؛ که در سال ۱۳۷۶ در سن ۸۷ سالگی درگذشت.

جنگالهای اخیر درمورد شیخ شعراوی در مصر پس از اعلام نمایش تئاتری درباره وی در محل تئاتر ملی این کشور، بالا گرفت. منتقدان به مخالفت با نمایش این تئاتر پرداخته و شعراوی را «افراط گرا، داعشی، سلفی و ضد مسیحیان» خواندند. برخی نیز تفکرات شعراوی را مشابه تفکرات حسن البنا، بنیانگذار اخوان المسلمین دانستند.

این جنگالها، خانواده شعراوی، الازهر و حتی دولت مصر را نیز به واکنش واداشت؛ اسامه الازهری، مشاور امور دینی رئیس جمهوری مصر، شعراوی را «نماد دانش و میهن دوستی و سودبخشی به همه جهان اسلام و عرب» دانست. همچنین الازهر نیز در بیانیه ها و اظهاراتی متعددی به دفاع از شیخ شعراوی پرداخت.

دیدار هیئت اوقاف عمان با نماینده الازهر

یک هیئت از وزارت اوقاف و امور دینی عمان به ریاست «احمد بن سعود»، روز دوشنبه ۲۳ ژانویه (۳ بهمن) در قاهره با محمد الضوینی، نماینده الازهر دیدار، و درباره ابعاد همکاری علمی، تبلیغی و فرهنگی مشترک گفتگو کردند.

به نوشته تارنمای «**الیوم السابع**»، محمد الضوینی در این دیدار با تمجید از نقش عمان در حمایت از علم و معرفت و خدمت به مسائل امت عربی و اسلامی، بر عمق روابط تاریخی میان الازهر و عمان، که نشان دهنده چشم انداز اسلامی مشترک نسبت به مسائل و چالشهای معاصر امت اسلامی تأکید کرد.

احمد بن سعود، رئیس دفتر مفتی ارشد عمان نیز با تقدیر از الازهر و نقش بزرگ استادان و علمای آن در گسترش دین درست و تقویت هویت عربی و اسلامی، گفت الازهر جایگاه والایی در دل عمانی ها دارد.

ملاحظه: عبدالفتاح سیسی رئیس جمهوری مصر تیرماه گذشته در سفری دو روزه به عمان رفته و با مقامات این

کشور دیدار کرد. دو کشور در جریان این دیدارها، شش توافق و یادداشت همکاری، در زمینه های گوناگون تجاری، صنعتی، سرمایه گذاری، محیط زیست، ورزش و جوانان، آموزش عالی و پژوهش علمی و... امضا کردند.

مصطفی عبدالرزاق؛ نخستین شیخ غیر ازهري الازهر

تارنمای «**وطن**» ۲۶ ژانویه (۶ بهمن): مصطفی عبدالرزاق نخستین شیخ الازهر بود که از خارج از هیئت علمای الازهر منصوب شد؛ این انتصاب نقض قانون الازهر است؛ که می گوید شیخ الازهر باید از میان هیئت علمای آن و یا از میان کسانی انتخاب شود مدت مشخصی در الازهر تدریس می کرده است؛ شرایطی که این شیخ جدید فاقد آن بود.

این انتصاب در دسامبر ۱۹۴۵ باعث ایجاد آشوب و جنجال بزرگی بین علمای الازهر، مصر و جهان اسلام شد و مقامات مصری را وادار به دستگیری برخی از علمای مخالف این انتصاب کرد. ملک

فاروق علمای الازهر را مجبور به تغییر قانون قدیمی کرد که سدی در مقابل شیخ جدید الازهر بود.

مصطفی عبدالرازق از گروه «غربی سازی» یا تخریب بود که از زمان اشغال مصر توسط بریتانیا تا به امروز گریبان مصر را گرفته است. بلکه او با برادر بدعت گذار بزرگترش، علی عبدالرازق، نویسنده کتاب «اسلام و اصول حکومت» در میان رؤسای هسته غرب زدگی، آنتون جمایل، طه حسین، عباس محمود العقاد و احمد امین بود.

او حتی فرهنگ اسلامی خود را نیز از خاورشناسان فرانسوی گرفت، چرا که در دانشگاه سوربن فلسفه خواند، سپس به دانشگاه لیون رفت تا اصول حقوق اسلامی را نزد استادش ادوارد لامبرت فرا گیرد.

همچنین از نویسندگان مجله ویرانگر «السفور» بود که آن را روشفکرانه توصیف کردند.

مصطفی عبدالرازق همچنین به خاطر شعر و معاشقه های مکرر خود شهرت داشت؛ و همچنین او بود که ام کلثوم خواننده را به مردم معرفی و از او تمجید کرد.

در سال ۱۹۴۵، رهبر اسماعیلیان، «سر آقاخان سوم» و یکی از مشهورترین جاسوسان انگلیس در جهان اسلام، با محمود النقرشی پاشا نخست وزیر مصر ملاقات کرد و صراحتاً از او خواست تا مصطفی عبدالرازق را به عنوان شیخ الازهر منصوب کند؛ درخواستی که در همان سال انجام شد!

الازهر دچار ناآرامی شد و بسیاری از علما استعفای خود را یا به کاخ و یا به دولت النقرشی تسلیم کردند و ناآرامی ها تا مدت ها ادامه یافت. نقرشی نیز مورد بازجویی قرار گرفت و از او خواسته شد که نام شخصیت بین المللی را که از او خواسته تا مصطفی عبدالرازق را منصوب کند بگوید، اما او از ذکر نامش خودداری کرد. اما گزارشی که توسط کمیساریای عالی بریتانیا در مصر به وزارت

خارجه بریتانیا ارائه داده، نام این شخص، یعنی رهبر اسماعیلیان آقاخان سوم را فاش کرده است.

اولین کاری که وی پس از انتصاب به عهده گرفت، تشکیل کمیته ای از الازهر به منظور تبرئه برادرش علی عبدالرزاق بدعت گذار و لغو حکم صادره کتاب اسلام و اصول حکومت بود.

او پس از ارائه برخی پروژه های تجددگرایانه، از جمله الزامی کردن زبان انگلیسی برای علما و دانشجویان الازهر، به شدت از سوی علمای الازهر، مورد انتقاد قرار گرفت.

■ نشست مسجد الازهر در واکنش به قرآن سوزی

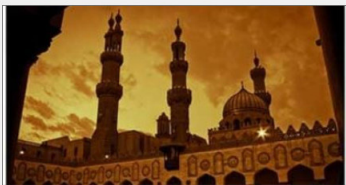
الثلاثاء، 31 يناير 2023 **البوم السابع** للإعلان

الرئيسية عاجل سياسة تقارير حوادث تليفزيون اليوم السابع

الرئيسية < تقارير مصرية

القرآن في القلوب.. الجامع الأزهر يتصدى لخطاب الكراهية غدا
بملتقى شبهات وردود

الإنشيد، 30 يناير 2023 06:38 م

الجامع الأزهر

نشست «قداست قرآن در دلهای مسلمانان» روز سه شنبه ۳۱ ژانویه (۱۱ بهمن) در واکنش به توهین به قرآن و مقدسات اسلامی، در مسجد جامع الازهر برگزار شد.

به نوشته تارنمای خبری «**اليوم السابع**»، این نشست از سلسله نشست های هفتگی مسجد جامع الازهر است که برای پاسخگویی

به شبهات و پرسش‌های شرکت‌کنندگان درباره قرآن و با هدف رد تمامی اشکال نژادپرستی و گفتمان‌های تنفرآمیز و اقداماتی که احساسات مسلمانان در اقصی نقاط جهان را تحریک می‌کند، برگزار شود.

محمود خلیفه، استاد تفسیر و علوم قرآنی دانشکده علوم اسلامی قاهره، خالد نصر، رئیس دانشکده اصول دین و تبلیغ اسلام در منوفیه و صالح احمد عبدالوهاب، معاون دانشکده دختران الازهر در این نشست‌های هفتگی سخنرانی کردند.

عبدالمنعم فؤاد، ناظر کل فعالیت‌های علمی الازهر در این باره گفت: این نشست برای نشان‌دادن جایگاه قرآن و قداست آن در دل‌های مسلمین به ویژه پس از جنایت سوزاندن قرآن در غرب که گناهی نابخشودنی است، برگزار می‌شود.

وی با بیان این‌که احترام به قرآن و ادیان آسمانی از اصول ثابت دین اسلام در میان مسلمانان است، افزود: الازهر و رهبر آن احمد الطیب برای نشر فرهنگ همزیستی مسالمت‌آمیز و گفت‌وگو با دیگران تلاش می‌کنند و به همین دلیل، پیمان برادری انسانی بین شیخ الازهر و پاپ امضا شد.

گفتنی است: سلسله سمینارهای «شبهات و پاسخ‌ها» سه‌شنبه هر هفته با نظارت احمد الطیب، شیخ الازهر در مسجد جامع الازهر برگزار می‌شود و در این سمینارها مسائل داخلی، منطقه‌ای و جهانی مورد توجه قرار می‌گیرد.

برگزارکنندگان این سمینار همچنین موضوعاتی را که در محافل عربی، اسلامی و جهانی جنجال برانگیز است، مورد بررسی قرار داده و سخنرانان در آن با استناد به دین مبین اسلام و با دلایل دقیق علمی به شبهات پاسخ می‌دهند.

توافق همکاری دانشگاه الازهر و دانشگاه علامه اقبال پاکستان

سلامه داود، رئیس دانشگاه الازهر مصر، و ناصر محمود، رئیس دانشگاه علامه اقبال پاکستان، روز شنبه ۱۱ فوریه (۲۲ بهمن) یک توافق همکاری امضا کردند.

به نوشته «**الیوم السابع**»، این توافق در اسلام آباد، پایتخت پاکستان امضا شده، و شامل همکاری در زمینه پژوهش های علمی، داده های پایه آکادمیک، برنامه های تبادل اعضای هیئت علمی و دانشجو، تقویت برنامه های آموزش مشترک، و تأکید بر زمینه های زبان عربی، شریعت اسلامی، قرآن کریم و زبان اردو است.

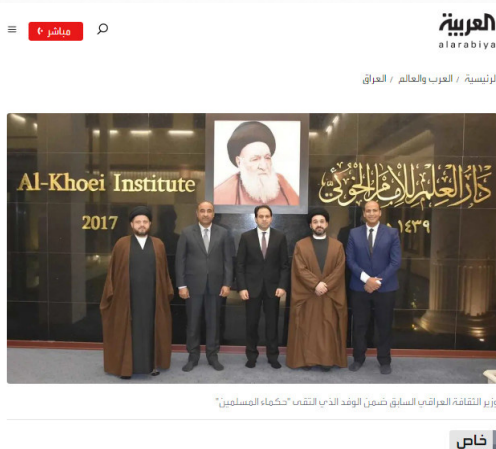
فراهم سازی زمینه تبادل دانشجو و فارغ التحصیلان، مشارکت در پژوهش های علمی و تحقیقاتی، و تبادل تجربیات میان دو دانشگاه، از دیگر ابعاد این توافق اعلام شده است.

ملاحظه: وزیر امور دینی پاکستان سال گذشته در دیدار با سفیر مصر در اسلام آباد، گفته بود دولت این کشور قصد دارد شعبه بزرگی از دانشگاه الازهر مصر را در شهر لاهور تأسیس کند؛ و در این خصوص تفاهم نامه رسمی میان

دو کشور امضا می شود. در همین راستا، همچنین کارگروه مشترکی با حضور وزارت آموزش و پرورش، وزارت خارجه و سازمان اوقاف ایالت پنجاب تشکیل شد.

تحلیل

■ نجف چگونه از هیئت حکماء المسلمین استقبال کرد؟

کیف استقبلت "النجف" وفد "حکماء المسلمین"؟

همزمان با سفر یک هیئت از حکماء المسلمین (وابسته به شیخ الازهر) به عراق، شبکه خبری **العربية** روز ۲۴ ژانویه (۴ بهمن) در گزارشی به این موضوع پرداخته است:

چرا هیئت «شورای حکماء المسلمین» دیدارش از عراق را از دروازه شهر نجف آغاز کرد، و واکنش حوزه علمیه چه بود؟

شیخ «ثائر الساعدي» استاد حوزه علمیه در شهر نجف می گوید «دیدار محمد عبدالسلام، مشاور [شیخ الازهر]، در رأس یک هیئت از شورای حکماء المسلمین، از عراق و به طور مشخص شهر نجف، حلقه ای از زنجیره پیوند مستمر میان نهادهای دینی است؛ که مسئولیت تقریب میان پیروان یک دین واحد (اسلام) را برعهده گرفته اند.. این دیدار از نقاط مثبت بسیاری برخوردار است؛ چرا که هیئت حکماء المسلمین در این دیدار می توانند میزان

اشتیاق و علاقه ای که عراق، به برادران دینی و عربی خود دارد را بشناسند».

فرودگاه نجف

هوایمای شرکت «طیران دبی»، حامل هیئت «شورای حکماء المسلمین» به ریاست محمد عبدالسلام، دبیرکل آن، روز شنبه ۱۴ ژانویه جاری (۴ بهمن) از مبدأ امارات عربی متحده در فرودگاه نجف به زمین نشست؛ آنها از سوی هیئتی از مؤسسه «دارالعلم»، شامل «ثائر الساعدی»، «زید بحر العلوم» و «احمد الکندی» مورد استقبال قرار گرفتند.

فرودگاه بغداد، پایتخت عراق، انتخاب هوایما برای فرود نبود؛ چرا که این هیئت به دعوت دبیرکل «بنیاد خوئی»، دکتر جواد الخوئی، استاد حوزه علمیه، و نوه ابوالقاسم خوئی، مرجع تقلید فقیه (که در زمان خود عالیتین مرجع دینی مسلمانان شیعه به شمار می رفت) به عراق آمده بود؛ همچنان که جواد الخوئی، استاد «کرسی یونسکو» در دانشگاه کوفه است؛ که از همین رو، رنگی علمی و معنوی به این دیدار می بخشد. چرا که دعوت کننده آن، یکی از فعالترین شخصیت های عراقی است که برای ارتباط با نهادهای دینی و مدنی و رهبران معنوی در خلیج و اروپا، جهت تقویت ارزشهای تعددگرایی، تنوع و احترام به [عقاید] دیگران تلاش می کند.

ورود به عراق از دروازه نجف، به این معنا نیست که هیئت شورای حکماء المسلمین برای دیدار با یک طیف از گروه های متعدد جامعه عراق آمده؛ بلکه این هیئت طی روزهای این دیدار، مصرانه به دنبال گفتگو و ملاقات با مؤسسات و شخصیت های معنوی و آکادمیک از ادیان، مذاهب و نژادهای مختلف بود؛ که از جمله دیدار با محمد السودانی، نخست وزیر عراق را نیز در برگرفت.

اعماق حوزه

دیدار هیئت حکماء المسلمین و جواد خوئی در مؤسسه «دارالعلم»

یک دیدار معمولی نبود. دارالعلم مؤسسه ای علمی است که گروهی از طلاب علوم دینی حوزه علمیه برای تحصیل به آنجا می روند.

دارالعلم در قلب نجف واقع شده؛ شهری که در میان مسلمانان شیعه از جایگاهی ویژه برخوردار است؛ چرا که میزبان مرقد امام علی بن ابیطالب؛ و همچنین مقر حوزه دینی و مرجعیت دینی است. لذا حضور هیئت شورای حکماء المسلمین، علاوه بر این که به میزبانی خوئی بود، همچنین یک ضیافت مورد توجه مرجعیت عالی و استادان ارشد حوزه علمیه و شخصیت های برجسته نجف نیز به شمار می رود.

بیش از ۴۰ شخصیت علمی، دینی و مدنی از محمد عبدالسلام و هیئت همراه استقبال کردند. این شخصیت ها به عنوان نخبگانی متشکل از استادان حوزه علمیه، دانشگاه ها، نویسندگان و پژوهشگران بودند؛ که از جمله حسن ناظم، وزیر پیشین فرهنگ عراق، عبدالامیر الزاهد، استاد مطالعات عالی دانشگاه کوفه، سید محمد بحر العلوم، سید حسین الغریفی و دیگران را شامل می شد.

جواد خوئی در این دیدار گفت «تجربیات حیاتی ما، که در شرایط دشواری از تاریخ معاصر رخ داده، این درس را به ما می دهد که باید همیشه با هم باشیم، و تگذاریم اختلاف دیدگاه های علمی، مانعی بر سر همکاری جهت دفاع از جوامع، ارزشها و کرامت آنها شود.»

خوئی همچنین با تمجید از اقدامات شورای حکماء المسلمین، و نقش پیشتازانه و بزرگ آن در وحدت اسلامی در برابر چالشها، و برای حل دغدغه های مشترک، و نیز برای گسترش ارزشهای محبت و همزیستی مسالمت آمیز، این گفته از مرجع عالیقدر آیت الله سیستانی را یادآور شد که اهل سنت از ما هستند.

جواد خوئی همچنین با اشاره به گفته ای از شیخ احمد الطیب، که «شیعه و سنی دو بال امت اسلامی هستند»، افزود این دو حقیقت قطعی از سوی دو مرجع برجسته اسلامی، برای کار مشترک

و هدایت به راه درست، و عدم توجه به صداهاى تفرقه انگیز و دیدگاه های نادر الهام بخش است».

این لحن صمیمانه و صریح از سوی خوئی، با استقبال محمد عبدالسلام دبیرکل شورای حکماءالمسلمین مواجه شد؛ که در تویتر نوشت «از دیدار با برخی برادران، علمای حوزه علمیه نجف در دارالعلم امام خوئی، به دعوت برادرم جناب سید جواد خوئی خرسند شدم. ما درباره اهم چالش های معاصر در برابر امت اسلامی و عربی و نیز راهکارهای حل مشکلات و تعالی روح برادری دینی، و تحقق همکاری و تفاهم میان پیروان دین واحد اسلامی، گفتگو کردیم».

نجف و الازهر

شیخ ثائر الساعدی، که در جریان جزئیات این دیدارها بوده می گوید چشم اندازه های همکاری میان نهادهای تأثیرگذار و مخلص در دشوارترین شرایط و خطرناک ترین پیچ ها، قطع نشده؛ چرا که این نهادها و در رأس آنها دارالعلم امام خوئی، در ایفای نقشی فوق تصور در ارتباط گیری با همه فرقه ها و گروه ها در داخل و خارج عراق، مشارکت داشته اند تا یک نقشه راه بازتاب دهنده عمق تاریخی روابط سنی-شیعه را ترسیم کنند؛ و دیدار هیئت حکماءالمسلمین و دیدارهای مشابه نیز اوج این مسیر هستند.

الساعدی همچنین این دیدار را حامل پیامی روشن در جهت خاموش سازی همه فتنه انگیزی ها دانسته، و با تأکید بر عدم توقف مسیر ارتباط میان نجف و الازهر، ابراز امیدواری کرد که این دیدار به همین جا منتهی نشود؛ بلکه گشاینده چشم اندازهایی از همکاری باشد.

هیئت شورای حکماءالمسلمین پس از «دارالعلم»، راهی محل «آستان علوی» شد؛ و در آنجا مورد استقبال «عیسی الخرسان»، دبیرکل آستان قرار گرفت. این هیئت همچنین از «کتابخانه روضه حیدریه» نیز بازدید کرد؛ و در جریان منابع و کتاب های مرجع و نفیس آن قرار گرفت.

لذا این یک دیدار پرکار و بازتابی از تمایل حوزه علمیه به ارتباط حقیقی و جدی با محیط عربی خلیج و مصر، و گشایش به روی همه قدرت های فعال، با هدف صلح و گفتگو در منطقه، و مقابله با گفتمان افراط گرایی بود.

دیدار کربلا

هیئت حکماء المسلمین پس از نجف، راهی شهر کربلا شد؛ که مرقد امام حسین فرزند علی ابن ابیطالب و نیز حوزه علمیه نیز در آن قرار دارد.

این هیئت در کربلا با شیخ عبدالمهدی الکربلائی، نماینده آیت الله سیستانی دیدار کرد. یک منبع در گفتگو با العربیه، این دیدار را دوستانه و مثبت و حاوی گفتگوهای سازنده دانست؛ به ویژه که از شخص مرجع عالی علی سیستانی و احمد الطیب شیخ الازهر تقدیر بسیاری شد. این منبع پیش بینی کرد چنین ارتباطی در آینده در همکاری میان دو مرجع در تقویت ارزش های اعتدالی نمود یابد.

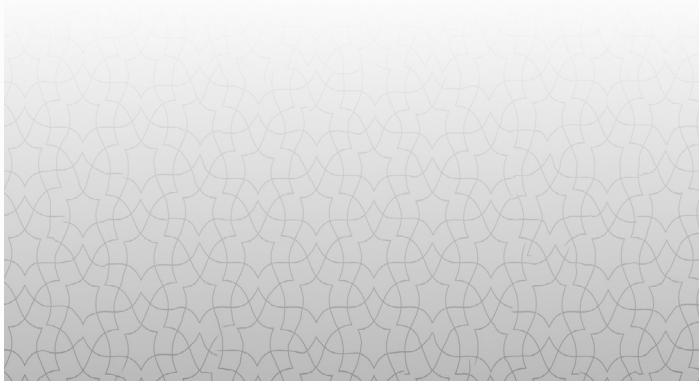
محمد عبدالسلام در این دیدار تأکید کرد «دعوت صادقانه شیخ احمد الطیب از همه فرقه های اسلامی جهت شتاب در برگزاری گفتگوی اسلامی-اسلامی، بن مایه پیام شورای حکماء المسلمین، و تنها راه اتحاد امت اسلامی است». وی همچنین گفت شورای حکماء المسلمین از اقدامات آیت الله سیستانی، و اصرار او به اتحاد ملت عراق تقدیر می کند.

عبدالمهدی الکربلائی نیز این دیدار را گامی در مسیر تثبیت روابط سنی-شیعی، و گشایش کانال های گفتگوی فرامرزی دانسته و گفت این دیدارها بازتاب احترام و تقدیر نهادهای دینی رسمی به یکدیگر است؛ وی همچنین سلام آیت الله سیستانی به شیخ احمد الطیب را به عبدالسلام ابلاغ کرد.

همکاری آینده

به گفته ناظران، این دیدار بسیار مهم است؛ و می تواند پایه گذار

همکاری گسترده تری باشد؛ که نه تنها مؤسسه دارالعلم و شورای حکماء المسلمین، بلکه همچنین نهادهای فعال و مهم دیگری مانند «اتحادیه جهان اسلام» را نیز در بر گیرد. اتحادیه جهان اسلام در سال ۲۰۲۱ در مکه، در طرحی ابتکاری تحت نظارت ملک سلمان، میزبان «کنفرانس مراجع عراقی» بود؛ که در آن گفتگوها و مناقشات سازنده و صریحی میان محمد العیسی، دبیرکل اتحادیه و شخصیت های معنوی عراقی صورت گرفت.

وصف مراکز دینی
جهان اسلام و مسیحیت

اتحادیه جهان اسلام

سیاسی

■ اتحادیه جهان اسلام یورش اسرائیل به جنین را محکوم کرد

اتحادیه جهان اسلام یورش نیروهای اسرائیلی به شهر و اردوگاه جنین را محکوم کرده و آن را نقض جدی همه قوانین و مقررات بین المللی و انسانی دانست.

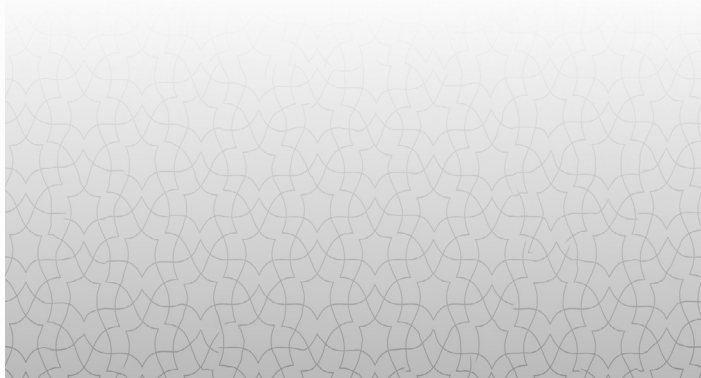
به گزارش «**روسیا الیوم**»، محمد بن عبدالکریم العیسی، دبیرکل اتحادیه و رئیس هیئت علماء المسلمین، روز پنجشنبه ۲۶ ژانویه (۶ بهمن)، این «تجاوز آشکار که تلفات جانی بسیاری در پی داشته» را محکوم کرد.

العیسی در بیانیه ای همچنین با اشاره به اهمیت تلاش برای تحقق صلح عادلانه و فراگیر، و توقف همه اقدامات تضعیف کننده فرصت های حل مسائل در مناطق اشغالی، بار دیگر بر موضع ثابت اتحادیه جهان اسلام در حمایت از ملت فلسطین، تا دستیابی به آرمان سرنوشت ساز خود، تأکید کرد.

محمد العیسی همچنین خواستار مداخله سریع جامعه جهانی برای جلوگیری از هرگونه تشدید تنش، و تداوم خشونت هایی شد؛ که به گفته وی، بهای آن، خون بیگناهان است؛ و روند صلح را به عقب باز می گرداند.

ملاحظه: در یورش روز پنجشنبه نیروهای صهیونیست به اردوگاه و شهر جنین در سرزمین های اشغالی فلسطین، ۹ فلسطینی شهید و ۲۰ تن دیگر نیز زخمی شدند.

این بیانیه اتحادیه جهان اسلام، نهاد دینی برجسته سعودی درحالی است که شواهد و نشانه های متعددی از حرکت دولت عربستان به سمت عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی بروز یافته است؛ و ازجمله، خام های ارشد صهیونیست آزادانه به این کشور رفت و آمد دارند.

واکنش اتحادیه جهان اسلام به سوزاندن قرآن کریم در دانمارک

م مباشر ۰۰

العربية
alarabiya

الرئيسية / السعودية

رابطه العالم الإسلامي تدين واقعة حرق المصحف في الدنمارك

المحكمة الإسلامية الدولية للمسلمين في الدنمارك

اتحادیه جهان اسلام اقدام افراط گرایان در آتش زدن نسخه های
از قرآن کریم در کپنهاگ، پایتخت دانمارک را صحنه ای شرم آور و
تحریک احساسات مسلمانان دانسته و محکوم کرد.

به گزارش شبکه خبری **العربیة**، دبیرکل اتحادیه جهان اسلام و
رئیس هیئت علماءالمسلمین، روز یکشنبه ۲۹ ژانویه (۹ بهمن) در
بیانیه ای، پافشاری افراط گرایان بر تکرار چنین رفتارهای احمقانه
ای به بهانه آزادی بیان، را محکوم کرده و گفت این رفتارها در
حقیقت، اهانت به مفهوم آزادی ها و ارزش های انسانی است.

محمد بن عبدالکریم العیسی همچنین بار دیگر نسبت به خطرات
اقدامات نفرت انگیز، و تحریک احساسات دینی، که تنها در راستای
اهداف افراط گرای، و تضعیف ندای خردگرایی و تلاشها جهت
تقویت گفتگو و سازگاری میان پیروان ادیان هشدار داد.

محمد العیسی گفت: «ما ضمن تقدیر بسیار از همبستگی بین
المللی -رسمی و مردمی- گسترده با احساسات اسلامی در قبال این
جنايات شرم آور و فجیع، از همه دولتها می خواهیم که از خطرات

این گونه اقدامات وحشیانه و غیر مسئولانه آگاه باشند، و تدابیر سریع و قاطعانه برای مقابله با آن را اتخاذ نمایند».

دبیرکل اتحادیه جهان اسلام در پایان خاطرنشان کرد: چنین اقدامات وحشیانه ای، تنها باعث افزایش ایمان مسلمانان، و استواری بر ارزشهای آنها؛ که همواره دعوتگر به صلح و همزیستی است، خواهد شد. این اقدامات همچنین تنها به افزایش تعهد صادقانه به کشورها و وطن آنها و مشارکت فعالانه در تقویت ثبات و همبستگی آن، و نیز پافشاری بر دفع زمینه های سوءاستفاده ایدئولوژی های افراطی خواهد انجامید.

■ پیام اتحادیه جهان اسلام در پی زمین لرزه ترکیه و سوریه

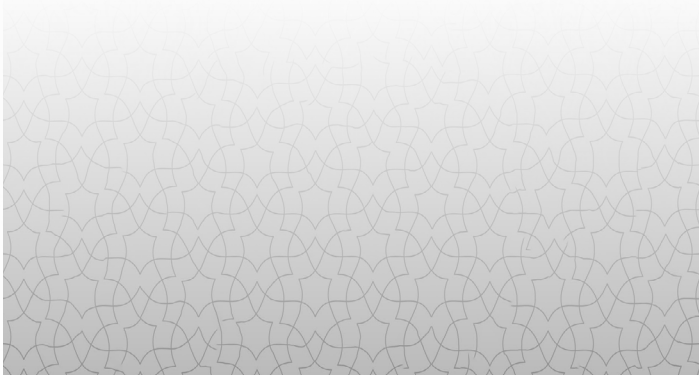
به دنبال زمین لرزه در ترکیه و سوریه، اتحادیه جهان اسلام در پیامی، با ملت های این دو کشور ابراز همبستگی کرده و جان باختن شهروندان را تسلیت گفت.

به نوشته تارنمای روزنامه «تواصل»، محمد بن عبدالکریم العیسی،

دبیرکل اتحادیه جهان اسلام و رئیس هیئت علماءالمسلمین، روز دوشنبه ۶ فوریه (۱۷ بهمن) ضمن ابراز همبستگی کامل با ملت های سوریه و ترکیه «در این مصیبت بزرگ» برای جان باختگان و شفای عاجل مصدومان دعا کرد.

ملاحظه: زمین لرزه ۷/۸ ریشتری روز دوشنبه ۱۷ بهمن در جنوب شرق ترکیه و شمال سوریه، بخش هایی از شهرهای بزرگ دو کشور را ویران کرده و دهها هزار کشته و زخمی به جا گذاشته است.

روابط عربستان سعودی با این دو کشور، طی سال های اخیر به دلایل مختلفی، از جمله جنگ داخلی سوریه، قتل جمال خاشقچی در سرکنسولگری سعودی در استانبول، حمایت ترکیه از اخوان المسلمین و... به شدت پرتنش بوده است. اما اخیرا نشانه هایی از بهبود روابط بروز یافته؛ که با سفر ولیعهد سعودی به ترکیه در تیرماه سال جاری و نیز برخی رویدادها از جمله برافراشتن پرچم سوریه در ریاض (پس از ۱۰ سال)، به اوج خود رسید.

شبکه‌های اجتماعی

دیدار دبیرکل اتحادیه جهان اسلام و رئیس مسجد بزرگ پاریس

صفحه **فیسبوک رسمی** اتحادیه جهان اسلام روز ۱۶ ژانویه از امضای تفاهم نامه میان دبیرکل این اتحادیه و رئیس مسجد بزرگ پاریس خبر داد. بر این اساس، شمس الدین حفیز، رئیس مسجد بزرگ پاریس در مکه مکرمه با محمد العیسی، دبیرکل اتحادیه جهان اسلام و رئیس هیئت علماءالمسلمین دیدار کرد. دو طرف در این دیدار، یادداشت تفاهم آموزش امامان جمعه و جماعت با محوریت سند مکه مکرمه را امضا کردند.

ملاحظه: روابط عربستان و فرانسه، علیرغم آوازه دولت پاریس در اسلام ستیزی، اما همچنان در سطح پیشرفته ای قرار دارد. گفتنی است پیش تر، و در پی انتشار کاریکاتوری توهین آمیز به پیامبر اسلام (ص)، محمد العیسی فراخوان ها برای تحریم کالاهای فرانسوی را نادرست و احمقانه خوانده بود. او همچنین در اظهاراتی گفت کسانی از قوانین فرانسه ناراحت هستند و نمی خواهند پایبند باشند، می توانند این کشور را ترک کنند.

حضور دبیرکل اتحادیه جهان اسلام در کنفرانس ادیان پاکستان

Muslim World League - رابطة العالم الإسلامي

Jan 26 · 🌐

بحضور فخامة الرئيس الباكستاني، ورئيس منظمة سانت اديجو وعدد من القادة الدينيين: معالي الأمين العام رئيس هيئة علماء المسلمين فضيلة الشيخ د. محمد العيسى متحدًا رئيسًا عبر الاتصال المرئي في الجلسة الافتتاحية لمؤتمر الأديان الدولي بإسلام آباد.

فیسبوک رسمی اتحادیه جهان اسلام: جلسه افتتاحیه کنفرانس بین المللی ادیان، روز ۲۶ ژانویه (۶ بهمن) با حضور رئیس جمهوری پاکستان، رئیس سازمان «سنت ادیگو» و شماری از رهبران دینی برگزار شد؛ شیخ محمد العیسی، دبیرکل اتحادیه جهان اسلام و رئیس هیئت علماء المسلمین نیز یکی از سخنرانان اصلی این نشست بود؛ که به صورت ویدئوکنفرانس به سخنرانی پرداخت.

دبیرکل اتحادیه جهان اسلام در این روز همچنین میزبان «هلن لوگال»؛ مدیر امور خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان امور خارجه اتحادیه اروپا و هیئت همراه بود. تازه ترین رویدادهای موردعلاقه مشترک دو طرف در این دیدار مورد بحث و گفتگو قرار گرفت.

تحلیل

دبیرکل اتحادیه جهان اسلام در خدمت پیشبرد اهداف ولیعهد سعودی

تارنمای «سعودی لیکس» روز ۷ فوریه (۱۸ بهمن) نوشت محمد بن سلمان ولیعهد سعودی از محمد العیسی، رئیس اتحادیه جهان اسلام، برای پیشبرد اهداف و برنامه های خبیثانه خود در کودتا علیه هویت جامعه سعودی و پیشبرد تدریجی عادی سازی با رژیم صهیونیستی استفاده می کند:

محمد العیسی رئیس اتحادیه جهان اسلام یکی از خطرناک ترین ابزار محمد بن سلمان ولیعهد سعودی برای پیشبرد برنامه های خبیثانه اش در کودتا علیه هویت جامعه سعودی و نیز پیشبرد تدریجی روند عادی سازی با اسرائیل به شمار می رود.

از زمان دستیابی محمد بن سلمان به ولایت عهدی، او به ابزارهای مختلف در پی مبارزه با اسلام و غربی سازی جامعه

پرداخته و در این راستا، برخی افراد و شخصیت ها را به خدمت گرفته و آنها را به مناصب مهمی گماشته است.

او همچنین قاضیان ظالم بسیاری را منصوب کرده تا جنایاتش علیه مدافعان آزادی بیان را مشروعیت ببخشند. ولیعهد سعودی همچنین ماشین رسانه ای رسمی در عربستان (و پشت آن، هزاران سایبری) را به خدمت گرفته تا به دگرگون سازی حقایق و ساختن چهره ای درخشان از او بپردازند.

اما محمد العیسی خطرناک ترین و مخرب ترین ابزار محمد بن سلمان به شمار می رود؛ چرا که خطر اقدامات او، در ریاکاری و پنهان کاری، و نیز ورود او به مسائل از باب دینی و مفاهیم دینی نهفته است؛ مهمتر از همه، اقدامات و نقش او، با هماهنگی با دشمنان اسلام و به طور مشخص با اسرائیل صورت می گیرد.

پروژه مخرب محمد العیسی را می توان به چند محور تقسیم کرد؛ که شامل نفوذ اسرائیل در کشور حرمین شریفین، شراکت و همکاری با دشمنان اسلام و میزبانی آنها، و نیز بدنام سازی چهره اسلام با ارائه الگویی مغایر با مبانی آن می شود.

بنابراین، نقش محمد العیسی منحصر در پدرخواندگی مذهبی عادی سازی و سخن پراکنی مداوم درباره همزیستی و صلح با یهود به بهانه «تسامح دینی» نیست؛ و بلکه فراتر از آن، یعنی هماهنگی مستقیم با اسرائیل و اجازه به آن جهت نفوذ در کشور را نیز در بر می گیرد؛ و از همین رو، محمد العیسی به شراکت با آنها پرداخته است.

پوشیده نیست که محمد العیسی الگویی ایده آل برای اسرائیلی ها به شمار می رود؛ همچنان که آشکارا به آن تصریح کرده اند؛ و روزنامه تایمز اسرائیل وی را «امام اسرائیلی ها» خواند. آنها همچنین از انتخاب وی برای ایراد خطبه های روز عرفه نیز تمجید کردند. این روند حاوی پیامی درباره آینده عربستان است؛ که به سمت تقویت عادی سازی با اسرائیل پیش می رود.

کار محمد العیسی با دو شخصیت اسرائیلی، یعنی جیسون گوبرمن (بنیانگذار دیارنا)، و همسرش «ایرینا زاکرمن» پیوند خورده است.

«دیارنا» مؤسسه ای یهودی است که ادعا می کند در زمینه حفظ آثار یهودی در منطقه فعالیت دارد؛ اما تحرکات آن در عربستان، به تعبیر گوبرمن، «خیره کننده» است؛ و محمد العیسی در این راستا بازوی راست و راهنمای آنها در عربستان به شمار می رود.

ایرینا زاکرمن نیز خود را کارشناس امور خاورمیانه و مدافع حقوق بشر معرفی می کند؛ اما او یک یهودی برجسته است؛ که در انجمن های مختلف عضویت دارد؛ و از هواداران احیای «معبد سلیمان» به جای مسجدالاقصی است. او همچنین در نشست های بنیامین نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل و مقامات ارشد آمریکایی مانند مایک پمپئو نیز حضور می یابد.

رابطه العیسی و زاکرمن به حدی نزدیک است که در بیشتر سفرها او را همراهی می کند؛ زاکرمن همچنین هماهنگ کننده دیدارهای العیسی با سازمان های یهودی است؛ او از تلاش های العیسی در پیشبرد روند عادی سازی تمجید کرده و در همین راستا، در مقاله ای با عنوان «قافله عادی سازی به قدس می رسد» به ستایش از او پرداخته است.

زاکرمن همچنین العیسی را برای مصاحبه با برخی روزنامه های عبری معرفی کرده؛ و در مقابل، مجوز مقاله نوشتن در «عرب نیوز» را دریافت کرده است.

العیسی در نشست «توافق خانواده ابراهیمی برای همبستگی و صلح» در پاریس فرانسه نیز شرکت کرده است؛ او در سال ۲۰۱۸ در رأس یک هیئت از موزه یادبود هولوکاست بازدید کرد؛ دیداری که «دیوید هاریس» رئیس اجرایی کمیته یهودیان آمریکا آن را دیدار بلندپایه ترین هیئت و رهبر دینی مسلمانان [از این محل] توصیف کرد.

محمد العیسی به نمایندگی از اتحادیه جهان اسلام، چندین

توافق امضا کرده؛ که توافق با کمیته امور روابط عربستان-آمریکا (سابراک) در سال ۲۰۱۸ از آن جمله است؛ العیسی به موجب این توافقات، از موزه های یهودیان بازدید کرده، و با برخی مؤسسات و شخصیت های حامی اسرائیل، مانند «سام براونباک» سفیر آمریکا در امور آزادی دینی، و حامی تفکرات راستگرایانه و افراطی صهیونیستی ملاقات داشته است.

محمد العیسی از طریق اتحادیه جهان اسلام میزبان برجسته ترین مؤسسات حامی اسرائیل و رهبران آنها، در دومین کنفرانس ارتباط تمدن ها در اکتبر ۲۰۱۸ بوده است.

او در ژوئن ۲۰۲۰ به خاطر «نگاه ممتازش برای آغاز فصلی جدید»، جایزه مبارزه با یهودستیزی را، از سوی «ایلان کار»، نماینده ویژه آمریکا در رصد و مبارزه با یهودستیزی دریافت کرد.

محمد العیسی همچنین چندماه پیش نیز میزبان یک هیئت یهودیان آمریکایی، شامل ۱۳ تن از شخصیت های ارشد حامی اسرائیل، به منظور بررسی همکاری میان سازمان های اسلامی و یهودی بود؛ که تارنمای Jewish Insider، آن را بی سابقه توصیف کرد.

رئیس اتحادیه جهان اسلام همچنین میزبان چندین خاخام، به منظور گفتگو درباره ارزش های مشترک میان ادیان بوده است.

افزون بر همه اینها، محمد العیسی با دشمنان اسلام نیز شراکت داشته و میزبان آنها بوده است:

در آگوست ۲۰۲۱، محمد العیسی با امضای توافق شراکت فوق العاده میان اتحادیه جهان اسلام و بنیاد تغییرات آب و هوایی تونی بلر، به منظور آموزش ۱۰۰ هزار جوان و «تصحیح مفاهیم» پیرامون تنوع دینی و فرهنگی، شراکتی راهبردی با یکی از سرسخت ترین دشمنان اسلام را پایه گذاری کرد.

العیسی با هیئت رهبران انجیلی آمریکا (حامی اسرائیل) نیز طی

میزبانی از آنها در جده در سال ۲۰۱۹، برای تقویت همکاری مشترک به توافق رسید.

از جمله برجسته ترین دشمنان اسلام که العیسی میزبان آنها بوده است:

- «مارین لویان» راستگرای افراطی فرانسوی، که اسلام را «سرطان» خوانده و خواستار ممنوعیت حجاب و همه نمادهای اسلامی در فرانسه شده است.

- «سادگورو جاگی»، پدر معنوی هندوها و اسلام ستیز

بدنام سازی اسلام

محمد العیسی از زمانی که ریاست اتحادیه جهان اسلام را در سال ۲۰۱۶ به دست گرفته، این سازمان و منصب خود را در راستای بدنام سازی و خدشه به چهره اسلام و هماهنگ سازی اسلام با خواست دشمنان به کار گرفته است.

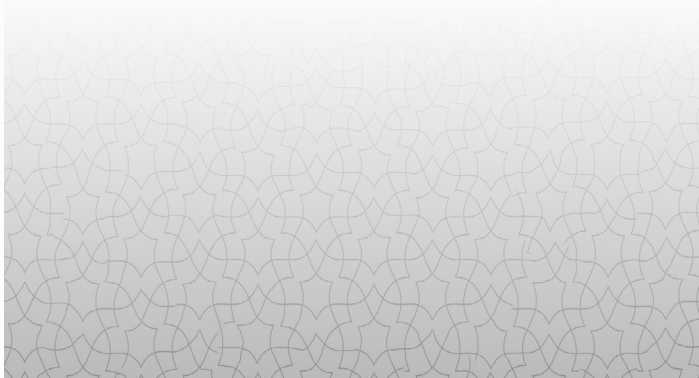
او در تایلند به بهانه تسامح، با بودایی ها به دعا ایستاد، همچنان که در قبال نقض حقوق مسلمانان در جهان، سکوت کرده و یا در محکومیت آنها لحنی آرام داشته است.

از مشهورترین مواضع او علیه اسلام و مسلمانان، اظهاراتش پس از کاریکاتورهای توهین آمیز به پیامبر در فرانسه بود؛ او تحریم کنندگان کالاهای فرانسوی را مورد حمله قرار داده و آنها را نادان و احمق خواند. العیسی گفت تحریم، واکنشی ظالمانه در قبال شرکت هایی بیگناه است که هیچ ارتباطی به کاریکاتورها ندارند؛ وی همچنین از کسانی که به قوانین فرانسه احترام نمی گذارند خواست این کشور را ترک کنند!

العیسی همچنین اشغال فلسطین از سوی اسرائیل را مشروع دانسته و به دعوت یک خاخام از وی برای دیدار در خانه اش در قدس اشغالی و سپس صرف شام و بازدید از دیوار ندبه اعتراضی

نکرد؛ بلکه در توجیه عدم پذیرش این دعوت، تنها گفت «زمان مناسبی نیست».

محمد العیسی از بازداشت بسیاری از علما و سکوت برخی دیگر، برای پیشبرد اهداف خطرناک خود با نام دین بهره برداری کرد؛ و در این راستا از حمایت مستقیم محمد بن سلمان برخوردار است؛ که او نیز گمشده خود را در مسیر تغییر مفاهیم دینی از داخل، و جایگزینی آنها با مفاهیم سازگار با اسرائیل و دشمنان اسلام، در محمد العیسی یافت.

وصف مراکز دینی
جهان اسلام و مسیحیت

دانشگاه اسلامی مدینه

سیاسی

دیدار کاردار سفارت فیلیپین با رئیس دانشگاه اسلامی مدینه

«رومیل روماتو»، کاردار سفارت فیلیپین در عربستان سعودی روز سه شنبه ۳۱ ژانویه (۱۱ بهمن) با ممدوح بن سعود بن ثیان رئیس دانشگاه اسلامی مدینه دیدار و گفتگو کرد.

به نوشته تارنمای روزنامه «**المناطق**»، دو طرف در این دیدار به بررسی و گفتگو درباره موضوعات مورد اهتمام مشترک پرداختند.

رئیس دانشگاه مدینه در این دیدار همچنین به معرفی دانشگاه و مسیرهای مختلف علمی و پژوهشی و نیز رسالت جهانی آن در راستای خدمت به دین اسلام و جامعه پرداخت.

ملاحظه: عربستان آبان ماه گذشته استخدام کارگران فیلیپینی را پس از یک سال ممنوعیت سفر اتباع فیلیپین به این کشور، از سر گرفت. دولت فیلیپین سال گذشته در پی انتشار اخباری مبنی بر وضعیت بغرنج کارگران

فيلپپینی در عربستان و بردگی برخی از آنها، اعزام کارگر به این کشور خلیجی را تعلیق کرد. براساس آمارهای دولتی، بیش از یک میلیون فیلیپینی در عربستان کار می کنند.

گفتنی است رئیس دانشگاه مدینه یک روز پیش از این (دوشنبه) نیز میزبان «محمد قاسم جبریل» سرکنسول سفارت آفریقای جنوبی در ریاض بود؛ که در آن دیدار نیز موضوعات مشابهی مطرح شد.

دیدار سفیر اتحادیه اروپا با رئیس دانشگاه اسلامی مدینه

عام / سمو رئیس الجامعة الإسلامية يستقبل سفير الاتحاد الأوروبي لدى المملكة

الأثنين 1444/7/15 هـ الموافق 2023/02/06 م واس

المدينة المنورة ١٥ رجب 1444 هـ الموافق ٠٦ فبراير 2023 م واس

استقبل صاحب السمو الأمير الدكتور ممدوح بن سعود بن ثنيان رئيس الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة بمكتبه اليوم ، سفير الاتحاد الأوروبي لدى المملكة باتريك سيمونييه والوفد المرافق.

وخلال اللقاء قدم سموه نبذة تعريفية عن الجامعة ومساراتها العلمية والبحثية المختلفة، ورسالتها العالمية لخدمة المجتمع، والدور الذي تقدمه الجامعة للطلاب الوافدين من شتى

پاتریک سیمونی، سفیر اتحادیه اروپا در عربستان سعودی و هیئت همراه روز دوشنبه ٦ فوریه (١٧ بهمن) با ممدوح بن سعود بن ثنیان، رئیس دانشگاه اسلامی مدینه دیدار و گفتگو کرد.

به نوشته **خبرگزاری سعودی**، ممدوح بن سعود در این دیدار به معرفی دانشگاه اسلامی مدینه، و رشته های گوناگون علمی و پژوهشی و نیز تبیین رسالت جهانی آن در خدمت به جامعه پرداخت.

بررسی و گفتگو پیرامون برخی موضوعات مورد اهتمام مشترک از دیگر مسائل مطرح شده در این دیدار بوده است.

سفیر اتحادیه اروپا نیز در این دیدار از حمایت عربستان سعودی از خدمت به دانشجویان جهان اسلام تقدیر کرد.

فرهنگی اجتماعی

■ اختتامیه دوره های علمی دانشجویان بورسیه دانشگاه مدینه

الشؤون الإسلامية والجامعة الإسلامية تختتمان برامجهما العلمية

وزارت امور اسلامی، تبلیغ و ارشاد سعودی، و دانشگاه اسلامی مدینه روز ۲۶ ژانویه (۶ بهمن) اختتامیه برنامه دوره های علمی ویژه دانشجویان بورسیه را برگزار کردند.

به نوشته تارنمای روزنامه «**الرياض**»، این دوره ها که توسط مؤسسه ائمه و سخنرانان، در محل دانشگاه اسلامی مدینه سازماندهی شد، طی سه روز، میزبان بیش از ۵ هزار دانشجوی بورسیه از ۱۴۰ کشور جهان، در زمینه های تبلیغ و امنیت فکری بود.

در این دوره ها، از جمله شامل تشریح شیوه میانه روی و اعتدال، و تبیین این موضوع بود که اعتدال، شیوه و راه حقیقی است. این دوره ها همچنین شامل آموزش مهارت تعامل با صاحبان عقاید مخالف، و شیوه های حزبی، بهره برداری از فناوری در

تبلیغ توحید، و نمایش تلاش های عربستان در تقویت میانه روی و اعتدال، و ریشه کنی غلو و افراط گرایی بود.

حسن العواجی، رئیس بخش امور دانشجویان دانشگاه اسلامی مدینه نیز در این رویداد گفت این دوره ها، بازتاب رسالت حقیقی عربستان بر مبنای میانه روی و اعتدال است؛ و دانشجویان بورسیه، به عنوان سفیران صلح و سازندگان جوامع خود، به وطنهایشان بازخواهند گشت.

ملاحظه: برگزاری چنین نشست هایی، در راستای سیاست های کلی و کلان محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی و حاکم دوفاکتوی عربستان است؛ که در تلاش است با زدودن تفکرات وهابیت افراطی، چهره ای میانه رو و اعتدالی از این کشور به نمایش بگذارد. در همین راستا، برخی نهادهای دینی، مانند دانشگاه اسلامی مدینه و اتحادیه جهان اسلام، نقشی اساسی و حساس در پیشبرد این گونه اهداف دارند.

وصف مراکز دینی
جهان اسلام و مسیحیت

سازمان دیانت ترکیه

فرهنگی اجتماعی

دیدار وزیر اوقاف و امور اسلامی قطر با رئیس سازمان دیانت

الرئيسية / سياسة

سياسة / هام

إسطنبول.. رئيس الشؤون الدينية التركي يستقبل وزير الأوقاف
والشؤون الإسلامية القطري

وزیر اوقاف و امور اسلامی قطر روز دوشنبه ۱۶ ژانویه (۲۶ دی) در شهر استانبول با رئیس سازمان امور دینی ترکیه (دیانت) دیدار و گفتگو کرد.

براساس گزارش **خبرگزاری ترکیه**، سازمان دیانت در بیانیه ای گفته دیدار علی ارباش و «غانم بن شاهین الغانم» در محل دارالافتاء شهر استانبول انجام شده است.

علی ارباش در این دیدار در اظهاراتی، ضمن تمجید از «همکاری میان رئیس جمهوری ترکیه، رجب طیب اردوغان، و امیر قطر، شیخ تمیم بن حمد آل ثانی»، بر اهمیت روابط موجود میان دو کشور و لزوم توسعه آن به همه زمینه ها تأکید کرد.

غانم الغانم نیز از حسن استقبال ارباش از وی و هیئت همراهش تقدیر و تشکر کرد.

ابراهیم قارصلی، معاون رئیس سازمان امور دینی ترکیه و صافی ارباغوش، مفتی استان استانبول نیز در این دیدار حضور داشتند.

ملاحظه: ترکیه و قطر یکی از تنگاتنگ ترین و نزدیکترین روابط دوجانبه را در منطقه دارند؛ این روابط در بحبوحه تحریم قطر از سوی چند کشور عربی به رهبری عربستان سعودی، به اوج خود رسید؛ دو کشور همچنین متهم به حمایت از اخوان المسلمین و نیز حمایت از خیزش های عربی علیه رژیم های عربی منطقه هستند.

■ نشست رهبران دینی مسلمان به دعوت سازمان دیانت

بیانیه پایانی نشست «رهبران دینی مسلمان سراسر جهان»، تعرض به ساحت قرآن کریم در سوئد و هلند را به شدت محکوم کرد.

به نوشته تارنمای خبرگزاری **آناتولی**، این بیانیه را علی ارباش، رئیس سازمان امور دینی ترکیه روز چهارشنبه ۲۵ ژانویه (۵ بهمن) قرائت کرد.

علی ارباش گفت این نشست بصورت اینترنتی و با دعوت سازمان امور دینی ترکیه، و مشارکت ۱۳۰ تن از ۷۰ کشور برگزار شد.

این بیانیه، تعرض به قرآن را «جنایتی ضدانسانی دانسته که مرتکبان آن، ضد اعتقادات، قوانین و ارزشهای جهانی هستند.

مشارکت کنندگان همچنین با محکومیت شدید این اقدام شنیع، اجازه به انجام این کار غیرانسانی و حتی اجرای آن در انتظار پلیس را شرم آور توصیف کردند.

این بیانیه افزوده «وجود یک ذهنیت غیرمحترم و بی تفاوت، تا جایی که کتاب مقدس یک دین را مورد حمله قرار می دهد، نشانه ای واضح از دوری از ارزش هایی مانند حقوق بشر و حاکمیت قانون است... در صورت تأخیر در مبارزه با این ذهنیت، که ارزشهای انسانی و اخلاقی را نادیده می گیرد، و با اسلام و مسلمانان خصومت دارد، چنین حملاتی نیز بطور فزاینده ادامه خواهد یافت.

این بیانیه همچنین تناقضاتی که برخی کشورهای اروپایی اخیراً در زمینه حقوق بشر و آزادی های اساسی شاهد آن هستند را نگران کننده خوانده و گفت مسلمانان هرگز به وسایل غیرقانونی در مبارزه با این تحریکات و تعرضات متوسل نخواهند شد، و با حکمت و بصیرت، به دفاع از حقوق و اعتقادات و ارزشهای جهانی خود ادامه خواهند داد.

روز دوشنبه، ادوین واگنسفلد، رهبر گروه افراطی ضداسلامی پگیدا در هلند، یک نسخه از قرآن کریم را پاره کرد و سوزاند.

روز شنبه نیز راسموس پالودان، رهبر حزب راست افراطی «خط تند» دانمارک، در میان حمایت شدید پلیس، دست به اقدامی مشابه در نزدیکی سفارت ترکیه در استکهلم زد.

ملاحظه: دو روز پیش از این نیز، رئیس سازمان دیانت از اجرای برنامه «احترام به قرآن کریم» در جلوی سفارت ترکیه در استکهلم، پایتخت سوئد خبر داده بود. علی ارباش روز

دوشنبه در گفتگو با شبکه دولتی TRT ترکیه، با اعلام این خبر گفت این برنامه در همان مکانی اجرا می شود که راسمون بالودان، رهبر حزب افراطی دانمارکی، نسخه ای از قرآن کریم را سوزاند.

ارباش افزود یکی از شیوخ تعیین شده از سوی سازمان دیانت نیز آیاتی از قرآن کریم را جلوی ساختمان سفارت خواهد خواند، و این آیات به زبانهای ترکی و سوئدی و شاید همچنین انگلیسی نیز ترجمه می شود.

■ انتقاد رئیس سازمان دیانت به هتک حرمت قرآن کریم

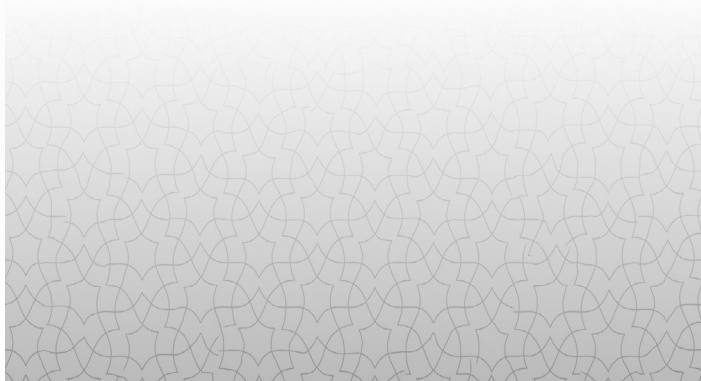

رئیس سازمان امور دینی ترکیه (دیانت) به هتک حرمت قرآن کریم در دانمارک واکنش نشان داد. به نوشته **تارنمای رسمی** سازمان دیانت، علی ارباش روز دوشنبه ۳۰ ژانویه (۱۰ بهمن) در دیدار با دانش آموزان و دانشجویان در کنفرانس « از شناخت تا آگاهی در هدایت اسلام»، گفت این حمله در دانمارک به کتاب بزرگمان، قرآن

کریم را محکوم می‌کنم؛ او نه تنها دشمن قرآن، بلکه همچنین دشمن انسانیت است. لعنت خدا بر او باد. من همچنین حاکمان دانمارک که اجازه چنین کاری را به دشمن بشریت دادند، محکوم و تقبیح می‌کنم.

ارباش افزود حمله به ارزشهای معنوی مردم آزادی نیست. آزادی حمایت از حقوق مردم است. بزرگترین حق از حقوق بشر، آزادی دین است؛ به ویژه دین حق اسلام که نزدیک به دو میلیارد پیرو دارد. حمله به آن، قتل هتک حقوق مردم است.

ارباش خاطرنشان کرد چنین حملاتی به قرآن کریم از قدیم بوده است؛ اما عشق و احترام به قرآن همواره رو به افزایش است.

وصف مراکز دینی
جهان اسلام و مسیحیت

سایر مراکز دینی

علمای ارشد پاکستان: نمی توان از ترور برای تحمیل قوانین شریعت استفاده کرد

THE JERUSALEM POST

NY CONFERENCE

ISRAEL NEWS

HEALTH & WELLNESS

WORLD NEWS

MIDDLE EAST

Log

Terror cannot be used to impose Sharia law - Pakistan's top scholars

The Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP) armed Islamist movement "is involved in anti-state activities, is a rebel and it has nothing to do with jihad," leading mufti says.

By ARSHAD MEHMOOD/THE MEDIA LINE Published: JANUARY 26, 2023 10:50

Updated: JANUARY 26, 2023 11:02

علمای و روحانیون عالیرتبه اسلامی در پاکستان اعلام کردند که استفاده از زور برای اجرای شریعت اسلامی، ازجمله مقابله مسلحانه با دولت، تخریب و هرگونه ترور، براساس آموزه های اسلامی صراحتاً ممنوع است.

به نوشته «**جروزالم پست**»، روحانیون پاکستانی این اظهارات را در جریان کنفرانس ملی مقابله با افراط گرایی خشونت آمیز، رادیکالیسم و گفتمان تنفرآمیز بیان کردند؛ این کنفرانس روز دوشنبه ۲۶ ژانویه توسط پژوهشکده اسلامی دانشگاه بین المللی اسلامی در اسلام آباد، و با موضوع «پیمان وحدت و پیام پاکستان» برگزار شد.

پژوهشکده اسلامی در سال ۱۹۶۰ تأسیس شد و یکی از شاخه های برجسته پژوهشی دانشگاه اسلامی پاکستان است. اهداف اصلی این پژوهشکده، توسعه روش شناسی برای تحقیق در زمینه های مختلف آموزش اسلامی، شناسایی و مطالعه مشکلات معاصر و تفسیر آموزه های اسلامی است؛ تا نه تنها به جامعه پاکستان،

بلکه به کل جامعه مسلمانان در جهت تطابق زندگی با الزامات واحکام اسلام کمک کند.

مفتی محمد تقی عثمانی، پژوهشگر برجسته اسلامی در کراچی، در این کنفرانس گفت هرگونه فعالیت مسلحانه علیه دولت پاکستان از نظر شرع، شورش و حرام است.

وی افزود: «گروه» تحریک طالبان پاکستان، که با ارتش پاکستان می جنگد، و در اقدامات ضد دولتی شرکت دارد، شورش است و پیوندی با جهاد ندارد.

عثمانی خطاب به رهبر تحریک طالبان پاکستان گفت بهتر است هرچه زودتر از توهم جهاد علیه پاکستان خارج شوید؛ مبارزه با نهادهای امنیت ملی و انجام فعالیت های ضد دولتی، شورش و ارتداد است.

این اظهارات به اتفاق آرا از سوی علمای ارشد شرکت کننده در کنفرانس به تأیید رسید.

اوایل این ماه، مفتی نور ولی محسود، رهبر حزب ممنوعه تحریک طالبان پاکستان، از روحانیون این کشور درباره درستی یا نادرستی جهاد اعلام شده از سوی این جنبش نظر خواست.

ژوئیه ۲۰۲۲، هیئتی از علمای دینی پاکستان به ریاست عثمانی برای گفتگو با رهبری تحریک طالبان، که پناهگاه امنی در افغانستان دارند، از کابل دیدار کرد. به گفته یک مقام ارشد اطلاعاتی در اسلام آباد، در جریان این گفتگوها توافق شد که نیروهای امنیتی و غیرنظامی هدف قرار نگیرند.

سپتامبر گذشته، سخنگوی تحریک طالبان گفت به دلیل عدم آزادی زندانیان، ادامه عملیات نظامی [ارتش] و عدم ارتباط دولت پاکستان، ما مجبور به پایان دادن به آتش بس با دولت هستیم.

از زمان پایان آتش بس، حملات تروریستی در پاکستان افزایش یافته است.

جمع بندی

پس لرزه های مرگ پاپ بندیکت شانزدهم در آخرین ساعات واپسین روز سال گذشته میلادی هنوز به پایان نرسیده بود که مرگ یک مقام ارشد دیگر کلیسای کاتولیک روم، جهان مسیحیت را تکان داد. با مرگ جورج پل، یکی از پرنفوذترین کاردینال های واتیکان، فاش شد که او نویسنده یک مقاله شدیدالحن علیه پاپ فرانسیس بوده است؛ مقاله ای که در آن، زمامداری فرانسیس را فاجعه خوانده بود. بدین ترتیب، این احتمال که با مرگ بندیکت، موانع از سر راه فرانسیس برداشته می شود، خیلی زود رنگ باخت؛ و برعکس، منتقدان دور جدیدی از حملات را آغاز کرده اند.

سفر پاپ به آفریقا یکی دیگر از رویدادهای مهم جهان مسیحیت بود؛ و سفر پاپ فرانسیس به سودان جنوبی و کنگو که بارها به تعویق افتاده بود، بالاخره انجام شد. او در این سفر، خطاب به کشورهای قدرتمند گفت دست از سر آفریقا بردارید! او همچنین استثمار قاره آفریقا را محکوم کرد.

فرانسیس در بازگشت از سفر آفریقا، گریزی نیز به تحولات داغ داخلی واتیکان زد و گفت منتقدان از مرگ بندیکت شانزدهم سوءاستفاده کردند.

واتیکان همچنین از برنامه پاپ برای سفر به هند و مغولستان خبر داد.

اظهارات پاپ فرانسیس درباره همجنسگرایان را می توان

سومین رویداد مهم جهان مسیحیت در ماه گذشته دانست. پاپ گفت همجنسگرایی جرم نیست بلکه گناه است؛ و خداوند ما را همان گونه که هستیم دوست دارد؛ حتی همجنسگرایان را. پاپ سپس به همراه رهبران کلیسای انگلیکن و پروتستان، قوانین ضد همجنسگرایی را محکوم کردند.

این تحولات باعث شده واتیکان بیش از پیش شاهد تعمیق شکاف و چنددستگی میان حامیان و مخالفان پاپ فرانسیس؛ یا به عبارتی محافظه کاران کلیسا تبدیل شود. تا جایی که بسیاری تحلیلگران به این موضوع پرداخته؛ و ازجمله از جنگ داخلی و نبرد قدرت در درون واتیکان سخن گفته اند.

در جهان اسلام اما، شیخ الازهر از تمایل خود برای سفر به عراق خبر داد. همزمان یک هیئت از شورای حکماءالمسلمین تحت ریاست وی، از عراق دیدار کرد. الازهر همچنین به هتک حرمت به قرآن کریم در سوئد و هلند نیز واکنش نشان داده و ضمن محکومیت این اقدامات، خواستار تحریم کالاهای این دو کشور شد. شیخ الازهر همچنین با مردم زلزله زده سوریه و ترکیه نیز ابراز همدردی کرده و خواهان ارسال سریع کمکها به این دو کشور شد.

در عربستان، اتحادیه جهان اسلام یورش اسرائیل به جنین و نیز هتک حرمت قرآن کریم در اروپا را محکوم کرد. محمد العیسی دبیرکل اتحادیه همچنین حادثه زمین لرزه در ترکیه و سوریه را تسلیت گفته و با بازماندگان ابراز همدردی کرد.

رئیس دیگر نهاد مذهبی سعودی (دانشگاه اسلامی مدینه)، در ماه گذشته میزبان سه دیپلمات بود: کاردار سفارت فیلیپین، سرکنسول آفریقای جنوبی و نیز سفیر اتحادیه اروپا؛ که ممدوح به ثنیان در این دیدارها به معرفی دانشگاه و تشریح فعالیت های آن پرداخت.

رئیس سازمان دیانت ترکیه ضمن محکومیت و انتقاد شدید از هتک حرمت قرآن کریم در اروپا، از دهها مسئول دینی مسلمانان کشورهای مختلف برای نشستی فوری (و البته اینترنتی) دعوت کرد. علی ارباش در این ماه همچنین میزبان وزیر اوقاف و امور اسلامی قطر نیز بود.

علمای ارشد پاکستان در نشستی در دانشگاه اسلامی این کشور، تأکید کردند نمی توان با ترور، احکام و قوانین دینی را پیاده و تحمیل کرد.

رهبر معظم انقلاب اسلامی:

اسلام، دین آزادی و معنویت انسان،
و قرآن کتاب رحمت و حکمت و عدالت است؛
وظیفه‌ی همه‌ی آزادی‌خواهان جهان و همه‌ی
ادیان ابراهیمی است که در کنار مسلمانان
با سیاست پلید اسلام‌ستیزی با این شیوه‌های
نفرت‌بار مقابله کنند.

۲۲/شهریور/۱۳۸۹

انجمن تشکله رهبردی زمانه

مرکز ارتباطات و تبلیغات مجلس شورای اسلامی